

E U R Ó P S K Ý O M B U D S M A N

V Ý R O Č N Á S P R Á V A 2 0 0 7

E U R Ó P S K Ý O M B U D S M A N

V Ý R O Č N Á S P R Á V A 2 0 0 7

© Európske spoločenstvo, 2008

Reprodukcia pre vzdelávacie a nekomerčné účely je povolená pod podmienkou, že sa uvedie zdroj.

ISBN 978-92-9212-169-3

DOI 10.2869/93272

Fotografia na prednej obálke: © iStockphoto.com/Silence

Táto správa je publikovaná na internetovej stránke: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Printed in Italy

VYTLAČENÉ NA BIELOM BEZCHLÓROVOM PAPIERI

EURÓPSKY OMBUDSMAN

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Prof. Dr. Hans-Gert PÖTTERING
predseda a poslanec EP
Európsky parlament
Rue Wiertz
1047 Brusel
BELGICKO

Štrasburg 10. marca 2008

Pán predseda,

v súlade s článkom 195 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a článkom 3 ods. 8 rozhodnutia Európskeho parlamentu o úprave a všeobecných podmienkach upravujúcich výkon funkcie ombudsmana, týmto predkladám svoju správu za rok 2007.

S pozdravom

P. Nikiforos Diamandouros

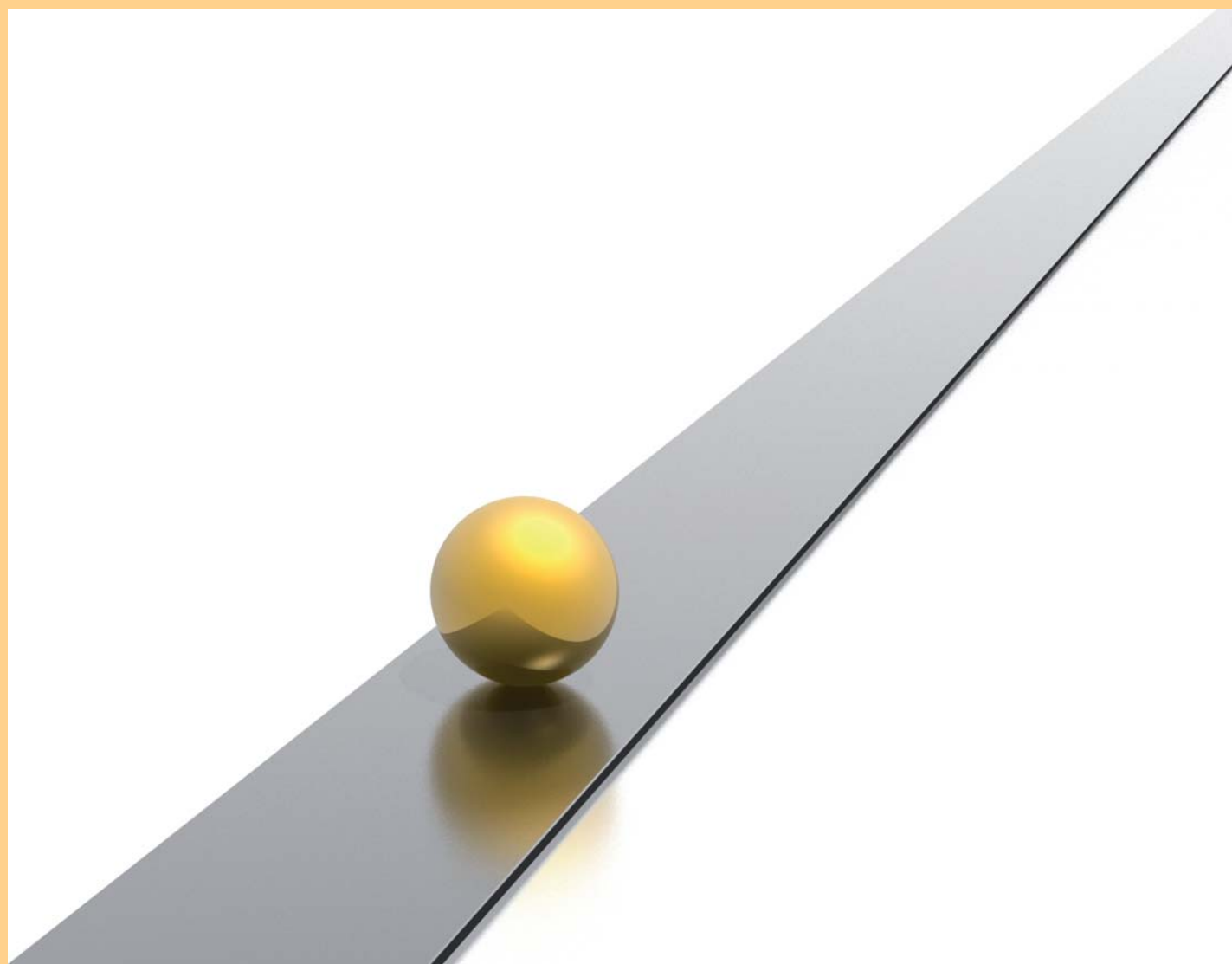

ÚVOD	11
1 ZHRNUTIE	17
2 SŤAŽNOSTI A VYŠETROVANIA	29
2.1 PRÁVNÝ ZÁKLAD PRÁCE OMBUDSMANA	29
2.2 MANDÁT EURÓPSKEHO OMBUDSMANA	29
2.3 PRÍPUSTNOSŤ A DÔVODY VYŠETROVANÍ	32
2.4 ANALÝZA SŤAŽNOSTÍ PRESKÚMANÝCH V ROKU 2007	34
2.5 POSTÚPENIA SŤAŽNOSTÍ A RADY	35
2.6 POSTUPY OMBUDSMANA	38
2.7 VÝSLEDKY VYŠETROVANÍ	39
2.8 ROZHODNUTIA, KTORÝMI SA UZAVRELI PRÍPADY V ROKU 2007	42
3 ZHRNUTIA ROZHODNUTÍ	51
3.1 PRÍPADY, KEĎ NEBOL ZISTENÝ ŽIADNY NESPRÁVNÝ ÚRADNÝ POSTUP	51
3.2 PRÍPADY VYRIEŠENÉ INŠTITÚCIOU	60
3.3 PRIATEĽSKÉ RIEŠENIA DOSIAHNUTÉ OMBUDSMANOM	63
3.4 PRÍPADY UZAVRETÉ KRITICKOU POZNÁMKOU OMBUDSMANA	65
3.5 NÁVRHY ODPORÚČANÍ AKCEPTOVANÉ INŠTITÚCIOU	80
3.6 PRÍPADY UZAVRETÉ Z INÝCH DÔVODOV	82
3.7 PRÍPADY UZAVRETÉ PO OSOBITNEJ SPRÁVE	87
3.8 VYŠETROVANIA Z VLASTNÉHO PODNETU VYKONANÉ OMBUDSMANOM	88
3.9 OTÁZKY, KTORÝMI SA OMBUDSMAN ZAOBERAL	90
4 VZŤAHY S INŠTITÚCIAMI A ORGÁNMI EURÓPSKEJ ÚNIE	93
4.1 EURÓPSKY PARLAMENT	94
4.2 EURÓPSKA KOMISIA	95
4.3 OSTATNÉ INŠTITÚCIE A ORGÁNY	96

5	VZŤAHY S OMBUDSMANMI A PODOBNÝMI ORGÁNMI	101
5.1	EURÓPSKA SIEŤ OMBUDSMANOV	101
5.2	OSTATNÉ SEMINÁRE A KONFERENCIE OMBUDSMANA	112
5.3	OSTATNÉ PODUJATIA S OMBUDSMANMI A ICH ZAMESTNANCAMI	113
6	INFORMAČNÁ ČINNOSŤ	117
6.1	NAJVÝZNAMNEJŠIE UDALOSTI ROKA	117
6.2	INFORMAČNÉ NÁVŠTEVY	119
6.3	KONFERENCIE A STRETNUTIA	124
6.4	VZŤAHY S MÉDIAMI	125
6.5	PUBLIKÁCIE	127
6.6	ONLINE KOMUNIKÁCIA	127
7	PRÍLOHY	
A	ŠTATISTIKA	131
B	ROZPOČET OMBUDSMANA	138
C	PERSONÁL	139
D	INDEXY ROZHODNUTÍ	148
	AKO KONTAKTOVAŤ EURÓPSKEHO OMBUDSMANA	153

ÚVOD

ÚVOD

Rok 2007 bol dôležitým rokom pre právo európskych občanov na správny úradný postup. Predsedovia troch hlavných inštitúcií EÚ – Parlamentu, Komisie a Rady – opätovne podpísali a vyhlásili 12. decembra Chartu základných práv EÚ vyhlásenú pôvodne v decembri 2000. Závazok riadiť sa právne záväznou chartou zakotvený v Lisabonskej zmluve odráža rastúce uvedomovanie si skutočnosti, že občania by mali stáť v centre záujmu Európy. Z hľadiska ombudsmana je charta novátorská v tom, že sa právo na správny úradný postup prvýkrát uznáva ako základné právo občianstva Únie (článok 41).

Správny úradný postup

Od 1. apríla 2003, keď som sa ujal funkcie, je podpora správneho úradného postupu absolútnou prioritou Európskeho ombudsmana. Inštitúciám a orgánom EÚ neustále pripomínam, že správny úradný postup vyžaduje od zamestnancov vo verejnej službe oveľa viac ako len predchádzať nezákonnému správaniu. Úradníci musia svoju činnosť chápať ako službu a zabezpečiť, aby sa s občanmi riadne zaobchádzalo a aby v plnej miere využívali svoje práva.

Zdá sa, že toto poslanstvo prináša konkrétne výsledky. S radosťou oznamujem, že inštitúcie a orgány EÚ v roku 2007 tvrdo pracovali na riešení sťažností, náprave nepravostí a odstraňovaní chýb. V priebehu roka sa zdvojnásobil počet prípadov, ktoré vyriešila dotknutá inštitúcia – uzavreli sme nevídaných 35 % vyšetrovaní potom, ako príslušná inštitúcia súhlasila s urovaním záležitosti. Nemali by sme podceňiť význam tohto pozitívneho výsledku pre sťažovateľov a všeobecnejšie pre občanov. Pevne verím, že sme urobili významný krok smerom k pravej kultúre služieb.

Sedem vzorových prípadov, na ktoré upozorňuje táto správa, svedčí o zmene postoja. Minimálne štyri sa týkajú Európskej komisie, ktorá pri riešení celého radu sťažností postupovala rýchlo a konštruktívne. Musím vyzdvihnúť aj Európsku agentúru pre bezpečnosť letectva, ktorá už druhý rok priniesla vzorový prípad, čo dokazuje, že je pri riešení problémov ochotná konštruktívne spolupracovať s ombudsmanom. Rada sa ospravedlnila sťažovateľovi potom, ako som ju upozornil na jazykový problém a potvrdila, že v budúcnosti sa vynasnaží zabrániť podobným problémom. A nakoniec, najústretovejšiu odpoveď poskytla dotknutej občanke Európska centrálna banka, pričom zdôraznila, že prikladá veľkú dôležitosť tomu, aby sa záležitosti vyjasnili a vyzvala ju, aby sa so všetkými ďalšími otázkami obrátila na jej odborníkov. Mojm zámerom je upozorňovaním na takéto prípady predstaviť príklady správneho úradného postupu všetkým inštitúciám a orgánom EÚ, aby sa nimi inšpirovali a porovnali si s nimi svoje vlastné postupy. V roku 2008 budem pokračovať v propagácii starostlivosti o kultúru služieb, aby zodpovedali očakávaniam občanov.

K niektorým výsledkom, ktoré sme pre občanov dosiahli a ktoré sú uvedené v tejto správe, sme dospeli bez formálnej výmeny korešpondencie s inštitúciou. V súčasnosti sme sa dostali do štádia, keď naše vzťahy s inštitúciami sú na takej úrovni, že dokážeme rýchlo riešiť rastúci počet prípadov bez potreby zdĺhavého vyšetrovania. Na pružnejšie riešenie problémov som začal častejšie využívať menej formálne postupy a v rozvíjaní tohto prístupu budem pokračovať aj v roku 2008. Podľa mňa to znamená pre našu inštitúciu zlomový moment dokazujúci úroveň rešpektovania ombudsmana a ochoty inštitúcií pomôcť občanovi.

Problémy sa budú nepochybne vyskytovať aj naďalej. Aj v roku 2007 bolo 15 % prípadov uzavretých s kritickou poznámkou, pretože dotknutá inštitúcia neposkytla služby na takej úrovni, na aké majú občania nárok. Príklady týchto prípadov sú uvedené v tejto správe. Počnúc jednou inštitúciou, ktorá odmietla zmeniť svoje postupy prijímania do zamestnania v podstate z dôvodu vlastného administratívneho pohodlia, až po inú, ktorá neprímerane meškala s konaním o porušení práva

Spoločenstva bez akéhokoľvek vysvetlenia pre takýto postup. V roku 2008 opäť pripravíme správu o následných opatreniach k týmto kritickým poznámkam, aby sme zabezpečili, že sa z nich inštitúcie poučia. Mám tiež v úmysle preskúmať, ako uľahčiť porozumenie rozhodnutí ombudsmana tak, aby mohli poskytnúť občanom a aj úradníkom ešte efektívnejšie usmernenie o tom, v čom spočíva správny úradný postup.

Je zrejmé, že sa musí vykonať ešte množstvo práce na podporu zásad správneho úradného postupu v rámci inštitúcií a orgánov EÚ. Na pomoc pri príprave potrebných stratégií v tejto oblasti som v novembri 2007 usporiadal pracovný seminár v Bruseli, na ktorom prebiehala čulá výmena názorov o tom, ako môže Európsky ombudsman pomôcť v tom, aby sa právo na správny úradný postup stalo skutočnosťou. Z diskusií vyplynulo množstvo stimulujúcich a novátorských nápadov pre budúce roky. Teším sa na to, ako ich budeme realizovať, aby slúžili v prospech občanov v celej Európe.

Lepšia komunikácia

Na záver svojho úvodu k výročnej správe za rok 2006 som zdôraznil dva ciele, ktoré v nasledujúcom roku budem sledovať, a to spolupracovať s inštitúciami na podpore správneho úradného postupu a smerovať moje komunikačné úsilie tak, aby všetci tí, ktorí by mohli potrebovať využiť služby Európskeho ombudsmana, boli správne a náležite informovaní o tom, čo majú urobiť.

Pokiaľ ide o tento druhý cieľ, rok 2007 bol významným rokom. Konečne sme zvýšili mieru prípustných žiadostí. Vďaka ambicióznejšej a starostlivo cielenej informačnej kampani počet prípustných sťažností v porovnaní s rokom 2006 stúpol v absolútnom i relatívnom vyjadrení. Výsledkom bolo, že sa v priebehu roka otvorilo o 17 % viac vyšetrovaní na základe prijatých sťažností. Zároveň naše úsilie o zvyšovanie informovanosti občanov o tom, čo Európsky ombudsman môže a nemôže urobiť, pomohlo väčšiemu počtu občanov ako kedykoľvek predtým nájsť vhodné prostriedky na nápravu na národnej, regionálnej a miestnej úrovni.

Rozhodujúcim krokom v tomto ohľade bolo v roku 2007 prijatie vyhlásenia Európskej siete ombudsmanov. Cieľom vyhlásenia je poskytnúť informácie o tom, že práca ombudsmanov má európsky rozmer a ozrejmiť, akú službu členovia siete poskytujú osobám, ktoré sa sťažujú vo veci, ktorá spadá do pôsobnosti práva EÚ. Vyhlásenie je dostupné vo všetkých úradných jazykoch EÚ na internetovej stránke Európskeho ombudsmana a jeho plné znenie sa uvádza v piatej kapitole tejto správy. Členovia siete budú aktívne pracovať na zvyšovaní povedomia o tomto vyhlásení, a tak zabezpečia, aby sa občania dozvedeli, na koho sa majú obrátiť pri riešení svojich sťažností v oblasti práva EÚ.

Ďalšia dôležitá iniciatíva v tejto oblasti by sa mala realizovať v roku 2008. V priebehu minulého roku môj úrad vypracoval interaktívnu príručku, ktorá sa budúci rok uverejní v rámci novej internetovej stránky ombudsmana. Tento dôležitý materiál pomôže občanom zistiť, ako čo najlepšie dosiahnuť nápravu v prípade svojich sťažností. Príručka by mala umožniť, aby sa väčší počet sťažovateľov obrátil priamo na orgán, ktorý je najvhodnejší pre riešenie ich sťažností. Verím, že ďalší pokles počtu neprípustných sťažností doručených na môj úrad, potvrdí úspešnosť príručky.

Zistiť, ako najvhodnejšie sa dá docieľiť náprava na prvýkrát, je dôležité z mnohých dôvodov. Pomôže zabrániť frustrácii, ktorú občania pociťujú, keď sa im oznámi, že orgán, na ktorý sa obrátili, im nedokáže pomôcť. Znamená aj možnosť rýchlejšieho a efektívnejšieho vyriešenia sťažností, a teda zabezpečuje, že občania môžu v plnej miere využívať svoje práva v rámci legislatívy EÚ. Konečným dôležitým hľadiskom je, že tým, že sa zníži počet doručených neprípustných sťažností, moja inštitúcia dokáže lepšie plniť svoju základnú úlohu, a to pomáhať občanom, ktorí sú nespokojní s tým, ako s nimi zaobchádzajú inštitúcie a orgány EÚ. Výsledky, ktoré môj úrad môže dosiahnuť v prospech týchto občanov, sú nepochybne najuspokojivejším aspektom mojej práce. V tejto správe sú uvedené mnohé príklady takýchto úspešných riešení z roku 2007. Teším sa na to, že aj v budúcom roku budeme pokračovať v tejto práci pre európskych občanov.

Ako často spomínam, výročná správa je najdôležitejšou publikáciou ombudsmana. Umožňuje predložiť prehľad jeho činnosti Európskemu parlamentu, ktorému predkladá správu. Inštitúciám

a orgánom EÚ slúži ako zdroj informácií pre zlepšovanie svojej správy. Sprístupňuje prácu ombudsmana širokému spektru ľudí, ktorí chcú sledovať jeho aktivity, vrátane širokej verejnosti, médií, akademických pracovníkov, zamestnancov vo verejnej službe a kolegov z úradov ombudsmanov na celom svete. V posledných rokoch sa v správe uskutočnili niektoré zmeny s cieľom zvýšiť jej hodnotu pre užívateľov. Ďalšie zlepšenia predstavujú ďalšiu novú črtu tejto správy. Najviditeľnejšie sú hlavne v kapitolách 5 a 6. Rozhodli sme v týchto kapitolách uviesť skôr prehľad a analýzu aktivít než podrobné zoznamy podujatí a stretnutí, ako tomu bolo predtým. Dúfame, že tieto zmeny prispesú k zaujímavejšiemu obsahu a poskytnú pravdivý obraz o pridanej hodnote týchto zaujímavých iniciatív. Tešíme sa na vaše reakcie.

V Štrasburgu 15. februára 2008

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

ZHRNUTIE

1

1 ZHRNUTIE

Trinásta výročná správa Európskeho ombudsmana pre Európsky parlament poskytuje prehľad aktivít ombudsmana za rok 2007. Je piatou výročnou správou pána P. Nikiforosa DIAMANDOUROSA, ktorý 1. apríla 2003 začal pracovať ako Európsky ombudsman.

ŠTRUKTÚRA SPRÁVY

Správa pozostáva zo šiestich kapitol a štyroch príloh. Začína sa osobným úvodom ombudsmana, v ktorom vyzdvihol najdôležitejšie udalosti v uplynulom roku a uvádza plány na nadchádzajúci rok. Po ňom nasleduje toto zhrnutie, ktoré tvorí kapitolu 1.

V kapitole 2 sú opísané postupy ombudsmana pri riešení sťažností a organizovaní vyšetrení. Kapitola poskytuje prehľad sťažností, ktorými sa zaoberal počas roku, vrátane tematickej analýzy výsledkov prípadov uzavretých po vyšetrení. Táto analýza zahŕňa najvýznamnejšie právne a faktické zistenia obsiahnuté v rozhodnutiach ombudsmana v roku 2007.

V kapitole 3 je uvedený výber zhrnutí rozhodnutí ombudsmana za rok 2007 pokrývajúci rad subjektov a inštitúcií, ktorých sa sťažnosti týkajú, a vyšetrenia z vlastného podnetu. Zhrnutia sú usporiadané najskôr podľa typu zistenia alebo výsledku a potom podľa dotknutej inštitúcie alebo orgánu. Zhrnutie rozhodnutia po vyšetrení z vlastného podnetu a príklad otázky predloženej národným ombudsmanom sa uvádzajú na konci kapitoly.

Kapitola 4 sa zaoberá vzťahmi s ostatnými inštitúciami a orgánmi Európskej únie. Začína sa zdôraznením hodnoty konštruktívnych pracovných vzťahov medzi ombudsmanom a inštitúciami a orgánmi, po ktorom nasleduje zoznam rôznych stretnutí a podujatí, ktoré sa v tejto súvislosti uskutočnili v roku 2007.

Kapitola 5 sa zaoberá vzťahmi Európskeho ombudsmana so spoločenstvom národných, regionálnych a miestnych ombudsmanov v Európe a mimo nej. Podrobne sa v nej opisujú aktivity Európskej siete ombudsmanov, pričom sa uvádza aj účasť ombudsmana na príslušných seminároch, konferenciách a stretnutiach.

V kapitole 6 je uvedený prehľad komunikačných aktivít ombudsmana. Kapitola je rozdelená na šesť častí, ktoré sa týkajú najvýznamnejších udalostí roka, informačných návštev ombudsmana, konferencií a zasadnutí, na ktorých sa ombudsman a jeho zamestnanci zúčastnili, vzťahov s médiami, publikácií a online komunikácií.

V prílohe A je uvedená štatistika činnosti Európskeho ombudsmana v roku 2007. V prílohách B a C sa nachádzajú podrobnejšie údaje o rozpočte a zamestnancoch ombudsmana. V prílohe D sa nachádza register rozhodnutí uvedených v kapitole 3 usporiadané podľa čísla prípadu, predmetu sťažnosti a typu údajného nesprávneho úradného postupu. Uvádza sa v nej aj zoznam vzorových prípadov a všetky prípady uzavreté s kritickou poznámkou v roku 2007.

PREHLAD

Poslanie Európskeho ombudsmana

Úrad Európskeho ombudsmana bol zriadený Maastrichtskou zmluvou ako súčasť občianstva Európskej únie. Ombudsman vyšetruje sťažnosti na nesprávny úradný postup v činnosti inštitúcií

a orgánoch Spoločenstva, s výnimkou Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa pri výkone ich súdnej moci. So súhlasom Európskeho parlamentu vymedzil ombudsman pojem „nesprávny úradný postup“ spôsobom, ktorý vyžaduje dodržiavanie ľudských práv, zákonnosti a zásad správneho úradného postupu.

Okrem odpovedania na sťažnosti jednotlivcov, spoločností a združení, ombudsman pracuje iniciatívne, začína vyšetrowanie z vlastného podnetu a stretáva sa s poslancami a úradníkmi inštitúcií a orgánov EÚ a nadväzuje styk s občanmi, aby ich informoval o ich právach a o tom, ako majú tieto práva uplatňovať.

Sťažnosti a vyšetrowania v roku 2007

Počas roku 2007 prijal ombudsman 3 211 nových sťažností v porovnaní s 3 830 v roku 2006. Na jednej strane počet prípustných sťažností stúpol v absolútnom i relatívnom vyjadrení, zo 449 (12 % z celkového počtu) v roku 2006 na 518 (16 %) v roku 2007. Výsledkom bolo, že v priebehu roka sa otvorilo o 17 % viac vyšetrowaní na základe prijatých sťažností.

Elektronickou formou bolo v roku 2007 doručených ombudsmanovi celkove 58 % zo všetkých sťažností buď e-mailom, alebo na formulári sťažnosti na internetovej stránke ombudsmana. Sťažnosti poslali priamo jednotliví občania v 3 056 prípadoch a 155 sťažností prišlo od združení alebo spoločností.

Takmer v 70 % prípadov dokázal ombudsman pomôcť sťažovateľovi tým, že otvoril vyšetrowanie prípadu, postúpil ho kompetentnému orgánu, alebo poskytol radu, na koho je potrebné sa obrátiť, aby sa problém rýchlo a efektívne vyriešil.

Na základe sťažností bolo počas roku otvorených celkove 303 nových vyšetrowaní. Ombudsman začal aj šesť vyšetrowaní z vlastného podnetu. V roku 2007 vyšetrowal Európsky ombudsman spolu 641 prípadov, z tohto počtu bolo 332 prípadov prenesených z roku 2006.

Tak ako v predchádzajúcich rokoch sa väčšina vyšetrowaní týkala Európskej komisie (413, 64 % z celkového počtu). Keďže Komisia je hlavnou inštitúciou Spoločenstva, ktorá prijíma rozhodnutia a má priamy dosah na občanov, je pochopiteľné, že je aj hlavným objektom sťažností občanov. V 87 prípadoch (14 % z celkového počtu) sa vyšetrowanie týkalo Európskeho úradu pre výber pracovníkov (EPSO), v 59 (9 %) prípadoch Európskeho parlamentu a v 22 (3 %) prípadoch Európskeho úradu pre boj proti podvodom a v 8 (1 %) Rady Európskej únie.

Hlavné typy údajného nesprávneho úradného postupu boli: nedostatok transparentnosti, vrátane odopretia poskytnúť informácie (v 28 % prípadoch), nespravodlivosť alebo zneužitie právomoci (18 %), neuspokojivé postupy (13 %), zbytočné prieskumy (9 %), diskriminácia (8 %), nedbalosť (8 %), právne chyby (4 %) a nezabezpečenie plnenia povinností, t. j. zlyhanie Európskej komisie pri plnení úlohy „strážkyne Zmluvy“ voči členským štátom (3 %).

V roku 2007 sa hlavná e-mailová schránka ombudsmana použila na poskytnutie odpovedí na celkom 7 273 e-mailov so žiadosťou o informácie. Z tohto počtu 3 127 boli hromadné správy zaslané občanmi a týkali sa sťažností, ktoré Európsky ombudsman dostal, zatiaľ čo 4 146 predstavovali individuálne žiadosti o informácie.

Spolu sa teda v priebehu daného roku ombudsman zaoberal 10 484 sťažnosťami a žiadosťami o informácie od občanov.

Výsledky vyšetrowania ombudsmana

V roku 2007 ombudsman uzavrel 348 prípadov vyšetrowania. Predstavuje to 40 % nárast v porovnaní s rokom 2006, z nich 341 súviselo so sťažnosťami a v siedmich prípadoch išlo o vyšetrowanie z vlastného podnetu. Prehľad zistení je uvedený ďalej v texte.

Žiadny nesprávny úradný postup

V roku 2007 sa uzavrelo 95 prípadov, pri ktorých sa nezistil žiadny nesprávny úradný postup. Toto neznamená bezpodmienečne negatívny výsledok pre sťažovateľa, ktorý dostane prinajmenšom úplné vysvetlenie od dotknutej inštitúcie alebo orgánu o tom, čo sa urobilo, ako aj stanovisko ombudsmana k prípadu. Príklady prípadov, v ktorých sa v roku 2007 nezistil nesprávny úradný postup:

- Ombudsman dostal sťažnosť s tvrdením, že nebolo správne, že Európska komisia nekonala proti Írsku za možné porušenie smernice EÚ o biotopoch. Sťažovateľka sa sťažovala aj na rozhodnutie Komisie ďalej nekonať v prípade tvrdení týkajúcich sa možného porušenia smernice o odpadoch. Ombudsman zistil, že Komisia poskytla primerané vysvetlenie svojej strategickej úlohy vo vzťahu k implementácii týchto smerníc. Poznamenal tiež, že Komisia poskytla sťažovateľke relevantnú užitočnú radu v tomto prípade. (3660/2004/PB)
- Sťažovateľka sa sťažovala ombudsmanovi na nedostatočnú transparentnosť a neopodstatnené omeškanie zo strany Európskej agentúry pre lieky (EMA) v odpovedi na požiadavky, ktoré vznikli v súvislosti s bezpečnosťou a rizikom samovraždy v prípade antidepresívneho prípravku. Manžel sťažovateľky spáchal samovraždu, hoci užíval liek a sťažovateľka sa obrátila na agentúru s niekoľkými otázkami a žiadosťami o informácie. V priebehu vyšetrovania sa agentúra ospravedlnila sťažovateľke za skutočnosť, že jej neodpovedala na určité otázky a poskytla na tieto otázky odpovede. Aj keď sťažovateľka bola naďalej spokojná, ombudsman dospel k názoru, že tým, že agentúra podnikla opatrenia na vyriešenie problémov, ktoré identifikoval, už viac nedochádzalo k nesprávnemu úradnému postupu. (2370/2005/OV)
- Greenpeace sa sťažoval ombudsmanovi na nepresné, zavádzajúce očierňujúce obvinenia zo strany Komisie v súvislosti so štúdiou, ktorú MVO vydala o otázke „otáčavých dvier“ medzi Komisiou a lobujúcim chemickým priemyslom. Z vyšetrovania ombudsmana vyplynulo, že toto tvrdenie nebolo podložené. Aj keď nezistil žiadny nesprávny úradný postup, zdôraznil význam transparentnosti vo vzťahu k lobistickým aktivitám vykonávaným počas legislatívnych postupov. (2740/2006/TN)

Aj keď ombudsman nesprávny úradný postup nezistí, môže identifikovať možnosti na zlepšenie kvality správy inštitúcie alebo orgánu v budúcnosti. V takýchto prípadoch ombudsman uvádza ďalšiu poznámku, ako urobil napríklad v tomto prípade:

- Poľská environmentálna MVO tvrdila, že Európska investičná banka (EIB) konala v rozpore so svojím vlastným „environmentálnym vyhlásením“, keď spolufinancovala projekt modernizácie ciest v Poľsku. Ombudsman nezistil nesprávny úradný postup. Vzhľadom na to, že sťažovateľ predložil paralelnú sťažnosť poľskému ombudsmanovi, Európsky ombudsman však odporučil EIB, aby posúdila možnosť vytvoriť komunikačné kanály s príslušnými národnými a regionálnymi kontrolnými orgánmi, akými sú napríklad ombudsmani, a snažila od nich získať informácie. Tieto orgány by mohli slúžiť ako ďalšie zdroje informácií týkajúcich sa súladu projektov financovaných EIB s národným a európskym právom. (1779/2006/MHZ)

Prípady vyriešené inštitúciou a priateľské riešenia

Ombudsman sa podľa možnosti vždy pokúša dosiahnuť celkovo kladný výsledok uspokojivý pre sťažovateľa a aj pre inštitúciu, na ktorú bola podaná sťažnosť. Spolupráca inštitúcií a orgánov Spoločenstva je základnou podmienkou pre úspešné dosahovanie takýchto výsledkov, ktoré pomáhajú zlepšovať vzťahy medzi inštitúciami a občanmi a môžu zabrániť potrebe nákladného a časovo náročného sporu.

V roku 2007 samotné inštitúcie a orgány vyriešili 129 prípadov po predložení sťažnosti ombudsmanovi. To je dvojnásobok prípadov vyriešených v roku 2006 a odráža to rastúcu ochotu zo strany inštitúcií a orgánov nahliadať na sťažnosti poslané ombudsmanovi ako na príležitosť napraviť chyby, ktoré sa vyskytli a spolupracovať s ombudsmanom v prospech občanov. K prípadom vyriešeným v roku 2007 patria tieto:

- Potom, ako sa nemecká univerzita sťažovala na nezrovnalosť týkajúcu sa platby od Komisie v súvislosti s projektom v rámci programu Erasmus, sa ombudsman spojil s Komisiou, ktorá do dvoch týždňov tento prípad vyriešila. Snaha univerzity presvedčiť Komisiu, že došlo ku chybe vo výpočte, sa ukázala ako neúspešná. Komisia chybu priznala chybu a vyplatila požadovanú sumu 5 400 EUR plus úroky. Ombudsman vyjadril Generálnemu riaditeľstvu pre vzdelávanie a kultúru pochvalu za príkladné vyriešenie tejto sťažnosti potom, ako na ňu upozornil. (3495/2005/GG)
- Komisia uhradila nevyplatenú sumu 88 000 EUR francúzskej konzultačnej firme, ktorá tvrdila, že inštitúcia jej nezaplatila za celkové oprávnené náklady za jej účasť na spoločnom programe s Čínou – Technológie informačnej spoločnosti. Komisia tvrdila, že sťažovateľ urobil chybu vo svojich výkazoch nákladov. Po intervencii ombudsmana v prípade súhlasila s uhradením nevyplatennej sumy. (1471/2007/(CC)RT)

Ak vyšetrovanie vedie k zisteniu nesprávneho úradného postupu, ombudsman sa usiluje dosiahnuť priateľské riešenie, ak je možné. V niektorých prípadoch možno dosiahnuť priateľské riešenie, ak dotknutá inštitúcia alebo orgán ponúkne sťažovateľovi náhradu. Každá takáto ponuka sa realizuje *ex gratia*, teda bez zákonného nároku a bez vytvorenia precedensu.

Päť prípadov bolo uzavretých v priebehu roku po dosiahnutí priateľského riešenia. Koncom roku 2007 sa ešte stále posudzovalo 31 návrhov na priateľské riešenie. Priateľské riešenia sa v roku 2007 dosiahli v týchto prípadoch:

- Komisia prijala návrh ombudsmana na priateľské riešenie a znížila sumu, ktorá sa mala vymôcť od zmluvného partnera, ktorý sa zúčastnil na projekte v Libanone. Stalo sa tak po sťažnosti, v ktorej sa zmluvný partner sťažoval na nespravodlivý výklad zmluvy. Aj keď podľa ombudsmana neboli všetky tvrdenia sťažovateľa oprávnené, usúdil, že rozhodnutie Komisie vymáhať určité sumy predstavovalo nesprávny úradný postup. V záujme prijatia opatrení na urovnanie záležitosti Komisia súhlasila, že opätovne posúdi spis. (2577/2004/OV)
- Európska agentúra pre bezpečnosť letectva (EASA) zrušila sporné rozhodnutie potom, ako ombudsman predložil návrh na priateľské riešenie. Prípad sa týkal rozhodnutia EASA týkajúceho sa základne typového osvedčovania určitého lietadla. Po analýze príslušných právnych ustanovení ombudsman nenadobudol presvedčenie, že rozhodnutie malo primeraný právny základ. Agentúra EASA odpovedala, že teraz je schopná získať potrebné informácie na vydanie typového osvedčenia, a preto sporné rozhodnutie zrušila. (1103/2006/BU)
- Bývalé Európske stredisko pre monitorovanie rasizmu a xenofóbie (EUMC) prijalo návrh na priateľské riešenie tým, že poskytlo neúspešnému účastníkovi výberového konania lepšie informácie o porovnaní jeho ponuky s víťaznou organizáciou. Sťažovateľ sa obrátil na ombudsmana s tvrdením, že EUMC mu neposkytla uspokojivé odpovede na jeho otázky a nepoužila transparentné kritériá. Po vyšetrovaní sa sťažovateľ poďakoval ombudsmanovi za jeho prácu a za to, že poskytuje spoľahlivú záruku transparentnosti v EÚ. (1858/2005/BB a 1859/2005/BB)

Kritické poznámky, návrhy odporúčaní a osobitné správy

Ak nie je možné priateľské riešenie, alebo hľadanie takéto riešenia je neúspešné, ombudsman môže uzavrieť prípad s kritickou poznámkou, alebo môže dotknutej inštitúcií alebo orgánu navrhnúť odporúčanie.

Kritická poznámka sa obvykle uvádza, ak (i) už nie je možné, aby dotknutá inštitúcia odstránila príčinu nesprávneho úradného postupu, (ii) nesprávny úradný postup zjavne nemá všeobecný dosah a (iii) nie je potrebné, aby ombudsman prípad ďalej sledoval. Kritická poznámka sa uvádza aj vtedy, ak ombudsman usúdi, že návrh odporúčania by nemal žiadny užitočný účel, alebo že nie je vhodné predložiť osobitnú správu Parlamentu v prípade, keď dotknutá inštitúcia alebo orgán neprijme návrh odporúčania.

Kritická poznámka potvrdzuje, že sťažnosť sťažovateľa alebo sťažovateľky bola odôvodnená a objasní dotknutej inštitúcii alebo orgánu, čo v ich konaní nebolo správne, aby sa tak pomohlo zabrániť nesprávnemu úradnému postupu v budúcnosti. V roku 2007 ombudsman uzavrel 55 vyšetrovaní s kritickou poznámkou. Napríklad:

- Ombudsman kritizoval Komisiu za to, že v roku 2006 neuverejnila svoju výročnú správu za rok 2005 o prístupe k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, ako sa vyžaduje podľa práva. Stalo sa tak po sťažnosti z MVO Statewatch. Komisia túto skutočnosť uznala a v septembri 2007 konečne uverejnila príslušnú správu, ombudsman poukázal na to, že včasné uverejňovanie správ je zásadným mechanizmom zodpovednosti voči európskym občanom. (668/2007/MHZ)
- Ombudsman uviedol dve kritické pripomienky na Európsky úrad pre výber pracovníkov (EPSO) v dvoch prípadoch týkajúcich sa používania jazykov „nových“ členských štátov na rozdiel od jazykov „starých“ členských štátov. Stalo sa tak po sťažnosti od poľského združenia týkajúcej sa testov pri náboe. EPSO informoval ombudsmana, že medzičasom sa jazykové požiadavky pre konkurzy zmenili. (3114/2005/MHZ)
- Ombudsman kritizoval Komisiu za to, že neposkytla platné dôvody pre neposkytnutie prístupu k ročným účtovným výkazom, ktoré dostáva od členských štátov v súvislosti s poľnohospodárskymi dotáciami. Komisia tvrdila, že správy obsahujúce tieto informácie boli vložené do databázy a ako také už neexistovali. Oznámila, že informácie, ktoré sťažovateľ požadoval, by vyžadovali zložitú novú programovú databázu. Aj keď ombudsman pokladal prístup Komisie za neuspokojivý, upustil od ďalšieho pokračovania v tejto záležitosti, pretože právne otázky by mal zo všeobecného hľadiska preskúmať zákonodarný orgán Spoločenstva v súvislosti s oznámenou reformou nariadenia 1049/2001 o prístupe k dokumentom. (1693/2005/PB)

Je dôležité, aby inštitúcie a orgány sledovali kritické poznámky ombudsmana a prijali opatrenia na riešenie nevyriešených problémov, a tak zabránili nesprávnemu úradnému postupu v budúcnosti. V priebehu roku 2007 ombudsman vykonal štúdiu o následných opatreniach, ktoré prijali zainteresované inštitúcie ku všetkým kritickým poznámkam a ďalším poznámkam v roku 2006. Štúdia sa nachádza na internetovej stránke ombudsmana (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Ombudsman plánuje vykonávať podobné štúdie každý rok a informovať verejnosť o svojich zisteniach.

V prípadoch, v ktorých sa javí, že je potrebná následná činnosť ombudsmana, t. j. ak sa v prípade dotknutej inštitúcie dá odstrániť prípad nesprávneho úradného postupu, alebo v prípadoch, keď je nesprávny úradný postup obzvlášť závažný, alebo má všeobecný dosah, ombudsman obvykle navrhne odporúčanie pre dotknutú inštitúciu alebo orgán.

V roku 2007 bolo predložených osem návrhov odporúčaní. Okrem toho sedem návrhov odporúčaní z roku 2006 viedlo k rozhodnutiam v roku 2007. V priebehu roku boli uzavreté tri prípady, keď inštitúcia akceptovala navrhnuté odporúčanie. O jednom prípade sa predkladala osobitná správa Európskemu parlamentu. Päť prípadov sa uzavrelo z iných dôvodov. Koncom roku 2007 sa posudzovalo ešte osem návrhov odporúčaní vrátane jedného návrhu z roku 2004 a jedného z roku 2006.

Z odporúčaní navrhnutých v roku 2007 sa jedno týkalo verejného prístupu k údajom o platbách, ktoré dostali poslanci EP. Stalo sa tak po sťažnosti od maltského novinára, ktorého žiadosť o údaje týkajúca sa určitých diét pre poslancov EP Parlament zamietol z dôvodu ochrany údajov. Podrobné stanovisko Parlamentu k návrhu odporúčania ombudsmana v tomto prípade (3643/2005/(GK) WP) sa má doručiť do konca februára 2008. V inom návrhu odporúčania z roku 2007 ombudsman vyzval Komisiu, aby v budúcnosti zabránila všetkým neodôvodneným obmedzeniam týkajúcim sa úradných jazykov, v ktorých sa môžu predkladať návrhy v rámci výzvy na prekladanie ponúk (259/2005/(PB)GG). Vzhľadom na to, že toto vyšetrovanie bolo koncom roku 2007 ešte stále otvorené, neuvádza sa v kapitole 3 tejto správy.

K návrhom odporúčaní prijatým v roku 2007 patria tieto:

- Komisia akceptovala návrh odporúčania, v ktorom ju ombudsman vyzval, aby opravila nepresné a zavádzajúce informácie uvedené v letákoch, plagátoch a videoprezentáciách o právach cestujúcich v leteckej doprave. Dve asociácie leteckých spoločností sa obrátili na ombudsmana s kritikou informácie, ktoré poskytla Komisia o právach cestujúcich na náhradu a pomoc v prípade odmietnutia nástupu do lietadla, zrušenia letov alebo dlhého meškania. Po zásahu ombudsmana Komisia vymenila chybný informačný materiál. (1475/2005/(IP)GG a 1476/2005/(BB)GG)
- Komisia prijala návrh odporúčania, v ktorom ju ombudsman vyzval nevymáhať vyplatený dôchodok, ktorý bol omylom vyplatený po úmrtí bývalého zamestnanca. Stalo sa tak po sťažnosti od syna zosnulého. Viac ako štyri roky po úmrtí jeho otca ho Komisia požiadala, aby vrátil 1 747 EUR. Následne súhlasila s tým, že sa vzdá požiadavky na úhradu. (1617/2005/(BB)JF)

Ak inštitúcia alebo orgán Spoločenstva neposkytne uspokojivú odpoveď na navrhnuté odporúčanie, ombudsman môže poslať Európskemu parlamentu osobitnú správu. Táto správa je poslednou zbraňou ombudsmana a je posledným dôležitým krokom v riešení prípadu, pretože prijatie rezolúcie a výkon právomocí Parlamentu sú záležitosťou politického rozhodnutia Parlamentu. Príklad z roku 2007:

- Ombudsman predložil osobitnú správu Európskemu parlamentu, v ktorej kritizoval Komisiu za to, že sa nezaoberala sťažnosťou týkajúcou sa Európskej smernice o pracovnej dobe. Pred viac ako šiestimi rokmi nemecký lekár požiadal Komisiu o začatie konania proti Nemecku s tvrdením, že porušuje túto smernicu. Napriek tlaku ombudsmana Komisia nekonala v prípade tejto sťažnosti s tvrdením, že sa jej návrhmi na zmenu a doplnenie smernice zaoberá zákonodarný orgán Spoločenstva. Ombudsman trval na tom, že tento prípad upozornil na dôležitú principiálnu otázku týkajúcu sa toho, ako sa Komisia zaoberá sťažnosťami na porušenie práva Spoločenstva od občanov. Povedal, že Komisia mala sťažnosť buď zamietnuť alebo začať konanie o porušení práva Spoločenstva. Jednoducho nerobiť nič nie je v súlade so zásadami správneho úradného postupu. (3453/2005/GG)

Vyšetrovanie z vlastného podnetu

Ombudsman využíva svoju právomoc konať z vlastného podnetu v dvoch hlavných prípadoch. V prvom rade ju môže využiť na vyšetrovanie možného prípadu nesprávneho úradného postupu, keď sťažnosť predložila neoprávnená osoba (t. j. keď sťažovateľ nie je občanom ani obyvateľom Únie, ani právnickou osobou so sídlom v členskom štáte). V roku 2007 otvoril dve takéto vyšetrovania z vlastného podnetu. Právomoc konať z vlastného podnetu môže ombudsman využiť, aj keď je potrebné riešiť zjavne systémový problém v inštitúciách. Napríklad:

- V decembri 2007 ombudsman začal vyšetrovanie z vlastného podnetu vo veci včasného uhrádzania platieb Komisiou. Požiadal Komisiu, aby poskytla informácie o tom, čo urobila, aby zabránila neskorým platbám, poskytla štatistické údaje o prípadoch neskorých platieb a tiež aj informácie o politike Komisie v oblasti vyplácania úrokov. Stalo sa tak po sťažnostiach jednotlivcov, spoločností a organizácií, ktoré sa podieľali na projektoch a zmluvách financovaných EÚ. (OI/5/2007/GG)

K ďalším vyšetrovaniam, ktoré ombudsman začal z vlastného podnetu v roku 2007, patrilo vyšetrovanie skúšok, ktoré EPSO vykonávalo pomocou počítača (OI/4/2007/ID) a jedno sa týkalo riadenia ľudských zdrojov na Spoločnom výskumnom centre Komisie, (OI/6/2007/MHZ).

V priebehu roku sa uzavrelo toto vyšetrovanie s vlastného podnetu:

- Ombudsman uzavrel vyšetrovanie z vlastného podnetu opatrení, ktoré Komisia prijala na zabezpečenie, aby osoby so zdravotným postihnutím neboli diskriminované pri styku s inštitúciou. K pozitívnym opatreniam, ktoré identifikoval, patrili zabezpečenie lepšieho prístupu k informáciám prostredníctvom internetovej stránky Komisie a lepšie podmienky pri

prijímaní do zamestnania a povýšení. Ombudsman však zdôraznil, že by sa malo urobiť viac na zvýšenie vnímavosti zamestnancov Komisie k potrebám ľudí so zdravotným postihnutím. Kriticky sa vyslovil aj o neadekvátnej situácii na Európskych školách v prípade žiakov so zdravotným postihnutím. (OI/3/2003/JMA)

Vzorové prípady ilustrujúce najlepšiu prax

Mnohé z už uvedených prípadov sú názornými príkladmi najlepšej praxe, ktorá zaručuje zaradenie medzi „vzorové prípady“ roku 2007. Slúžia tiež ako vzor pre ďalšie inštitúcie a orgány EÚ, pokiaľ ide o to, ako najlepšie reagovať na záležitosti, ktoré predkladá ombudsman. Najmä **Komisia** konala rýchlo a konštruktívne pri riešení celého radu sťažností. V prípade **3495/2006/GG** za dva týždne vyriešila nezrovnalosť týkajúcu sa platby s nemeckou univerzitou potom, ako ju ombudsman upozornil na tento problém. Podobne v prípade **2577/2004/OV** akceptoval návrh ombudsmana na hľadanie priateľského riešenia a znížila sumu, ktorá sa mala vymôcť od zmluvného partnera, ktorý sa zúčastnil na projekte v Libanone. V inom prípade nezrovnalosti týkajúcej sa platby prijala návrh odporúčania, v ktorom ju ombudsman vyzval nevymáhať vyplatený dôchodok, ktorý bol omylom vyplatený po úmrtí bývalého zamestnanca (**1617/2005/(BB)JF**). Komisia ďalej preukázala, že je ochotná konštruktívne spolupracovať s ombudsmanom tým, že prijala návrh odporúčania, aby opravila nepresné a zavádzajúce informácie uvedené v letákoch, plagátoch a videoprezentáciách o právach cestujúcich v leteckej doprave (**1476/2005/(BB)GG**).

K ďalším príkladom najlepšej praxe patrí **2580/2006/TN**, keď sa **Rada** ospravedlnila sťažovateľovi a potvrdila svoj záväzok zabrániť v budúcnosti podobným problémom potom, ako ju ombudsman upozornil na otázku írskeho jazyka. **Európska centrálna banka** (ECB) poskytla dotknutej občanke najústretovejšiu odpoveď, pričom zdôraznila, že prikladá veľkú dôležitosť tomu, aby sa záležitosti vyriešili a vyzvala ju, aby sa so všetkými ďalšími otázkami obrátila na jej odborníkov (**630/2007/WP**). Posledným príkladom je pozitívna odpoveď z inštitúcií a orgánov v roku 2007 v prípade **1103/2006/BU**, keď **Európska agentúra pre bezpečnosť letectva** (EASA) zrušila sporné rozhodnutie potom, ako ombudsman predložil návrh na priateľské riešenie. Už druhý rok sa agentúra EASA uvádza medzi vzorovými prípadmi v tejto správe, čo potvrdzuje jej ochotu konštruktívne spolupracovať s ombudsmanom.

Ďalšia analýza

V záverečnej časti kapitoly 2 výročnej správy sa skúma výber týchto a ďalších prípadov z týchto tematických hľadísk: (i) otvorenosť vrátane prístupu k dokumentom a informáciám, ako aj ochrany údajov, (ii) Komisia ako strážkyňa Zmluvy, (iii) výberové konania, zmluvy a granty a (iv) personálne otázky vrátane náboru zamestnancov.

Správa v kapitole 3 obsahuje 50 zhrnutí z celkového počtu 348 rozhodnutí, ktorými sa uzavreli prípady v roku 2007. V zhrnutiach sa opisuje rad subjektov a inštitúcií, ktoré ombudsman vyšetroval a rôzne typy zistení.

Rozhodnutia, ktorými sa prípady uzavierajú, sa obvykle uverejňujú na internetovej stránke Európskeho ombudsmana (<http://www.ombudsman.europa.eu>) v angličtine a v jazyku sťažovateľa, pokiaľ je iný.

Vzťahy s inštitúciami a orgánmi EÚ

Európsky ombudsman venuje značný čas stretnutiam s členmi a úradníkmi inštitúcií a orgánov EÚ s cieľom podporovať kultúru služieb v rámci správy EÚ. Tieto stretnutia umožňujú, aby ombudsman vysvetlil, v čom spočíva jeho práca a zvýšil vnímavosť členov a úradníkov k potrebe konštruktívne odpovedať na sťažnosti.

K najdôležitejším stretnutiam, ktoré sa uskutočnili v roku 2007, patrili tri podujatia so zamestnancami vo verejnej službe zo všetkých úrovní Európskej komisie. Keďže Komisia je inštitúcia, ktorá zodpovedá za najvyšší podiel vyšetrovaní, ktoré vykonáva ombudsman, je obzvlášť dôležité, aby prevzala vedúcu úlohu v rozvoji kultúry služieb občanom a rešpektovaní ich práv. Spätná väzba,

ktorú ombudsman na týchto stretnutiach dostal, bola veľmi povzbudivá. Rozhodujúcou osobou, ktorá umožnila všetky tieto tri stretnutia bola podpredsedníčka Komisie Margot WALLSTRÖM, zodpovedná okrem iného aj za vzťahy s ombudsmanom a generálna tajomníčka Komisie Catherine DAY.

Stretnutia s poslancami a úradníkmi Európskeho parlamentu sú tiež veľmi významné vzhľadom na privilegovaný vzťah medzi ombudsmanom a Parlamentom. Európsky parlament volí ombudsmana a ten sa zodpovedá Parlamentu. V kapitole 4 výročnej správy je uvedený úplný prehľad týchto stretnutí. Uvádza sa v ňom účasť ombudsmana na stretnutiach Výboru pre petície, kde prezentoval výročnú správu a osobitné správy, jeho prezentácia Výboru pre ústavné záležitosti týkajúca sa navrhovaných zmien jeho štatútu a jeho prejav vo Výbore pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci o reforme nariadenia 1049/2001 o prístupe k dokumentom.

V roku 2006 ombudsman pokračoval v komunikácii s ďalšími inštitúciami a orgánmi, stretol sa s hlavnými predstaviteľmi Európskeho súdneho dvora, Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru, Európskej investičnej banky a Európskej centrálnej banky.

Pravidelné stretnutia zamestnancov s účasťou pozvaných externých prednášajúcich, ktoré sa konajú v Štrasburgu, ombudsman využíva na informovanie zamestnancov o trendoch v iných inštitúciách a orgánoch EÚ. V roku 2007 pricestoval do Štrasburgu prezentovať svoju prácu zamestnancom ombudsmana predseda Súdu pre verejnú službu pán Paul J. MAHONEY a európsky dozorný úradník pre ochranu údajov pán Peter HUSTINX.

Vzťahy s ombudsmanmi a podobnými orgánmi

Mnohí sťažovatelia sa obracajú na Európskeho ombudsmana, keď majú problémy s národnou, regionálnou alebo miestnou správou. Európsky ombudsman úzko spolupracuje so svojimi partnermi v členských štátoch s cieľom zaistiť, aby sťažnosti občanov súvisiace s právom EÚ boli vybavované rýchlo a efektívne. Väčšinou sa táto spolupráca uskutočňuje pod záštitou Európskej siete ombudsmanov. Sieť pozostáva teraz takmer z 90 úradov v 31 krajinách a pokrýva národné a regionálne úrovne v Únii, národnú úroveň v kandidátskych krajinách na členstvo v EÚ plus v Nórsku a na Islande.

Jedným z cieľov siete je umožniť rýchle postúpenie sťažností príslušnému ombudsmanovi alebo podobnému orgánu. Ak je to možné, Európsky ombudsman postúpi prípady priamo alebo poskytne sťažovateľovi vhodnú radu. V roku 2007 poradil ombudsman 816 sťažovateľom, aby sa obrátili na národného alebo regionálneho ombudsmana a 51 sťažností postúpil priamo príslušnému ombudsmanovi.

V kapitole 5 výročnej správy ombudsmana sa podrobne uvádzajú aktivity siete v roku 2007, ktorých vyvrcholením bol šiesty seminár národných ombudsmanov členských štátov EÚ a kandidátskych krajín, ktorý sa v októbri uskutočnil v Štrasburgu. Seminár usporiadali spoločne Európsky ombudsman a národný ombudsman Francúzska pán Jean-Paul DELEVOYE. Na stretnutí bolo zastúpených všetkých 27 členských štátov EÚ a aj dve z troch kandidátskych krajín plus Nórsko a Island. V súlade s oznámením Európskeho ombudsmana na piatom seminári boli prvýkrát pozvaní aj zástupcovia regionálneho ombudsmana z tých krajín EÚ, kde sa nachádzajú, a to z Belgicka, Nemecka, Španielska, Talianska, Rakúska a Spojeného kráľovstva¹. Témou semináru roku 2007 bolo „Prehodnotenie správneho úradného postupu v Európskej únii“.

Počas seminára ombudsmani prijali vyhlásenie, cieľom ktorého je pomôcť informovať občanov a iných užívateľov služieb ombudsmana o výhodách ktoré môžu očakávať, keď sa obrátia na člena siete vo veci, ktorá spadá do pôsobnosti práva EÚ. Vyhlásenie sa uvádza v plnom znení v kapitole 5, ktorá obsahuje aj podrobnú správu o diskusii na seminári.

V kapitole 5 sa ďalej popisujú rôzne ďalšie nástroje, ktoré sieť využíva na zdieľanie skúseností a najlepšej praxe. Bulletin *European ombudsmen* slúžil aj v roku 2007 ako mimoriadne hodnotný

¹ Tieto krajiny sú vymenované podľa poradia protokolu EÚ.

nástroj na výmenu informácií. Dve čísla, uverejnené v apríli a októbri, obsahovali články o prednosti práva EÚ pred národným právom, diskriminácii a prekážkach voľného obehu, problémoch v oblasti environmentálneho práva, ochrane práv detí a práv starších osôb, problémoch v sektore zdravotníctva a aspektoch ochrany súkromia a údajov. Počas roku pokračoval vývoj elektronického dokumentárneho a diskusného fóra ombudsmana, čo umožnilo úradom zdieľanie informácií uverejňovaním otázok a odpovedí. Začalo sa viacero dôležitých diskusií o najrozmanitejších otázkach, ako napr. veková diskriminácia, právny rámec nedobrovoľnej psychiatrickej hospitalizácie, kvalita verejnej služby, štatút právnych expertov v kanceláriách ombudsmana a iniciatívy Európskej komisie na zlepšenie vybavovania sťažností na porušenie práva Spoločenstva. Okrem toho elektronický spravodajský servis ombudsmana – *Ombudsman Daily News* – bol publikovaný každý pracovný deň a obsahoval články, tlačové správy a oznámenia úradov v rámci siete.

Navyše okrem pravidelnej neformálnej výmeny informácií prostredníctvom siete, existuje osobitný postup, ktorým národní alebo regionálni ombudsmeni môžu požiadať o písomnú odpoveď na otázky o práve EÚ a jeho výklade, vrátane otázok, ktoré vzniknú pri vybavovaní určitých prípadov. Európsky ombudsman buď odpovie priamo, alebo prípadne nasmeruje otázku na inú inštitúciu alebo orgán EÚ, aby odpovedali. V roku 2007 boli ombudsmanovi doručené tri takéto otázky (po jednej od národného, regionálneho a miestneho ombudsmana) a tri otázky uzavrel (vrátane jednej z roku 2005 a jednej z roku 2006). Príklad otázok je uvedený na konci kapitoly 3.

Informačné návštevy ombudsmanov v členských štátoch a kandidátskych krajinách sa ukázali ako veľmi efektívne, pokiaľ ide o rozvoj siete, a predstavujú vynikajúci prostriedok rozširovania poznatkov o celom rade komunikačných nástrojov, ktoré sieť poskytuje. V priebehu roku 2007 Európsky ombudsman navštívil svojich kolegov ombudsmanov v Nemecku (marec), Švédsku (máj) a Belgicku (november).

Snahy ombudsmana spolupracovať so svojimi partnermi presiahli aktivity v rámci Európskej siete ombudsmanov. Pán DIAMANDOUROS navštívil rad podujatí, na ktorých sa zúčastnili ombudsmeni, a stretol sa s kolegami z krajín EÚ i mimo nej s cieľom podporiť inštitút ombudsmana, diskutovať o medziinštitucionálnych vzťahoch a zdieľať najlepšie postupy v roku 2007. Na konci kapitoly 5 je uvedený prehľad týchto aktivít.

Komunikačné aktivity

Európsky ombudsman si plne uvedomuje, aké dôležité je zabezpečiť, aby všetci, ktorí majú problémy so správou EÚ, vedeli o svojom práve sťažovať sa. Každý rok sa vynakladá veľké úsilie na informovanie občanov, spoločností, MVO a iných príslušných subjektov o službách ombudsmana. V roku 2007 ombudsman a jeho zamestnanci uviedli 130 prezentácií na konferenciách, seminároch a stretnutiach. Uvedené informačné návštevy Nemecka, Švédska a Belgicka im poskytli ďalšiu príležitosť na zvyšovanie povedomia o úlohe ombudsmana v týchto krajinách.

Mimoriadne významnou udalosťou roka bola účasť ombudsmana na podujatiach usporiadaných na oslavu 50. výročia Rímskej zmluvy. Dni otvorených dverí organizované v Berlíne, Budapešti a Varšave boli vrcholnými podujatiami, na ktorých sa zúčastnili státisíce ľudí, aby sa dozvedeli o aktivitách Únie. Ako každý rok sa úrad ombudsmana podieľal na Dňoch otvorených dverí, ktoré organizoval Európsky parlament v Štrasburgu a Bruseli. Návštevníkom sa distribuoval materiál o práci ombudsmana v 26 jazykoch aj s celým radom propagačných predmetov. Zamestnanci sa zúčastnili na všetkých týchto podujatiach, aby odpovedali na otázky týkajúce sa práce ombudsmana.

Mediálne aktivity pokračovali na rovnakej úrovni. V roku 2007 ombudsman usporiadal šesť tlačových konferencií a poskytol 40 rozhovorov novinárom z tlačových, rozhlasových a elektronických médií. Vydalo sa sedemnaásť tlačových správ a distribuovali sa novinárom a zainteresovaným stranám v celej Európe. Medzi témy, na ktoré sa vzťahovalo vyšetrovanie ombudsmana, patrili neskoré platby, problémy v oblasti prístupu k dokumentom a informáciám, sťažnosť týkajúca sa Európskej smernice o pracovnej dobe a problémy s informačným materiálom o právach cestujúcich v leteckej doprave, ktorý pripravila Komisia.

V roku 2007 sa pripravili a distribuovali mnohé publikácie s cieľom informovať hlavné zainteresované strany a širokú verejnosť o tom, čo môže služba ombudsmana ponúknuť občanom a obyvateľom EÚ. Pre podniky a organizácie bol v roku 2007 mimoriadne zaujímavý nový informačný hárok, v ktorom sa stručne vysvetľuje, čo môže ombudsman pre tieto subjekty urobiť. Informačný hárok bol distribuovaný spolu s inými relevantnými materiálmi v rámci listovej kampane zameranej na potenciálnych sťažovateľov. V priebehu kampane sa osobitná pozornosť sústredila na obchodné komory a právnické firmy v celej EÚ a poslalo sa im 5 000 adresných listov. Úspešnosť tejto kampane preukázali žiadosti o zastanie tisícok ďalších výťažkov publikácií ombudsmana v roku 2007.

Internetová stránka ombudsmana sa pravidelne aktualizovala a uverejňovali sa rozhodnutia, tlačové správy a informácie o jeho komunikačných aktivitách. Pripravila sa nová sekcia internetovej stránky s cieľom poskytnúť väčší priestor vyšetrovaniam z vlastného podnetu ombudsmana.

Od 1. januára do 31. decembra 2007 navštívilo internetovú stránku ombudsmana 449 418 jedinečných návštevníkov. Najčastejšie boli navštevované stránky v anglickom jazyku, potom francúzske, španielske, nemecké a talianske stránky. Pokiaľ ide o geografický pôvod návštev, najväčší počet návštevníkov pochádzal z Talianska, za nimi nasledovali návštevníci zo Španielska, Švédska, Spojeného kráľovstva a Nemecka. Na internetovej stránke ombudsmana sa v časti vyhradenej pre odkazy nachádzajú odkazy na národných a regionálnych ombudsmanov v celej Európe. Počas roku 2007 sa uskutočnilo 82 000 návštev stránok vyhradených pre odkazy, čo jasne poukazuje na pridanú hodnotu pre občanov služieb poskytovaných prostredníctvom Európskej siete ombudsmanov.

Vnútorý vývoj

V roku 2007 ombudsman pokračoval vo svojom úsilí zabezpečiť, aby inštitúcia bola zariadená na vybavovanie sťažností občanov z 27 členských štátov v 23 jazykoch Zmluvy.

Ombudsman vymenoval 1. júla 2007 nového vedúceho právneho oddelenia na základe otvoreného náborového konania. S cieľom zvýšiť kontrolu kvality a zlepšiť produktivitu sa právne oddelenie rozdelilo na štyri skupiny a v čele každej stojí hlavný právny poradca. Na uľahčenie riadenia prípadov sa zaviedla nová aplikácia IT. Ukázalo sa, že všetky tieto zmeny boli neoceniteľné pre zvýšenie produktivity počas roka. 40 % nárast počtu uzavretých prípadov v roku 2007 potvrdzuje, že zlepšenia v štruktúre a fungovaní právneho oddelenia ombudsmana v posledných rokoch začínajú prinášať skutočné výsledky. Ombudsman bude v tomto pokračovať aj v roku 2008.

V roku 2007 sa uskutočnili drobné zmeny aj z organizačného hľadiska. Sekretariát ombudsmana pre vybavovanie sťažností teraz pracuje priamo pod dohľadom asistentky vedúceho právneho oddelenia, čo presnejšie zohľadňuje úlohy tohto sekretariátu, ktoré priamo súvisia s prácou právneho oddelenia.

V pláne pracovných miest ombudsmana na rok 2007 bolo rovnako ako v roku 2006 spolu 57 miest. V roku 2008 sa neplánuje žiadny nárast. Celkové rozpočtové prostriedky na rok 2008 sú vo výške 8 505 770 EUR (v porovnaní s 8 152 800 EUR v roku 2007).

SŤAŽNOSTI A VYŠETROVANIA

2

2 SŤAŽNOSTI A VYŠETROVANIA

Jeden z najdôležitejších spôsobov, akým Európsky ombudsman podporuje správny úradný postup, je prešetrovanie možného nesprávneho úradného postupu a odporúčanie nápravného kroku, ak je to potrebné. Možné prípady nesprávneho úradného postupu sa dostávajú do pozornosti ombudsmana hlavne prostredníctvom sťažností, vybavovanie ktorých predstavuje najdôležitejší aspekt reaktívnej úlohy ombudsmana.

Právo sťažovať sa Európskemu ombudsmanovi patrí k právam občanov Európskej únie (článok 21 Zmluvy o ES) a je zahrnuté do Charty základných práv (článok 43).

Ombudsman organizuje vyšetrovania aj z vlastného podnetu a tým preberá aktívnu úlohu v boji proti nesprávne úradnému postupu a podpore správneho úradného postupu.

2.1 PRÁVNY ZÁKLAD PRÁCE OMBUDSMANA

Prácu ombudsmana upravuje článok 195 Zmluvy o ES, štatút ombudsmana (ktorý je rozhodnutím Európskeho parlamentu¹) a vykonávacie ustanovenia prijaté ombudsmanom podľa článku 14 štatútu. Súčasné vykonávacie ustanovenia nadobudli účinnosť 1. januára 2003. Sú dostupné na internetovej stránke ombudsmana (<http://www.ombudsman.europa.eu>) a v tlačenej forme sú k dispozícii v úrade ombudsmana.

Štatút naďalej poskytuje vhodný rámec pre činnosť ombudsmana. Ombudsman však po starostlivom preskúmaní identifikoval určité malé zmeny, na základe ktorých by mohol efektívnejšie vykonávať prácu v prospech európskych občanov. Z tohto dôvodu 11. júla 2006 napísal predsedovi Európskeho parlamentu a požiadal ho o začatie konania na zmenu a doplnenie štatútu. Koncom roku 2007 Výbor pre ústavné záležitosti posúdil návrh správy týkajúcej sa navrhovaných zmien (spravodajkyňa Anneli JÄÄTTEENMÄKIOVÄ).

2.2 MANDÁT EURÓPSKEHO OMBUDSMANA

Článok 195 Zmluvy o ES oprávňuje ombudsmana prijímať od všetkých občanov Únie alebo od fyzických či právnických osôb s pobytom alebo zaregistrovaným sídlom v členskom štáte sťažnosti týkajúce sa prípadov nesprávneho úradného postupu inštitúcií alebo orgánov Spoločenstva s výnimkou Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa pri výkone ich súdnej úlohy. Sťažnosť preto nespadá pod mandát, ak:

1. sťažovateľ nie je osobou oprávnenou predkladať sťažnosť;

¹ Rozhodnutie Európskeho parlamentu 94/262 z 9. marca 1994 o úprave a všeobecných podmienkach upravujúcich výkon funkcie ombudsmana, Ú. v. ES 1994 L 113, s. 15.

2. sťažnosť nie je podaná proti inštitúcii alebo orgánu Spoločenstva;
3. sťažnosť je podaná proti Súdnemu dvoru alebo Súdu prvého stupňa pri plnení ich súdnej úlohy; alebo
4. sa sťažnosť netýka možného prípadu nesprávneho úradného postupu.

Každý z týchto bodov sa rozoberá ďalej v texte.

Súd pre verejnú službu Európskej únie

Úradník podal sťažnosť na Súd pre verejnú službu, ktorá sa týkala uplatňovania rokovacieho poriadku a praktických pokynov súdu prvého stupňa v prejednávanej príhode, v ktorom sťažovateľ bol navrhovateľom.

Sťažovateľ tvrdil, že požiadavky hore uvedených predpisov týkajúce sa prekladu podporných dokumentov a maximálnej dĺžky návrhu boli neprijateľným obmedzením jeho prístupu k spravodlivosti.

Ombudsman usúdil, že výnimka v článku 195 Zmluvy o ES pre Súdny dvor a Súd prvého stupňa pri výkone ich súdnej úlohy sa uplatňuje na Súd pre verejnú službu, ktorý je súdnou komorou pripojenou k Súdu prvého stupňa. Ombudsman tiež dospel k názoru, že predmet sťažnosti sa týkal súdnej úlohy posledne menovaného. Ombudsman preto usúdil, že nie je oprávnený riešiť sťažnosť.

920/2007/BU

Sťažnosti a vyšetrovania z vlastného podnetu

Aj keď právo sťažovať sa Európskemu ombudsmanovi je obmedzené na občanov, osoby s pobytom a právnické osoby s registrovaným sídlom v členskom štáte, ombudsman má tiež právomoc otvoriť vyšetrovanie z vlastného podnetu. Na základe tejto právomoci ombudsman môže vyšetrovať možný prípad nesprávneho úradného postupu, na ktorý ho upozornila osoba, ktorá nie je oprávnená predložiť sťažnosť. Ombudsman v takýchto prípadoch postupuje tak, aby dotknutej osobe počas vyšetrovania poskytol rovnaké procedurálne možnosti ako v prípade, keby sa záležitosť riešila ako sťažnosť. Ombudsman obvykle k otázke, či využije právomoc otvoriť vyšetrovanie z vlastného podnetu, pristupuje na základe jednotlivých prípadov.

V roku 2007 boli otvorené dve takéto vyšetrovania z vlastného podnetu.

Vo výročnej správe za rok 2006 ombudsman uviedol, že s výhradou prípadného budúceho obmedzenia zdrojov plánuje využiť svoju právomoc konať z vlastného podnetu vždy, keď jediným dôvodom na nevyšetrenie sťažnosti na údajný nesprávny úradný postup Európskej investičnej banky (EIB) v oblasti jej úverových aktivít mimo Európskej únie (zahraničné úvery) bude skutočnosť, že sťažovateľ nie je občanom alebo osobou s pobytom v Únii. Európsky parlament vo svojom uznesení z 25. októbra 2007 privítal vyhlásenie o úmysle ombudsmana a vyzval ho, aby zvažil uzavretie memoranda o porozumení s EIB. Ombudsman 5. decembra 2007 napísal prezidentovi EIB a vyzval ho na rokovanie o príprave memoranda o porozumení.

Inštitúcie a orgány Spoločenstva

Mandát Európskeho ombudsmana sa vzťahuje na inštitúcie a orgány Spoločenstva. Inštitúcie sú uvedené v článku 7 Zmluvy, neexistuje však žiadna definícia alebo smerodajný zoznam orgánov Spoločenstva. Tento termín zahŕňa orgány zriadené na základe zmlúv, ako napríklad Európsky hospodársky a sociálny výbor a Európska centrálna banka, ako aj agentúry zriadené legislatívou v rámci zmlúv, ako napríklad Európska environmentálna agentúra a Európska agentúra pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie (FRONTEX).

Sťažnosti podané na verejné orgány členských štátov nespádajú do mandátu Európskeho ombudsmana, aj keď sa týkajú záležitostí v rozsahu pôsobnosti právnych predpisov EÚ. Mnohé takéto sťažnosti spadajú však do mandátu národných a regionálnych ombudsmanov Európskej siete ombudsmanov (pozri ďalej v texte časť 2.5).

Príklad sťažnosti, ktorá nebola podaná na inštitúciu alebo orgán Spoločenstva

V januári 2007 sťažovateľ predložil sťažnosť ombudsmanovi týkajúcu sa podmienok, na základe ktorých bol prepustený zo svojej pozície v Západoeurópskej únii (ZEÚ). Sťažnosť bola podaná na generálneho sekretára Rady Európskej únie pána Javiera SOLANU, ktorý je aj generálnym tajomníkom ZEÚ.

Zo sťažnosti vyplynulo, že sporné rozhodnutie prijal pán SOLANA konajúci vo svojej funkcii generálneho tajomníka ZEÚ. Keďže ZEÚ nie je inštitúciou alebo orgánom Spoločenstva, ombudsman nebol oprávnený riešiť sťažnosť.

128/2007/FOR

Nesprávny úradný postup

Európsky ombudsman dôsledne zastáva názor, že nesprávny úradný postup je široký pojem a že dobrá správa vyžaduje okrem iného dodržiavanie právnych predpisov a zásad vrátane základných práv. Zásady správneho úradného postupu však siahajú ďalej, od inštitúcií a orgánov Spoločenstva nevyžadujú len, aby rešpektovali svoje právne povinnosti, ale aj aby boli zamerané na služby a zabezpečili, aby sa s príslušníkmi verejnosti riadne zaobchádzalo a aby v plnej miere využívali svoje práva. Kým nezákonnosť nutne vedie k nesprávnemu úradnému postupu, nesprávny úradný postup nemá automaticky za následok nezákonnosť. Ak napríklad ombudsman zistí nesprávny úradný postup, neznamená to automaticky, že existuje nezákonné správanie, ktoré by mohlo mať súdny postih.²

V reakcii na výzvu Európskeho parlamentu, aby sa jasne definoval nesprávny úradný postup, ombudsman vo svojej *Výročnej správe za rok 1997* uviedol nasledujúcu definíciu:

K nesprávnemu úradnému postupu dochádza, keď verejný orgán nekoná v súlade s pravidlom alebo princípom, ktorý ho zaväzuje.

V roku 1998 prijal Európsky parlament uznesenie, ktorým túto definíciu schvaľuje. Výmenou korešpondencie medzi ombudsmanom a Komisiou v roku 1999 sa potvrdilo, že aj Komisia súhlasí s touto definíciou.

Charta základných práv pôvodne vyhlásená v decembri 2000 a opätovne podpísaná a vyhlásená 12. decembra 2007 pred podpísaním Lisabonskej zmluvy 13. decembra 2007³ zahŕňa právo na dobrú správu ako základné právo občanov Únie (článok 41).

Článok 43 Charty zahŕňa právo sťažovať sa Európskemu ombudsmanovi, ktorý zabezpečí externý mechanizmus, na základe ktorého môžu byť inštitúcie a orgány Spoločenstva volané na zodpovednosť za nesprávny úradný postup. Je potrebné pripomenúť, že kultúra služieb pre občanov tvorí neoddeliteľnú súčasť správneho úradného postupu. Nemala by sa zamieňať s kultúrou obviňovania, čo podporuje defenzívnosť. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že vyšetrovania ombudsmana nepredstavujú disciplinárne alebo preddisciplinárne konanie.

Stratégia ombudsmana na podporu kultúry služieb zahŕňa nielen rôzne proaktívne iniciatívy, ale sa rozširuje aj na vybavovanie sťažností. Dôležitou súčasťou kultúry služieb je potreba uznať chyby, ktoré sa vyskytnú, a dať veci do poriadku, ak je to možné. Rýchle ospravedlnenie môže byť

² Pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 28. októbra 2004 v spojených prípadoch T-219/02 a T-337/02, *Herrera proti Komisii*, odsek 101 a zo 4. októbra 2006 vo veci T-193/04 R, *Hans-Martin Tillack proti Komisii*, odsek 128.

³ Ú. v. EÚ 2007 C 303.

dostačujúcim prostriedkom, aby sa vyhovel sťažovateľovi, alebo môže aspoň zabrániť tomu, aby ombudsman musel oficiálne kritizovať zainteresovanú inštitúciu.

S ospravedlnením od Rady je sťažovateľ spokojný

Írsky občan sa sťažoval ombudsmanovi, že mu Rada poslala odpoveď v angličtine. Žiadal, aby mu Rada poskytla odpoveď v írčine a ospravedlnila sa jemu a jeho organizácii za to, že porušila článok 21 Zmluvy o ES.

Vo svojom stanovisku Rada potvrdila, že oddelenie verejných informácií Rady odpovedalo v angličtine na sťažovateľov e-mail napísaný v írčine. Ospravedlnila sa za nepríjemnosti a poskytla preklad svojej odpovede v írčine. Uviedla tiež, že v budúcnosti zabezpečí, aby sa na žiadosti o informácie v írskom jazyku odpovedalo v tomto jazyku.

Sťažovateľ prijal ospravedlnenie Rady a privítal jej záväzok zabezpečiť, aby sa v budúcnosti odpovedalo v írčine na korešpondenciu, ktorá je v tomto jazyku.

Kedže Rada záležitosť vyriešila k spokojnosti sťažovateľa, ombudsman prípad uzavrel.

2580/2006/TN

V zložitejších prípadoch, v ktorých ombudsman predbežne zistí nesprávny úradný postup, sa pokúsi, ak je to možné, presadiť „priateľské riešenie“, ktoré bude prijateľné tak pre sťažovateľa, ako aj dotknutú inštitúciu alebo orgán. Je však potrebné uviesť, že príslušné ustanovenia štatútu (článok 3.5⁴) a vykonávacích ustanovení (článok 6.1⁵) sa uplatňujú iba, ak sa vyskytne nesprávny úradný postup a ak sa ukáže, že sa dá odstrániť.

Európsky kódex dobrej správnej praxe

Európsky parlament schválil 6. septembra 2001 Kódex dobrej správnej praxe, ktorý by mali inštitúcie a orgány Európskej únie, ich administratívy a ich úradníci rešpektovať vo svojich vzťahoch s verejnosťou. Kódex zohľadňuje zásady európskeho správneho práva obsiahnuté v judikatúre európskych súdov a čerpá inšpiráciu z národných zákonov. Parlament tiež apeloval na ombudsmana, aby uplatňoval Európsky kódex dobrej správnej praxe. Ombudsman preto pri skúmaní sťažností a pri vykonávaní vyšetrovaní z vlastného podnetu zohľadňuje pravidlá a zásady uvedené v kódexe.

2.3 PRÍPUSTNOSŤ A DÔVODY VYŠETROVANÍ

Sťažnosť oprávneného sťažovateľa na nesprávny úradný postup inštitúcie alebo orgánu Spoločenstva musí spĺňať uvedené kritériá prípustnosti, aby ombudsman mohol začať vyšetrovanie. Tieto kritériá stanovené v príslušných článkoch štatútu stanovujú, že:

1. Autor a predmet sťažnosti musí byť identifikovaný (článok 2.3 štatútu);
2. Ombudsman nesmie zasahovať do súdneho konania prípadov alebo spochybňovať rozhodnutie súdu (článok 1.3 štatútu);

⁴ „V rámci možností sa ombudsman snaží spolu s príslušným orgánom alebo inštitúciou nájsť riešenie na odstránenie nesprávneho úradného postupu a vybavenie sťažnosti.“

⁵ „Ak ombudsman zistí, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu, v rámci možností spolupracuje s dotknutým orgánom s cieľom nájsť priateľské riešenie, ktorým by sa odstránil nesprávny úradný postup a žiadosť vybavila k spokojnosti sťažovateľa.“

3. Sťažnosť sa musí predložiť do dvoch rokov odo dňa, kedy sa sťažovateľ dozvedel o skutočnostiach, ktoré sú predmetom sťažnosti (článok 2 ods. 4 štatútu);
4. Sťažnosti musí predchádzať náležitý správny administratívny prístup vo vzťahu k zainteresovanej inštitúcii alebo orgánu (článok 2 ods. 4 štatútu);
5. V prípade sťažností týkajúcich sa pracovnoprávných vzťahov medzi inštitúciami a orgánmi a ich úradníkmi a zamestnancami musia byť pred predložením sťažnosti vyčerpané možnosti na predloženie interných administratívnych žiadostí a sťažností (článok 2 ods. 8 štatútu).

Článok 195 Zmluvy o ES ustanovuje, že ombudsman má „viesť vyšetrovania, pre ktoré nájde dôvody“. V niektorých prípadoch nemusia existovať dostatočné dôvody na to, aby ombudsman začal vyšetrovanie, dokonca aj keď je sťažnosť prípustná. Tri príklady takýchto prípadov sa uvádzajú nižšie.

Ombudsman tiež zastáva názor, že ak sa už sťažnosťou vo forme petície zaoberal Výbor pre petície Európskeho parlamentu, obvykle neexistujú dôvody pre vyšetrovanie, pokiaľ nie je predložený nový dôkaz.

V roku 2007 sa v prípade celkove 42 % prípustných prípadov usúdilo, že poskytujú dôvody pre vyšetrovanie.

Príklady sťažností, v prípade ktorých neboli dôvody na začatie vyšetrovania

Rumunský občan oslovil Európsku komisiu s tvrdením, že poplatok za registráciu automobilov uložený rumunskými orgánmi porušuje právo Spoločenstva.

V odpovedi Komisia sťažovateľa informovala, že začala konanie o porušení práva Spoločenstva proti Rumunsku na zabezpečenie, aby nedochádzalo k diskriminácii v prípade dovážaných použitých vozidiel. Komisia dodala, že nepožiadala Rumunsko o zrušenie poplatku celkove, pretože právo Spoločenstva na takúto žiadosť neposkytuje právny základ.

V odpovedi na ďalšie podanie od toho istého občana Komisia uviedla, že v súčasnosti preveruje návrh rumunských právnych predpisov, ktorými sa majú zaviesť potrebné zmeny a doplnenia do rumunských pravidiel týkajúcich sa zdaňovania automobilov s cieľom uviesť ich do súladu s článkom 90 Zmluvy o ES.

Vo svojej sťažnosti Európskemu ombudsmanovi sťažovateľ vyjadril svoju nespokojnosť s odpoveďami Komisie. Žiadal, aby Komisia požiadala rumunské orgány o zrušenie alebo zníženie poplatku za registráciu automobilov.

Ombudsman dospel k názoru, že vysvetlenia, ktoré poskytla Komisia, boli primerané a že neboli dôvody na začatie vyšetrovania.

V duchu dobrej spolupráce, na ktorej sa zakladá vyhlásenie, ktoré prijala Európska sieť ombudsmanov (pozri kapitolu 5) a po zohľadnení, že sťažovateľ vyjadril nespokojnosť s rumunskými orgánmi, Európsky ombudsman pokladal za užitočné informovať rumunského ombudsmana o sťažnosti a prebiehajúcom konaní o porušení práva Spoločenstva.

Európsky ombudsman informoval o tomto aj Komisiu a navrhol, aby rumunskému ombudsmanovi poskytla informácie o ďalších krokoch v konaní o porušení práva Spoločenstva.

2543/2007/RT

Sťažovateľka tvrdila, že Európska centrálna banka (ECB) sa chystá poškodiť budovu historickej hodnoty a na jej korešpondenciu týkajúcu sa tejto záležitosti odpovedala arogantne a netaktne. Sťažovateľka priložila kópiu svojho listu adresovaného ECB, ale nepriložila odpoveď ECB. Po vyžiadaní kópie odpovede ECB od sťažovateľky a po jej prečítaní, ombudsman zaznamenal, že ECB sa nechystá poškodiť alebo zničiť budovu, ale zachovať, renovovať a používať. Okrem toho sa v liste uvádzalo, že ECB kládla veľký dôraz na to, aby vysvetlila záležitosti, ktoré vzniesla sťažovateľka, a vyzvala ju, aby adresovala ďalšie otázky odborníkom ECB. Ombudsman usúdil, že odpoveď ECB bola primeraná a zdvorilá, a preto neboli dôvody na začatie vyšetrovania.

630/2007/WP

Talianska spoločnosť sa sťažovala ombudsmanovi na niektoré aspekty spôsobu, akým sa Komisia zaoberala spoločnosťou počas vyšetrovania údajného kartelu v priemysle fluoridu hlinitého. Okrem iného sa spoločnosť sťažovala, že Komisia nesprávne nezohľadnila jej žiadosť o zhovievavosť, keď poslala oznámenie o námietkach, nerešpektovala jej práva na obhajobu a nútila ju, aby nedbala na poriadok národných súdnych orgánov tým, že žiadala, aby vrátila určité dokumenty Komisii.

Ombudsman pozorne preskúmal prípad, ktorý predložil sťažovateľ. Pokiaľ ide o žiadosť o zhovievavosť, ombudsman poznamenal, že Komisia prijme konečné rozhodnutie o zhovievavosti až po uzatvorení príslušného vyšetrovania. Tým, že Komisia sťažovateľovi poskytla informácie o svojom stanovisku k pravdepodobnosti zhovievavosti a predĺžila mu lehotu na predloženie pripomienok k oznámeniu o námietkach, Komisia sťažovateľovi umožnila uplatniť jeho práva na obhajobu. Pokiaľ ide o vrátenie dokumentov ombudsman poznamenal, že Komisia poskytla sťažovateľovi určité dôverné dokumenty omylom a v súlade s príslušnými právnymi predpismi bola oprávnená a dokonca povinná sa postarať o ich vrátenie. Aj keď Komisia mala zohľadniť všetky povinnosti, ktoré spoločnosť mohla mať podľa talianskeho trestného práva v súvislosti s dokumentmi, sťažovateľ neposkytol dôkazy, že Komisia tak neučinila.

Ombudsman preto usúdil, že neboli dôvody na začatie vyšetrovania.

2118/2007/IP

2.4 ANALÝZA SŤAŽNOSTÍ PRESKÚMANÝCH V ROKU 2007

Počas roku 2007 dostal ombudsman 3 211 nových sťažností v porovnaní s 3 830 v roku 2006. V súlade s ustanoveným postupom sa do štatistiky vypracovanej ombudsmanom započítavajú všetky sťažnosti, ktoré majú za následok vyšetrovanie. S cieľom vyhnúť sa skresleniu sa však neprípustné hromadné sťažnosti zasielané e-mailom, ktorých sú často tisícky, započítavajú samostatne do štatistiky len po jedenástu sťažnosť vrátane.

Sťažnosti poslali priamo jednotliví občania v 3 056 prípadoch a 155 sťažností prišlo od združení alebo spoločností.

Počas roku 2007 bol proces skúmania žiadostí s cieľom zistiť, či spadajú do mandátu, spĺňajú kritériá prípustnosti a poskytujú dôvody pre začatie vyšetrovania, ukončený v 95 % prípadoch. Zo všetkých preskúmaných sťažností spadalo do rámca mandátu ombudsmana len niečo nad 26 %. Z nich 518 spĺňalo kritériá prípustnosti, ale 215 neposkytovalo dôvody pre vyšetrovanie.

Na základe sťažností bolo počas roku otvorených celkovo 303 nových vyšetrovaní. Ombudsman začal aj šesť vyšetrovaní z vlastného podnetu. Štatistická analýza týchto vyšetrovaní je uvedená v prílohe A.

V roku 2007 vyšetroval Európsky ombudsman spolu 641 prípadov, z tohto počtu bolo 332 prípadov z roku 2006.

Tak ako v predchádzajúcich rokoch sa väčšina vyšetrovaní týkala Komisie (413 alebo 64 % z celkového počtu). Keďže Komisia je hlavnou inštitúciou Spoločenstva, ktorá prijíma rozhodnutia a má priamy dosah na občanov, je pochopiteľné, že je aj hlavným objektom sťažností občanov. V 87 prípadoch sa vyšetrovanie týkalo Európskeho úradu pre výber pracovníkov (EPSO), v 59 prípadoch Európskeho parlamentu a v 22 prípadoch Európskeho úradu pre boj proti podvodom a v 8 prípadoch Rady Európskej únie.

Hlavné typy údajného nesprávneho úradného postupu boli nedostatok transparentnosti vrátane odmietnutia poskytnúť informácie (216 prípadov), nespravodlivosť alebo zneužité právomoci

(135 prípadov); neuspokojivé postupy (102 prípadov), zbytočné príehady (69 prípadov), diskriminácia (63 prípadov), nedbalosť (62 prípadov), právne chyby (35 prípadov) a nezabezpečenie plnenia povinností, t. j. zlyhanie Európskej komisie pri plnení úlohy „strážkyne Zmluvy“ voči členským štátom (24 prípadov).

2.5 POSTÚPENIA SŤAŽNOSTÍ A RADY

Ak sťažnosť nespadá do mandátu, ombudsman sa vždy pokúša poradiť sťažovateľovi iný orgán, ktorý by sa mohol sťažnosťou zaoberať, najmä ak sa prípad týka práva EÚ. Ak je to možné, ombudsman postupuje sťažnosť priamo inému kompetentnému orgánu so súhlasom sťažovateľa za predpokladu, že je sťažnosť odôvodnená.

Ako už bolo uvedené, Európsky ombudsman úzko spolupracuje so svojimi národnými a regionálnymi kolegami v členských štátoch prostredníctvom Európskej siete ombudsmanov (pozri kapitolu 5 ďalej v texte). Jedným z cieľov siete je umožniť rýchle postúpenie sťažností príslušnému národnému alebo regionálnemu ombudsmanovi alebo podobnému orgánu. Plnohodnotným členom siete je tiež Výbor pre petície Európskeho parlamentu.

Postúpenia sťažností

Počas roku 2007 bolo postúpených 92 sťažností. Z nich 51 bolo postúpených národnému alebo regionálnemu ombudsmanovi, 20 Európskemu parlamentu, aby sa nimi zaoberal ako petíciami, 12 sieti SOLVIT⁶, sedem Európskej komisii a dve iným orgánom.

Príklady prípadov riešené prostredníctvom Európskej siete ombudsmanov

Sťažovateľova matka pracovala vo Francúzsku a teraz žije v Brazílii. Francúzsky štátny penzijný fond CRAM jej v roku 2002 pozastavil vyplácanie dôchodku kvôli ťažkostiam s brazílskym bankovým systémom.

Prípad bol postúpený francúzskemu ombudsmanovi, ktorý v marci 2007 informoval Európskeho ombudsmana, že sa našlo riešenie. Sťažovateľova matka dostala bankový domicil v brazílskej banke schválený finančným orgánom, ktorý vypláca dôchodky v mene CRAM. Nevýplatené čiastky boli sťažovateľovej matke uhradené 5. februára 2007.

1036/2005/ESB

Španielsky občan sa sťažoval, že systém „Via Verde“ na zľavy na platbu diaľničných poplatkov v Portugalsku nie je dostupný občanom EÚ, ktorí nemajú riadny pobyt v Portugalsku. Keďže sťažnosť sa týkala národných orgánov, Európsky ombudsman ju postúpil portugalskému ombudsmanovi.

Po vyšetrovaní portugalský ombudsman oznámil, že systém „Via Verde“ zahŕňa automatické odrátanie poplatkov z bankového účtu užívateľa. Aby užívateľ mohol využívať tento systém, musí mať otvorený účet v banke patriacej do siete „Multibanco“, ktorá zahŕňa aj dve španielske banky. Portugalský ombudsman tiež poznamenal, že hoci by sa obmedzenia súčasného systému dali spochybniť na základe zásad zmluvnej slobody a hospodárskej súťaže v bankovom sektore, smernica 2004/52/ES o interoperabilite elektronických cestných mýtnych systémov v Spoločenstve vytvorí jednotný systém platenia elektronického mýtného na európskej úrovni do roku 2011. Vzhľadom na uvedené portugalský ombudsman usúdil, že nie je potrebné ďalšie vyšetrovanie sťažnosti a prípad uzavrel.

2681/2006/BM

⁶ SOLVIT je sieť zriadená Európskou komisiou na pomoc ľuďom, ktorí čelia prekážkam, keď sa pokúšajú uplatňovať svoje práva na vnútornom trhu Únie.

Fínsky občas s riadnym pobytom vo Švédsku sa sťažoval Európskemu ombudsmanovi, že švédska agentúra sociálneho poistenia nesprávne vypočítala jeho nárok na nemocenskú dávku.

Keďže sťažnosť bola podaná na národný orgán, Európsky ombudsman poradil sťažovateľovi, aby sa obrátil na švédskeho ombudsmana.

Európsky ombudsman napísal švédskeму ombudsmanovi, aby ho informoval aj o tom, že zo sťažnosti vyplynula otázka správneho uplatňovania nariadenia (EHS) č. 1408/71 Rady zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva.

2828/2007/AL

Český občan pracujúci v Írsku sa sťažoval, že írske daňové úrady zadržali jeho automobil zaregistrovaný v Českej republike, pretože nezaplatil írsky poplatok za registráciu motorových vozidiel. Podľa sťažovateľa sa tento poplatok rovná dovoznému clu.

Európsky ombudsman poradil sťažovateľovi, aby sa obrátil na írskeho ombudsmana, jeho služby potvrdili, že sťažovateľ im môže napísať v českom jazyku, ak má ťažkosti s angličtinou.

Európsky ombudsman tiež sťažovateľovi potvrdil, že ak sa žiadosť nevyrieši na národnej úrovni, môže zväziť podanie sťažnosti Komisii. Európsky ombudsman upozornil tiež na príslušnú judikatúru⁷ týkajúcu sa zdaňovania dovážaných áut.

2510/2007/BU

Prebiehajúce vyšetrovanie konania Komisie a portugalských orgánov

V roku 2001 sťažovateľ zriadil liaheň a zariadenie na chov lastúrnikov v prístave Nazaré (stredné Portugalsko). Po niekoľkých mesiacoch sťažovateľ zaznamenal značnú úmrtnosť lastúrnikov. Analýza vody poukázala na vysoké hladiny určitých zlúčenín, najmä tributyltínu používaného v antivegetačných farbách. Podľa sťažovateľa sa v Portugalsku antivegetačné farby ešte stále často používajú na nátery trupov lodí a rybárskych člnov a voľne sa predávajú rybárom v oblasti právomoci prístavného orgánu a aj v iných prístavoch stredného Portugalska.

Po neúspešnom oznámení záležitosti portugalským orgánom, sťažovateľ predložil sťažnosť na Portugalsko Komisii. Podľa sťažovateľa Komisia bez toho, aby ďalej konala, sťažnosť založila na základe vysvetlenia portugalských orgánov – v krátkosti – že vody prístavu Nazaré sa nepokladajú za vhodné na chov lastúr.

Podľa sťažovateľa povolenie, ktoré dostal od portugalských orgánov, sa týkalo chovu násad lastúr a vody, v ktorých začal chov, boli na tento účel vhodné.

Vo svojej sťažnosti Európskemu ombudsmanovi sťažovateľ vyslovil názor, že je zrejmé, že portugalské orgány poskytli Komisii nesprávne informácie. Tvrdil, že Komisia mu neposkytla primerané zdôvodnenie na to, prečo považovala vysvetlenie portugalských orgánov za dostatočné.

Európsky ombudsman požiadal Komisiu, aby do 31. januára 2008 predložila stanovisko. Informoval o sťažnosti aj portugalského ombudsmana. Na základe informácií od Európskeho ombudsmana sa portugalský ombudsman rozhodol začať vyšetrovanie konania portugalských orgánov a následne informoval portugalského generálneho prokurátora.

Európsky ombudsman a portugalský ombudsman majú v úmysle vzájomne sa informovať o postupe svojich vyšetrovaní.

1618/2007/JF

⁷ Vec C-47/88 *Komisija proti Dánsku*, [1990] ECR I-4509, odseky 10, 21 a 22.

Príklady prípadov postúpených Európskej komisii

Bulharský občan sa sťažoval Európskemu ombudsmanovi, že článok 30 smernice 2002/22/ES, ktorý poskytuje klientom právo ponechať si číslo svojho mobilného telefónu pri zmene poskytovateľa služby, sa v Bulharsku neimplementoval a Komisia v tomto prípade nekonala. Tvrdil, že Komisia by mala začať konanie o porušení práva Spoločenstva.

Sťažovateľ kontaktoval niektoré útvary Komisie, ktoré ho informovali o možnosti podať sťažnosť na porušenie práva Spoločenstva podľa článku 226 Zmluvy o ES. Sťažovateľ však tak neučinil. Ombudsman preto usúdil, že sťažnosť na Komisiu nie je prípustná, pretože sa neuskutočnili príslušné administratívne kroky.

Ombudsman však zaznamenal, že formulár sťažnosti Komisie týkajúci sa nedodržania právnych predpisov Spoločenstva členskými štátmi nebol ešte dostupný v bulharskom jazyku. Vzhľadom na základnú otázku preto ombudsman postúpil sťažnosť Komisii, aby sa ňou zaoberala ako so sťažnosťou na porušenie práva Spoločenstva na Bulharsko. Požiadal tiež Komisiu, aby ho informovala, keď bude dostupná bulharská verzia formulára sťažnosti.

Komisia vo svojej odpovedi vysvetlila, že bulharské právo o elektronickej komunikácii transponujúce regulačný rámec EÚ pre elektronickej komunikáciu bol prijatý 10. mája 2007. Uviedla, že tieto právne predpisy preskúma a posúdi všetky príslušné opatrenia s cieľom zaistiť správnu implementáciu regulačného rámca EÚ. Poskytla aj odkaz na bulharskú verziu formulára sťažnosti, ktorý bol medzičasom k dispozícii.

1466/2007/VIK

V roku 2006 ombudsman dostal niekoľko sťažností od španielskych občanov na výrobcu lieku Agreal. Sťažovatelia tvrdili, že po užití lieku boli postihnutí mnohými vážnymi zdravotnými dôsledkami, napr. bolesti hlavy, depresie a nedostatočná mobilita. Sťažovatelia sa usilovali dosiahnuť zákaz tohto výrobku.

Keďže Komisia je inštitúcia, ktorá má potrebné právne právomoci na úrovni EÚ, aby mohla konať v takýchto záležitostiach, ombudsman postúpil tieto prípady Komisii. Komisia následne informovala ombudsmana, že požiadala Európsku agentúru pre lieky (EMA) o poskytnutie odporúčania k tomu, či je potrebné, aby Spoločenstvo podniklo príslušné kroky. V júli 2007 EMA oznámila, že odporučila Komisii, aby všetky lieky obsahujúce látku „veraliprid“ vrátane Agrealu boli stiahnuté európskeho trhu.

Komisia následne prijala rozhodnutie vyžadujúce, aby členské štáty zrušili povolenia na uvedenie na trh pre lieky obsahujúce „veraliprid“, pretože sa usúdilo, že prínos lieku nevyvážil jeho riziká.

1369/2006/JMA; 1698/2006/(BM)JMA; 1699/2006/(BM)JMA; 1700/2006/(BM)JMA; 1701/2006/(BM)JMA; 1751/2006/(BM)JMA; 2192/2006/JMA; 2318/2006/JMA; a 3143/2006/JMA

Príklady prípadov postúpených sieti SOLVIT

Sťažovateľom bol bulharský občan, ktorý získal lekárskeho diplom v Bulharsku. Po pristúpení Bulharska k EÚ chcel vykonávať medicínsku prax vo Francúzsku a z bulharského ministerstva zdravotníctva dostal pre svoj diplom osvedčenie o zhode. Francúzska národná rada lekárov však osvedčenie zamietla, pretože sa v ňom neuvádzala smernica 93/16. Bulharské orgány trvali na tom, že osvedčenie je platné aj bez uvedeného odkazu.

Ombudsman postúpil sťažnosť bulharskému centru SOLVIT, ktoré zakrátko informovalo ombudsmana, že prípad bol úspešne vyriešený a že sťažovateľovi bol poskytnutý certifikát o zhode, ktorý mu umožňuje vykonávať jeho povolanie vo Francúzsku.

1698/2007/RT

Rady

Rada bola poskytnutá v 1 862 prípadoch. V 816 z nich dostal sťažovateľ radu, aby sa obrátil na národného alebo regionálneho ombudsmana a 109 sťažovateľov dostalo radu, aby predložili petíciu Európskemu parlamentu. V 308 prípadoch bola poskytnutá rada, aby sa kontaktovala Európska komisia. Tento údaj obsahuje niektoré prípady, v ktorých bola sťažnosť na Komisiu

vyhlásená za neprípustnú, pretože sa neuskutočnili príslušné administratívne kroky voči inštitúcii pred podaním sťažnosti. V 69 prípadoch bola poskytnutá rada, aby sa kontaktovala sieť SOLVIT a v 766 prípadoch sťažovateľ dostal radu, aby kontaktoval iné orgány, hlavne špecializovaných ombudsmanov alebo orgány zaoberajúce sa sťažnosťami v členskom štáte.

2.6 POSTUPY OMBUDSMANA

Všetky sťažnosti zaslané ombudsmanovi sa zaregistrujú a potvrdia, obvykle do týždňa od ich prijatia. Sťažovateľ je informovaný o danom postupe v potvrdzujúcom liste, ktorý obsahuje referenčné číslo a aj meno a telefónne číslo osoby, ktorá sa sťažnosťou zaoberá. Sťažnosť sa podrobí analýze, aby sa určilo, či sa má začať vyšetrovanie a sťažovateľ je bežne do jedného mesiaca informovaný o výsledku analýzy.

Ak sa vyšetrovanie nezačne, sťažovateľ je informovaný o dôvode. Ak je to možné, sťažnosť sa postúpi, alebo sa sťažovateľovi poskytne vhodná rada o kompetentnom orgáne, na ktorý sa môže obrátiť.

Začatie vyšetrovania

Prvým krokom pri vyšetrovaní je zaslanie sťažnosti dotknutej inštitúcii alebo orgánu a žiadosť o zaslanie stanoviska ombudsmanovi, bežne do troch kalendárnych mesiacov. V roku 2004 Európsky parlament a Komisia schválili, že budú akceptovať kratší časový limit v dĺžke dvoch mesiacov pre sťažnosti na zamietnutie prístupu k dokumentom.

Spravodlivý proces

Zásada spravodlivého procesu si vyžaduje, aby rozhodnutie ombudsmana o sťažnosti nebralo do úvahy informácie nachádzajúce sa v dokumentoch poskytnutých sťažovateľom, inštitúciou alebo orgánom Spoločenstva, pokiaľ druhá strana nemala príležitosť nahliadnuť do dokumentov a uviesť svoje stanovisko.

Ombudsman preto zasiela stanovisko inštitúcii alebo orgánu Spoločenstva sťažovateľovi s výzvou predložiť pripomienky. Ten istý postup sa dodržiava, ak je potrebné sťažnosť ďalej prešetriť.

Zmluva ani štatút neustanovujú odvolanie, ani iné opravné prostriedky proti rozhodnutiam ombudsmana týkajúce sa vybavovania alebo výsledku sťažnosti. Ombudsman však podlieha rovnako ako všetky ostatné inštitúcie Spoločenstva žalobe o odškodnenie na základe článku 288 Zmluvy o ES. V zásade je možné začať takéto konanie proti ombudsmanovi na súdoch Spoločenstva na základe tvrdenia o nesprávnom vybavení sťažnosti.

Nahliadanie do spisov a vypočúvanie svedkov

Článok 3 ods. 2 štatútu ombudsmana vyžaduje, aby inštitúcie a orgány Spoločenstva poskytli ombudsmanovi všetky informácie, ktoré od nich požaduje, a aby mu poskytli prístup k príslušným spisom. Odmietnuť môžu len z riadne opodstatnených dôvodov utajenia.

Právomoc ombudsmana nahliadnuť do spisov mu umožňuje overiť úplnosť a presnosť informácií, ktoré poskytli dotknuté inštitúcie alebo orgány Spoločenstva. Skutočnosť, že ombudsman môže viesť dôkladné a úplné vyšetrovanie, je teda dôležitou zárukou pre sťažovateľa a verejnosť.

Článok 3 ods. 2 štatútu tiež vyžaduje, aby na žiadosť ombudsmana úradníci a iní zamestnanci inštitúcií a orgánov Spoločenstva poskytli svedectvo.

V roku 2007 bola právomoc ombudsmana nahliadnuť do spisov inštitúcie využitá v 18 prípadoch. Právomoc vypočúvať svedkov bola využitá v jednom prípade.

Otvorené konanie

Sťažnosti zaslané ombudsmanovi sú vybavované verejne, pokiaľ sťažovateľ nežiada o dôvernosť.

Článok 13 vykonávacích ustanovení zabezpečuje sťažovateľovi prístup k spisu ombudsmana týkajúceho sa jeho sťažnosti. Článok 14 zabezpečuje verejný prístup k dokumentom vo vlastníctve ombudsmana za tých istých podmienok a obmedzení, ktoré sú ustanovené nariadením 1049/2001⁸. Ak však ombudsman skúma materiály dotknutej inštitúcie alebo orgánu, alebo získava dôkazy od svedka, sťažovateľ ani verejnosť nesmú mať prístup k žiadnym dôverným dokumentom alebo dôverným informáciám získaným na základe vyšetrovania alebo vypočúvania (články 13.3 a 14.2). Účelom tohto vylúčenia je umožniť ombudsmanovi uplatňovanie jeho právomocí pri vyšetrovaní.

2.7 VÝSLEDKY VYŠETROVANÍ

Počas vyšetrovania je sťažovateľ informovaný o každom novom kroku, ktorý sa prijme. Keď sa ombudsman rozhodne uzatvoriť vyšetrovanie, informuje sťažovateľa o výsledkoch vyšetrovania a svojich záveroch. Rozhodnutia ombudsmana nie sú právne záväzné a nepredstavujú zákonne vykonateľné práva alebo povinnosti pre sťažovateľa, ani pre dotknutú inštitúciu alebo orgán.

V roku 2007 ombudsman uzavrel 348 prípadov vyšetrovania, z nich 341 súviselo so sťažnosťami a v siedmich prípadoch išlo o vyšetrovanie z vlastného podnetu.

Ak sa vyšetrovanie zaoberá viac ako jedným obvinením alebo sťažnosťou, môže to viesť k rôznym zisteniam ombudsmana.

Žiadny nesprávny úradný postup

V roku 2007 bolo 95 prípadov, vrátane dvoch vyšetrovaní z vlastného podnetu, uzavretých so zistením, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu. Toto neznamena bezpodmienečne negatívny výsledok pre sťažovateľa, ktorý dostane prinajmenšom úplné vysvetlenie od dotknutej inštitúcie alebo orgánu o tom, čo sa urobilo. Okrem toho, aj keď ombudsman nesprávny úradný postup nezistí, môže navrhnúť možnosti na zlepšenie kvality správy inštitúcie alebo orgánu v budúcnosti. V takýchto prípadoch ombudsman pridáva ďalšiu poznámku.

Prípady vyriešené inštitúciou a priateľské riešenia

Ombudsman sa podľa možnosti vždy pokúša dosiahnuť celkovo kladný výsledok uspokojivý pre sťažovateľa a aj pre inštitúciu, na ktorú bola podaná sťažnosť. Spolupráca inštitúcií a orgánov Spoločenstva je základnou podmienkou pre úspešné dosahovanie takých výsledkov, ktoré pomáhajú zlepšovať vzťahy medzi inštitúciami a občanmi a môžu zabrániť potrebe nákladného a časovo náročného sporu.

V roku 2007 samotné inštitúcie a orgány vyriešili po predložení sťažnosti ombudsmanovi 129 prípadov vrátane dvoch vyšetrovaní z vlastného podnetu. Z toho počtu v 93 prípadoch viedla intervencia ombudsmana k získaniu rýchlej odpovede na korešpondenciu, ktorá nebola zodpovedaná (pozri časť 2.9 Výročnej správy za rok 1998, kde sú uvedené podrobnosti o postupe).

⁸

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, Ú. v. ES 2001 L 145, s. 43.

Cieľom ombudsmana v takýchto prípadoch je rýchle vyriešenie problému ako alternatívy k začatiu bežného vyšetrovania možného nesprávneho úradného postupu. V roku 2007 sa tento postup úspešne použil v troch prípadoch (723/2007/MHZ, 1624/2007/JMA, 2201/2007/JMA) na pomoc Komisii urovnať záležitosť poskytnutím pôvodnej odpovede.

Vysvetlenie rozsahu pôsobnosti smernice

Sťažovateľ, španielsky občan žijúci v Španielsku, požiadal Komisiu, aby prijala opatrenia proti orgánom Spojeného kráľovstva a Estónska, pretože žiadali od jeho manželky, štátnej príslušníčky Bieloruska, aby si pred návštevou týchto krajín vybavila víza. Podľa sťažovateľa vízové požiadavky porušujú smernicu 2004/38/EC⁹ („smernica“). Komisia vo svojej odpovedi vysvetlila, že jeho manželka nemá nárok výhody podľa ustanovení článku 5 ods. 2 smernice, ktorý oslobodzuje štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí vlastnia „pobytový preukaz“, od všetkých vízových požiadaviek členských štátov EÚ.

Sťažovateľ znovu napísal Komisii a tvrdil, že smernica platí pre všetkých občanov ES a ich rodiny a že jeho manželka vlastní povolenie na pobyt. Komisia vo svojej druhej odpovedi zdôraznila, že článok 5 ods. 2 smernice sa neuplatňuje na manželku sťažovateľa, pretože jej povolenie na pobyt nie je „pobytový preukaz“ predpokladaný v článku 10 smernice, ale bolo udelené podľa španielskeho práva, ktorým sa aj riadi.

Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi sťažovateľ tvrdil, že stanovisko Komisie je v rozpore so smernicou.

Ombudsman dospel k názoru, že odpovede Komisie boli z právneho hľadiska správne, ale mohli byť napísané jednoduchším a zrozumiteľnejším spôsobom. Útvary Komisie súhlasili, že pošlú sťažovateľovi ďalšiu odpoveď. V ďalšej odpovedi bolo vysvetlené, že smernica sa uplatňuje na občanov EÚ, ktorí sa pohybujú alebo zdržiavajú v inom členskom štáte, ako je členský štát, ktorého sú štátnymi príslušníkmi, a na ich rodinných príslušníkov, ktorí ich sprevádzajú alebo sa k nim pripoja. Smernica sa preto neuplatňuje na občanov, ktorí žijú vo svojom členskom štáte, ani na ich rodiny. Odpoveď Komisie obsahovala aj jasné vysvetlenie pojmu „pobytový preukaz“ a jeho vzťah k ďalším ustanoveniam smernice. Odpoveď obsahovala aj niekoľko príkladov na ilustráciu. Komisia nakoniec poukázala na to, že znenie článku 5 ods. 2 smernice je nevýhodné pre rodiny občanov EÚ, ktorí neuplatňujú právo voľného pohybu, smernica sa však môže zmeniť a doplniť iba legislatívnym procesom.

Ombudsman usúdil, že ďalšia odpoveď bola dostačujúca na vyriešenie prípadu. Pokiaľ ide o posledný bod v odpovedi Komisie, ombudsman informoval o záležitosti aj Európsky parlament.

2201/2007/JMA

Ako uvádza výročná správa za rok 2006 (pozri súhrn sťažností 3297/2006/BU a 3684/2006/BU), ombudsman začal so súhlasom a v spolupráci s dotknutou inštitúciou alebo orgánom viac využívať aj neformálnejšie postupy, ktoré môžu pružnejšie vyriešiť problémy. Príklad takéhoto prípadu, ktorý sa týka Komisie, sa uvádza nižšie. Aj Rada určila vo svojom sekretariáte osobu, ktorú môžu služby ombudsmana kontaktovať, aby prostredníctvom neformálnych postupov hľadali riešenia.

Chýbajúci text zo Schumanovho vyhlásenia

Francúzsky profesor sa sťažoval, že na internetovej stránke Európa chýbala vo všetkých jazykových verziách okrem francúzskej v Schumanovom vyhlásení veta týkajúca sa významu rozvoja afrického kontinentu. Po dvoch dňoch, ako ich kontaktoval ombudsman, útvary Komisie poslali sťažovateľovi vysvetlenie, že neúplné verzie boli prevzaté z pôvodnej internetovej stránky, ktorá bola vytvorená pred viac ako desiatimi rokmi, a že k vynechaniu vety došlo pravdepodobne v dôsledku technickej chyby. Zaviazali sa, že chýbajúcu vetu doplnia hneď, ako prekladateľská služba vykoná potrebnú prácu.

Ombudsman usúdil, že Komisia svojou odpoveďou vyriešila záležitosť, informoval však sťažovateľa, že môže podať novú sťažnosť, ak by nebol spokojný s krokmi, ktoré podnikla Komisia. Ombudsman sa poďakoval aj útvaram Komisie za ich promptné a efektívne konanie na zabezpečenie rýchleho riešenia.

2650/2007/FOR

⁹

Smernica 2004/38/ES Európskeho parlamentu a Rady z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, Ú. v. EÚ 2004 L 158, s. 77.

Ak vyšetrovanie vedie k zisteniu nesprávneho úradného postupu, ombudsman sa vždy usiluje dosiahnuť priateľské riešenie, ak je možné. Päť prípadov bolo uzavretých v priebehu roku po dosiahnutí priateľského riešenia. Koncom roku 2007 sa ešte stále posudzovalo 31 návrhov na priateľské riešenie.

V niektorých prípadoch možno dosiahnuť priateľské riešenie, ak dotknutá inštitúcia alebo orgán ponúkne sťažovateľovi náhradu. Každá takáto ponuka sa realizuje *ex gratia*, teda bez zákonného nároku a bez vytvorenia precedensu.

Príklady priateľského riešenia, ktoré dosiahol ombudsman, sú uvedené časti 3.3 tejto správy.

Kritické poznámky a návrhy odporúčaní

Ak nie je možné priateľské riešenie, alebo hľadanie takéto riešenia je neúspešné, ombudsman môže uzavrieť prípad s kritickou poznámkou, alebo môže dotknutej inštitúcii alebo orgánu navrhnuť odporúčanie.

Kritická poznámka sa obvykle uvádza, ak (i) už nie je možné, aby dotknutá inštitúcia odstránila príčinu nesprávneho úradného postupu, (ii) nesprávny úradný postup zjavne nemá všeobecný dosah a (iii) nie je potrebné, aby ombudsman prípad ďalej sledoval. Kritická poznámka sa uvádza aj vtedy, ak ombudsman usúdi, že návrh odporúčania by nemal žiadny užitočný účel, alebo že nie je vhodné predložiť osobitnú správu Parlamentu v prípade, keď dotknutá inštitúcia alebo orgán neprijme návrh odporúčania.

Kritická poznámka potvrdzuje, že sťažnosť sťažovateľa alebo sťažovateľky bola odôvodnená a objasní dotknutej inštitúcii alebo orgánu, čo v ich konaní nebolo správne, aby sa tak pomohlo zabrániť nesprávne úradnému postupu v budúcnosti. V roku 2007 ombudsman uzavrel 55 vyšetrovaní s kritickou poznámkou. Úplný zoznam týchto prípadov je uvedený v prílohe D.

V priebehu roku 2007 ombudsman vykonal štúdiu o následných opatreniach, ktoré prijali zainteresované inštitúcie ku všetkým kritickým poznámkam a ďalším poznámkam v roku 2006. Štúdia sa nachádza na internetovej stránke ombudsmana (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Ombudsman plánuje vykonávať podobné štúdie každý rok a informovať verejnosť o svojich zisteniach.

V prípadoch, v ktorých sa javí, že je potrebná následná činnosť ombudsmana, t. j. ak sa v prípade dotknutej inštitúcie dá odstrániť prípad nesprávneho úradného postupu, alebo v prípadoch, keď je nesprávny úradný postup obzvlášť závažný, alebo má všeobecný dosah, ombudsman obvykle navrhne odporúčanie pre dotknutú inštitúciu alebo orgán. V súlade s článkom 3 ods. 6 štatútu ombudsmana musí inštitúcia alebo orgán do troch mesiacov poslať podrobné stanovisko. V roku 2007 ombudsman navrhol osem odporúčaní. Okrem toho sedem návrhov odporúčaní z roku 2006 viedlo k rozhodnutiam v roku 2007. V priebehu roku boli uzavreté tri prípady, keď inštitúcia akceptovala navrhnuté odporúčanie. O jednom prípade sa predkladala osobitná správa Európskemu parlamentu. Päť prípadov sa uzavrelo z iných dôvodov. Koncom roku 2007 sa posudzovalo ešte osem návrhov odporúčaní vrátane jedného návrhu z roku 2004 a jedného z roku 2006.

Osobitné správy pre Európsky parlament

Ak inštitúcia alebo orgán Spoločenstva neposkytne uspokojivú odpoveď na navrhnuté odporúčanie, ombudsman môže poslať Európskemu parlamentu osobitnú správu. Osobitná správa môže obsahovať odporúčania.

Výročná správa Európskeho ombudsmana za rok 1998 poukázala na to, že možnosť predložiť Európskemu parlamentu osobitnú správu má pre prácu ombudsmana neoceniteľnú hodnotu.

Osobitná správa Európskemu parlamentu je posledným dôležitým krokom ombudsmana pri riešení prípadu, pretože prijatie uznesenia a výkon právomocí Parlamentu sú záležitosťou politického

rozhodnutia Parlamentu. Ombudsman prirodzene poskytuje akékoľvek informácie a pomoc, ktorú môže Parlament požadovať pri práci s osobitnou správou.

Podľa rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu je za vzťahy Parlamentu s ombudsmanom zodpovedný Výbor pre petície. Na schôdzi Výboru pre petície 12. októbra 2005 sa ombudsman v súlade s článkom 195 ods. 3 rokovacieho poriadku Parlamentu zaviazal, že vystúpi pred výborom na vlastnú žiadosť vždy, keď Parlamentu predloží osobitnú správu.

V roku 2007 bola Parlamentu predložená jedna osobitná správa. Týka sa prípadu 3453/2005/GG, v ktorom ombudsman kritizoval Komisiu za to, že neriešila sťažnosť týkajúcu sa európskej smernice o pracovnej dobe.

2.8 ROZHODNUTIA, KTORÝMI SA UZAVRELI PRÍPADY V ROKU 2007

Rozhodnutia, ktorými sa prípady uzavierajú, sa obvykle uverejňujú na internetovej stránke Európskeho ombudsmana (<http://www.ombudsman.europa.eu>) v angličtine a jazyku sťažovateľa, pokiaľ je iný. Kapitola 3 obsahuje zhrnutia 50 rozhodnutí, ktorými sa uzavreli prípady. Zhrnutia odrážajú celý rad predmetov a inštitúcií a orgánov Spoločenstva, na ktoré sa vzťahuje spolu 348 rozhodnutí, ktorými sa uzavreli vyšetrovania v roku 2007, spolu s rôznymi dôvodmi uzavretia. Indexované sú podľa čísla prípadu, všeobecného predmetu z hľadiska príslušnej kompetencie Spoločenstva; a typu nesprávneho úradného postupu, na ktorý poukazoval sťažovateľ.

Zvyšok tejto časti kapitoly 2 analyzuje najvýznamnejšie právne a faktické zistenia uvedené v rozhodnutiach. Organizovaný je z hľadiska tematickej klasifikácie hlavného predmetu vyšetrovania rozdelený do piatich hlavných kategórií:

- otvorenosť (vrátane prístupu k dokumentom a informáciám) a ochrana údajov;
- Európska komisia ako strážkyňa Zmluvy;
- verejné súťaže, zmluvy a granty;
- otázky týkajúce sa zamestnancov vrátane náboru;
- iné veci.

Treba mať na zreteli, že uvedené kategórie sa značne prekrývajú. Napríklad otázky otvorenosti a verejného prístupu sa často otvárajú v sťažnostiach, ktoré sa týkajú náboru zamestnancov, alebo úlohy Komisie ako strážkyne Zmluvy.

Otvorenosť, verejný prístup a ochrana osobných údajov

Vysoký podiel (28 %) tvrdení vyšetrovaných v roku 2007 sa týkalo nedostatku otvorenosti. V článku 1 Zmluvy o Európskej únii sa hovorí o tom, že rozhodnutia v Únii sa prijímajú „čo najotvorenejšie“ a článok 255 Zmluvy o ES ustanovuje právo prístupu k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie. Toto právo je upravené nariadením 1049/2001¹⁰. Mnohé ďalšie inštitúcie a orgány Spoločenstva tiež prijali predpisy na prístup k dokumentom po vyšetrovaniach, ktoré ombudsman viedol z vlastného podnetu v rokoch 1996 a 1999.

¹⁰

Nariadenie (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, Ú. v. ES 2001 L 145, s. 43.

Prístup k dokumentom a informáciám

Nariadenie č. 1049/2001 dáva žiadateľom možnosť voľby nápravného opatrenia: môžu spochybníť zamietnutie v súdnom konaní podľa článku 230 Zmluvy o ES alebo prostredníctvom sťažnosti ombudsmanovi. Počas roku 2007 ombudsman uzavrel vyšetovania v prípade jedenástich sťažností týkajúcich sa uplatňovania nariadenia č. 1049/2001, z ktorých osem bolo proti Komisii, dve proti úradu OLAF a jedna proti Rade.

Bolo uzavreté jedno vyšetovanie sťažnosti na Európsku investičnú banku týkajúce sa prístupu k dokumentom podľa jej pravidiel.

V kapitole 3 sú uvedené zhrnutia ôsmich uvedených prípadov.

V prípade **3697/2006/PB** ombudsman zistil, že požiadavka poskytnúť „podrobné dôvody“ na predĺženie lehoty na odpoveď na opakovanú žiadosť podľa nariadenia 1049/2001 nebola splnená jednoduchým odkazom o potrebe konzultovať s inými útvarmi Komisie. Ďalej poznamenal, že Komisia by mala organizovať svoje administratívne služby tak, aby sa zabezpečilo, že budú žiadosti o prístup registrované najneskôr v prvý pracovný deň po ich prijatí.

V prípade **668/2007/MHZ** ombudsman kritizoval Komisiu za to, že v roku 2005 viac ako osem mesiacov meškala s uverejnením svojej výročnej správy o pôsobení nariadenia 1049/2001. Ombudsman upozornil na to, že uverejňovanie správ je zásadným mechanizmom zodpovednosti voči európskym občanom a komunikácie s nimi.

Ombudsman riešil tri prípady výnimiek týkajúcich sa prístupu verejnosti.

V prípade **1844/2005/GG** ombudsman vyjadril stanovisko, že všeobecný odkaz na domnelé riziká, že zverejnenie ohrozí interný rozhodovací proces, nebude dostačujúci na uplatnenie druhého pododseku článku 4 ods. 3 nariadenia 1049/2001¹¹. Aj keď Komisia predložila argumenty týkajúce sa konkrétneho dokumentu, ombudsman usúdil po preverení dokumentu, že Komisia nepreukázala, že zverejnenie by vážne narušilo rozhodovací proces Komisie.

V prípade **3269/2005/TN** ombudsman dospel k názoru, že článok 4 ods. 1 písm. b) nariadenia (ochrana súkromia a bezúhonnosti jednotlivca“) Komisiu neoprávňuje, aby vymazala mená priemyselných lobistov v dokumentoch. Ombudsman sa pritom opieral o informačný dokument o verejnom prístupe k dokumentom a ochrane údajov, ktorý uverejnil európsky dozorný úradník pre ochranu údajov, s ktorým v tejto veci ombudsman tiež konzultoval. Okrem toho ombudsman vyzdvihol potrebu transparentnosti vo vzťahu k lobistickým aktivitám v prípade **2740/2006/TN**.

V prípade **948/2006/BU** ombudsman uznal, že dvojité úloha Európskej investičnej banky – ako banková inštitúcia aj ako orgán Spoločenstva, je zohľadnená v ustanoveniach jej pravidiel o verejnom prístupe k dokumentom týkajúcim sa profesionálnej povinnosti uchovávať bankové tajomstvo. Ombudsman tiež poznamenal, že EIB je viazaná nariadením 1367/2006¹², ktorým sa uplatňuje Aarhuský dohovor na inštitúcie a orgány Spoločenstva. Nariadenie však v čase podania sťažnosti zo strany sťažovateľa nenadobudlo ešte účinnosť.

Článok 11 nariadenia 1049/2001 vyžaduje, aby každá inštitúcia poskytla prístup verejnosti k registru dokumentov, v ktorom sa odkazy na dokumenty bezodkladne zaznamenajú. V prípade **2350/2005/GG** ombudsman dospel k názoru, že ak register nie je ľahko dostupný alebo dostačujúco úplný, inštitúcie EÚ musia byť pripravené na to, aby mohli občanom poskytnúť ad hoc zoznamy na požiadanie, aj keď ich príprava predstavuje značnú záťaž.

¹¹ „Prístup k dokumentu, ktorý obsahuje stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v dotknutom orgáne, bude odmietnutý aj po prijatí rozhodnutia, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces orgánu, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.“

¹² Nariadenie (ES) č. 1367/2006 Európskeho parlamentu a Rady zo 6. septembra 2006 o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na inštitúcie a orgány Spoločenstva, Ú. v. EÚ 2006 L 264, s. 13.

Uplatňovanie nariadenia 1049/2001 na elektronické databázy predstavuje technické i právne problémy. V prípade **1693/2005/PB** Komisia tvrdila, že účtovné informácie poskytované členskými štátmi nie sú vo forme dokumentu alebo dokumentov, pretože správy obsahujúce tieto informácie boli vložené do databázy a viac ako také neexistujú. Komisia v takýchto prípadoch postupovala tak, že výstupy bežných vyhľadávaní pokladala za dokumenty. Oznamila, že informácie, ktoré sťažovateľ požadoval, by však vyžadovali zložité nové programovanie. Aj keď ombudsman pokladal prístup Komisie za neuspokojivý, upustil od ďalšieho pokračovania v tejto záležitosti, pretože právne otázky boli nové a zložité a mal by ich zo všeobecného hľadiska preskúmať zákonodarný orgán Spoločenstva v súvislosti s oznámenou reformou nariadenia 1049/2001.

V prípade **2370/2005/OV** Európska agentúra pre lieky (EMA) súhlasila s tým, že odpovie na tri otázky sťažovateľky.

Ochrana údajov

Uskutočnili sa dve rozhodnutia týkajúce sa sťažností, v ktorých sa okrem iného uvádzali aspekty ohľadne práv na ochranu údajov sťažovateľov.

Prípád **452/2005/BU** sa týkal nepovoleného zverejnenia mien uchádzačov na miesto vedúceho zastúpenia Komisie. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov poskytol ombudsmanovi informácie o svojom vyšetrení tejto záležitosti. Komisia vo svojom stanovisku, ktoré poslala ombudsmanovi, uviedla, že nedokázala identifikovať zdroj úniku, pretože nevedela zistiť, ktoré osoby mali prístup k príslušným osobným údajom. Ombudsman uviedol kritickú poznámku s tým, že to nie je v súlade s povinnosťami Komisie podľa nariadenia 45/2001¹³.

Prípád **183/2006/MF** sa týkal odpovede Europolu na žiadosť sťažovateľky, ktorá chcela vedieť, aké informácie má o nej. Rozhodnutie ombudsmana ponechalo otvorenú všeobecnú otázku vzťahu medzi odvolacím výborom zriadeným podľa Dohovoru o Europole a jeho vlastnou úlohou podľa článku 195 Zmluvy o ES. V tomto špecifickom prípade sťažovateľka neposkytla konkrétne informácie podporujúce jej tvrdenie proti rozhodnutiu Europolu. Okrem toho sa odvolací výbor ospravedlnil a opravil chybu v odpovedi na jej odvolanie.

V roku 2007 ombudsman kontaktoval európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov v súvislosti s ôsmimi prípadmi podľa memoranda o porozumení podpísaného 30. novembra 2006. V šiestich prípadoch vyšetrenie ombudsmana ešte prebiehalo koncom roku 2007. Dva prípady, ktoré sa uzavreli v roku 2007, už boli uvedené vyššie (**452/2005/BU** a **3269/2005/TN**).

Komisia ako strážkyňa Zmluvy

Právny poriadok je jedným zo zakladajúcich princípov Európskej únie a jednou z najdôležitejších povinností Komisie je byť strážkyňou Zmluvy¹⁴. Článok 226 Zmluvy o ES vytvára všeobecný postup, podľa ktorého môže Komisia viesť vyšetrenie a obrátiť sa na Súdny dvor v prípade možného porušenia práva Spoločenstva členskými štátmi. Komisia môže otvoriť vyšetrenia z vlastného podnetu na základe sťažností alebo ako reakciu na žiadosti Európskeho parlamentu, aby sa zaoberala petíciami predloženými Parlamentu podľa článku 194 Zmluvy o ES. V osobitných prípadoch, ako napríklad nezákonná štátna pomoc, sa uplatňujú iné postupy.

Sťažnosti, ktoré nespádajú do mandátu Európskeho ombudsmana, sa často týkajú údajných porušení práva Spoločenstva členskými štátmi. Mnohé tieto prípady dokáže najlepšie vyriešiť iný člen európskej siete ombudsmanov. V niektorých prípadoch však ombudsman považuje za vhodné postúpiť sťažnosť Komisii. Časť 2.5 vyššie uvádza príklady oboch prístupov.

¹³ Nariadenie (ES) 45/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov, Ú. v. ES 2001 L 8, s. 1.

¹⁴ Článok 211 Zmluvy o ES požaduje, aby Komisia „zabezpečila, že ustanovenia Zmluvy a opatrenia prijaté inštitúciami podľa nej budú uplatňované“.

Ombudsman prijíma a zaoberá sa sťažnosťami na Komisiu pri plnení jej úlohy strážkyne Zmluvy. Keď ombudsman otvára vyšetrovanie takejto sťažnosti, v prípade potreby vždy starostlivo sťažovateľovi vysvetlí, že vyšetrovaním sa nebude skúmať, či nastalo porušenie práva, pretože Európsky ombudsman nemá mandát na vyšetrovanie činnosti orgánov členských štátov.

Kapitola 3 obsahuje zhrnutia šiestich rozhodnutí, ktoré ilustrujú, ako sa ombudsman zaoberá sťažnosťami na Komisiu v jej úlohe strážkyne Zmluvy.

V súvislosti s procesnými povinnosťami Komisie voči sťažovateľom je pre ombudsmana hlavným východiskovým bodom oznámenie, ktoré Komisia vydala v roku 2002¹⁵ ako odpoveď na kritiku ombudsmana. V oznámení sa uvádza, že sekcie Komisie spravidla prešetria sťažnosti s cieľom dospieť k rozhodnutiu vydať formálne oznámenie alebo uzavrieť prípad najviac do jedného roka odo dňa, keď bola sťažnosť zaregistrovaná generálnym sekretariátom. Bod 3 tohto oznámenia obsahuje jasne vymedzený zoznam okolností, v ktorých generálny sekretariát nemusí zaregistrovať korešpondenciu ako sťažnosť a požaduje, aby sťažovateľ bol následne informovaný prostredníctvom bežnej korešpondencie. V prípade **446/2007/WP** ombudsman zdôraznil význam správneho uplatňovania posledne uvedeného ustanovenia.

Prípad **3453/2005/GG** sa týkal toho, ako sa Komisia zaoberala sťažnosťou na neuplatňovanie smernice o pracovnej dobe. V osobitnej správe Európskemu parlamentu ombudsman dospel k záveru, že nespochybniteľné právo vlastného uváženia Komisie v záležitostiach týkajúcich sa tvrdení o porušení práva Spoločenstva členskými štátmi ju neoprávňuje, aby na neurčito odložila rozhodnutie o sťažnosti z dôvodu, že sa platný právny predpis môže niekedy v budúcnosti zmeniť a doplniť. Ombudsman tiež zdôraznil v prípade **962/2006/OV**, že sloboda rozhodovania Komisie pri riešení sťažností na porušenie práva Spoločenstva neznamená všeobecnú zásadu, že nebude platiť, aby sa rozhodnutia museli prijímať v rámci primeraného časového obdobia.

Regionálny ombudsman postúpil sťažnosť týkajúcu sa toho, že Komisia riadne neodpovedala na požiadavky týkajúce sa súladu určitých ustanovení regionálneho práva s právom Spoločenstva (prípad **3386/2005/WP**). Komisia poskytla podrobné vysvetlenie v rámci vyšetrovania Európskeho ombudsmana a tým vyhovel sťažovateľovi.

V dvoch sťažnostiach boli predložené otázky týkajúce sa vzťahu medzi úlohou národných orgánov a úlohou Komisie pri zabezpečovaní uplatňovania environmentálneho práva Spoločenstva a pri riešení sťažností. V prípade **3660/2004/PB** ombudsman zistil, že Komisia poskytla primerané vysvetlenie svojej strategickej úlohy v súvislosti s implementáciou smernice o biotopoch¹⁶ a smernice o odpadoch¹⁷. V prípade **2725/2004/(PB)ID** ombudsman vysvetlil aj svoju úlohu pri vyšetrovaní sťažností na Komisiu, pokiaľ ide o hodnotenia vplyvu na životné prostredie podľa smernice **85/337**¹⁸.

V prípade **1166/2006/WP** ombudsman poznamenal, že právo EÚ týkajúce sa právnej spolupráce v trestných veciach sa prevažne ešte stále rieši na základe medzivládnych postupov, takže možnosti Komisie na podanie žaloby sú pomerne obmedzené. Uznal tiež primeranosť argumentu Komisie, že nebolo potrebné pokračovať ďalej v tejto konkrétnej veci, pretože talianske súdy v súčasnosti všeobecne uznávajú uplatňovanie zásady *ne bis in idem*, ktorá zakazuje inštitúcii súdne konanie dvakrát za rovnaké skutky.

V prípade **943/2006/MHZ** ombudsman nezistil nesprávny úradný postup vo vyšetrovaní Komisie, ktoré viedlo k prijatiu antidumpingových prechodných opatrení na dovozy určitej obuvi.

¹⁵ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Európskemu ombudsmanovi o vzťahoch so sťažovateľmi v súvislosti s porušovaním práva Spoločenstva, Ú. v. ES 2002 C 244, s. 5.

¹⁶ Smernica Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín, Ú. v. ES 1992 L 206, s. 7.

¹⁷ Smernica Rady 75/442/EHS z 15. júla 1975 o odpadoch (Ú. v. ES 1975 L 194, s. 39).

¹⁸ Smernica Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie, Ú. v. ES 1985 L 175, s. 40.

Rozhodnutie ombudsmana poukázalo aj na obmedzený charakter jeho skúmania v prípadoch týkajúcich sa zložitých hospodárskych záležitostí.

Verejné súťaže, zmluvy¹⁹ a granty

Ombudsman sa zaoberá sťažnosťami na zadanie, nezadanie zmlúv a na riadenie zmlúv. Ak však vznikne otázka možného porušenia zmluvy, ombudsman obmedzuje svoje vyšetrovanie na preskúmanie, či inštitúcia alebo orgán Spoločenstva poskytli ucelené a primerané vysvetlenie právneho základu svojho konania a dôvodov, prečo sa domnievajú, že je ich stanovisko k zmluvnej pozícii oprávnené.

Kapitola 3 obsahuje zhrnutia ôsmich rozhodnutí, ktoré ilustrujú prácu ombudsmana so sťažnosťami tohto druhu.

Štyri prípady sa týkali verejných súťaží. V prípade **3693/2005/ID** ombudsman posudzoval zásadu rovnakého zaobchádzania s účastníkmi vo verejných súťažiach a súvisiacu povinnosť transparentnosti v týchto súťažiach. V tomto konkrétnom prípade Komisia neposkytla primerané dôvody zamietnutia ponuky, ale ombudsman nemohol uznať náhradu, ktorú požadoval sťažovateľ, pretože príslušné zmluvy už boli uzavreté, podpísané a v súčasnosti sa vykonávajú. Iné tri prípady viedli k uspokojivým výsledkom pre sťažovateľov. V prípadoch **1858/2005/BB** a **1859/2005/BB** bývalé Európske stredisko pre monitorovanie rasizmu a xenofóbie prijalo návrh na priateľské riešenie, v rámci ktorého poskytlo neúspešnému účastníkovi výberového konania lepšie informácie o porovnaní jeho ponuky s víťaznou organizáciou. V prípade **2633/2006/WP** Komisia preskúmala svoje hodnotenie kvality ponuky na prekladateľské služby a ponúkla sťažovateľovi rámcovú zmluvu.

Uspokojivo sa vyriešili aj tri prípady týkajúce sa finančných sporov. V prípadoch **3495/2006/GG** a **1471/2007/(CC)/RT** Komisia rýchlo poslala dodatočné platby, ktoré požadoval sťažovateľ. V prvom prípade to bola nemecká univerzita a v druhom francúzska konzultačná firma. V prípade **2577/2004/OV** Komisia prijala návrh ombudsmana na priateľské riešenie a znížila sumu, ktorá sa mala vymôcť od zmluvného partnera. V prípade **2468/2004/OV** Komisia zablokovala platbu splatnú sťažujúcej sa spoločnosti a uviedla ju vo svojom systéme včasného varovania (SVV). Ombudsman nezistil nesprávny úradný postup týkajúci sa výšky zablokovanej platby, kritizoval však Komisiu za to, že spoločnosť bola naďalej uvedená v SVV.

Záležitosti týkajúce sa zamestnancov

Kapitola 3 obsahuje zhrnutia ôsmich rozhodnutí o sťažnostiach, ktoré sa týkajú zamestnancov, na ilustráciu sťažností, ktoré sa uvádzajú pod touto hlavičkou. Päť z nich sa týka náborových konaní, dve sa týkajú pracovnoprávných vzťahov s inštitúciami a orgánmi a jedno sa týka žiadosti o sťaž. V tejto správe sú uvedené štyri takéto prípady.

Prípád **3346/2004/ELB** sa týkal požiadavky Európskeho úradu pre výber pracovníkov (EPSO), aby sa zaregistrovali a komunikovali s EPSO online. Ombudsman uznal všeobecné odôvodnenia pre túto požiadavku, ktoré úrad EPSO predložil, ale odporučil, aby úrad bol pripravený zvážiť riadne odôvodnené žiadosti o výnimky. Úrad EPSO zamietol návrh odporúčania v podstate z dôvodu vlastného administratívneho pohodlia. V prípade **3114/2005/MHZ** ombudsman kritizoval jazykové požiadavky vo verejných výberových konaniach, ktoré organizoval úrad EPSO po rozšírení Únie v roku 2004.

Rozhodnutie o prípade **3278/2004/ELB** vívalo záväzok Európskeho parlamentu na revíziu podmienok účasti dočiacich žien vo výberových konaniach a požiadal Parlament, aby zabezpečil, že príslušné pravidlá budú zohľadňovať starostlivé a spravodlivé vyváženie protichodných

¹⁹

Sťažnosťami týkajúcimi sa *pracovných zmlúv* sa zaoberá podčasť Záležitosti týkajúce sa zamestnancov.

záujmov a uplatňovaných zásad vrátane zásady rovnakého zaobchádzania s uchádzačmi. V prípade **2825/2004/OV** ombudsman nezistil žiadny nesprávny úradný postup Európskeho parlamentu v súvislosti s údajným politickým zasahovaním do vymenovania vedúceho informačnej kancelárie Parlamentu v členskom štáte.

Okrem uvedeného sa v správe uvádza aj vyšetrovanie z vlastného podnetu týkajúce sa integrácie osôb so zdravotným postihnutím Európskou komisiou (**OI/3/2003/JMA**), ktoré sa čiastočne týkalo otázok zamestnávania a zaznamenaného pokroku v niekoľkých súvisiacich oblastiach.

Iné veci

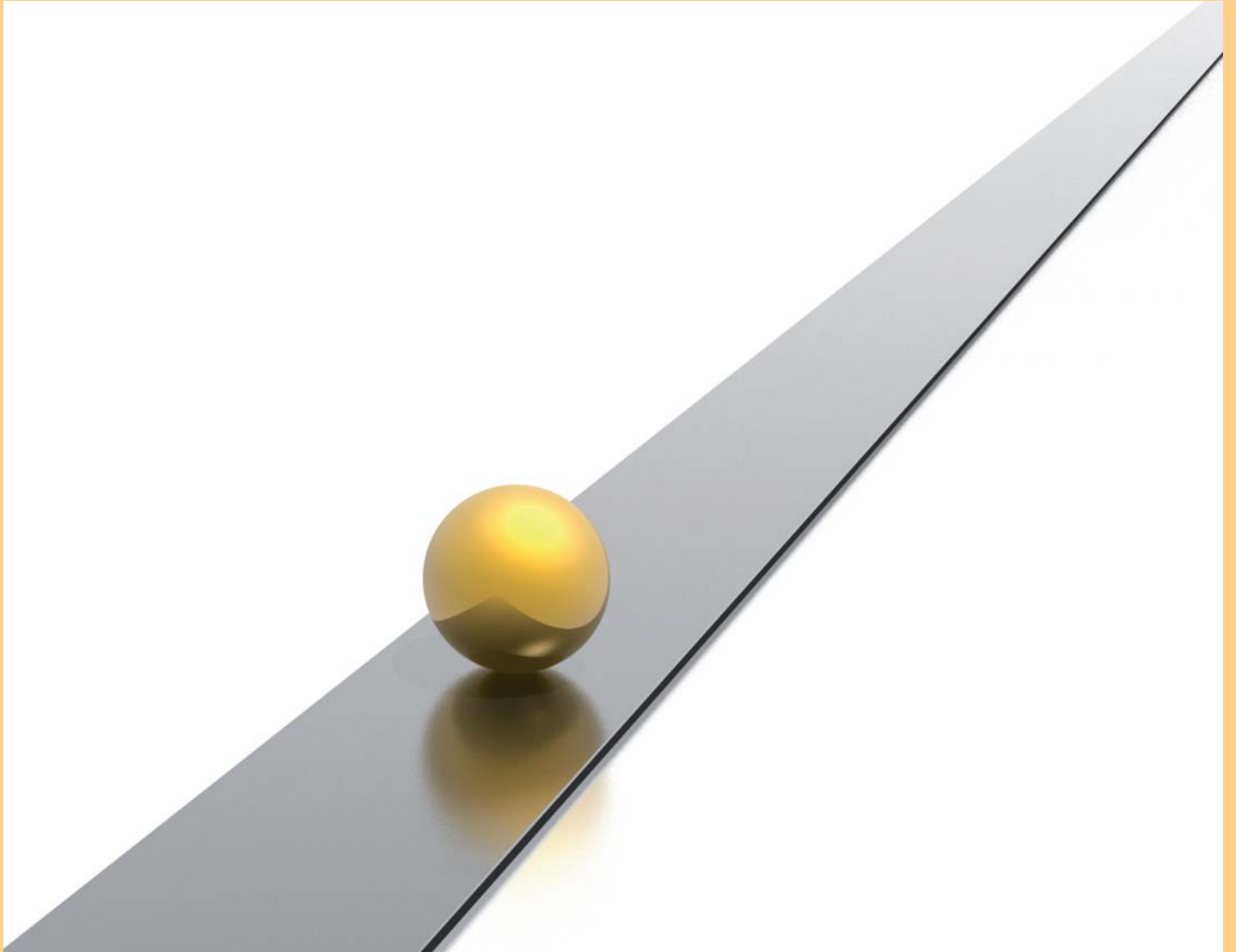
Kapitola 3 obsahuje aj niekoľko zhrnutí, ktoré nespádajú do kategórií, ktorým sa zaoberali predchádzajúce podčasti. V tejto správe uvádzame šesť takýchto prípadov.

Ombudsman sa zaoberal tromi sťažnosťami na Komisiu týkajúcimi sa presnosti informácií, dve z nich (**1475/2005/(IP)GG** a **1476/2005/(BB)GG**) sa týkali informačného materiálu o právach leteckých cestujúcich. Ombudsman usúdil, že niektoré vyhlásenia, ktoré sťažovatelia kritizovali boli skutočne nesprávne a zavádzajúce. Komisia prijala návrhy odporúčaní na opravu materiálu. V prípade **2403/2006/(WP)BEH**, ktorý sa týkal údajných nesprávnych informácií na internetovej stránke Komisie, ombudsman nezistil žiadny nesprávny úradný postup. Zdôraznil, že povinnosť poskytovať správne a presné informácie nebráni Komisii zjednodušiť informácie, aby boli čo najviac prístupné cieľovej skupine.

Prípád **1103/2006/BU** sa týkal rozhodnutia Európskej agentúry pre bezpečnosť letectva (EASA) týkajúceho sa základne typového osvedčovania určitého lietadla. Po analýze príslušných právnych ustanovení ombudsman nenadobudol presvedčenie, že rozhodnutie malo primeraný právny základ. Vo svojej odpovedi na návrh na priateľské riešenie agentúra EASA uviedla, že teraz je schopná získať potrebné informácie na vydanie typového osvedčenia, a preto sporné rozhodnutie zrušila.

Ombudsman uviedol ďalšiu poznámku v dvoch rozhodnutiach týkajúcich sa sťažností na Európsku investičnú banku (EIB), ktoré predložili poľské mimovládne organizácie pracujúce v oblasti životného prostredia. V prípade **1779/2006/MHZ** v ďalšej poznámke ombudsman odporučil EIB, aby posúdila možnosť vytvorenia komunikačných kanálov s príslušnými národnými a regionálnymi kontrolnými orgánmi, akými sú napríklad ombudsmani, a snažila od nich získať informácie týkajúce sa súladu projektov financovaných EIB s národným a európskym právom. V prípade **1807/2006/MHZ** ombudsman poznamenal, že sťažovatelia zohrali cennú úlohu v tom, že upozornili EIB na príslušné informácie, o ktorých predtým nevedela. Ombudsman odporučil EIB, aby ďalej konštruktívne zapájala MVO.

ZHRNUTIA ROZHODNUTÍ

3

3 ZHRNUTIA ROZHODNUTÍ

V tejto kapitole je uvedený výber zhrnutí rozhodnutí ombudsmana za rok 2007 ilustrujúci rad subjektov a inštitúcií, ktorých sa sťažnosti týkajú, a vyšetrovania z vlastného podnetu. Obsahuje zhrnutia rozhodnutí, ktoré sú uvedené v tematickej analýze kapitoly 2. Zhrnutia rozhodnutí o sťažnostiach sú usporiadané najskôr podľa typu zistenia alebo výsledku a potom podľa dotknutej inštitúcie alebo orgánu. Na konci kapitoly sa uvádza zhrnutie rozhodnutí po vyšetrovaní z vlastného podnetu a príklad otázky predloženej národným ombudsmanom.

V rámci každej podčasti tejto kapitoly sa prípady uvádzajú v poradí podľa čísla prípadu. Napríklad v podčasti 3.1 Európskej komisie prípad 1166/2006/WP predchádza prípadu 2280/2006/MF. Úplné rozhodnutie v každom z prípadov nájdete v časti rozhodnutia na internetovej stránke ombudsmana (<http://www.ombudsman.europa.eu>). K príslušnému rozhodnutiu sa môžete dostať pomocou čísla prípadu. Úplné znenie rozhodnutí je uvedené na internetovej stránke v angličtine a v jazyku sťažovateľa, ak sa jazyky líšia. Tlačенú kópiu úplného rozhodnutia, keď je uvedená na internetovej stránke, si môžete vyžiadať z úradu Európskeho ombudsmana.

3.1 PRÍPADY, KEĎ NEBOL ZISTENÝ ŽIADNY NESPRÁVNY ÚRADNÝ POSTUP

Európska komisia

Údajné nezabezpečenie dodržiavania smerníc o životnom prostredí vo vzťahu k projektu priehrady v Portugalsku

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 2725/2004/(PB)ID na Európsku komisiu

Sťažovatelia podali na Komisiu sťažnosť týkajúcu sa porušenia právnych predpisov Spoločenstva v súvislosti s projektom priehrady a nádrže Alqueva v Portugalsku. Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi v zásade uviedli, že Komisia neprijala opatrenia na zabezpečenie dodržiavania smernice 85/337¹ a smernice 92/43² vo vzťahu k uvedenému projektu.

Ombudsman sa nazdával, že cieľom smernice 85/337 lepšie poslúži, ak sa námietky týkajúce sa primeranosti a náležitosti posudzovania účinkov na životné prostredie vzhľadom na články 3 a 5 smernice predkladajú na zváženie príslušným vnútroštátnym orgánom v rámci konania o stavebnom povolení podľa článkov 6 a 8 smernice. Keďže Komisia musí zabezpečiť dodržiavanie článku 8 smernice, má sa dôkladne zaoberať obvineniami vznesenými v sťažnosti o porušení

¹ Smernica Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie, Ú. v. ES 1985 L 175, s. 40.

² Smernica Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín, Ú. v. ES 1992 L 206, s. 7.

právných predpisov Spoločenstva, podľa ktorej členský štát udelením stavebného povolenia porušil článok 8. Sťažovatelia však v tomto prípade nevzniesli žiadne takéto konkrétne obvinenia.

Ombudsman sa tiež zaoberal situáciou, ktorá vzniká, keď sa obvinenia o nedodržaní článkov 3 a 5 smernice 85/337 predložia *priamo* Komisii prostredníctvom sťažnosti týkajúcej sa porušenia právnych predpisov Spoločenstva. Zistenie ombudsmana, že zamietnutie takýchto obvinení Komisiou predstavuje nesprávny úradný postup, predpokladá, vzhľadom na vedecko-technickú povahu obsahu posudzovania účinkov na životné prostredie, že sťažnosť týkajúca sa porušenia právnych predpisov Spoločenstva obsahuje obvinenia a podporné dôkazy, ktoré dokazujú, že členský štát sa dopustil zjavnej chyby hodnotenia, keď sa domnieval, že posudzovanie účinkov na životné prostredie spĺňa požiadavky článkov 3 a 5 smernice. V tomto prípade sťažovatelia nepredložili podstatné dôkazy, ktorými by sa dostatočne konkrétne a presvedčivo dokázala takáto zjavná chyba hodnotenia.

Vo vzťahu k archeologickým náleziskám, ktoré boli prvýkrát objavené počas realizácie projektu, ombudsman poznamenal, že existuje podstatná, objektívne odôvodnená pochybnosť vzhľadom na uplatniteľnosť smernice 85/337. Námietka sťažovateľov týkajúca sa nezávislosti spochybňovaného posudzovania účinkov na životné prostredie navyše v podstate popiera rozumnosť a primeranosť smernice. Preto sa netýka možného prípadu nesprávneho úradného postupu.

Pokiaľ ide o ochranu rýsa španielskeho a dodržiavanie smernice 92/43, ombudsman dospel k záveru, že sťažovatelia nepreukázali, že Komisii predložili dostatočne konkrétne a riadne odôvodnené dôkazy dokazujúce, že portugalský zoznam území určených za územia európskeho významu bol chybný, alebo že Portugalsko nesplnilo povinnosti podľa článku 12 smernice.

Vzhľadom na uvedené a po zohľadnení informácií predložených Komisiou o štúdiu posudzovania účinku projektu na životné prostredie, ktorú Komisia zadala pred pridelením finančných prostriedkov Spoločenstva, a iné kroky, ktoré prijala s cieľom zabezpečiť dodržiavanie právnych predpisov ES v oblasti životného prostredia vo vzťahu k tomu istému projektu, ombudsman dospel k názoru, že obvinenie predložené sťažovateľmi nebolo opodstatnené.

Nekonanie v prípade sťažnosti o porušení environmentálnej legislatívy

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 3660/2004/PB na Európsku komisiu

Sťažovateľka sa sťažovala Komisii, že Írsko porušilo smernicu EÚ o biotopoch³. Podľa jej názoru by malo Írsko zahrnúť určitú mokraď do zoznamu lokalít, ktorý bol poslaný Komisii na zriadenie sústavy NATURA 2000. Komisia rozhodla nekonať v prípade sťažnosti, pretože nebolo zrejmé, že príslušné mokrade zodpovedajú vedeckému opisu biotopov, na ktoré sa vzťahuje smernica, a bolo potrebné získať podrobnejšie ekologické informácie v tomto ohľade. Sťažovateľka tvrdila ombudsmanovi, že nebolo správne, že Komisia v uvedenej záležitosti nekonala. Tvrdila, že Komisia nevysvetlila, prečo smernica o biotopoch nepokrýva príslušnú mokraď.

Po preskúmaní príslušných právnych ustanovení a judikatúry ombudsman zistil, že Komisia môže odôvodnene požadovať príslušné vedecké informácie podporujúce tvrdenie o porušení smernice o biotopoch. Tieto informácie zahŕňajú najmä špecifické a spoľahlivé vedecké údaje týkajúce sa povahy a charakteru ochrany príslušnej lokality na základe smernice aspoň vtedy, keď sa tento charakter nezdá byť bezprostredne zjavný. Vzhľadom na uvedené ombudsman dospel k záveru, že Komisia poskytla dostačujúce vysvetlenia pre svoje opomenutie, ktoré neboli neprimerané. Preto v tomto ohľade nezistil žiadny nesprávny úradný postup.

Sťažovateľka sa sťažovala aj na rozhodnutie Komisie ďalej nekonať v prípade tvrdení týkajúcich sa možného porušenia smernice o odpadoch⁴. Sťažovateľka opísala, ako sa skládkuje odpad v

³ Smernica Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín, Ú. v. ES 1992 L 206, s. 7

⁴ Smernica Rady 75/442/EHS z 15. júla 1975 o odpadoch, Ú. v. ES 1975 L 194, s. 39.

príslušnej mokradi. Komisia vysvetlila svoje rozhodnutie konštatovaním súhrnne, že (i) za zabezpečenie súladu s environmentálnym právom Spoločenstva sú v prvom rade zodpovedné členské štáty, (ii) súdny prípad, v ktorom Komisia podala žalobu proti Írsku práve v súvislosti so smernicou o odpadoch, bol úspešný (Vec C-494/01), (iii) v prípade všeobecných a pretrvávajúcich porušení práva Spoločenstva sa prostriedky Komisie najlepšie využijú pri hľadaní štrukturálnej reformy, a (iv) jedna reforma, ktorá sa dosiahla v Írsku, umožnila v roku 2003 vznik Úradu pre presadzovanie environmentálneho práva (OEE), na ktorý sa sťažovateľka môže teraz obrátiť so svojimi konkrétnymi sťažnosťami.

Ombudsman uznal, že vysvetlenia Komisie v tomto prípade sú uspokojivé a tiež poznamenal, že Komisia poskytla sťažovateľke relevantnú užitočnú radu. Nezistil preto nesprávny úradný postup v súvislosti s touto časťou prípadu.

Neexistencia opravného prostriedku proti disciplinárnej sankcii na európskej škole

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 3323/2005/WP na Európsku komisiu

Žiak európskej školy v Mníchove bol vylúčený na 38 vyučovacích dní za to, že jemu a jeho dvom spolužiakom bolo kladené za vinu, že vhodili dva pripínáčky do misky s polievkou v školskej jedálni. Proti tomuto rozhodnutiu protestovala žiakova matka a tvrdila, že jej syn nevedel o tom, že jeho spolužiaci praktizovali to, čo on vyslovil ako nápad. Potom ako Rada školy pre sťažnosti vyhlásila, že nie je kompetentná na to, aby sa zaoberala jej prípadom, sa obrátila s tou záležitosťou na nemecký správny súd. Podľa stanoviska správneho súdu však záležitosť nepatrí do súdnej právomoci Nemecka. Na základe toho sa žiakova matka obrátila na ombudsmana.

Keďže európske školy nie sú inštitúciou, ani orgánom Európskych spoločenstiev, ombudsman požiadal o stanovisko Komisiu vzhľadom na to, že Komisia má určitú zodpovednosť za činnosť európskych škôl na základe skutočnosti, že má zastúpenie v ich Rade guvernérov a veľkou mierou prispieva k ich financovaniu.

Komisia uviedla, že podľa novej verzie príslušných pravidiel, Rada pre sťažnosti je kompetentná zaoberať sa takými prípadmi, akým je prípad sťažovateľky. Dodala, že nevidí žiadnu prekážku, aby Rada pre sťažnosti nemohla prevziať právomoc v súvislosti s rozhodnutiami v takýchto prípadoch na základe predchádzajúcej verzie pravidiel. Komisia teda poradila sťažovateľke, aby prípad opätovne predložila Rade pre sťažnosti. Rada pre sťažnosti však vzhľadom na chýbajúce výslovné ustanovenie o retroaktívite zamietla obnovené odvolanie.

Ombudsman poznamenal, že prípad vyvstal z obzvlášť vážneho opatrenia, ktoré prijala európska škola a že hrozí riziko, že sťažovateľka zostane bez príslušnej právnej ochrany. Usúdil, že význam zapojenia Komisie do systému európskych škôl spočíva v tom, že musí zohrávať aktívnu úlohu pri zaisťovaní, aby školy dodržiavali zásady správneho úradného postupu. Ombudsman preto navrhol, aby Komisia zabezpečila predloženie návrhu Rade guvernérov na zmenu príslušných pravidiel.

Komisia pripomenula, že Radu guvernérov už upozornila na túto záležitosť, ale bola jediným členom, ktorý hlasoval v prospech retroaktívneho rozšírenia právomocí Rady pre sťažnosti. Keďže však bola stále presvedčená o svojom stanovisku, dodala, že trvala na tom, aby generálny tajomník európskych škôl opäť zahrnul túto záležitosť do programu. Napokon bol prípad predložený Rade guvernérov formou písomného konania, ktorého výsledok ešte nebol jasný v čase, keď ombudsman uskutočnil záverečné hodnotenie prípadu.

Ombudsman ocenil nepretržité úsilie Komisie a uzavrel prípad s tým, že zo strany Komisie nezistil žiadny nesprávny úradný postup. Keďže však problém sťažovateľky stále nebol vyriešený, ombudsman sa rozhodol, že o prípade bude informovať nového generálneho tajomníka európskych škôl a nemeckú vládu.

Predbežné antidumpingové opatrenia

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 943/2006/MHZ na Európsku komisiu

Sťažovateľ bol zainteresovanou stranou vo vyšetrovaní Komisie vedúcom k prijatiu predbežných antidumpingových opatrení na dovoz určitej obuvi so zvrškom z usne pôvodom z Čínskej ľudovej republiky a Vietnamu⁵. Skôr, ako bolo prijaté príslušné nariadenie, uverejnila Komisia na svojej internetovej stránke informácie týkajúce sa predmetných antidumpingových opatrení, načo sťažovateľ vyzval Komisiu, aby uverejnila svoje zistenia a využila možnosť predložiť svoje stanovisko. Jeho žiadosť bola zamietnutá.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti adresovanej ombudsmanovi tvrdil, že Komisia (i) nezaručila právo na obhajobu a porušila zásadu správneho úradného postupu tým, že neuverejnila svoje zistenia predtým, ako formálne prijala predbežné opatrenia a neprijala žiadosť sťažovateľa z 13. marca 2006 týkajúcu sa predloženia svojich poznámok, (ii) porušila zásadu proporcionality (sťažovateľ tvrdil, že Komisia na jednej strane nerešpektovala tzv. spravodlivú rovnováhu medzi záujmami spotrebiteľov a na strane druhej medzi spoločnosťami, na ktoré uplatňuje antidumpingové clá, (iii) založila svoje rozhodnutie na chybných informáciách (sťažovateľ sa odvolal na príslušnú publikáciu na internetovej stránke Komisie) a nesprávne zvolila Brazíliu ako referenčnú krajinu, a (iv) konala spôsobom, ktorý nebol transparentný tým, že neuverejnila totožnosť výrobcov EÚ, ktorí vniesli sťažnosť, ani vzorových výrobcov EÚ.

Sťažovateľ žiadal, aby Komisia zrušila svoje nariadenie, ktoré ukladá predbežné antidumpingové opatrenia na určitú obuv z usne pochádzajúcu z Čínskej ľudovej republiky a Vietnamu, a aby boli predbežné antidumpingové clá, ktoré sa medzitým vyzbierali, uvoľnené. Vo svojich vyjadreniach sťažovateľ trval na svojich obvineniach a požiadavkách.

Komisia vo svojom stanovisku poukázala na to, že v súlade so základným nariadením o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva⁶, nebola povinná uverejniť svoje zistenia pred prijatím predbežných opatrení. Komisia poprela akékoľvek porušenie práva sťažovateľa na obhajobu a akékoľvek chyby alebo nedostatok transparentnosti. Odvolala sa na uvedenie dôvodov v nariadení (ES) č. 553/2006.

Ombudsman nezistil nesprávny úradný postup. Zdôraznil, že sťažnosť sa týkala predbežných opatrení, ktoré majú špecifický charakter a môžu sa pozmeniť neskôr. Takisto poukázal na to, že ombudsman má obmedzený prehľad v prípadoch týkajúcich sa komplikovaných ekonomických záležitostí. Ombudsman pri rozhodovaní zohľadnil zelenú knihu Komisie,⁷ ktorá bola medzitým predložená na verejnú konzultáciu, ako aj problémy, ktoré nastolil sťažovateľ.

Údajné nekonanie v trestnej veci

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1166/2006/WP na Európsku komisiu

Sťažovateľ, nemecký občan, bol odsúdený nemeckým súdom v roku 1997 za nezákonné držanie zbraní. Výkon trestu bol podmienene odložený. V roku 1998 bol sťažovateľ odsúdený v neprítomnosti talianskym súdom na 16 rokov väzenia. V roku 2002 bol zatknutý na základe medzinárodného zatykača a od tej doby bol vo väzení.

V roku 2003 sťažovateľov právnik informoval Komisiu o tomto prípade. Tvrdil, že taliansky súd porušil zásadu *ne bis in idem*, ktorá zakazuje súdne konanie dvakrát za rovnaké skutky. Komisia sa začala o tento prípad zaujímať. Vysvetlila však, že nie je oprávnená preskúmať rozhodnutia orgánov

⁵ Nariadenie Komisie (ES) č. 553/2006 (Ú. v. EÚ 2006 L 98, s. 3).

⁶ Nariadenie Rady (ES) č. 384/96, naposledy zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 461/2004.

⁷ KOM (2006)0763.

činných v trestnom konaní a že neexistuje možnosť viesť konanie proti členskému štátu o porušení práva Spoločenstva v trestných veciach. Jediný spôsob, akým by mohla prípadne konať, by bolo obrátiť sa na základe článku 35 ods. 7 Zmluvy o EÚ na Európsky súdny dvor ohľadom výkladu dohody, napríklad Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, ktorý ustanovuje zásadu *ne bis in idem* (zákaz dvojitého trestu) na európskej úrovni. Keďže však chýbali určité informácie, Komisia odporučila právnikovi, aby ďalej pokračoval vo veci na národnej úrovni. V roku 2005 a po zamietnutí talianskym odvolacím súdom Komisia dospela k záveru, že neexistujú dostatočné dôvody na to, aby konala.

Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi sťažovateľ tvrdil, že Komisia by mala konať. Dodal, že sa riadil radou Komisie iba preto, aby poskytol základ pre konanie. Tým, že Komisia nekonala, utratil peniaze na právne zastupovanie.

Vo svojom stanovisku Komisia vysvetlila, že článok 35 ods. 7 Zmluvy o EÚ uviedla preto, že taliansky súd sa konal v roku 1998, keď sa zásada *ne bis in idem* v Taliansku neuplatňovala. Toto vyjadrenie však neskoršie rozhodnutia talianskych súdov nepotvrdili. Preto neexistoval žiadna známka všeobecného nesúhlasu medzi Komisiou a Talianskom. Komisia zdôraznila, že neprišla, že podá žalobu proti Taliansku v prípade záporného rozhodnutia talianskeho odvolacieho súdu a že takéto záporné rozhodnutie neznamená, že jej rozhodnutie nebolo správne a v súlade so záujmami sťažovateľa.

Ombudsman pripomenul, že oblasť práva EÚ týkajúca sa právnej spolupráce v trestných veciach sa prevažne stále ešte rieši na základe medzivládnych postupov, takže možnosti Komisie na podanie žaloby sú pomerne obmedzené. Poznamenal, že znenie listov Komisie bolo mimoriadne obozretné. Komisia sa nezaviazala, že podá žalobu, ale oznámila, že posúdi ďalšie možné kroky po dodatočných informáciách, ktoré získala. Okrem toho sa zdôvodnenie Komisie pre nepokračovanie ďalej vo veci, t. j. že talianske súdy v súčasnosti všeobecne uznávajú uplatňovanie zásady *ne bis in idem*, javí ako primerané.

Ombudsman preto uzavrel prípad s tým, že sa nezistil nesprávny úradný postup.

Údajné nezaslanie odpovede na žiadosť turecko-cyperskej univerzity

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 2280/2006/MF na Európsku komisiu

Sťažovateľ je rektorom Univerzity východného Stredozemia (Eastern Mediterranean University), turecko-cyperskej vzdelávacej inštitúcie, ktorá sa nachádza v severnej časti Cypru. V októbri 2004 požiadala univerzita Komisiu o udelenie Univerzitnej charty Erasmus. Predpokladom získania tejto charty bolo, aby „vnútroštátny orgán pre školstvo“ potvrdil postavenie univerzity ako inštitúcie vyššieho vzdelávania. Podľa sťažovateľa cyperské ministerstvo školstva odmietlo univerzite priznať postavenie inštitúcie vyššieho vzdelávania.

Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi sťažovateľ uviedol, že Komisia neposkytla odpoveď na žiadosť univerzity o Univerzitnú chartu Erasmus v primeranej lehote a nevysvetlila tieto zbytočné prieťahy.

Komisia vo svojom stanovisku uviedla, že dôvodom údajného neposkytnutia pohotovej a formálnej odpovede na žiadosť univerzity bolo chýbajúce potvrdenie príslušného orgánu o tom, že Univerzita východného Stredozemia je spôsobilou inštitúciou. 12. mája 2005 Komisia zaslala Univerzite východného Stredozemia list, ktorým oficiálne potvrdila, že žiadosť univerzity o Univerzitnú chartu Erasmus nebola úspešná, pretože príslušný vnútroštátny orgán neuznal univerzitu za spôsobilú na účasť v programe Socrates/Erasmus.

Ombudsman dospel k záveru, že čas, ktorý uplynul medzi podaním žiadosti univerzity a odpoveďou Komisie z 12. mája 2005, nie je dôsledkom prieťahov, ktoré možno pripísať Komisii, ale skôr dôsledkom skutočnosti, že Univerzita východného Stredozemia odmietla požiadať ministerstvo školstva v Nikózii o priznanie postavenia inštitúcie vyššieho vzdelávania. Táto otázka spôsobilosti nastolila

citlivé otázky vzhľadom na politickú situáciu na Cypre. Komisia nemôže byť zodpovedná za prieťahy, ktoré sú priamym dôsledkom tejto politickej situácie. Komisia navyše sťažovateľa pravidelne informovala o príslušných krokoch prijatých na potvrdenie spôsobilosti žiadosti Univerzity východného Stredozemia. Ombudsman ďalej dospel k záveru, že nie je úlohou Komisie poskytovať podrobné vysvetlenie, pokiaľ ide o konanie iných strán, a nie o konanie Komisie.

Ombudsman tiež vyzdvihol skutočnosť, že Komisia našla alternatívne praktické riešenie, ktoré pomôže študentom a učiteľom v severnom Cypre tak, že im ponúkne možnosti podobné tým, ktoré vyplývajú z Univerzitnej charty Erasmus.

Ombudsman preto v súvislosti s obvinením sťažovateľa nezistil žiadny nesprávny úradný postup.

Údajne nepresná informácia o internetovej stránke Komisie

Zhrnutie rozhodnutia o (dôvernej) sťažnosti 2403/2006/(WP)BEH na Európsku komisiu

Sťažnosť sa týkala údajne nesprávnej informácie uvedenej na internetovej stránke generálneho riaditeľstva Komisie (GR) pre podnikanie a priemysel. Príslušná stránka mala názov „Ochrana vašich myšlienok“. Konkrétne v nemeckej verzii stránky sa uvádzalo, že Komisia by mala prijať opatrenia proti „*Diebstahl von geistigem Eigentum*“, čo je doslovne, „krádež duševného vlastníctva“.

V tejto súvislosti sťažovateľ tvrdil, že „myšlienky“ sa nemôžu chrániť právami duševného vlastníctva, pretože takáto ochrana je vyhradená pre vynálezy a diela *založené na myšlienkach* a že pojem „krádež“ sa nemôže použiť na práva duševného vlastníctva. Keďže oba výroky Komisie by sa preto museli posudzovať ako neprávne, sťažovateľ žiadal Komisiu, aby ich odstránila, aby zabránila zavádzaniu cieľovej skupiny.

Vo svojom stanovisku Komisia zdôraznila, že príslušné informácie o jej internetovej stránke tvorili súčasť informačného balíka, ktorého cieľom bolo poskytnúť informácie o zložitých otázkach, akými sú ochrana práv duševného vlastníctva, novinárom, ale aj širokej verejnosti jasným a zrozumiteľným jazykom. Vysvetlila, že použitý jazyk bol v súlade s jazykom a pojmi, ktoré požívajú iné medzinárodné organizácie. Komisia tiež uviedla, že dostala veľmi pozitívnu spätnú väzbu od obchodných organizácií, ktoré svojim členom sprístupnili informačný balík. Usúdila, že informácie uvedené na internetovej stránke splnili cieľ – jasne a zrozumiteľne poskytnúť informácie širokej verejnosti.

Ombudsman zdôraznil, že v záujme toho, aby sa zabránilo zavádzajúcim informáciám, musí byť obsah informácií, ktorý Komisia uvádza na svojich internetových stránkach, správny a presný. Zároveň zdôraznil, že toto nebráni Komisii, aby nezjednodušila obsah informácií na svojej internetovej stránke s cieľom čo najviac sprístupniť uvedené informácie cieľovej skupine. Dospel k záveru, že zatiaľ čo jednoduché a dostupné termíny z akademického hľadiska preukázateľne neboli úplne uspokojivé, laikom poskytli základnú predstavu o tom, čo znamená duševné vlastníctvo. Vzhľadom na to, že internetová stránka nie je určená na to, aby poskytovala úplné a sofistikované vysvetlenie práv duševného vlastníctva, použité výrazy boli dostatočne jasné. Ombudsman zistil, že tento názor potvrdila skúsenosť medzinárodných organizácií. Na základe uvedeného ombudsman nezistil žiadny prípad nesprávneho úradného postupu zodpovedajúci tvrdeniu sťažovateľa.

Údajné falošné a ohováračské obvinenia voči organizácii Greenpeace

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 2740/2006/TN na Európsku komisiu

V správe organizácie Greenpeace s názvom *Toxická loby – ako sa chemický priemysel snaží zlikvidovať nariadenie REACH*⁸ sa hovorí o „otáčavých dverách“ medzi Komisiou a lobujúcimi zástupcami chemického priemyslu. V správe sa tento pojem vymedzuje ako taktika, podľa ktorej úradníci

8

REACH je nové európske nariadenie o chemických látkach (nariadenie č. 1907/2006, Ú. v. EÚ 2006 L 396, s. 1) a znamená registráciu, hodnotenie a autorizáciu chemických látok.

Európskej komisie a priemyselní lobisti „medzi sebou obchodujú s pracovnými miestami“. Táto údajná prax sa ilustruje poskytnutím informácií o pracovných vzťahoch určitých osôb s Komisiou a chemickým priemyslom.

Hovorca Komisie sa následne v reakcii na príslušné otázky médií vyjadril, že „Pokiaľ ide (...) o uvedených jednotlivcov, dvaja z nich v skutočnosti nikdy nepracovali na nariadení REACH. Je pre mňa preto záhadou, ako sa niekto môže vôbec pokúsiť vykonštruovať tvrdenie o otáčavých dverách a nevhodnom správaní. (...) Tieto obvinenia považujem za úplne nepodložené, nespravodlivé a založené na nedostatočných informáciách“. Organizácia Greenpeace predložila ombudsmanovi sťažnosť, v ktorej uvádza, že Komisia vznesla falošné, zavádzajúce a ohováračské obvinenia vo vzťahu k štúdii, ktorú organizácia vydala.

Ombudsman dospel k záveru, že toto obvinenie je neopodstatnené. Pripomenul najmä, že vzhľadom na kontext, v akom bol výraz „otáčavé dvere“ prezentovaný v správe⁹, bolo možné sa odôvodnene domnievať, že sa spochybňuje bezúhonnosť príslušných osôb a riadne plnenie úloh, ktoré im boli uložené služobným poriadkom. Takéto obvinenia neboli v správe riadne odôvodnené, čo môže byť dostatočným vysvetlením prudkej reakcie hovorca.

Ombudsman nezistil žiadny prípad nesprávneho úradného postupu zodpovedajúci obvineniu vznesenému sťažovateľom, ktoré bolo predmetom vyšetrovania, no zároveň zdôraznil význam transparentnosti vo vzťahu k lobistickej činnosti vykonávanej počas legislatívnych postupov. Ocenil význam, ktorý tomu Komisia prikladá vo svojej prebiehajúcej iniciatíve za zvýšenú otvorenosť¹⁰, v ktorej sa uznáva, že otázka lobovania sa týka aj správania súčasných či bývalých úradníkov a zamestnancov EÚ a je vecou, ktorou sa výslovne zaoberajú ustanovenia služobného poriadku. Ombudsman zdôraznil, že správne a dôsledné vykonávanie týchto ustanovení je nevyhnutné na dosiahnutie vysokých noriem transparentnosti, ktoré EÚ považuje za súčasť legitimacy akejkoľvek modernej administratívy.

Európska investičná banka

Odmietnutie poskytnúť prístup k finančnej dohode

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 948/2006/BU na Európsku investičnú banku (EIB)

Mimovládna organizácia požiadala EIB o prístup k finančnej dohode týkajúcej sa projektu modernizácie železníc na Slovensku. EIB sa v stanovisku, ktorým odmietla prístup k dokumentom, odvolala na svoje pravidlá o verejnom prístupe k dokumentom, v ktorých sa uvádza povinnosť dodržiavať služobné tajomstvo a profesionálnu etiku a postupy používané v bankovom a finančnom sektore. EIB však informovala sťažovateľa, že nebude mať námietky proti zverejneniu finančnej dohody dlžníkom alebo slovenskou vládou.

Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi sťažovateľ tvrdil, že postúpením zodpovednosti za zverejnenie na orgány členských štátov EIB diskriminuje občanov, ktorí nehovoria jazykom príslušného členského štátu. Sťažovateľ sa tiež odvolal na Aarhuský dohovor, ktorý ustanovuje individuálne právo prístupu k environmentálnym informáciám.

Vo svojom stanovisku k sťažnosti EIB tvrdila, že ako banka musí zabezpečovať vzájomnú dôveru so svojimi zmluvnými partnermi, ktorí majú legitímne právo očakávať, že bude konať v rámci stanoveného právneho rámca a nebude prezrádzať informácie chránené povinnosťou bankového tajomstva. V tejto súvislosti sa EIB odvolala na svoje pravidlá o sprístupňovaní dokumentov, ktoré

⁹ Napríklad, že časť správy s použitým výrazom „otáčacie dvere“ je ilustrovaná nafahovacou bábikou a že na obálke správy je zobrazená bábka ovládaná osobou, ktorej tvár nie je vidieť.

¹⁰ Viac informácií o tejto európskej iniciatíve za transparentnosť je k dispozícii na stránke http://ec.europa.eu/commission_barroso/kallas/transparency_en.htm

sa aktualizovali 28. marca 2006 v rámci politiky o verejnom prístupe k dokumentom. Staré aj nové pravidlá ustanovujú výnimku pre informácie, na ktoré sa vzťahuje povinnosť dodržiavať služobné tajomstvo. Nové pravidlá posilňujú toto stanovisko tým, že výslovne uvádzajú nezverejňovanie finančných dohôd. Na záver EIB uviedla, že sa zaviazala podporovať prístup k informáciám a že v prípade dokumentov, ktoré nie sú dostupné vo všetkých úradných jazykoch EÚ, je možné zvážiť ich preklad vždy, keď o konkrétny dokument bude široký záujem.

Rozhodnutie ombudsmana potvrdilo dvojité úlohu EIB – ako bankovej inštitúcie pôsobiacej na finančných trhoch i ako orgánu Spoločenstva. Ombudsman dospel k záveru, že EIB bola oprávnená odmietnuť prístup na základe svojich starých pravidiel, ktoré v tom čase platili. Ombudsman porozumel, že EIB tým, že sa odvolala aj na svoje nové pravidlá, ktoré výslovne uvádzajú nezverejňovanie finančných dohôd, vyjadrila, že vzhľadom na dôverný bankový vzťah medzi ňou a obchodnými partnermi je zavedenou praxou nezverejňovať finančné zmluvy za žiadnych okolností, a teda ani neposudzovať možnosť čiastočného zverejnenia. Pokiaľ ide o Aarhuský dohovor, ombudsman poznamenal, že nariadenie 1367/2006¹¹ je záväzné pre EIB, ale začalo sa uplatňovať iba od 28. júna 2007. V čase, keď sťažovateľ predložil sťažnosť, sa teda neuplatňovalo.

Pokiaľ ide o prípadný jazykový problém, na ktorý by občania mohli naraziť pri adresovaní žiadostí na národné orgány, ombudsman uviedol ďalšiu poznámku a vyzval EIB, aby zvážila možnosť kontaktovať v budúcnosti národné orgány s cieľom zistiť možnosť celkového alebo aspoň čiastočného zverejnenia finančných dohôd, pre ktoré občania žiadajú o udelenie verejného prístupu. EIB by takto mohla významne prispieť k zmierneniu jazykových problémov, na ktoré niektorí občania môžu naraziť pri adresovaní zodpovedajúcich žiadostí o verejný prístup orgánom príslušného členského štátu.

Údajné nedodržanie vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti životného prostredia v súvislosti s dopravným projektom financovaným Európskou investičnou bankou

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1779/2006/MHZ na Európsku investičnú banku (EIB)

Poľská environmentálna mimovládna organizácia podala sťažnosť, že Európska investičná banka (EIB) spolufinancovala projekt Modernizácia poľských ciest napriek tomu, že sa nevykonalo žiadne strategické posudzovanie účinkov projektu na životné prostredie tak, ako to vyžadujú poľské právne predpisy v oblasti životného prostredia. Podľa sťažovateľa tak EIB konala v rozpore s vlastnou správou o stave životného prostredia, podľa ktorej má zabezpečiť, aby projekty, ktoré financuje, boli v súlade so zásadami a normami ustanovenými európskymi a vnútroštátnymi právnymi predpismi v oblasti životného prostredia. Sťažovateľ ďalej uviedol, že EIB ho neinformovala o odpovedi poľských orgánov, na ktoré sa banka obrátila v súvislosti so sťažnosťou sťažovateľa. Sťažovateľ žiadal, aby EIB prerušila financovanie, kým sa nevyjasní právny stav projektu.

EIB vo svojom stanovisku uviedla, že poľské orgány (i) sú plne zodpovedné za zabezpečenie dodržiavania príslušných vnútroštátnych právnych predpisov, a že po tom, ako sa na ne obrátila, (ii) informovali banku, že príslušné poľské právne predpisy nevyžadujú strategické posudzovanie účinkov projektu na životné prostredie. Banka navyše medzičasom informovala sťažovateľa o záveroch poľských orgánov.

Podľa názoru ombudsmana sa EIB (i) mohla legitímne domnievať, že poľské orgány dodržali príslušné právne ustanovenia a (ii) mohla legitímne očakávať, že tie isté poľské orgány jej poskytnú *spolahlivé* informácie o uplatňovaní týchto ustanovení z ich strany. Ombudsman preto uznal dôvody EIB, prečo sa pri podpise pôžičky spoliehala na informácie poskytnuté týmito orgánmi. V súvislosti s touto otázkou preto nezistil žiadny nesprávny úradný postup.

¹¹

Nariadenie (ES) č. 1367/2006 Európskeho parlamentu a Rady zo 6. septembra 2006 o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na inštitúcie a orgány Spoločenstva, Ú. v. EÚ 2006 L 264, s. 13.

Ombudsman ďalej pripomenul, že banka navyše medzičasom informovala sťažovateľa o záveroch poľských orgánov. Zistil preto, že v tomto smere nie je odôvodnené žiadne ďalšie vyšetrowanie. K rovnakému zisteniu prišiel aj v súvislosti so žiadosťou sťažovateľa, keďže sa ukázalo, že EIB už príslušnú platbu uhradila.

Poukázal tiež na zistenia poľského ombudsmana, ktorému sťažovateľ predložil paralelnú sťažnosť na poľské orgány. V tejto súvislosti ombudsman uviedol ďalšiu poznámku v tom zmysle, že EIB by v budúcnosti mohla uvažovať o zriadení komunikačných kanálov a požadovaní informácií od príslušných vnútroštátnych a regionálnych kontrolných orgánov, napríklad ombudsmanov, ktoré by mohli slúžiť ako ďalšie zdroje informácií o dodržiavaní vnútroštátnych a európskych právnych predpisov pri projektoch financovaných bankou.

Európska agentúra pre lieky

Údajný nedostatok informácií v súvislosti s antidepresívnym prípravkom

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 2370/2005/OV na Európsku agentúru pre lieky (EMA)

Manžel sťažovateľky spáchal samovraždu, hoci užíval antidepresívny prípravok Seroxat (paroxetín). Po smrti manžela sťažovateľka kontaktovala Európsku agentúru pre lieky v súvislosti s bezpečnosťou lieku a rizikom samovraždy. Sťažovateľka okrem iného požadovala informácie týkajúce sa vedeckého stanoviska agentúry na liek. Na niektoré e-maily však nedostala odpoveď. Sťažovateľka sa tiež domnievala, že odpovede agentúry neboli uspokojivé. Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi sťažovateľka tvrdila: že v súvislosti s jej požiadavkami sa na strane agentúry vyskytovala nedostatočná transparentnosť a poskytla nedostatočné informácie, dochádzalo k neprimeranému omeškaniu, nebola vypočutá v súvislosti s bezpečnosťou a rizikom samovraždy v prípade lieku a že agentúra nekonala dostatočne v prípade jej záležitosti.

Agentúra vo svojom stanovisku tvrdila, že na niektoré e-maily sťažovateľky neodpovedala, pretože sa opakovali a boli nezmyselné. Uviedla, že pokiaľ ide o ostatné, poskytla sťažovateľke všetky potrebné informácie.

Po dôkladnej analýze príslušnej korešpondencie ombudsman dospel k názoru, že agentúra neodpovedala na tri otázky sťažovateľky. Predložil preto návrh na priateľské riešenie a vyzval agentúru, (i) aby sa ospravedlnila za to, že pokladala niektoré e-maily sťažovateľky za opakujúce sa a bezvýznamné a (ii) aby odpovedala na uvedené otázky. Agentúra prijala návrh ombudsmana, ospravedlnila sa sťažovateľke a odpovedala na tri otázky.

Vo svojom rozhodnutí ombudsman privítal skutočnosť, že agentúra prijala jeho návrh. Vzhľadom na to, že sťažovateľka ešte nebola spokojná s ospravedlňujúcim listom a odpoveďami na otázky, usúdil, že sa nedosiahlo priateľské riešenie. Napriek tomu ombudsman dospel k názoru, že tým, že agentúra podnikla opatrenia na vyriešenie problémov, ktoré identifikoval, zo strany agentúry už viac nedochádzalo k nesprávnemu úradnému postupu.

Pokiaľ ide o tvrdenie, že sťažovateľka nebola vypočutá a že agentúra dostatočne nekonala, ombudsman dospel k názoru, že na základe platného postupu na schválenie povolenia na uvedenie na trh pre lieky, nedošlo zo strany agentúry k nesprávnemu úradnému postupu, a preto prípad uzavrel.

3.2 PRÍPADY VYRIEŠENÉ INŠTITÚCIOU

Európska komisia

Údajné neuspokojivé spracovanie žiadostí týkajúcich sa chovu koní v Rakúsku

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 3386/2005/WP na Európsku komisiu

Volksanwalt (ombudsman) pre rakúsky región Vorarlberg postúpil ombudsmanovi sťažnosť, ktorú dostal od chovateľa koní so sídlom v regióne Vorarlberg. Sťažovateľ usúdil, že niektoré regionálne pravidlá týkajúce sa plemenných kníh neboli v súlade s právom Spoločenstva. Okrem toho sa jeho sťažnosť týkala formátu a obsahu identifikačných dokumentov pre kone („pas koňa“). Sťažovateľ v podstate tvrdil, že Komisia mu riadne neodpovedala na jeho žiadosti o právne vysvetlenie.

Komisia vo svojom stanovisku uviedla, že na základe informácií predložených sťažovateľom, je v neustálom kontakte s príslušnými rakúskymi orgánmi a poskytla im informácie týkajúce sa správneho výkladu práva Spoločenstva. Zároveň zmenila a doplnila pravidlá EÚ pasoch koní. Pokiaľ ide o všeobecnú otázku uplatňovania práva Spoločenstva týkajúceho sa organizácií, ktoré uchovávajú plemenné knihy, ktorá už bola predmetom návrhu Európskemu súdnemu dvoru na začatie prejudiciálneho konania, dostala sťažnosť týkajúcu sa porušenia práva Spoločenstva, v rámci ktorej opäť kontaktovala rakúske orgány. Okrem toho vyšetřovala novú sťažnosť od sťažovateľa, v ktorej vzniesol podozrenie z podvodu v súvislosti s používaním pasov koní vo Vorarlbergu.

Po starostlivom posúdení podaní Komisie a sťažovateľa ombudsman požiadal Komisiu o ďalšie informácie týkajúce sa rôznych postupov, v rámci ktorých sa zaoberala alebo sa ešte zaoberá otázkami, ktoré vzniesol sťažovateľ.

Komisia na základe toho poskytla podrobný prehľad dvoch postupov týkajúcich sa sťažovateľových záujmov, z ktorých obidve sa ešte vyšetřujú. Uviedla, že väčšina problémov bola vyriešená. Všetky problémy, ktoré neboli vyriešené a ktoré sa týkali práva Spoločenstva, sa ešte stále vyšetřujú.

Vo svojich poznámkach a pri ďalších kontaktoch so službami ombudsmana, sťažovateľ oznámil, že sa dosiahol určité pozitívne výsledky, najmä v súvislosti s pasmi koní. Dodal, že bol úplne spokojný so spôsobom vybavovania svojej sťažnosti na úrovni EÚ, tak zo strany Komisie, ako aj ombudsmana, a uviedol, že je presvedčený, že pokračujúca činnosť Komisie povedie k vyriešeniu zostávajúcich problémov.

Ombudsman uvítal podrobné vysvetlenia, ktoré Komisia poskytla v rámci jeho vyšetřovania a vyjadril presvedčenie, že sa vynasnaží prispieť k vyriešeniu zostávajúcich problémov. Ombudsman dospel k záveru, že Komisia podnikla kroky na vyriešenie záležitosti a tým vyhověla sťažovateľovi.

Spor týkajúci sa formulácie rozhodcovskej zmluvy

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1126/2006/SAB (dôverné) na Európsku komisiu

Sťažovateľ pracoval pre delegáciu Komisie v tretej krajine na základe zmluvy o miestnych administratívnych a technických pracovníkoch. Sťažnosť sa týkala odmietnutia Komisie čiastočne zmeniť znenie návrhu zmluvy, ktorý predložila sťažovateľovi v súvislosti s mandátom rozhodcovského orgánu, ktorý mal rozhodovať o nároku sťažovateľa na príspevok na vzdelávanie jeho detí. V príslušnej časti navrhovanej zmluvy sa odkazovalo na príspevok pre sťažovateľove „dve deti, ktoré navštevujú škôlku“. Podľa sťažovateľa bolo toto znenie zavádzajúce, keďže jeho

deti navštevovali *predškolské zariadenie „maternelle“* francúzskej školy, ktoré bolo, podľa jeho názoru, plnohodnotným vzdelávacím zariadením. Sťažovateľ namietal, že začlenením výrazu *škôlka* do rozhodcovskej zmluvy by sa v jeho prípade predučil výsledok.

Ombudsman považoval dôvody za dostatočné na otvorenie vyšetrovania v tejto veci a vo svojom úvodnom liste Komisii sa výslovne opýtal, či je Komisia ochotná prijať jeho návrh konkrétnej alternatívnej formulácie kľúčového bodu návrhu rozhodcovskej zmluvy.

Komisia vo svojom stanovisku navrhla znenie rozhodcovskej zmluvy, ktoré v nadväznosti na návrh ombudsmana vyhovovalo aj Komisii vo vzťahu k jasnému určeniu predmetu sporu. Sťažovateľ prijal tento posledný návrh a požiadal ombudsmana, aby prípad uzavrel. Ombudsman preto dospel k záveru, že Komisia záležitosť vyriešila.

Po uzavretí prípadu sťažovateľ ombudsmana informoval, že rozhodcovia rozhodli v jeho prospech. Poďakoval ombudsmanovi za jeho účinnú intervenciu a pripomenul, že sa tým umožnil spravodlivý priebeh rozhodcovského konania.

Nesprávne zamietnutie ponuky na prekladateľské služby

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 2633/2006/WP na Európsku komisiu

Prekladateľ žijúci v Nemecku predložil svoju ponuku v rámci výzvy na predkladanie ponúk na prekladateľské služby do bulharského jazyka, ktorú otvorila Komisia. Ponuka bola zamietnutá, pretože podľa Komisie jej jazyková kvalita nedosiahla požadovanú minimálnu známku 5 z 10. Sťažovateľ však väčšinu slov a fráz, ktoré boli označené v bulharskom texte ako nesprávne, považoval za správne. Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi sťažovateľ tvrdil, že Komisia nesprávne zamietla jeho ponuku. Žiadal, aby Komisia anulovala svoje rozhodnutie o zamietnutí jeho ponuky a aby ju pripustila do ďalšieho postupu výberového konania.

Vo svojom stanovisku Komisia tvrdila, že po sťažovateľovej sťažnosti ombudsmanovi sa ďalej rozhodla znovu zvolať medziinštitucionálnu hodnotiacu komisiu na prehodnotenie ponuky s cieľom vyhnúť sa možnému nečestnému zaobchádzaniu. Hodnotiaca komisia sa za pomoci ďalších dvoch bulharských jazykovedcov rozhodla prijať dva argumenty sťažovateľa. Konečný počet chýb obsiahnutých v ponuke bol týmto znížený na päť, takže ponuka bola pripustená do ďalšieho výberového konania. Ponuka bola nakoniec prijatá so známkou kvality 12 z 20. Komisia sa ospravedlnila sťažovateľovi za spôsobenú nepríjemnosť.

Komisia ďalej informovala ombudsmana, že sťažovateľovi ponúkla rámcovú zmluvu.

Sťažovateľ informoval oddelenie ombudsmana, že bol celkovo spokojný so spôsobom, akým Komisia vyriešila jeho problém. Takisto vyhlásil, že bol príjemne prekvapený tým, za aký krátky čas sa záležitosť vyriešila, a poďakoval ombudsmanovi za jeho intervenciu.

Ombudsman uvítal skutočnosť, že Komisia rýchlo určila a vyriešila problém vznesený sťažovateľom a že sa mu ospravedlnila. Dospel k záveru, že Komisia prijala kroky na vyriešenie veci a tým uspokojila sťažovateľa.

Riadne nevybavenie platby splatnej podľa zmluvy

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 3495/2006/GG (dôverné) na Európsku komisiu

Sťažovateľ, nemecká univerzita, sa zúčastnil na projekte v rámci programu Erasmus. Európska komisia schválila, že poskytne grant v maximálnej výške 45 156 EUR. Vyplatila zálohovú platbu 40 640 EUR. Celkové výdavky sťažovateľa činili nakoniec 42 833 EUR. Spravovaním projektu bol poverený „Úrad technickej pomoci“ (TAO).

V marci 2002 TAO informoval sťažovateľa, že dve položky výdavkov v hodnote 5 395 EUR a 4 111 EUR neboli uznané ako oprávnené. TAO poznamenal, že konečný grant bol vo výške 33 327 EUR. Sťažovateľ uznal zníženie o 5 395 EUR a vrátil túto sumu TAO. Potom ako sa sťažovateľ odvolal, však Komisia uznala, že suma 4 111 EUR bola oprávnená. Komisia informovala sťažovateľa, že suma, ktorá má byť uhradená, je teda vo výške 3 202 EUR.

Podľa sťažovateľa bol tento výpočet chybný. Ukázalo sa, že Komisia pripočítala 4 111 EUR k sume 33 327 EUR, ktorú už schválila a potom odpočítala túto sumu (37 438 EUR) zo zálohovej platby vo výške 40 640 EUR, ktorá už bola uhradená. Komisia teda nezohľadnila skutočnosť, že sťažovateľ už vrátil sumu 5 395 EUR.

V marci 2004 sťažovateľ informoval Komisiu, že usúdil, že došlo ku chybe a že Komisia mu je v skutočnosti dlžná 2 193 EUR (t. j. rozdiel medzi tvrdením Komisie o sume 3 202 EUR a už vrátenou sumou 5 395 EUR).

V máji 2004 však Komisia informovala sťažovateľa, že vzhľadom na to, že suma 3 202 EUR nebola uhradená, bude započítaná s inými nárokmi, ktoré sťažovateľ mal voči Komisii.

Ďalšie úsilie sťažovateľa presvedčiť Komisiu o chybe, ktorá nastala, bolo neúspešné.

Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi, sťažovateľ v podstate tvrdil, že Komisia sa záležitosťou riadne nezaoberala. Tvrdil, že Komisia by mala uhradiť sumu 5 395 EUR, ako aj úrok vo výške 44,47 EUR.

Vo svojom stanovisku Komisia zdôraznila, že po preskúmaní a vzhľadom na dôkazy, ktoré sťažovateľ predložil, urýchlene vrátila sťažovateľovi sumu 5 395 EUR. Ďalej konštatovala, že táto platba bola pripísaná na jeho účet 20. decembra 2006. Komisia iniciatívne uhradila sťažovateľovi aj úrok.

Sťažovateľ potvrdil vo svojich pripomienkach, že príslušná suma bola uhradená v plnej hodnote a že je spokojný s výsledkom tohto prípadu. Sťažovateľ poďakoval ombudsmanovi za pomoc v tomto prípade.

Ombudsman s potešením poznamenal, že Komisia podnikla kroky na vyriešenie záležitosti a tým vyhovel sťažovateľovi.

Vo svojom rozhodnutí ombudsman zdôraznil, že útvary Komisie zodpovedný za túto záležitosť (Generálne riaditeľstvo Komisie pre vzdelávanie a kultúru) túto záležitosť rýchlo vyriešil. Ukázalo sa, že hlavný problém bol účinne vyriešený do 20. decembra 2006, t. j. menej ako dva týždne potom, ako bola sťažnosť poslaná Komisii. Ombudsman preto vyslovil pochvalu všeobecne Komisii a konkrétne jej Generálnemu riaditeľstvu pre vzdelávanie a kultúru za ukážkové vybavenie sťažnosti.

Zamietnutie žiadosti o stáž z dôvodu predchádzajúcej pracovnej skúsenosti

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 471/2007/VIK na Európsku komisiu

Sťažovateľka, štátna príslušníčka Portugalska, žiadala o stáž v Komisii. Dostala informáciu, že jej žiadosť bola zamietnutá, pretože nespĺnila kritériá oprávnenosti opísané v bode 2.3 Pravidiel schémy oficiálnej stáže v Európskej komisii (ďalej len „pravidlá“). Podľa bodu 2.3 pravidiel žiadosti od osôb, ktoré vykonávali dlhšie ako šesť týždňov stáž akéhokoľvek druhu, Komisia nebude akceptovať. Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi sťažovateľka tvrdila, že jej žiadosť bola zamietnutá neoprávnené, lebo jej prax nebola nepretržitá, konala sa počas plenárnych zasadnutí parlamentu a trvala celkovo len tri týždne. Ďalej tvrdila, že formát formulára elektronickej žiadosti neumožňoval žiadateľom v jej situácii uviesť prax, ktorá nemala nepretržité trvanie, a že Komisia príslušne nezmenila formulár. Sťažovateľka uviedla, že jej pokus žiadať znovu o stáž Komisia opätovne zamietla. Žiadala, aby jej bolo umožnené podať žiadosť o stáž a aby sa elektronický formulár žiadosti upravil tak, aby sa dala uviesť aj prax, ktorá nemá nepretržité trvanie.

Vo svojom stanovisku Komisia vysvetlila, že žiadosť sťažovateľky bola zamietnutá z toho dôvodu, že prípravné a ďalšie práce pre plenárne zasadnutia určite vyžadujú viac ako iba účasť počas zasadnutí. Okrem toho sa dozvedela, že sťažovateľka mala služobný preukaz s platnosťou tri mesiace. Komisia však zdôraznila, že po opätovnom preskúmaní jej spisov a najmä po vyhlásení od poslancov EP, s ktorými pracovala, navrhla uznať jej žiadosť ako oprávnenú a predložiť ju výborom zodpovedným za predvýberové konanie na obdobie stáže, ktoré sa začne v októbri 2007.

Pokiaľ ide o formát elektronického formulára žiadosti, Komisia vysvetlila, že žiadatelia boli vyzvaní, aby uviedli vo formulári iba relevantné profesionálne skúsenosti, ktoré trvali minimálne jeden mesiac. Komisia uviedla, že v čase, keď bol formulár žiadosti navrhnutý, sa profesionálna skúsenosť v trvaní menej ako jeden mesiac nepokladala za relevantnú, a preto ju nebolo potrebné uvádzať.

Sťažovateľka potvrdila, že je spokojná s tým, ako Komisia vyriešila prípad. Ombudsman uzavrel prípad ako vyriešený inštitúciou.

Počiatkové neuhradenie nevyplatenej sumy

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1471/2007/(CC)/RT na Európsku komisiu

V roku 2004 sa francúzska konzultačná firma zúčastnila na programe Technológie informačnej spoločnosti (IST) s podporou Európskej komisie. Projekt zahŕňal spoluprácu medzi EÚ a Čínou v oblasti programu *Digitálna olympiáda*, ktorý je zameraný na zabezpečenie úspešnej organizácie Olympijských hier 2008 v Pekingu, ako aj dlhodobú spoluprácu medzi EÚ a Čínou v oblasti IST. Komisia súhlasila, že vyplatí sťažovateľovi 178 415,10 EUR za účasť v projekte.

V júli 2005 sťažovateľ požiadala o preplatenie prvej časti vo výške 90 379,00 EUR, ktorú Komisia zaplatila. V druhom výkaze výdavkov sťažovateľ požiadala o zvyšnú sumu vo výške 88 036,10 EUR. O rok neskôr Komisia poslala konečný finančný výkaz, v ktorom nebola zahrnutá nevyplatená suma. Keďže Komisia neposkytla uspokojivé vysvetlenie, prečo nevyplatila požadovanú sumu, sťažovateľ sa obrátil na ombudsmana.

Vo svojom stanovisku Komisia uviedla, že sa so sťažovateľom dohodla na priamych kontaktoch a preplatila mu zvyšnú sumu vo výške 88 036,10 EUR. Sťažovateľ vyjadril úplnú spokojnosť so spôsobom, akým sa jeho problém vyriešil. Poďakoval ombudsmanovi za jeho zásah.

Keďže Komisia záležitosť vyriešila k spokojnosti sťažovateľa, ombudsman prípad uzavrel.

3.3 PRIATEĽSKÉ RIEŠENIA DOSIAHNUTÉ OMBUDSMANOM

Európska komisia

Údajné neoprávnené vymáhanie finančnej čiastky v rámci rozvojového projektu

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 2577/2004/OV (dôverné) na Európsku komisiu

Sťažovateľ – spoločnosť, ktorá je súčasťou konzorcia – bola dodávateľom pri realizácii projektu Komisie Pomoc pri obnovení libanonskej štátnej správy. Sťažovateľ podpísal v auguste roku 1999 zmluvu o realizácii projektu s verejným obstarávateľom, konkrétne so štátnym tajomníkom pre reformu verejnej správy Libanonskej republiky (OMSAR). Sťažovateľ musel riešiť viacero

problémov týkajúcich sa spôsobu organizácie projektu delegáciou Komisie v Libanone. Delegácia informovala sťažovateľa listom z 22. januára 2003, že sa bude vymáhať čiastka vo výške 29 306,65 EUR zodpovedajúca diétam a cene leteniek, ktoré konzorcium fakturovalo pre podporný tím (podpora materskej kancelárie). Podľa názoru sťažovateľa nespravodlivé spracovanie zmluvy Komisiou viedlo k vážnym finančným stratám sťažovateľa a taktiež poškodilo povest konzorcia.

V auguste 2004 sťažovateľ podal sťažnosť ombudsmanovi. Sťažovateľ sa domnieval, že (i) rozhodnutie Komisie o vymáhaní čiastky vo výške 29 306,65 EUR nebolo oprávnené a že (ii) Komisia zaujala váhavý a pasívny postoj k plánu, ktorý konzorcium predložilo v júni a decembri 2002 a opäť v marci 2003 pre druhú fázu projektu. Sťažovateľ sa ďalej nazdával, že (iii) návrh pre druhú fázu projektu bol odmietnutý, pričom ani štátny tajomník pre reformu ani sťažovateľ nedostali príležitosť na vypočutie.

Komisia vo svojom stanovisku v súvislosti s prvým tvrdením skonštatovala, že jej žiadosť o náhradu uvedenej čiastky bola dostatočne zákonne oprávnená. Pokiaľ ide o druhé tvrdenie, Komisia uviedla, že sa jej nedá pripísať výlučná zodpovednosť za meškanie a že nepostupovala pasívne. Komisia odmietla tretie tvrdenie sťažovateľa a skonštatovala, že vo vzťahu k sťažovateľovi postupovala s maximálnou pružnosťou.

Ombudsman dospel po dôkladnom preskúmaní dokumentácie k názoru, že na samotnom začiatku projektu (v októbri 1999) bolo potrebné rozlíšiť desaťdenné obdobie pred začiatkom zmluvného obdobia a zostávajúcu časť zmluvného obdobia. Pokiaľ ide o obdobie pred začiatkom projektu, ombudsman dospel k záveru, že rozhodnutie Komisie o vymáhaní cestovných nákladov a diét podporného tímu sa dá považovať za prípad nesprávneho úradného postupu. Z tohto dôvodu ombudsman navrhol priateľské riešenie sporu medzi sťažovateľom a Komisiou. Taktiež navrhol, aby Komisia preskúmala svoje rozhodnutie o vymáhaní čiastky 29 306,65 EUR.

Pokiaľ ide o ďalšie dve tvrdenia, ombudsman sa domnieva, že nejde o nesprávny úradný postup.

Komisia v odpovedi na návrh priateľského riešenia uviedla, že v záujme prijatia opatrení na vyriešenie sporu prehodnotila dokumentáciu a prijala návrh ombudsmana. Komisia vysvetlila, že za oprávnené sa uznali výdavky v celkovej výške 3 536,23 EUR zodpovedajúce nákladom na diéty a letenky, ktoré sa odrátali z vymáhanej čiastky. Čiastka, ktorú má sťažovateľ uhradiť, sa teda znížila na sumu 25 770,42 EUR. Sťažovateľ vo svojich konštatovaniach súhlasil s priateľským riešením a poďakoval ombudsmanovi za jeho intervenciu.

Ombudsman vo svojom rozhodnutí skonštatoval, že sťažovateľ a Komisia sa dohodli na priateľskom riešení. Z uvedeného dôvodu ombudsman prípad uzatvoril.

Európske stredisko pre monitorovanie rasizmu a xenofóbie

Údajné neposkytnutie primeraných informácií neúspešnému uchádzačovi

Zhrnutie rozhodnutí o sťažnostiach 1858/2005/BB a 1859/2005/BB na Európske stredisko pre monitorovanie rasizmu a xenofóbie (EUMC)¹²

Sťažovateľ požiadal pána D., vedúceho útvaru v Európskom stredisku pre monitorovanie rasizmu a xenofóbie (EUMC), aby vysvetlil, prečo bola jeho ponuka reagujúca na dve verejné výzvy na predloženie ponuky neúspešná. Pán D. odpovedal na prvú žiadosť, neodpovedal však na následné žiadosti sťažovateľa, prostredníctvom ktorých chcel spoznať totožnosť víťaznej organizácie a cenu jej ponuky a získať porovnanie pomerného hodnotenia a výsledného bodového ohodnotenia svojich ponúk a víťazných ponúk. V prvej sťažnosti sťažovateľ tiež namietal, že stredisko EUMC neuplatnilo transparentné kritériá.

¹²

Ombudsman pripomína, že v súlade s článkom 33 nariadenia Rady (ES) č. 168/2007 z 15. februára 2007 prestalo stredisko EUMC existovať s účinnosťou od 1. marca 2007 a jeho úlohu odvtedy vykonáva Agentúra Európskej únie pre základné práva.

Podľa strediska EUMC žiadosti neboli adresované určenej kontaktnej osobe a mali byť zaslané riadnou alebo doporučenou poštou, a nie e-mailom. Stredisko sa všeobecne zmienilo o tom, že dostáva približne 300 e-mailov s nevyžiadanou poštou denne. V súvislosti s názvom vífaza a cenou jeho ponuky odkázalo na oznámenie o udelení zákazky a poskytlo pomerné hodnotenia s vysvetlením, pričom tvrdilo, že konanie bolo transparentné.

Ombudsman nebol s vysvetleniami strediska EUMC spokojný. V tejto súvislosti pripomenul, že správne orgány musia poskytovať požadované informácie, pokiaľ neexistujú platné a primerané dôvody na nekonanie. Okrem toho, ak úradník dostane žiadosť o informácie vo veci, za ktorú nie je zodpovedný, má buď (i) poskytnúť kontaktné údaje zodpovednej osoby, alebo (ii) postúpiť žiadosť priamo zodpovednej osobe. V tomto prípade sa nevykonali ani jeden z týchto krokov. Ombudsman ďalej pripomenul, že účelom povinnosti transparentnosti je umožniť overenie dodržania zásady rovnakého prístupu k uchádzačom a uľahčiť preskúmanie neustrannosti a poctivosti konaní verejného obstarávania. Povinnosť poskytovať odôvodnenia podobne rieši potrebu zabezpečiť náležitú úroveň transparentnosti v postupoch udeľovania zákaziek¹³.

Ombudsman preto navrhol priateľské riešenia a požiadal stredisko EUMC, aby poskytlo zodpovedajúce informácie o príslušných výsledných bodových ohodnoteniach a náležité vysvetlenia v súvislosti s transparentnosťou prvého výberového konania alebo ako alternatívu primerané odškodnenie.

Stredisko EUMC prijalo ombudsmanov návrh priateľských riešení a sťažovateľ vyjadril ombudsmanovi vďaka za jeho prácu a za poskytovanie spoľahlivej záruky transparentnosti v EÚ.

3.4 PRÍPADY UZAVRETÉ KRITICKOU POZNÁMKOU OMBUDSMANA

Európsky parlament

Neprimerané zdôvodnenie a neposkytnutie informácií týkajúcich sa známky v ústnom teste

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1782/2004/OV (dôverné) na Európsku komisiu

Sťažovateľ sa zúčastnil na verejnom výberovom konaní, ktorý organizoval Európsky parlament, ale Parlament ho informoval, že získal v ústnom teste známku iba 19/40, a preto jeho meno nebolo zaradené do rezervného zoznamu. Sťažovateľ listom z 11. marca 2004 spochybnil tento výsledok. Uviedol, že pokladá výsledok za nepochopiteľne nízky a požiadal o opätovné preskúmanie svojho ústneho testu a aby jeho meno bolo zaradené do rezervného zoznamu. Požiadal tiež o poskytnutie rozpisu známok a váhové koeficienty známok pre každý predmet v ústnej skúške. Podľa sťažovateľa mu Parlament 25. marca 2004 poslal nejasnú a neprimerane odôvodnenú odpoveď, v ktorej iba potvrdil jeho známky.

V júni 2004 sťažovateľ poslal ombudsmanovi sťažnosť s tvrdením, že mu služby Parlamentu zaoberajúce sa výberovými konaniami poslali nejasnú a neprimerane odôvodnenú odpoveď na jeho list z 11. marca 2004. Žiadal, (i) aby sa opätovne posúdil jeho ústny test a jeho meno zaradilo do rezervného zoznamu výberového konania a (ii) aby dostal k dispozícii a) jasné odôvodnenie jeho známok, b) rozpis jeho známok v ústnom teste, c) váhové koeficienty známok pre každý

¹³

Porovnaj vec C-92/00, HI [2002] Zb. I-5553, bod 46.

predmet v ústnej skúške, d) informácie týkajúce sa celkového počtu uchádzačov a ich známk, a e) správne odpovede na všetky otázky.

Vo svojom stanovisku Parlament uviedol, že vo svojom liste z 25. marca 2004, opätovne potvrdil známky sťažovateľa. Parlament poznamenal, že výberová komisia konala v súlade s oznámením o výberovom konaní a nezistil žiadnu nezrovnalosť. Parlament poukázal aj na to, že dané verejné výberové konanie pozostávalo iba z jedného ústneho testu, ktorý slúžil na posúdenie výkonu každého uchádzača vo vzťahu k iným uchádzačom. Pokračoval ďalej, že nakoľko bola iba jediná celková známka, nemôže sťažovateľovi oznámiť „správne“ odpovede na otázky, alebo mu poskytnúť podrobný rozpis jeho známky.

Ombudsman uskutočnil ďalšie vyšetrovanie týkajúce sa niektorých aspektov požiadaviek sťažovateľa a skontroloval aj dokumentáciu Parlamentu týkajúcu sa výberového konania a hodnotenia ústneho testu sťažovateľa. Počas kontroly sa ukázalo, že okrem jednej všeobecnej vety v záverečnej správe výberovej komisie nebol k dispozícii žiadny iný dokument, týkajúci sa hodnotenia ústnych testov uchádzačov.

Vo svojom rozhodnutí ombudsman dospel k záveru, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu v súvislosti s neposkytnutím primeraného odôvodnenia jeho odpovede na list sťažovateľa z 11. marca 2004. V kritickéj poznámke ombudsman poukázal na to, že v prípade, keď sa uskutočnil iba ústny test s jedinou celkovou známkou, je obzvlášť dôležité, aby Parlament adekvátne riešil žiadosti na opätovné posúdenie tejto známky. V súvislosti s požiadavkami sťažovateľa sa nezistil prípad nesprávneho úradného postupu. Ombudsman však uviedol ďalšiu poznámku, v ktorej odporučil, aby v prípadoch ako je tento, keď výberové konanie pozostáva iba z jedného ústneho testu, Parlament odporučil výberovým komisiám podrobnejšie zdokumentovať svoje hodnotenia. Ďalej uviedol, že takýmto konaním nevznikne nezvládnuteľná pracovná záťaž v prípadoch, keď je množstvo uchádzačov zúčastňujúcich sa ústnom teste obmedzené.

Údajné politické zasahovanie do vymenovania vedúceho informačnej kancelárie Európskeho parlamentu v členskom štáte

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 2825/2004/OV (dôverné) na Európsky parlament

Sťažovateľ sa uchádzal v novembri 2002 o miesto vedúceho informačnej kancelárie Európskeho parlamentu v členskom štáte. Predseda výberovej komisie ho vo februári 2003 informoval, že po komparatívnom preskúmaní hodnotenia uchádzačov, nebol zaradený medzi šiestich najlepších uchádzačov pozvaných na pohovor. Sťažovateľ sa v doporučenom liste z 19. februára 2003 sťažoval na zamietnutie svojej žiadosti a žiadal o opätovné preskúmanie svojej žiadosti o túto pozíciu. Na svoj list nedostal odpoveď. Sťažovateľ mal podozrenie, či jedna konkrétna politická strana nenamietala proti jeho vymenovaniu.

Na základe toho sťažovateľ poslal v septembri 2004 sťažnosť ombudsmanovi s tvrdením, že (i) do vymenovania vedúceho informačnej kancelárie Európskeho parlamentu zasahovali politické strany a že takéto zasahovanie je v protiklade so služobným poriadkom a že (ii) Parlament neodpovedal na jeho sťažnosť z 19. februára 2003, ktorú poslal doporučeným listom.

Parlament vo svojom stanovisku uviedol, že bola vytvorená nezávislá výberová komisia a že kritériá výberu, ktoré prijala komisia a ktoré sa uplatňovali rovnako na všetkých uchádzačoch, sa zakladali na podrobnom profile uvedenom v oznámení o voľnom pracovnom mieste. Sťažovateľ vo svojich pripomienkach k stanovisku Parlamentu uviedol, že sa ukázalo, že niektorí poslanci EP z dotknutého členského štátu zasahovali do výberového konania, poznali identitu uchádzačov a videli ich žiadosti a životopisy.

Ombudsman vykonal tri série ďalších vyšetrovaní, v ktorých požiadal Parlament, aby okrem iných záležitostí vysvetlil, aké opatrenia prijal na zabezpečenie nestrannosti výberového konania, ako aj anonymitu uchádzačov a ich žiadostí voči iným osobám okrem členov výberovej komisie.

Ombudsman tiež požiadal Parlament, aby sa vyjadril ku konštatovaniu sťažovateľa, že sa niektorí nemenovaní poslanci EP usilovali o priamy kontakt s generálnym tajomníkom Parlamentu, aby ovplyvnili výberové konanie. Parlament vo svojich odpovediach uviedol, že výberová komisia rešpektovala dôvernosť svojho konania a že neexistuje žiadny dôkaz, že členovia komisie poskytli informácie týkajúce sa uchádzačov. Predseda Parlamentu tiež potvrdil, že sa môže zaručiť, že zo strany generálneho tajomníka nedošlo k žiadnemu zasahovaniu do práce výberovej komisie alebo pokusom ovplyvniť generálneho tajomníka.

Vo svojom rozhodnutí ombudsman najskôr poukázal na to, že tvrdenia proti jednotlivým poslancom EP nespádajú do jeho mandátu, pretože sa netýkajú konania inštitúcie alebo orgánu Spoločenstva. Ombudsman vyrozumel, že prvé tvrdenie sťažovateľa naznačuje, že úradníci Parlamentu zapojení do výberového konania umožnili, aby ich poslanci EP ovplyvnili. V tejto súvislosti ombudsman poznamenal, že sťažovateľ neposkytol jasné dôkazy na podporu svojho tvrdenia a že z ďalších vyšetrovaní, ktoré sa uskutočnili, nevyplývali žiadne konkrétne dôkazy, ktoré by mohli potvrdiť podozrenie sťažovateľa. Ombudsman tiež vzal na vedomie jasné vyjadrenia Parlamentu, že nedošlo k zasahovaniu do výberového konania. Pokiaľ ide o konkrétnu požiadavku sťažovateľa na svedectvo od asistenta poslanca EP, ombudsman poukázal na to, že Štatút ombudsmana mu neumožňuje získať svedectvo od poslancov EP alebo ich asistentov a že v každom prípade vzhľadom na jasné vyjadrenia Parlamentu, ktorým by sa malo dôverovať, by nebolo vhodné žiadať dobrovoľné svedectvo od príslušných osôb. Na základe týchto hľadísk ombudsman dospel k záveru, že sa nezistilo, že výberové konanie na dané pracovné miesto umožnilo zasahovanie „zvonka“ alebo bolo ním ovplyvnené. Nezistil sa žiadny prípad nesprávneho úradného postupu.

Ombudsman však uviedol kritickú poznámku v súvislosti s druhým tvrdením o neposkytnutí odpovede na doporučený list sťažovateľa z 19. februára 2003. Parlament odpovedal na tento list až 12. októbra 2005, teda po viac ako dva aj pol roku a jeden rok potom, ako ho ombudsman upozornil na to, že neposkytol odpoveď.

Európska komisia

Nespravodlivé uvedenie spoločnosti v systéme včasného varovania

Zhrnutie rozhodnutia o (dôvernej) sťažnosti 2468/2004/OV na Európsku komisiu

Sťažovateľ, spoločnosť, bol zapojený do mnohých projektov, ktoré financovala Komisia. V rámci obchodného sporu jeden z jeho subdodávateľov dostal zo súdu v Luxemburgu príkaz na zablokovanie. Keď Komisia dostala informáciu o tomto príkaze, zablokovala všetky platby sťažovateľovi a uviedla ho vo svojom zozname, ktorý sa nazýva „Systém včasného varovania“ (SVV). SVV upozorňuje Komisiu na prípady, keď príjemca alebo potenciálny príjemca sa dopustil alebo sa mohol dopustiť (závažných) administratívnych pochybení alebo dokonca podvodu. Keď Komisia dostala informáciu, že príkaz na zablokovanie bol obmedzený na sumu 50 000 EUR, rozhodla, že túto sumu zadrží z nevyplatených platieb sťažovateľovi. Sťažovateľ však bol naďalej uvedený v SVV až do zrušenia príkazu na zablokovanie, k čomu došlo takmer o rok neskôr.

Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi sťažovateľ tvrdil, že rozhodnutie Komisie (i) zadržať sumu 50 000 EUR a (ii) uviesť sťažovateľa v SVV bolo nespravodlivé, nezákonné, nepodložené a porušilo Európsky kódex dobrej správnej praxe. Požadoval tiež, aby Komisia na nápravu jeho povesti rozposlala všetkým útvarom Komisie list s vysvetlením. Podľa sťažovateľa skutočnosť, že bol uvedený v SVV, spôsobila vážne problémy, pokiaľ ide o uzavretie nových zmlúv s Komisiou, veľké omeškania platieb a nenapraviteľné poškodenie jeho povesti.

Vo svojom stanovisku Komisia uviedla, že zablokovanie sumy 50 000 EUR bolo plne odôvodnené a že uvedenie v SVV bolo v súlade s jej vnútornými pravidlami.

Ombudsman vykonal ďalšie vyšetrovania a preskúmal aj príslušné dokumenty. Pokiaľ ide o rozhodnutie Komisie zadržať sťažovateľovi sumu 50 000 EUR, ombudsman dospel k záveru, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, pretože Komisia konala v súlade so zákonom.

Ombudsman poznamenal, že Komisia ponechala sťažovateľa na zozname SVV dokonca aj potom, ako dostala informáciu, že príkaz na zablokovanie bol obmedzený na sumu 50 000 EUR, a potom ako zablokovala uvedenú sumu. Ombudsman usúdil, že negatívne účinky uvedenia jeho mena v zozname, ktoré uviedol sťažovateľ, boli vierohodné. Za týchto okolností ombudsman usúdil, že bolo nespravodlivé uvádzať meno sťažovateľa naďalej v zozname SVV a je to prípadom nesprávneho úradného postupu. Ombudsman preto usúdil, že už viac nie je potrebné skúmať ďalšie tvrdenia.

Ombudsman kontaktoval sťažovateľa s cieľom preskúmať možnosť priateľského riešenia. Sťažovateľ však uprednostnil možnosť konečného rozhodnutia ombudsmana. Ombudsman preto prípad uzavrel s kritickou poznámkou.

Prezradenie mien uchádzačov na miesto vedúceho zastúpenia na Malte v tlači

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 452/2005/BU na Európsku komisiu

Uchádzač o miesto vedúceho zastúpenia na Malte vzniesol sťažnosť na Komisiu týkajúcu sa úniku mien uchádzačov o toto miesto, ktoré sa objavili v troch článkoch miestnych novín. Všetky tri novinové články uverejnili mená niekoľkých uchádzačov o toto miesto, deväť uchádzačov vybratých na pohovor a troch uchádzačov ženského pohlavia, ktorí boli vybratí na toto miesto. Sťažovateľ sa domnieva, že únik mien v tlači vo všetkých troch prípadoch predstavuje porušenie dôvery a nariadenia č. 45/2001 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov¹⁴.

Komisia vo svojom stanovisku k tejto sťažnosti informovala ombudsmana, že Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov (EDPS) začal vyšetrovanie týkajúce sa prvého úniku informácií. Na základe jeho žiadosti informoval Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov ombudsmana o výsledku svojho vyšetrovania. Vo svojom rozhodnutí sa ombudsman odvolal na Memorandum o porozumení medzi európskym ombudsmanom a Európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov z 30. novembra 2006, ktoré uvádza, že „ani jeden z orgánov nezačne vyšetrovanie, ak sa druhý orgán zaoberá alebo zaoberal v podstate rovnakou sťažnosťou, pokiaľ sťažovateľ nepredloží nové významné dôkazy v prípade, v ktorom už druhý orgán svoje vyšetrovanie ukončil.“ Ombudsman sa preto domnieva, že by nebolo vhodné, aby pokračoval vo vyšetrovaní, kým sa neskončí vyšetrovanie prvého úniku informácií.

Ombudsman však požiadal Komisiu, aby mu k informáciám obsiahnutým v druhom a treťom novinovom článku poskytla informácie o výsledku svojich vlastných vnútorných vyšetrení, rovnako ako zoznam členov svojho personálu alebo tretích strán, ktoré mali oprávnenie na prístup k osobným údajom, ktoré sa objavili vo všetkých troch novinových článkoch.

Komisia vo svojej odpovedi uviedla, že sa nezistili žiadne objektívne dôkazy, ktoré by jej umožnili určiť zdroj úniku údajov. Taktiež uviedla, že sa nemohol zostaviť úplný zoznam osôb, ktoré mali prístup k informáciám, na ktorých boli založené novinové články z dôvodu (i) veľkého počtu príjemcov súboru, ktorý obsahoval prihlášky na toto miesto, (ii) veľkého počtu zapojených sekretariátov a zamestnancov, a (iii) potenciálneho počtu dotknutých osôb, ktoré mali prístup k elektronickým údajom.

Vo svojom rozhodnutí ombudsman zistil, že poskytnutie dôverných osobných údajov „veľkému počtu príjemcov“ a „veľkému počtu zapojených sekretariátov a zamestnancov“, ako aj následná nemožnosť zostavenia zoznamu osôb, ktoré mali prístup k týmto osobným údajom, mohli podstatne

¹⁴

Nariadenie (ES) č. 45/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov, Ú. v. ES 2001 L 8, s. 1.

zvýšiť možnosť úniku osobných údajov neoprávneným príjemcom. Ombudsman preto uviedol kritickú poznámku, že takáto situácia nie je zlučiteľná s povinnosťami Komisie vyplývajúcimi z nariadenia č. 45/2001 a predstavuje nesprávny úradný postup.

Obvinenie z neoprávneného utajovania v databáze SPP

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1693/2005/PB na Európsku komisiu

Sťažovateľ požiadal Komisiu o verejný prístup k ročným účtovným výkazom s cieľom zistiť, kto bol príjemcom poľnohospodárskych dotácií EÚ. Členské štáty tieto správy posielajú Komisii v súvislosti so spoločnou poľnohospodárskou politikou podľa nariadenia 2390/1999.

Komisia uviedla, že účtovné informácie, ktoré jej poskytli členské štáty sú podľa nariadenia 2390/1999 utajené. Uviedla tiež, že správy už neexistujú ako „dokumenty“, lebo sa ich obsah vložil do veľmi veľkej databázy (nariadenie 1049/2001¹⁵ ustanovuje prístup verejnosti k „dokumentom“ a nie informáciám).

V návrhu na priateľské riešenie ombudsman navrhol Komisii, aby v rámci správneho úradného postupu poskytla sťažovateľovi príslušné informácie. Tento návrh bol zamietnutý.

Ombudsman vo svojom záverečnom rozhodnutí konštatoval, že Komisia neposkytla oprávnené dôvody na to, prečo sa opierať o ustanovenie o utajení v nariadení 2390/1999. Komisia sa iba všeobecne odvolala na ochranu záujmov a neposkytla primerané vysvetlenie týkajúce sa uplatniteľnosti príslušnej výnimky. Ombudsman v tejto súvislosti poznamenal, že nové finančné nariadenie¹⁶ a nedávna politická dohoda Rady o novom nariadení, ktorým sa členské štáty zaväzujú uverejniť národné zoznamy príjemcov¹⁷, oslabujú argumenty Komisie týkajúce sa utajenia.

Pokiaľ ide o neexistenciu správ vo forme „dokumentov“, Komisia priznala, že je problematické vo všeobecnosti vylúčiť veľké množstvo informácií vo verejných databázach z prístupu verejnosti. S výstupmi „bežných operácií“ sa preto zaobchádzalo ako s „dokumentmi“. Informácie, ktoré sťažovateľ požadoval v tomto prípade, sa však nedali získať „bežnou operáciou“, ale vyžadovali si by nové zložité preprogramovanie databázy.

Ombudsman dospel k záveru, že všeobecné stanovisko Komisie týkajúce sa prístupu verejnosti k informáciám v databázach nebolo uspokojivé. Ombudsman však upustil od ďalšieho pokračovania v tejto záležitosti, ktorá je, ako zdôraznil, predovšetkým zložitou všeobecnou novou právnou otázkou, ktorú by mal preskúmať zákonodarný orgán Spoločenstva v súvislosti s reformou nariadenia 1049/2001. Ombudsman preto prípad uzavrel s kritickou poznámkou. Ombudsman však tiež uviedol, že zväži konzultácie s členmi Európskej siete ombudsmanov, aby zistil ako odpovedali na tieto problémy na národnej úrovni a získal informácie o najlepšej praxi. Výsledky tejto konzultácie sa predložia Komisii a uverejnia na internetovej stránke ombudsmana.

Odmietnutie poskytnúť prístup k internému poradnému dokumentu

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1844/2005/GG na Európsku komisiu

Nemecký novinár požiadal Komisiu o prístup k dokumentu, ktorý vypracovali jej útvary v roku 1995 na prípravu rozhodnutia o prípadnom konaní o porušení práva Spoločenstva proti Grécku v

¹⁵ Nariadenie (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, Ú. v. ES 2001 L 145, s. 43.

¹⁶ Článok 53b ods. 2 písm. d) zmeneného a doplneného finančného nariadenia.

¹⁷ Pozri tlačovú správu Rady pre poľnohospodárstvo a rybné hospodárstvo, 22. – 23. októbra 2007 (k dispozícii na: <http://www.eu2007.pt/NR/rdonlyres/948633D2-DCD5-4413-AFCD-86688D5161F3/0/96806.pdf>).

súvislosti s výstavbou nového letiska v meste Spata. Komisia zamietla žiadosť s tvrdením, že zverejnenie dokumentu by závažne narušilo jej rozhodovací proces. Novinár dospel k názoru, že takéto zverejnenie dokumentu by sotva mohlo mať takýto účinok vzhľadom na to, že bol približne desať rokov starý. Okrem toho tvrdil, že existuje značný verejný záujem o poskytnutie financií EÚ na daný projekt a že prípadnými nezrovnalosťami týkajúcimi sa projektu sa už zaoberali články vo významných novinách.

Komisia vo svojom stanovisku vysvetlila, že tento dokument obsahuje hodnotenia a stanoviská jej útvarov a odráža diskusie medzi nimi. Odvolala sa na usmernenia, podľa ktorých sa dokumenty týkajúce sa konaní o porušení práva Spoločenstva obvykle uvoľňujú po uzavretí prípadu. Výnimky z tohto pravidla sa udeľujú obmedzene. Podľa stanoviska Komisie však daný dokument závažne ovplyvní jej schopnosť účinne vykonávať jej právomoci v súvislosti s konaniami o porušení práva Spoločenstva.

Ombudsman po dôkladnom posúdení poslal Komisii návrh odporúčania a požiadal ju o poskytnutie prístupu k dokumentu. Podľa jeho názoru bol výklad príslušnej výnimky k pravidlu o verejnom prístupe, ktorý poskytla Komisia, taký všeobecný, že znižuje význam výnimky.

Vo svojom podrobnom stanovisku Komisia trvala na tom, že sa prístup nemôže udeliť. Dodala, že toto stanovisko sa zakladá výhradne na citlivosti informácií nachádzajúcich sa v dokumente. V prípade citlivých záležitostí, ako napríklad letisko v Spate, je nevyhnuté, aby ju jej útvary zbavili obmedzení a aby sa nemusela riadiť ich odporúčaniami. Podľa Komisie by sa zverejnením dokumentu opätovne otvorili diskusie a vznikli by pochybnosti ohľadom zákonnosti jej rozhodnutia.

Vo svojich pripomienkach sťažovateľ zdôraznil, že ak dokument má taký „výbušný“ charakter, že by jeho zverejnenie mohlo spochybníť zákonnosť rozhodnutia Komisie, záujem o zverejnenie jasne preyšuje akékoľvek iné záujmy.

Ombudsman poznamenal, že Komisia iba vysvetlila vo svojom podrobnom stanovisku, prečo zamietla prístup ku konkrétnemu dotknutému dokument, zatiaľ čo pri vybavovaní žiadosti sťažovateľa a vo svojom stanovisku sa iba všeobecne odvolala na ochranu svojho rozhodovacieho procesu. Na základe toho ombudsman usúdil, že Komisia sa žiadosťou sťažovateľa riadne nezaoberala.

Pokiaľ ide o podstatu dokumentu ombudsman prijal ponuku Komisie, aby ho skontroloval. Po tejto kontrole uviedol, že nie je presvedčený o negatívnych dôsledkoch zverejnenia dokumentu, na ktoré sa Komisia odvoláva.

Ombudsman prípad uzavrel s kritickou poznámkou.

Nespravodlivé zmluvné podmienky

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 3008/2005/OV na Európsku komisiu

Štyria sťažovatelia boli zamestnaní ako medzinárodní zmluvní civilní zamestnanci v policajnej misii Európskej únie s názvom Proxima v Skopje, v Bývalej juhoslovanskej republike Macedónsko (FYROM). Po ukončení platnosti ich zmlúv Proxima I boli vyzvaní, aby podpísali zmluvy Proxima II, ktoré mali nadobudnúť platnosť na nasledujúci deň. Sťažovatelia zaznamenali podstatné zmeny v nových zmluvách týkajúce sa ich miezd, príspevkov na sociálne zabezpečenie, príspevkov na sťahovanie a zaradenia. Keďže alternatívou bolo, že nasledujúci deň zostanú bez zamestnania, zmluvy podpísali.

Vo svojej sťažnosti ombudsmanovi sťažovatelia tvrdili, že boli príliš neskoro informovaní o podmienkach vo svojich nových zmluvách a museli ich podpísať pod tlakom. Sťažovatelia ďalej v podstate tvrdili, že by mali naďalej platiť rovnaké podmienky, ako mali predtým, pokiaľ ide o mzdu, príspevky na sociálne zabezpečenie, príspevky na presťahovanie a zaradenie.

Vo svojom stanovisku Komisia poprela, že sa na sťažovateľov vyvíjal tlak. Pokiaľ ide o tvrdenia sťažovateľov, Komisia argumentovala tým, že podpísaním nových zmlúv, ktoré neboli predĺžením predchádzajúcich zmlúv, sťažovatelia prijali podmienky, ktoré v nich boli ustanovené.

Ombudsman dospel k názoru, že Komisia neinformovala sťažovateľov v primeranom čase o nových podmienkach ich zamestnania a že to bol prípad nesprávneho úradného postupu. Oneskorenie však samé o sebe neznamenalo, že sa na sťažovateľov vyvíjal tlak.

Pokiaľ ide o tvrdenia sťažovateľov, ombudsman nezistil nesprávny úradný postup, pretože oznámenie Komisie z augusta 2004 predpokladalo možnosť, podľa ktorej zmluvy Proxima II môžu obsahovať podmienky odlišné od podmienok, ktoré platili v zmluvách Proxima I.

Pokiaľ ide o požiadavky sťažovateľov týkajúce sa príspevkov na sociálne zabezpečenie, ombudsman zistil, že došlo k ďalšiemu oneskoreniu pri informovaní sťažovateľov o ich právach na sociálne zabezpečenie a že kvôli tomuto oneskoreniu sťažovatelia zbytočne pokračovali v platení príspevkov do svojich súkromných poisťovní. Úrad ombudsmana sa spojil so sťažovateľmi v júni 2007 s cieľom navrhnúť im priateľské riešenie v súvislosti s týmto aspektom prípadu. Sťažovatelia však uviedli, že nechcú túto možnosť využiť. Ombudsman preto prípad uzavrel. Rozhodnutie uzatvárajúce prípad obsahovalo dve kritické poznámky týkajúce sa zisteného nesprávneho úradného postupu.

Odmietnutie poskytnúť prístup ku korešpondencii medzi Komisiou a Dánskom

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 3193/2005/TN na Európsku komisiu

Dánsky poslanec EP žiadal o prístup k určitej korešpondencii medzi Komisiou a dánskymi orgánmi. Komisia požiadavku zamietla z dôvodu, že zverejnenie príslušných dokumentov by porušilo ochranu účelu vyšetrovaní (článok 4 ods. 2, tretia zarážka nariadenia 1049/2001¹⁸) a tiež by mohlo vážne narušiť rozhodovací proces, pretože sa vzťahoval k veci, v ktorej ešte orgán nerozhodol (článok 4 ods. 3, prvý pododsek nariadenia).

V priebehu vyšetrovania ombudsmana Komisia napokon poskytla prístup k požadovaným dokumentom. Keďže sa však ukázalo, že Komisia obhajovala správnosť svojho predchádzajúceho odmietnutia, ombudsman pokladal za užitočné posúdiť, či Komisia bola oprávnená zamietnuť pôvodnú žiadosť sťažovateľa o prístup.

Komisia tvrdila, že výmena listov bola súčasťou jej monitorovacieho procesu určeného na overenie súladu s právnymi predpismi Spoločenstva, ktorý by mohol viesť k začatiu konania o porušení právnych predpisov Spoločenstva proti Dánsku podľa Zmluvy o Euratome. Komisia poukázala na citlivosť záležitosti z politického hľadiska a poznamenala, že zverejnenie listov by bolo predčasné.

Ombudsman na odôvodnenie uplatnenia článku 4 ods. 2, tretej zarážky nariadenia požiadal Komisiu okrem iného o vysvetlenie, o aký typ vyšetrovania išlo v prípade požadovaných listov.

Komisia odpovedala, že hlavnou otázkou bolo to, či ju mali dánske orgány informovať o výsledkoch monitorovania environmentálnej rádioaktivity v Grónsku, aby mohla určiť, či bude potrebné nápravné opatrenie. Komisia poznamenala, že pôvodne žiadala tieto informácie predpokladajúc, že sa Zmluva o Euratome vzťahuje na Grónsko, ale neskôr potvrdila, že nie. Komisia tvrdila, že v čase predloženia požiadavky sťažovateľa o prístup ešte nebolo jasné, či bude pokračovať vo svojom úsilí získať informácie z Dánska na dobrovoľnom základe.

Ombudsman poznamenal, že pri riešení žiadosti o prístup Komisia uviedla, že monitorovanie mohlo prípadne viesť ku konaniu o porušení právnych predpisov Spoločenstva na základe Zmluvy o Euratome, aj keď v čase predloženia žiadosti Komisia už potvrdila, že sa Zmluva o Euratome nevzťahuje na Grónsko. Ombudsman poznamenal, že Komisia nevysvetlila, aký (iný) typ vyšetrovania

¹⁸

Nariadenie (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, Ú. v. ES 2001 L 145, s. 43.

v rámci svojej právomoci mohla vykonávať. Ombudsman dospel preto k záveru, že Komisia svoje pôvodné odmietnutie prístupu k listom nepodložila platnými a náležitými dôvodmi.

Údajné nespravodlivé zaobchádzanie vo výberovom konaní

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 3693/2005/OV (dôverné) na Európsku komisiu

Táto sťažnosť sa týkala zamietnutia ponúk sťažovateľa na základe ustanovenia v oznámení o obstarávaní, podľa ktorého „fyzické alebo právnické osoby (vrátane právnických osôb v rámci rovnakého právneho zoskupenia) nemôžu predložiť viac ako (...) šesť žiadostí na všetky časti bez ohľadu na spôsob účasti (...)“. Sťažovateľ, Európske zoskupenie hospodárskych záujmov (EZH) ustanovené na základe nariadenia 2137/85¹⁹, tvrdilo, že Komisia nesprávne obvinila X, člena tohto zoskupenia EEIG, že sa prihlásil na sedem častí.

Ombudsman najskôr poznamenal, že jeho úlohou nie je posudzovať prípustnosť ponúk a svojím hodnotením nahradiť hodnotenie príslušnej inštitúcie týkajúce sa toho, či ponuka spĺňa príslušné kritériá prípustnosti/oprávnenosti. V súlade s tým preskúmal, či Komisia poskytla platné a primerané dôvody pre svoje rozhodnutie, ktoré bolo spochybnené.

Ombudsman ďalej poznamenal, že na základe zásady rovnakého zaobchádzania s účastníkmi výberového konania a príslušnej povinnosti transparentnosti vo výberových konaniach, kritériá prípustnosti a vyhodnotenia ponúk stanovené v oznámení o verejnej súťaži (alebo podobnom dokumente) musia byť sformulované tak, aby všetci primerane informovaní a bedliví účastníci ich interpretovali rovnakým spôsobom. Okrem toho pri hodnotení účastníkov výberového konania sa uvedené kritériá musia uplatňovať objektívne a jednotne na všetkých účastníkoch. V tejto súvislosti sú obzvlášť dôležité informácie, ktoré obstarávateľ verejne sprístupnil potenciálnym účastníkom výberového konania v súvislosti s interpretáciou a uplatňovaním kritérií prípustnosti a vyhodnotenia alebo pravidlami práva Spoločenstva, o ktorých sa dá primerane usudzovať, že majú vplyv na uplatňovanie týchto kritérií. Tieto informácie môžu ovplyvniť prípravu a formuláciu ponúk a sú podstatné pre zásadný záujem Spoločenstva poskytnúť potenciálnym účastníkom výberového konania možnosť súťažiť na rovnakom základe. Teda, keď obstarávateľ skúma predložené ponuky, musí klásť náležitý ohľad na obsah týchto informácií aspoň do tej miery, aby ich presnosť alebo správnosť (potenciálny) účastník výberového konania nespochybnil, alebo aby výslovne neporušovali príslušné ustanovenia oznámenia o verejnej súťaži (alebo podobnom dokumente) alebo práva Spoločenstva.

V tomto prípade ombudsman zistil, že Komisia nedodržala uvedenú požiadavku. Ombudsman tiež zistil, že Komisia neposkytla primerané dôvody pre svoje spochybnené rozhodnutie vzhľadom na určité časti jej oznámenia o účasti EZHZ na verejných zmluvách a programoch financovaných z verejných financií, o ktoré by sa sťažovateľ mohol, aspoň principiálne, oprávnene oprieť pri príprave svojich ponúk. Vzhľadom na to, že sú príslušné zmluvy na zákazky podpísané a v súčasnosti sa už vykonávajú a že spochybnené rozhodnutie sa týkalo výberovej fázy výberového konania, ombudsman dospel k záveru, že by nebolo opodstatnené uznať požiadavku sťažovateľa, aby sa spochybnené rozhodnutie zrušilo a aby sa žiadosti znovu posúdili. Vzhľadom na to, že sťažovateľ nemal žiadnu inú požiadavku, ombudsman uzavrel prípad s kritickou poznámkou.

Zbytočné priťahy pri riešení sťažnosti na porušenie právnych predpisov Spoločenstva

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 962/2006/OV na Európsku komisiu

V novembri 2002 a marci 2003 podali niektorí holandskí obyvatelia obce Bellingwolde na Európsku komisiu sťažnosti na porušenie právnych predpisov Spoločenstva. Tvrdili, že nemecké orgány,

¹⁹

Nariadenie Rady (EHS) č. 2137/85 z 25. júla 1985 o Európskom zoskupení hospodárskych záujmov (EZH), Ú. v. ES 1985 L 199, s. 1.

ktoré povolili výstavbu veterného parku v nemeckej obci Rhede v blízkosti holandskej hranice porušili smernicu 85/337/EC²⁰. Údajné porušenia sa týkali škodlivých dôsledkov projektu na životné prostredie a neexistencia hodnotenia vplyvu na životné prostredie. Komisia niekoľkokrát prisľúbila, že rozhodne v súvislosti s týmito sťažnosťami. Sťažovatelia však do apríla 2006 ešte stále nedostali žiadnu správu od Komisie. Jeden zo sťažovateľov preto v ich mene podal sťažnosť ombudsmanovi s tvrdením, že zo strany Komisie dochádza k zbytočným prieťahom.

Komisia vo svojom stanovisku uviedla, že začala konanie pre porušenie právnych predpisov Spoločenstva proti Nemecku do roka po prijatí sťažností v súlade s oznámením Komisie Európskemu parlamentu a Európskemu ombudsmanovi o vzťahoch so sťažovateľmi v súvislosti s porušovaním právnych predpisov Spoločenstva²¹. Prípád sa potom promptne riešil až do prijatia odpovede od nemeckých orgánov na odôvodnené stanovisko Komisie v júni 2004. Do júna 2006 sa neprijalo konečné rozhodnutie o tomto prípade kvôli rozsiahlym diskusiám v rámci Komisie a zložitosti príslušnej právnej otázky.

Ombudsman dospel k záveru, že až do 1. apríla 2004, kedy bolo odoslané odôvodnené stanovisko nemeckým orgánom, nedochádzalo k zbytočným prieťahom zo strany Komisie. Ombudsman však poznamenal, že rozhodnutie Komisie uzavrieť prípad bolo prijaté 28. júna 2006, teda asi dva roky po prijatí odpovede nemeckých orgánov na odôvodnené stanovisko. Ombudsman v tejto súvislosti usúdil, že sloboda rozhodovania Komisie pri riešení sťažností na porušenie právnych predpisov Spoločenstva neznamená neplatnosť všeobecnej zásady, že rozhodnutia sa musia prijímať v rámci primeraného časového obdobia. Ombudsman poznamenal, že Komisia sa odvolala iba na svoje vnútorné konzultácie. Dospel k záveru, že za absencie konkrétnych vysvetlení, ktoré by mohli odôvodniť omeškanie, Komisia neriešila sťažnosti v rámci primeraného časového obdobia, a preto prípad uzavrel s kritickou poznámkou.

Riadne nevyšetrenie sťažnosti na údajne chybnú transpozíciu smernice o sprostredkovaní poistenia

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 3543/2006/FOR na Európsku komisiu

Ombudsman dostal od írskoho občana sťažnosť na Komisiu, ktorá sa týkala tvrdenia, že Komisia riadne nevyšetrla údajne chybnú transpozíciu smernice 2002/92/ES („smernica o sprostredkovaní poistenia“) do írskoho práva. Podľa sťažovateľa predajcovia poistiek v Írsku musia dodržiavať právne predpisy určené na reguláciu predaja investičných produktov. Ďalej banky, ktoré tiež konajú ako sprostredkovatelia poistenia, sú nesprávne vylúčené z uplatňovania pravidiel o sprostredkovaní poistenia.

Komisia vo svojom stanovisku uviedla, že smernica o sprostredkovaní poistenia bola prijatá na základe zásady „minimálnej harmonizácie“. Členské štáty teda boli oprávnené upraviť podrobnosti. Preto sú za každé tzv. „pozlátenie“ zodpovedné členské štáty a nie Komisia. Komisia tiež uviedla, že ju írské orgány informovali, že sa práve vykonáva revízia írskej legislatívy s cieľom vyriešiť situáciu. Podľa informácií, ktoré Komisia získala od írskoho ministerstva financií, sa banky sprostredkujúce poistné produkty zahrnú do pôsobnosti revidovaných pravidiel. Komisia okrem toho tiež uviedla, že otázka prípadnej nadmernej regulácie sprostredkovateľov v Írsku by sa mala vyriešiť revidovanými pravidlami.

Ombudsman vo svojom rozhodnutí najskôr poznamenal, že Komisia nezaradila počiatočnú korešpondenciu od sťažovateľa ako „sťažnosť“. Na základe tejto procesnej chyby ombudsman uviedol kritickú poznámku.

²⁰ Smernica Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie, Ú. v. ES 1985 L 175, s. 40.

²¹ KOM(2002) 141 v konečnom znení, Ú. v. ES 2002 C 244, s. 5.

Ombudsman tiež poznamenal, že sťažovateľ a Komisia a samozrejme aj írské orgány teraz zdieľajú názor, že určité aspekty právnych predpisov transponujúcich smernicu o sprostredkovaní poistenia do írského práva, nie sú v súlade so smernicou o sprostredkovaní poistenia. Predovšetkým sťažovateľ a Komisia sa teraz zhodli, že Írsko nesprávne vylúčilo banky z uplatňovania pravidiel o sprostredkovaní poistenia.

Ombudsman poznamenal, že írské orgány sa zaviazali Komisii, že odstránia chyby identifikované v írskej legislatíve. Ombudsman usúdil, že Komisia je povinná overiť, či Írsko skutočne prijalo právne predpisy, ku ktorým sa zaviazalo, so zreteľom na odstránenie chýb, ktoré sťažovateľ odhalil v írskej legislatíve a Komisia ich uznáva. Bolo by nesprávnym úradným postupom, ak by tak Komisia neurobila. V tejto súvislosti ombudsman uviedol v ďalšej poznámke, že najneskôr do 26. januára 2008 by Komisia mala dospieť k rozhodnutiu poslať formálne oznámenie Írsku alebo odôvodnenému rozhodnutiu uzavrieť prípad.

Verejný prístup k dokumentom: neprimerané dôvody predĺženia termínu a omeškanie pri registrácii žiadostí

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 3697/2006/PB na Európsku komisiu

Sťažovateľ žiadal podľa nariadenia 1049/2001²² o verejný prístup k dokumentom Európskej skupiny regulátorov. Jeho žiadosťou sa zaoberala Komisia.

Sťažovateľ sa zaujímal, prečo došlo k zjavnému značnému omeškaniu registrácie jeho žiadosti. Podľa nariadenia 1049/2001 sa lehota na odpoveď na žiadosť o prístup začína dňom registrácie. Ombudsman dospel k záveru, že sťažovateľ si neželal, aby sa táto záležitosť riešila ako špecifické obvinenie. Uviedol však ďalšiu poznámku s tým, že podľa jeho názoru právna povinnosť spracovať žiadosti bezodkladne znamená, že Komisia by mala organizovať svoje administratívne útvary tak, aby zabezpečila, že sa registrácie budú bežne uskutočňovať najneskôr v prvý pracovný deň po prijatí žiadosti.

Sťažovateľ sa ďalej sťažoval na nesprávny úradný postup vzhľadom na to, že Komisia predĺžila lehotu na odpoveď na jeho žiadosť. V tomto prípade ombudsman zistil nesprávny úradný postup a uviedol kritickú poznámku týkajúcu sa omeškania a druhú kritickú poznámku týkajúcu sa úrovne odôvodnení pre jej konanie.

Pokiaľ ide o druhú kritickú poznámku, ombudsman uviedol, že podľa nariadenia 1049/2001 sa od inštitúcií vyžaduje, aby poskytli žiadateľom „podrobné odôvodnenie“ predĺženia lehoty na odpoveď na opakovanú žiadosť. Čo predstavuje takéto dostatočne „podrobné“ odôvodnenie sa môže v jednotlivých prípadoch odlišovať. Jednako len jednoduchý všeobecne formulovaný odkaz (ako v tomto prípade) o potrebe konzultovať s inými útvarmi Komisie nemôže spĺňať uvedenú požiadavku, keďže neobsahuje náležité prvky, ktoré by umožňovali preskúmať, či predĺženie je primerane odôvodnené. Takéto prvky by mohli obsahovať predovšetkým vysvetlenie týkajúce sa toho, prečo je potrebná konzultácia s inými konkrétnymi útvarmi Komisie a prečo sa interná konzultácia nemohla uskutočniť skôr. V tomto prípade Komisia odôvodnila predĺženie lehoty takto: „pre spracovanie Vašej žiadosti musíme konzultovať s inými útvarmi Komisie“. Tento typ vyhlásenia nepredstavuje „podrobné odôvodnenie“ v zmysle nariadenia 1049/2001. Komisia teda nedodržala príslušnú povinnú požiadavku. Skutočnosť, že takto nekonala, je preto prípadom nesprávneho úradného postupu.

²²

Nariadenie (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, Ú. v. ES 2001 L 145, s. 43

Neuplatňovanie oznámenia o vzťahoch so sťažovateľom

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 446/2007/WP na Európsku komisiu

Nemecký právnik tvrdil, že Komisia sa riadne nezaoberala jeho listom, v ktorom ju požiadal o otvorenie konania týkajúceho sa porušenia právnych predpisov Spoločenstva proti Nemecku. Podľa jeho názoru Nemecko porušuje právne predpisy Spoločenstva, pretože v podstate nie je možné stíhať bývalých alebo súčasných členov nemeckej vlády za trestné činy. Komisia odpovedala, že nemá žiadnu právomoc, aby v tejto veci zasiahla.

Ombudsman vo svojom liste Komisii, ktorým otvoril vyšetrovanie prípadu poukázal na to, že v tomto prípade sa mohlo uplatniť jej „Oznámenie o vzťahoch so sťažovateľmi v súvislosti s porušovaním právnych predpisov Spoločenstva“²³. V oznámení Komisia ustanovila normy pre svoje styky so sťažovateľmi, ktorí sa domnievajú, že opatrenia alebo postupy v členkom štáte porušujú právne predpisy Spoločenstva.

Komisia vo svojom stanovisku tvrdila, že oznámenie sa nemohlo uplatniť, pretože sťažnosť, ktorú podal sťažovateľ sa netýkala oblasti v ktorom by mohla viesť konanie o porušení právnych predpisov Spoločenstva, ale spadá do pôsobnosti polície a súdnej spolupráce v trestných veciach (hlava VI Zmluvy o EÚ).

Ombudsman poznamenal, že sťažovateľ poslal list s jasným úmyslom podať sťažnosť na porušovanie právnych predpisov Spoločenstva. Poukázal na to, že druhý odsek bodu 3 oznámenia obsahuje nevyčerpávajúci zoznam dôvodov týkajúcich sa toho, na akom základe sa korešpondencia nemôže vyšetrovať ako sťažnosť na porušenie právnych predpisov Spoločenstva, napríklad ak „uvádza dôvod, ktorý je jasne mimo pôsobnosti právnych predpisov Spoločenstva“. Oznámenie ustanovuje, že ak sa Komisia rozhodne neevidovať korešpondenciu ako sťažnosť, „oznámi to autorovi riadnym listom, v ktorom uvedie jednu alebo viac príčin, ktoré sú vymenované v druhom odseku bodu 3“.

Ombudsman dospel k záveru, že skutočnosť, že Komisia neuplatnila oznámenie vo svojej odpovedi sťažovateľovi bola nesprávnym úradným postupom a uviedol kritickú poznámku. Ombudsman však dospel k názoru, že sťažnosť predložená sťažovateľom sa skutočne týka „dôvodu, ktorý je jasne mimo pôsobnosti právnych predpisov Spoločenstva“. Sťažovateľ predovšetkým nevysvetlil, prečo sa domnieval, že zodpovednosť politikov v trestných veciach sa týka povinnosti Nemecka podľa Zmluvy o ES. Ombudsman preto dospel k záveru, že Komisia správne usúdila, že nemôže vyšetrovať záležitosti predložené sťažovateľom na základe konania o porušení právnych predpisov Spoločenstva.

Neuverejnenie správy za rok 2005 o prístupe k dokumentom

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 668/2007/MHZ na Európsku komisiu

Mimovládna organizácia *Statewatch* podala ombudsmanovi sťažnosť, že napriek svojej zákonnej povinnosti vyplývajúcej z článku 17 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001²⁴ Komisia v roku 2006 neuverejnila správu za rok 2005 o prístupe k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie. Podľa sťažovateľa je výročná správa jediný spôsob informovania občanov o reakcii Komisie na žiadosti o prístup k dokumentom. Mimovládna organizácia *Statewatch* tvrdila, že neuverejnenie správy včas bolo jasným prípadom nesprávneho úradného postupu.

²³ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Európskemu ombudsmanovi o vzťahoch so sťažovateľom v súvislosti s porušovaním právnych predpisov Spoločenstva, Ú. v. ES 2002 C 244, s. 5.

²⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, Ú. v. ES 2001 L 145, s. 43.

Komisia vo svojom stanovisku uviedla, že si je plne vedomá svojej povinnosti uverejniť výročnú správu. Vypracovanie správy však meškalo z dôvodu vysokej miery fluktuácie zamestnancov v útvare, ktorý vybavuje záležitosti súvisiace s prístupom k dokumentom. Okrem toho, prioritu malo začatie konzultácií s verejnosťou o revízii nariadenia o prístupe k dokumentom.

Podľa názoru ombudsmana dôvody, ktoré uviedla Komisia na vysvetlenie nesplnenia povinnosti, nie sú presvedčivé. Ombudsman dospel k záveru, že nesplnenie povinnosti Komisie uverejniť správu za rok 2005 do konca roku 2006 bolo prípadom nesprávneho úradného postupu a vyjadril k tomu kritickú poznámku. Ombudsman zdôraznil, že občania môžu ťažko dôverovať inštitúciám, ak nie sú schopné rešpektovať termíny, ktoré si samy stanovili.

Ombudsman uviedol aj ďalšiu poznámku, v ktorej poukázal na to, že uverejňovanie správ je kľúčovým mechanizmom skladania účtov európskym občanom a komunikácie s nimi. Ombudsman ďalej nabádal Komisiu, aby slúžila ako dobrý príklad pre veľký počet nových agentúr Spoločenstva, ktoré vznikli len prednedávnom, tým, že v budúcnosti bude pre ňu na prvom mieste zabezpečovanie včasného uverejňovania správ.

Keďže v septembri 2007 Komisia napokon danú správu uverejnila, ombudsman prípad uzavrel.

Európsky úrad pre výber pracovníkov

Námietka proti povinnej online registrácii a informačnému systému pre výberové konania

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 3346/2004/ELB na Európsky úrad pre výber pracovníkov (EPSO)

EPSO prijal systém, na základe ktorého sa od uchádzačov vo verejnom výberovom konaní vyžaduje, aby sa zaregistrovali a komunikovali s EPSO online. Sťažovateľ namietal proti tomuto systému. Jeho hlavným argumentom bolo, že táto požiadavka je diskriminačná vzhľadom na nízku mieru rozšírenia internetu v niektorých členských štátoch a ťažkosti s prístupom k internetu vo vidieckych oblastiach. EPSO zamietol tvrdenia sťažovateľa a odvolal sa najmä na dôvody pre prijatie uvedeného systému.

Ombudsman najskôr poznamenal, že zásada rovnakého zaobchádzania s uchádzačmi alebo potenciálnymi uchádzačmi vo výberových konaniach je základným princípom, ktorý je pre inštitúcie a orgány Spoločenstva záväzný. Ombudsman zistil, že sporná požiadavka v zásade nie je diskriminačná a nespravodlivá na základe (i) určitých štatistických údajov o využívaní internetu alebo dostupnosti, ktoré poskytli strany alebo sa nachádzali na internetovej stránke Eurostatu, (ii) neexistencie dôkazu o tom, že značný počet osôb, ktoré mali záujem prihlásiť sa do EPSO a zúčastniť sa na výberových konaniach EPSO, nemohli tak učiniť kvôli obmedzenému prístupu k internetu, (iii) skutočnosti, že, ako je všeobecne známe a na základe skúseností, dostupnosť internetu sa neustále zvyšuje, (iv) odôvodnenia, ktoré uviedol EPSO v prospech systému, a to väčšia transparentnosť a zlepšenie dostupnosti informácií.

Ombudsman však nevyklúčil možnosť, že v určitých prípadoch uchádzači a potenciálni uchádzači môžu mať značné a objektívne odôvodniteľné ťažkosti pri prihlasovaní do EPSO alebo pri komunikácii s EPSO prostredníctvom internetu. V takýchto prípadoch uvedená zásada nediskriminácie vyžaduje, aby EPSO umožnil výnimku z požiadavky online registrácie a komunikácie. Ombudsman teda zistil, že to, že EPSO tak neučinil, je možné pokladať za nesprávny úradný postup a poslal EPSO príslušný návrh odporúčania. Na základe príslušnej analýzy tiež navrhol, že EPSO by mohlo požadovať, aby žiadosti o výnimku boli podložené nejakým dôkazom, v prípade ktorého sa dá odôvodnene očakávať, že by ho dotknutá osoba mohla za týchto okolností poskytnúť.

EPSO neprijal návrh odporúčania. Pritom sa opieral o tvrdenia, ktoré podľa ombudsmana neboli presvedčivé. Poznamenal okrem iného, že administratívne dôvody v zmysle zabránení ťažkostiam pri spravodlivom a nestrannom posudzovaní žiadostí o výnimku vzhľadom na príslušnú analýzu, ktorú poskytol v návrhu odporúčania, nie sú postačujúce na potvrdenie toho, čo je inak porušením

zásady rovnakého zaobchádzania s uchádzačmi alebo potenciálnymi uchádzačmi. Ombudsman preto trval na svojom zistení nesprávneho úradného postupu a prípad uzavrel s kritickou poznámkou.

Jazykové požiadavky na uchádzačov vo verejných výberových konaniach

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 3114/2005/MHZ na Európsky úrad pre výber pracovníkov (EPSO)

Sťažnosť sa týkala jazykového režimu pre výberové konania na pracovné miesta po rozšírení z 1. mája 2004, keď k Európskej únii pristúpilo desať nových členských štátov.

Krátko pred rozšírením bolo prijaté nariadenie, ktoré sa dočasne odchyľuje od obvyklých ustanovení služobného poriadku tým, že umožňuje obsadzovanie pracovných miest menovaním štátnych príslušníkov nových členských štátov²⁵. Týmto nariadením sa tiež zabezpečuje pokračovanie výberových konaní do roku 2010 na nábor zamestnancov, ktorých hlavným jazykom je jeden z 11 jazykov starých členských štátov.

Európsky úrad pre výber pracovníkov potom usporiadal dve kolá výberových konaní.

Prvé kolo výberových konaní bolo obmedzené na štátnych príslušníkov nových členských štátov. Uchádzači museli mať ako hlavný jazyk jeden z 10 jazykov nových členských štátov. Museli tiež preukázať uspokojivú znalosť jedného z 11 jazykov starých členských štátov. Okrem toho museli povinne absolvovať testy z angličtiny, francúzštiny alebo nemčiny.

Druhé kolo výberových konaní bolo otvorené pre štátnych príslušníkov všetkých 25 členských štátov. Uchádzači museli mať ako hlavný jazyk jeden z 11 jazykov starých členských štátov a museli preukázať uspokojivú znalosť ďalšieho z týchto 11 jazykov. Nemuseli však preukázať znalosť angličtiny, francúzštiny alebo nemčiny.

Združenie absolventov poľskej Národnej školy pre verejnú správu podalo sťažnosť, v ktorej sa uvádza, že usporiadaním výberových konaní týmto spôsobom úrad EPSO diskriminoval občanov nových členských štátov.

Úrad EPSO vo svojom stanovisku dospel k záveru, že každé výberové konanie má svoj vlastný účel, a preto sa obvinenia z diskriminácie alebo nespravodlivého zaobchádzania nemajú zakladať na porovnaní jedného oznámenia o verejnom výberovom konaní s druhým. Úrad EPSO tiež zdôraznil, že právnym základom dotknutého výberového konania bolo nariadenie č. 401/2004 (ďalej len „nariadenie“).

Ombudsman požiadal úrad EPSO o vysvetlenie, prečo bolo ako druhý jazyk prijateľných len 11 „starých“ jazykov a prečo sa znalosť angličtiny, francúzštiny alebo nemčiny vyžadovala len od uchádzačov z nových členských štátov. V odpovedi úradu EPSO bolo uvedené to, že znalosť jedného z 11 jazykov bola „vhodnejšia vzhľadom na administratívnu organizáciu inštitúcií počas prechodného obdobia“, a že „neexistuje žiadna povinnosť zohľadniť veľké množstvo možností jednotlivých uchádzačov pri výbere druhého jazyka“.

Ombudsman začal analýzu tohto prípadu odkazom na článok 12 Zmluvy o ES, ktorým sa zakazuje diskriminácia na základe štátnej príslušnosti, a na judikatúru súdov Spoločenstva týkajúcu sa zásady nediskriminácie.

Upozornil, že právne predpisy sa musia vykladať v súlade s týmito právnymi zásadami a že jazykové požiadavky v súvislosti so zamestnaním môžu vytvárať nepriamu diskrimináciu na základe štátnej príslušnosti, ak nie sú odôvodnené.

²⁵

Nariadenie Rady (ES, EURATOM) č. 401/2004 z 23. februára 2004, ktorým sa pri príležitosti pristúpenia Cypru, Českej republiky, Estónska, Maďarska, Lotyšska, Litvy, Malty, Poľska, Slovinska a Slovenska zavádzajú osobitné dočasné opatrenia pre nábor zamestnancov Európskych spoločenstiev, Ú. v. EÚ 2004 L 67, s. 1.

Ombudsman dospel k záveru, že požiadavky týkajúce sa hlavných jazykov v rámci výberových konaní boli podľa nariadenia oprávnené. V nariadení sa však nehovorí nič o požiadavkách na druhé jazyky, ani nevyžaduje znalosť angličtiny, francúzštiny alebo nemčiny.

Hoci v zásade môžu existovať presvedčivé dôvody, prečo by znalosť konkrétnych jazykov Spoločenstva mohla byť potrebná na vykonávanie úloh budúceho zamestnanca, úrad EPSO dostatočne nevysvetlil, prečo bolo ako druhý jazyk prijateľných len 11 starých jazykov.

Ombudsman tiež uznal, že na zabezpečenie účinnej vnútornej komunikácie možno odôvodnene vyžadovať znalosť konkrétnych jazykov. Úrad EPSO však nevysvetlil, prečo považoval za nevyhnutné, aby uchádzači z nových členských štátov ovládali angličtinu, francúzštinu alebo nemčinu, nie však, aby znalosť týchto jazykov preukázali uchádzači v druhom kole výberových konaní, napriek tomu, že obe tieto skupiny uchádzačov by vykonávali v podstate totožné funkcie.

Ombudsman preto dospel k záveru, že úrad EPSO porušil zásadu nediskriminácie a uviedol kritickú poznámku.

Európska investičná banka

Nezabezpečenie dodržiavania právnych predpisov EÚ pri riečnych rekonštrukčných prácach

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1807/2006/MHZ na Európsku investičnú banku (EIB)

Dve poľské environmentálne mimovládne organizácie podali ombudsmanovi sťažnosť v súvislosti s tým, že Európska investičná banka (EIB) v rozpore so svojou správou o stave životného prostredia nezabezpečila dodržiavanie smernice o posudzovaní účinkov na životné prostredie pri rekonštrukčných a opravných prácach po povodni z roku 2001. Sťažovatelia ďalej uviedli, že EIB na svojej pozorovateľskej misii v Poľsku v októbri 2004 nekonala s náležitou starostlivosťou a žiadali, aby zabezpečila súlad všetkých projektov v nečlenských štátoch, s ktorých financovaním súhlasí, so smernicou. Sťažovatelia sa na záver sťažovali, že EIB odmietla sprístupniť finančnú zmluvu projektu a ďalšie súvisiace dokumenty.

EIB vo svojom stanovisku dospela k názoru, že na základe (i) posúdenia príslušných správ zaslaných poľskými orgánmi a (ii) pozorovateľských návštev v Poľsku vrátane návštevy v roku 2004 boli príslušné postupy uplatňované poľskými orgánmi prijateľné. EIB odmietla prístup k finančnej zmluve a uviedla, že na finančné zmluvy sa zo zásady vzťahuje povinnosť zachovania mlčanlivosti. V priebehu vyšetrovania však sprístupnila ďalšie súvisiace dokumenty.

Ombudsman zistil, že EIB nereagovala na príslušné poľské správy, z ktorých zrejme vyplývalo, že poľské orgány nepovažovali príslušné postupy smernice za potrebné pre dané práce. Tento prístup bol v rozpore s výkladom smernice, ktorý poskytol súd²⁶. Ombudsman zistil, že to predstavuje prípad nesprávneho úradného postupu a uviedol kritickú poznámku. V súvislosti s obvinením týkajúcim sa pozorovateľskej misie v Poľsku v roku 2004 však dospel k záveru, že žiadne ďalšie vyšetrovanie nie je odôvodnené, keďže EIB zabezpečila primerané následné činnosti v súvislosti so sťažnosťami, ktoré počas tejto misie prijala od rôznych mimovládnych organizácií. Ombudsman dospel k rovnakému záveru v súvislosti so žiadosťou sťažovateľa, pretože sa ukázalo, že EIB zaviedla určité iniciatívy na zlepšenie svojich postupov a šírenie osvedčených postupov EÚ.

V súvislosti s prístupom k finančnej zmluve sa ombudsman odvolal na predchádzajúce rozhodnutie a dospel k záveru, že dodržiavanie povinnosti mlčanlivosti je pre EIB vo funkcii bankovej inštitúcie

²⁶

Vec C-72/95 *Kraaijeveld* [1996], Zb. I-5403, body 32 a 49.

odôvodnené. Pripomenul tiež, že EIB počas vyšetrovania sprístupnila ďalšie dokumenty. V súvislosti s prístupom k dokumentom preto ďalšie vyšetrowanie nebolo odôvodnené.

Ombudsman uviedol ďalšiu poznámku, v ktorej pripomenul, že sťažovatelia predstavovali cenný prínos, keďže EIB upozornili na dôležité informácie, o ktorých dovtedy nevedela. Ďalej povedal, že verí, že banka bude v budúcnosti pokračovať v konštruktívnej spolupráci s mimovládnyimi organizáciami v jednotlivých členských štátoch a tiež mimo EÚ.

Európsky úrad boja proti podvodom

Žiadosť o prístup k zoznamu predstavuje „neprimeranú záťaž“

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 2350/2005/GG na Európsky úrad pre boj proti podvodom

Nemecký žurnalista požiadal Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF) o prístup k úplnému zoznamu jeho korešpondencie s nemeckou spolkovou vládou a vládami nemeckých spolkových krajín v rokoch 2000 až 2004. Vo svojej žiadosti sa odvolal na článok 11 nariadenia č. 1049/2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie²⁷. OLAF odpovedal, že takýto zoznam neexistuje a že zostavenie takéhoto zoznamu by predstavovalo neprimerajú záťaž pre zamestnancov úradu. OLAF ponúkol, že je pripravený podľa možnosti v čo najväčšej miere pomôcť, ak sťažovateľ upresní svoju žiadosť, čo však sťažovateľ odmietol urobiť.

Počas vyšetrovania ombudsmana OLAF trval na svojom stanovisku. Tvrdil, že žiadosť sťažovateľa by si vyžiadala preskúmanie okolo 8 000 dokumentov. Musela by sa toho zúčastniť väčšina vedúcich útvarov, aby skontrolovali korešpondenciu, ktorá patrí do ich pôsobnosti. Okrem toho by nemecký právnik a úradník pre ochranu údajov museli zabezpečiť splnenie požiadaviek na ochranu údajov. Podľa OLAF-u by to zdržiavalo obmedzené ľudské zdroje úradu pri plnení ich hlavnej úlohy, ktorou je predchádzanie podvodom a ich vyšetrowanie. Ako prejav dobrej vôle však OLAF poskytol sťažovateľovi zoznam obsahujúci príslušnú korešpondenciu, ktorá bola vymenená medzi nim a vládami za posledné tri mesiace roku 2004.

Ombudsman poznamenal, že OLAF neuprel právo sťažovateľa na získanie informácií takého druhu, aké požadoval, ale trval na svojom, že zozbieranie všetkých informácií by si vyžiadalo neprimerané úsilie. Odvolal sa na to, že podľa judikatúry súdov Spoločenstva je možné vo výnimočných prípadoch zamietnuť žiadosť o prístup k dokumentom len z tohto dôvodu. Podľa názoru ombudsmana táto judikatúra platí aj v tomto prípade. Ombudsman nebol presvedčený, že splnenie žiadosti sťažovateľa by si vyžiadalo neprimerané úsilie zo strany OLAF-u. Príslušné dokumenty tvorili len približne jednu pätinu dokumentov zo zoznamu, ktorý poskytol OLAF. Preto sa zdá, že celkový počet príslušných dokumentov bol omnoho nižší, ako OLAF naznačil. Ombudsman akceptoval, že zostávajúci zoznam bol stále veľmi dlhý a že preto zisťovanie, či neobsahuje dôverné údaje by si pravdepodobne vyžiadalo značné množstvo práce. Vzhľadom na údaje, ktoré bolo potrebné pri tom skontrolovať však dospel k záveru, že OLAF nepreukázal, že táto práca bola neprimeraná.

Ombudsman poukázal na to, že ak občania majú mať možnosť využiť svoje práva podľa nariadenia č. 1049/2001, potrebujú vedieť, aké dokumenty má príslušná správa k dispozícii. Ombudsman dospel k názoru, že pokiaľ neexistuje ľahko dostupný register alebo pokiaľ register nie je dostatočne úplný, inštitúcie EÚ musia byť pripravené poskytnúť občanom ad-hoc zoznamy dokonca aj v prípadoch, ak by ich príprava predstavovala značnú záťaž.

²⁷

Nariadenie Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, Ú. v. ES 2001 L 145, s. 43.

Vzhľadom na to, že v tomto prípade OLAF zamietol návrh ombudsmana na priateľské riešenie a následne aj jeho navrhované odporúčanie, ombudsman uzatvoril prípad s kritickými poznámkami týkajúcimi sa tak procedurálnych, ako aj vecných aspektov.

3.5 NÁVRHY ODPORÚČANÍ AKCEPTOVANÉ INŠTITÚCIOU

Európska komisia

Uverejnenie nesprávnych a zavádzajúcich informácií o právach leteckých cestujúcich

Zhrnutie rozhodnutí o sťažnostiach 1475/2005/(IP)GG a 1476/2005/(BB)GG na Európsku komisiu

Nariadenie (ES) č. 261/2004 Európskeho parlamentu a Rady z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91²⁸, nadobudlo účinnosť 17. februára 2005. S cieľom informovať cestujúcich o ich nových právach na základe nariadenia 261/2004, Komisia pripravila a uverejnila prospekt, plagát a informačný leták. Komisia pripravila aj krátku videoprezentáciu a vydala tlačovú správu, aby upozornila na to, že nariadenie nadobudne účinnosť. Všetky tieto materiály sprístupnila aj na internetovej stránke Komisie.

Dve asociácie leteckých spoločností – Európska asociácia regionálnych leteckých spoločností (ERA) a Medzinárodná asociácia leteckých prepravcov (IACA) – usúdili, že materiál, ktorý Komisia uverejnila obsahoval nesprávne a zavádzajúce informácie.

Potom ako Komisia zamietla prevažnú časť ich námietok, sa tieto dve asociácie obrátili na ombudsmana.

Obidve asociácie tvrdili, že informácie týkajúce sa práv cestujúcich na základe nariadenia 261/2004, ktoré boli uverejnené na jej plagáte, prospekte a informačnom letáku a nachádzali sa v jej videoprezentácii, obsahovali nepresné a zavádzajúce formulácie. Sťažovatelia žiadali, aby Komisia tieto formulácie stiahla.

Sťažnosť, ktorú predložila ERA sa týkala aj niektorých ďalších záležitostí (tvrdenie, že nekonala spravodlivo a primerane a že sa nezameriavala na služby, nebola prístupná a nápomocná; údajné neodpovedanie na listy v rámci primeraného časového obdobia a žiadosť o ospravedlnenie).

Po dôkladnom vyšetrení ombudsman dospel k záveru, že mnohé z formulácií, ktoré sťažovatelia kritizovali, boli skutočne nepresné alebo zavádzajúce. Ombudsman preto adresoval Komisii v oboch prípadoch návrh odporúčania, v ktorom ju vyzval, aby tieto formulácie opravila. V návrhu odporúčania týkajúceho sa sťažnosti, ktorú predložila ERA, bola tiež uvedená požiadavka, aby sa Komisia sťažovateľovi ospravedlnila.

Vo svojom podrobnom stanovisku Komisia informovala ombudsmana, že vzala na vedomie jeho návrh odporúčania a že príslušný prospekt, plagát, informačný leták a videoprezentáciu stiahla zo svojej internetovej stránky. Komisia ďalej zdôraznila, že sa pripraví náhradné informácie a tieto nové informácie sa pošlú na posúdenie zúčastneným stranám, vrátane sťažovateľov.

²⁸

Ú. v. EÚ 2004 L 46, s. 1.

Prípád 1476/2005/(BB)GG

Vo svojich pripomienkach IACA zdôraznila, že s potešením zaznamenala, že vďaka návrhu odporúčania ombudsmana Komisia stiahla svoju zavádzajúcu dokumentáciu o právach cestujúcich zo svojej internetovej stránky. IACA zdôraznila, že bola spokojná s postupom, ktorý viedol k tomu, že 4. apríla 2007 Komisia uverejnila novú verziu plagátu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ombudsman usúdil, že Komisia úspešne implementovala odporúčanie, ktoré navrhol v tomto prípade.

Prípád 1475/2005/(IP)GG

Vo svojich pripomienkach ERA uvítala kroky, ktoré uskutočnila Komisia a dodala, že Komisia uznala všetky pripomienky, ktoré mala k novému informačnému materiálu. ERA však usúdila, že ešte je potrebné vyriešiť tri záležitosti: (i) Keďže stará verzia plagátu je ešte stále vystavená na mnohých letiskách EÚ, požiadala ombudsmana, aby vydal osobitné odporúčanie pre Komisiu, aby nariadila letiskám odstrániť tieto plagáty. (ii) Ombudsman by mal ďalej požiadať Komisiu, aby sa zaviazala, že sa pred výmenou nového plagátu alebo prípravou každého nového materiálu poradí s asociáciami leteckých spoločností a bude konať na základe ich pripomienok. (iii) Komisia sa vo svojom podrobnom stanovisku sťažovateľovi neospravedlnila, ani sa k tejto časti návrhu odporúčania nevyjadrila. Ombudsman bol požiadaný, aby sa tejto záležitosti venoval.

Pokiaľ ide o prvú záležitosť (ktorú uviedla aj IACA), ombudsman poznamenal, že verí, že Komisia podnikne potrebné kroky v tomto smere, potom ako na túto záležitosť upozornil prostredníctvom tohto rozhodnutia. Ombudsman však vyzval Komisiu, aby mu do 31. júla 2007 podala o tom správu.

Pokiaľ ide o druhú záležitosť, ombudsman dospel k názoru, že by nebolo vhodné skúmať ďalej túto ďalšiu sťažnosť v tomto pokročilom štádiu vyšetrovania. Sťažovateľ sa najskôr vhodným spôsobom obráti na Komisiu a potom sa rozhodne, či predloží novú sťažnosť týkajúcu sa tejto záležitosti.

Pokiaľ ide o tretiu záležitosť, ombudsman vyslovil poľutovanie nad pozíciou, ktorú Komisia v tomto ohľade zaujala. Ombudsman zopakoval svoje stanovisko, že sa Komisia mala v tomto prípade ospravedlniť. Dospel však k názoru, že by nebolo vhodné predkladať osobitnú správu o prípade Európskemu parlamentu. Ombudsman preto prípad uzavrel s kritickou poznámkou.

Vymáhanie finančnej sumy neoprávnene vyplatenej dedičovi bývalého úradníka*Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1617/2005/(BB)JF na Európsku komisiu*

Sťažovateľ bol jediným dedičom bývalého zamestnanca Komisie, ktorý zomrel v novembri 1998. V máji 2003 Komisia sťažovateľa požiadala, aby vrátil otcov dôchodok za mesiac december 1998, ktorý neoprávnene vyplátila. Sťažovateľ (aj keď spočiatku súhlasil s vrátením sumy v splátkach podľa splátkového kalendára na obdobie 12 mesiacov) tvrdil, že vymáhanie príkazu na vrátenie finančných prostriedkov zo strany Komisie nie je oprávnené. Argumentoval tým, že konal v dobrej viere a že si nebol vedomý sumy na príslušnom bankovom účte z dôvodu tragických okolností, konkrétne niekoľkých úmrtí blízkych osôb v krátkom čase. Sťažovateľ žiadal, aby Komisia zrušila príslušný príkaz na vrátenie finančných prostriedkov.

Komisia vo svojom stanovisku k sťažnosti vyjadrila názor, že nadmerná platba bola natoľko zrejma, že aj keby sťažovateľ venoval účtu len bežnú pozornosť, musel si jej byť vedomý. Taktiež sa nazdávala, že sťažovateľ nemôže apelovať na svoju dobrú vieru, pretože nedodrжал splátkový kalendár zostavený na jeho vlastnú žiadosť.

Sťažovateľ vo svojich pripomienkach vysvetlil, že zmenil svoj názor vo veci vymáhania po tom, ako sa dozvedel o právomoci ustanovujúceho orgánu netrvať na vrátení dlhu v súlade s článkom 85 služobného poriadku. Zdôraznil, že poberá dávky v nezamestnanosti a ocenil by, keby Komisia zaujala menej mechanické a viac ľudské stanovisko k jeho prípadu.

Ombudsman vo svojom návrhu na priateľské riešenie konštatoval, že predmetná nadmerná platba bola dôsledkom chyby zo strany Komisie. Ombudsman uznal, že povinnosťou Komisie je vymáhať neoprávnené vyplatené sumy, aby chránila finančné záujmy Spoločenstva. Súčasne však zdôraznil, že v niektorých členských štátoch verejné orgány zodpovedné za dane a dávky (po porade s príslušnými verejnými ochrancami práv) prijali opatrenia, podľa ktorých sa nadmerné platby zapríčinené chybami úradníkov nevytvárajú (s výnimkou prípadov, ak je to primerané a odôvodnené). So zreteľom na túto skutočnosť ombudsman zdôraznil, že výnimočné okolnosti (napríklad úmrtie blízkej osoby) môžu tieto orgány prijať ako dostatočné vysvetlenie skutočnosti, že príjemca dávky neskontroloval správnosť platieb pripísaných na svoje bankové účty. So zreteľom na výnimočné okolnosti prípadu ombudsman vyzval Komisiu, aby zvažila, či by nebolo správne a rozumné zrušiť alebo významne znížiť príkaz na vrátenie vyplatených sumy.

Komisia vo svojej odpovedi trvala na tom, že konala v súlade s platnými právnymi ustanoveniami. Súhlasila však s tým, že príčinou nadmernej platby bola chyba, ktorej sa sama dopustila. Komisia túto chybu zdôvodnila skutočnosťou, že v decembri sa uskutočnila výročná úprava dôchodkov. Preto musela v prospech sťažovateľovho otca vyplatiť výročnú „úpravu“ jeho dôchodku zodpovedajúcu obdobiu od júla do novembra 1998.

Ombudsman poukázal na skutočnosť, že v decembri 1998 bolo v prospech sťažovateľovho otca vyplatených niekoľko oprávnených a niekoľko neoprávnených platieb. Z tohto hľadiska ombudsman nemohol súhlasiť s argumentom, že neoprávnenosť platby bola natoľko „zjavná“, že si ju sťažovateľ nemohol neuvedomiť. Ombudsman zdôraznil, že v tomto prípade sa Komisia obrátila na osobu, ktorá nebola ani pracovníkom, ani úradníkom, a u ktorej sa nedá predpokladať, že bude zodpovedať za platby pripísané v jej prospech tak, ako sa to vyžaduje od úradníkov a zamestnancov. Vo svetle uvedených skutočností ombudsman predložil Komisii návrh odporúčania, podľa ktorého by Komisia mala zvažiť zrušenie príkazu na vrátenie, aby postupovala spravodlivo, rozumne a v súlade s platnými pravidlami.

Komisia vo svojej odpovedi konštatovala, že zohľadnila význam, aký ombudsman pripísal danému prípadu a rozhodla sa prijať jeho odporúčania a výnimočne zrušiť príkaz na vrátenie finančných prostriedkov.

Ombudsman vo svojom rozhodnutí uvítal odpoveď Komisie a poukázal na význam kladného prístupu Komisie k danému prípadu pre posilnenie očakávaní občanov, že EÚ sa stane ľudskejšou.

3.6 PRÍPADY UZAVRETÉ Z INÝCH DÔVODOV

Európsky parlament

Odmietnutie usporiadania nových písomných testov pre účastníčku výberového konania, ktorá porodila jeden deň pred uskutočnením testov

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 3278/2004/ELB na Európsky parlament

Sťažovateľka sa prihlásila do interného výberového konania, ktoré organizoval Európsky parlament, upozornila na to, že je tehotná a uviedla pravdepodobný dátum pôrodu 17. júna 2004. Dostala pozvánku na testy, ktoré sa konali 2. júla 2004. Deň pred stanoveným dátumom testov však porodila. Sťažovateľka v deň pôrodu informovala Európsky parlament, že sa nebude môcť testov zúčastniť a požiadala o povolenie vykonať ich neskôr. Parlament žiadosť zamietol. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti tvrdila, že toto odmietnutie malo diskriminačný charakter.

Ombudsman na základe príslušného návrhu na priateľské riešenie a návrhu odporúčania dospel k záveru, že napadnuté odmietnutie neobsahuje spravodlivé vyváženie protikladných záujmov. Opakovane pripomenul základné zásady nediskriminácie na základe rodu a rešpektovania súkromného a rodinného života a uviedol, že v kontexte rodovej klasifikácie či klasifikácie zahŕňajúcej možné porušenie základného práva musí obhajca napadnutej klasifikácie dokázať, že klasifikácia slúži odôvodnenému cieľu vo všeobecnom záujme a že použité prostriedky sú primerané dosiahnutiu stanoveného cieľa. Ombudsman zistil, že sporné rozhodnutie skutočne obsahovalo rodovú diskrimináciu a že takéto odmietnutie môže znížiť príťažlivosť využitia základnej slobody rodenia detí pre účastníčky výberového konania ženského pohlavia, a tým reálne a citelne porušiť ich právo na rešpektovanie súkromného života. Preto Parlament musel obhájiť svoje napadnuté rozhodnutie.

Pokiaľ ide o odkaz Parlamentu na zásadu rovnakého zaobchádzania s uchádzačmi a príslušnú požiadavku, aby sa písomné testy uskutočnili v rovnaký deň pre všetkých uchádzačov, ombudsman dospel k názoru, že išlo o oprávnený cieľ vo všeobecnom záujme, dosiahnutie ktorého by mohlo odôvodniť (aj keď samo osebe neodôvodnilo) potvrdenie napadnutého rozhodnutia. Parlament (ktorý pripustil, že mohol zorganizovať test neskoršie) nedokázal, že postupoval v súlade so zásadou proporcionality, ktorá vyžaduje zahrnutie spravodlivého vyváženia protikladných zásad a záujmov. Konkrétne Parlament nedokázal, že pri stanovení dátumu testu primerane zohľadnil (v súvislosti s rozsudkom vo veci 130/75 *Prais/Rada*²⁹) informácie uchádzačky o pravdepodobnom dátume pôrodu. Z tohto hľadiska Parlament nevezal v dostatočnej miere do úvahy prirodzenú neurčitost dátumu pôrodu, popôrodný telesný stav rodičky a čas potrebný na jej zotavenie tak, aby jej umožnil zúčastniť sa výberového konania.

Preto ombudsman dospel k záveru, že napadnuté odmietnutie nebolo dostatočne odôvodnené. Keďže sťažovateľka medzitým svoju sťažnosť stiahla a so zreteľom na záväzok Parlamentu preskúmať podmienky účasti žien, ktoré krátko pred výberovým konaním porodili, v budúcich výberových konaniach, ako aj svoj postup pri stanovení dátumu testov pre tehotné uchádzačky, ombudsman rozhodol, že nebude pokračovať v konaní v tejto veci. Ombudsman taktiež uvítal záväzok Parlamentu preskúmať podmienky účasti dojčiacich matiek vo výberových konaniach a vyzval Parlament, aby zabezpečil, že príslušné pravidlá budú odrážať zahrnutie dôkladného a spravodlivého vyváženia protikladných záujmov a zásad vrátane zásady rovnakého zaobchádzania s účastníkmi výberového konania.

Európska komisia

Zdravotné poistenie bývalých manželov, resp. manželiek v rámci SSNP

Zhrnutie rozhodnutí o dôverných sťažnostiach 368/2005/(MF)(BU)BM a 2776/2005/ID na Európsku komisiu

Rozvedenému bývalému manželovi úradníčky Komisie diagnostikovali vážne ochorenie. V odpovedi na žiadosť o náhradu nákladov na liečenie v rámci Spoločného systému nemocenského poistenia pre úradníkov Európskych spoločenstiev (ďalej len SSNP) bol informovaný, že zdravotné poistenie mu trvalo len po dobu jedného roka po rozvoде. Sťažovateľ tvrdil, že Komisia má predĺžiť toto obdobie.

Počas vyšetrovania ombudsman zistil, že Komisia súhlasila s predĺžením o dodatočné obdobie poistného krytia pre sťažovateľa pokiaľ ide o výdavky súvisiace s vážnym ochorením. Ombudsman taktiež poznamenal, že Komisia z vlastnej iniciatívy vyzvala sťažovateľa, aby sa obrátil na jej útvary v prípade, ak by liečba závažného ochorenia mala pokračovať aj po uplynutí jeho poisteného krytia v rámci SSNP.

²⁹

Vec C-130/75 *Prais/Rada* [1976] Zb., s. 1589.

Ombudsman poukázal na to, že sa ukázalo, že prístup, ktorý zaujala Komisia, bol v súlade so základnými právami sťažovateľa na zdravotnú starostlivosť a zároveň so správnym úradným postupom³⁰. Ombudsman preto dospel k záveru, že v súvislosti so sťažnosťou sťažovateľa neboli potrebné žiadne ďalšie vyšetrovania.

Pokiaľ ide o túto otázku vo všeobecnosti, Komisia počas vyšetrovania uznala, že si až teraz uvedomila medzeru v oblasti krytia nemocenského poistenia pre bývalých manželov, resp. manželky úradníkov. Komisia informovala ombudsmana, že s účinnosťou od 1. júla 2007 zaviedla nové všeobecné vykonávacie ustanovenie, ktoré umožní, aby SSNP za určitých podmienok ďalej zabezpečoval krytie pre bývalých manželov, resp. manželky, ktorí trpia vážnymi ochoreniami.

Ombudsman následne riešil podobnú záležitosť v rámci veci 2776/2005/ID. V tomto prípade ombudsman počas vyšetrovania zistil, že Komisia sa rozhodla predĺžiť zdravotné poistenie v rámci SSNP na obdobie trvajúce takmer dva roky, lebo sťažovateľ trpel vážnym ochorením, ktorého liečenie zjavne vyžadovalo veľké výdavky. Ombudsman pochválil Komisiu za jej rozhodnutie predĺžiť krytie SSNP a poznamenal, že tento postup odrážal citlivé a pragmatické zváženie zdravotného stavu sťažovateľa.

Vymazanie mien priemyselných lobistov

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 3269/2005/TN na Európsku komisiu

Sťažnosť predložená v mene MVO sa týkala vymazania mien priemyselných lobistov, ktoré uskutočnila Komisia v dokumentoch, ku ktorým bol poskytnutý prístup na základe nariadenia 1049/2001³¹. Sťažovateľ tvrdil, že Komisia nesplnila svoju povinnosť poskytnúť riadny prístup k dokumentom. Sťažovateľ tvrdil, že Komisia nevysvetlila, ako by uverejnenie daných mien „porušilo ochranu súkromia alebo bezúhonnosti jednotlivca“, ako sa uvádza v článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia 1049/2001, a že sa nesprávne odvolala na článok 8 písm. b) nariadenia 45/2001³², keď vymazala mená.

Komisia tvrdila, že uverejnenie mien príslušných jednotlivcov zasahuje do ich práva na súkromie, ktoré je chránené právnymi predpismi Spoločenstva týkajúcimi sa ochrany osobných údajov. Komisia usúdila, že vymazanie mien je v súlade s vysvetlením európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov (EDPS), ako je vyložené v jeho podkladovom dokumente o verejnom prístupe k dokumentom a ochrane údajov.

Ombudsman napísal EDPS a požiadal ho o pripomienky k stanovisku Komisie týkajúceho sa najmä toho, či sa na tento prípad môže uplatňovať nariadenie 45/2001. Vo svojej odpovedi na ombudsmanovu požiadavku EDPS uviedol, že pred preskúmaním tohto prípadu chce počkať na rozsudok Európskeho súdu prvého stupňa vo veci T-194/04, *Bavarian Lager proti Komisii*. EDPS vysvetlil, že v danej veci intervenoval na podporu žalobcu, pretože podľa jeho názoru stanovisko Komisie nevedlo k uspokojivému výsledku.

Keďže nie je jasné, kedy bude vynesenejší rozsudok vo veci T-194/04, ombudsman sa rozhodol preskúmať tento prípad bez čakania na rozsudok súdu a stanovisko EDPS.

Ombudsman teda analyzoval prípad so zreteľom na usmernenia EDPS, podľa ktorých na odmietnutie prístupu podľa článku 4 ods.1 písm. b) nariadenia 1049/2001 musia byť splnené tri podmienky. Ombudsman usúdil, že Komisia nepreukázala splnenie niektorej z týchto troch podmienok. Ombudsman bol preto toho názoru, že tvrdenie sťažovateľa sa zdá byť opodstatnené.

V takomto prípade sa ombudsman obvykle usiluje dosiahnuť priateľské riešenie v súlade s článkom 3 ods. 5 štatútu ombudsmana.

³⁰ Články 35 a 41 Charty základných práv Európskej únie.

³¹ Nariadenie (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, Ú. v. ES 2001 L 145, s. 43.

³² Nariadenie (ES) 45/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov, Ú. v. ES 2001 L 8, s. 1.

Avšak vzhľadom na to, že záležitosť vymazania mien osôb v dokumentoch, ku ktorým bol poskytnutý prístup podľa nariadenia 1049/2001, skúmal súd prvého stupňa vo veci T-194/04, ombudsman dospel k názoru, že nie je užitočné navrhnúť priateľské riešenie, keďže Komisia pravdepodobne nepodnikne žiadne kroky predtým, než súd nevynesie rozsudok. Ombudsman preto usúdil, že neexistujú dôvody na pokračovanie jeho vyšetrovania a prípad uzavrel. Poukázal na to, že sťažovateľ môže zvážiť predloženie novej sťažnosti ombudsmanovi, keď súd vynesie rozsudok vo veci T-194/04 a Komisia podnikne kroky v tejto záležitosti.

Poznámka: Súd prvého stupňa 8. novembra 2007 vyniesol svoj rozsudok vo veci T-194/04. Súd zrušil rozhodnutie Komisie, ktorým odmietla uverejnenie mien všetkých účastníkov na zasadnutí v súvislosti s konaniami pre nesplnenie povinností.

Europol

Údajné zneužitie právomoci v súvislosti s prístupom k údajom

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 183/2006/MF na Europol

Sťažovateľka požiadala francúzsku komisiu na ochranu údajov (CNIL), aby zistila, či Europol uchováva údaje, ktoré sa týkajú jej osoby. CNIL postúpila listu Europolu, ktorý informoval sťažovateľku, že žiadne osobné údaje týkajúce sa jej osoby, ku ktorým je v súlade s článkom 19 ods. 1 Dohovoru o Europole v kombinácii s platnou francúzskou legislatívou oprávnená získať prístup, sa v Europole neuchovávajú. Odvolací výbor potvrdil rozhodnutie Europolu.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti ombudsmanovi tvrdila, že nebolo správne, že jej Europol odmietol poskytnúť informácie týkajúce sa jej osoby a že jej neposkytol prístup k týmto údajom. Podľa jej názoru to predstavovalo zneužitie právomoci. Sťažovateľka ďalej tvrdila, že sa Europol nezaoberal dôkladne jej odvolaním na odvolací výbor, pretože francúzsky preklad jeho odpovede bol adresovaný inej odvolávajúcej sa osobe.

Riaditeľ Europolu informoval ombudsmana, že list ombudsmana, v ktorom žiadal Europol, aby poskytol stanovisko k sťažnosti, bol postúpený Spoločnému dozornému orgánu Europolu (JSB).

Vo svojom liste ombudsmanovi JSB uviedol, že rozhodnutie odvolacieho výboru bolo záväzné pre všetky zúčastnené strany. Článok 195 ods. 1 Zmluvy o ES ustanovuje, že ombudsman vykonáva vyšetrovanie možných prípadov nesprávneho úradného postupu okrem prípadu, keď uvádzané skutočnosti sú alebo boli predmetom súdneho konania. Keďže sa odvolací výbor má pokladať za nezávislý výbor, ktorý zabezpečuje jednotlivcom právne prostriedky proti rozhodnutiam Europolu, JSB predpokladal, že táto výnimka sa uplatňuje na tento prípad. Pokiaľ ide o tvrdenie, že sa dôkladne nezaoberal odvolaním sťažovateľky, JSB uviedol, že odvolací výbor prijal dve rozhodnutia v dvoch rozdielnych prípadoch a že prvá strana francúzskeho prekladu rozhodnutia o odvolaní sťažovateľa bola omylom nahradená prvou stranou francúzskeho prekladu iného rozhodnutia. JSB zdôraznil, že by sa takéto chyby nemali stávať a dodal, že sťažovateľke pošle ospravedlnenie za túto chybu.

Vo svojom rozhodnutí ombudsman poukázal na to, že príslušná výnimka uvedená v článku 195 ods. 1 sa uplatňuje iba v prípade, keď sa prípad rieši alebo má riešiť na súde a že tento výklad potvrdzuje článok 1 ods. 3 Štatútu ombudsmana. Ombudsman poznamenal, že nie je presvedčený, že by sa odvolací výbor mal pokladať za súdny orgán pre účely článku 195 Zmluvy o ES a že skutočnosť, že skúmal daný prípad, mu nemala teda brániť vo vykonaní vyšetrovania. Dospel k názoru, že nebolo potrebné, aby v tomto prípade prijal konečné stanovisko k tejto záležitosti. Ombudsman v tejto súvislosti poznamenal, že sťažovateľka neposkytla žiadne konkrétne informácie, ktoré by podporili jej tvrdenie, že rozhodnutie Europolu bolo nesprávne alebo predstavovalo zneužitie právomoci. Ani dôkladné preskúmanie rozhodnutia odvolacieho výboru neprinieslo žiadne informácie, ktoré by spochybnili rozhodnutie Europolu. Vzhľadom na tieto okolnosti ombudsman usúdil, že nie sú žiadne dôvody na uskutočnenie vyšetrovania prvého tvrdenia sťažovateľky.

Pokiaľ ide o údajné nedostatočné zaobranie sa odvolaním sťažovateľky, ombudsman poznamenal, že sa JSB sťažovateľke ospravedlnil za spôsobenú chybu. Ombudsman preto dospel k názoru, že ani v tomto prípade neexistujú žiadne dôvody na vyšetrovanie tohto aspektu prípadu.

Európska agentúra pre bezpečnosť letectva

Údajne nedostatočný právny základ pre rozhodnutie o osvedčení letovej spôsobilosti lietadla

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1103/2006/BU (dôverné) na Európsku agentúru pre bezpečnosť letectva (EASA)

Sťažovateľ sa ombudsmanovi sťažoval na vykonávanie článku 2 ods. 3 písm. a) bod i) nariadenia č. 1702/2003³³ stanovujúceho vykonávacie pravidlá okrem iného osvedčovania letovej spôsobilosti a environmentálneho osvedčovania lietadiel, Európskou agentúrou pre bezpečnosť letectva (EASA). V uvedenom nariadení sa v podstate uvádza, že:

- výrobok, ktorý nemá osvedčenie podľa postupov Spoločných leteckých úradov a ktorý má typové osvedčenie vydané členským štátom pred 28. septembrom 2003, sa považuje za výrobok, ktorý má typové osvedčenie vydané v súlade s nariadením č. 1702/2003 (typové osvedčenie agentúry EASA), kým
- Európska agentúra pre bezpečnosť letectva (EASA) neurčí, že základňou typového osvedčovania takéhoto výrobku neposkytuje dostatočnú úroveň bezpečnosti.

Z uvedeného ustanovenia podľa sťažovateľa vyplýva, že výrobky (lietadlo) s národným typovým osvedčením vydaným členským štátom sa *automaticky* považujú za výrobky, ktoré majú typové osvedčenie agentúry EASA, a že akákoľvek výnimka z tejto zásady automatického uznávania by sa mala jasne uviesť a odôvodniť vrátane vyhlásenia špecifických technických dôvodov v prípade príslušného lietadla.

V tejto súvislosti sťažovateľ spochybnil rozhodnutie agentúry EASA 2004/01/CF³⁴, ktorým sa vykonáva uvedený článok 2 ods. 3 písm. a) bod i) nariadenia č. 1702/2003. Agentúra EASA vo svojom rozhodnutí určila, že táto základňa typového osvedčovania výrobkov uvedených v prílohe toho istého rozhodnutia nemôže poskytovať dostatočnú úroveň bezpečnosti, keďže:

- výrobky navrhnuté v členskom štáte sa môžu považovať za výrobky, ktoré majú typové osvedčenie agentúry EASA, len ak základňa typového osvedčovania poskytuje dostatočnú úroveň bezpečnosti,
- predpisy letovej spôsobilosti používané v niektorých členských štátoch nepozná agentúra EASA dostatočne dobre na to, aby sa presvedčila, že poskytujú dostatočnú úroveň bezpečnosti,
- agentúra EASA v súčasnosti nemá k dispozícii dostatočné podrobnosti o základni typového osvedčovania používanej niektorými členskými štátmi pri osvedčovaní výrobkov.

Sťažovateľ poukázal na to, že prístup agentúry EASA v rozhodnutí 2004/01/CF znamená, že výrobok sa nebude považovať za výrobok s typovým osvedčením agentúry EASA, kým agentúra EASA neurčí, že základňa typového osvedčovania poskytuje dostatočnú úroveň bezpečnosti, a teda je v rozpore so zásadou automatického uznávania stanovenou v článku 2 ods. 3 písm. a) bod i)

³³ Nariadenie Komisie (ES) č. 1702/2003 z 24. septembra 2003 stanovujúce vykonávacie pravidlá osvedčovania letovej spôsobilosti a environmentálneho osvedčovania lietadiel a prislúchajúcich výrobkov, častí a zariadení, ako aj osvedčovania projekčných a výrobných organizácií, Ú. v. EÚ 2003 L 243, s. 6.

³⁴ Rozhodnutie 2004/01/CF výkonného riaditeľa agentúry EASA z 28. apríla 2004 o vykonaní článku 2 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 1702/2003.

nariadenia č. 1702/2003. Sťažovateľ takisto namieta, že skutočnosť, že agentúra EASA nebola schopná oboznámiť sa s určitými predpismi o spôsobilosti, nebola opodstatneným dôvodom na prijatie záveru, že národná základňa typového osvedčovania výrobkov uvedených v prílohe rozhodnutia 2004/01/CF nemôže poskytovať dostatočnú úroveň zabezpečenia.

Sťažovateľ sa preto domnieva, že agentúra EASA nebola oprávnená založiť svoje rozhodnutie 2004/01/CF na článku 2 ods. 3 písm. a) bod i) nariadenia č. 1702/2003. Tvrdil tiež, že agentúra EASA nedokázala pre určité typy lietadiel určiť typové osvedčenie agentúry EASA, čím porušila článok 2 ods. 3 písm. a) bod i) toho istého nariadenia.

Ombudsman nebol po dôkladnej analýze príslušných právnych predpisov a argumentov sťažovateľa a agentúry EASA presvedčený, že rozhodnutie agentúry EASA 2004/01/CF (i) má postačujúci právny základ v nariadení č. 1702/2003 a že (ii) obsahuje presné a postačujúce vyhlásenie, na ktorom sa zakladá. Ombudsman preto agentúre EASA navrhol priateľské riešenie, v ktorom navrhuje, aby agentúra EASA zvažila zmenu a doplnenie svojho rozhodnutia 2004/01/CF tak, aby bolo v súlade s nariadením č. 1702/2003 a so zásadami správneho úradného postupu.

Agentúra EASA vo svojej odpovedi na návrh priateľského riešenia uviedla, že je schopná určiť schválený konštrukčný typ pre všetky lietadlá podľa rozhodnutia 2004/01/CF, ktoré patria do rozsahu jej zodpovednosti vrátane typov lietadiel, na ktoré upozornil sťažovateľ a pre ktoré by mala agentúra EASA vydávať typové osvedčenia. Agentúra EASA dospela k záveru, že zruší rozhodnutie 2004/01/CF a nahradí ho novým rozhodnutím³⁵.

Ombudsman uvítal rýchlu a pozitívnu reakciu agentúry EASA na svoj návrh priateľského riešenia voči sťažovateľovi. Ombudsman, ako aj sťažovateľ, uvítali najmä skutočnosť, že agentúra EASA v jeho celistvosti zrušila sporné rozhodnutie 2004/01/CF. Ombudsman tiež konštatoval, že agentúra EASA vydala typové osvedčenie pre typy lietadiel, na ktoré upozornil sťažovateľ. Sťažovateľ však informoval ombudsmana, že je len čiastočne spokojný s typovým osvedčením agentúry EASA a že v tejto veci zvažuje podniknutie ďalších úradných krokov voči agentúre EASA. Ombudsman na základe výsledkov svojho vyšetrovania usúdil, že nie je odôvodnené žiadne ďalšie vyšetrovanie prípadu, a preto prípad uzatvoril.

3.7 PRÍPADY UZAVRETÉ PO OSOBITNEJ SPRÁVE

Európska komisia

Nekonanie v prípade sťažnosti týkajúcej sa smernice o pracovnej dobe

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 3453/2005/GG na Európsku komisiu

V roku 2001 nemecký lekár poslal Európskej komisii sťažnosť s tvrdením, že Nemecko nedodržalo právne predpisy EÚ o pracovnej dobe, najmä pokiaľ ide o čas, ktorý trávia lekári v nemocniciach v pohotovostnej službe. Príslušné pravidlá boli ustanovené v smernici 93/104/ES a zostali v platnosti, pokiaľ uvedená smernica nebola nahradená smernicou 2003/88. V dvoch rozsudkoch vynesených v roku 2000 a 2003 Európsky súdny dvor rozhodol, že čas strávený v pohotovostnej službe sa má v zmysle týchto pravidiel považovať za pracovnú dobu.

V sťažnosti, ktorá bola poslaná ombudsmanovi v decembri 2003 (sťažnosť 2333/2003/GG), sťažovateľ tvrdil, že Komisia sa nezaoberala jeho sťažnosťou týkajúcou sa porušenia práva Spoločenstva proti

³⁵

Rozhodnutie 2007/002/C výkonného riaditeľa agentúry EASA z 23. marca 2007, ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2004/01/CF výkonného riaditeľa agentúry EASA z 28. apríla 2004 o vykonávaní článku 2 ods. 3 písm. a) nariadenia Komisie (ES) č. 1702/2003.

Nemecku v rámci primeraného časového obdobia. Ombudsman po preskúmaní prípadu usúdil, že tvrdenie sťažovateľa bolo odôvodnené. Poznamenal však, že Nemecko nedávno zaviedlo nové právne predpisy v tejto oblasti, ktoré ešte Komisia musí preskúmať a že Komisia zjavne uznáva, že rozhodnutia Súdneho dvora vysvetlili príslušné právne otázky. Za predpokladu, že Komisia nespôsobí ďalšie omeškanie pri riešení sťažnosti na porušenie práva Spoločenstva, ktoré podal sťažovateľ, ombudsman preto uzavrel svoje vyšetrovanie.

V novembri 2005 sa sťažovateľ opäť obrátil na ombudsmana. Vo svojej novej sťažnosti (3453/2005/GG) sťažovateľ v podstate zopakoval tvrdenie, ktoré už predložil vo svojej skoršej sťažnosti, podľa ktorej sa Komisia nezaoberala jeho sťažnosťou na porušenie práva Spoločenstva v rámci primeraného časového obdobia. Ombudsman rozhodol otvoriť nové vyšetrovanie.

Vo svojom stanovisku Komisia uviedla, že v septembri 2004 predložila zákonodarnému orgánu Spoločenstva návrh na zmenu a doplnenie smernice 2003/88. Komisia zdôraznila, že preskúma sťažnosť na porušenie práva Spoločenstva, ktorú podal sťažovateľ, so zreteľom na tento návrh a diskusie, ktoré práve vedie s ďalšími inštitúciami Spoločenstva.

Ombudsman dospel k názoru, že predloženie návrhu na zmenu a doplnenie smernice neumožňuje Komisii nesplniť si povinnosť zabezpečiť, aby sa členské štáty riadili existujúcou smernicou. Usúdil tiež, že nespochybniteľné právo vlastného uváženia Komisie v záležitostiach týkajúcich sa tvrdení o porušení práva Spoločenstva členskými štátmi ju neopravňuje, aby na neurčito odložila rozhodnutie o sťažnosti z dôvodu, že sa platný právny predpis môže niekedy v budúcnosti zmeniť a doplniť.

Ombudsman preto 12. septembra 2006 poslal návrh odporúčania, v ktorom vyzval Komisiu, aby sa čo najskôr a čo najdôkladnejšie zaoberala sťažnosťou na porušenie práva Spoločenstva, ktorú podal sťažovateľ.

Vo svojom podrobnom stanovisku Komisia trvala na svojom stanovisku.

Ombudsman preto 10. septembra 2007 predložil Parlamentu osobitnú správu o tomto prípade.

3.8 VYŠETROVANIA Z VLASTNÉHO PODNETU VYKONANÉ OMBUDSMANOM

Integrácia postihnutých osôb Európskou komisiou

Zhrnutie rozhodnutia prijatého po vyšetrovaní z vlastnej iniciatívy OI/3/2003/JMA

Postihnuté osoby čelia mnohým prekážkam, ktoré im bránia dosiahnuť rovnaké príležitosti, nezávislosť a úplnú hospodársku a sociálnu integráciu. Aj keď sa Únia týmto problémom zaoberá a prijala viacero právnych a politických iniciatív s cieľom odstrániť uvedené prekážky, ombudsman sa nazdáva, že závažnosť situácie, v ktorej sa postihnuté osoby nachádzajú, vyžaduje, aby sa vyhlasované záväzky prakticky plnili formou účinných opatrení. Vzhľadom na ústredné postavenie Komisie v inštitucionálnom rámci Európskej únie a na jej osobitné záväzky týkajúce sa postihnutých osôb ombudsman pokladal za užitočné analyzovať opatrenia, ktoré Komisia prijala v tejto oblasti a zhodnotiť, či boli alebo neboli v súlade s jej zákonnými povinnosťami a prijatými záväzkami. Ombudsman sa preto rozhodol začať vyšetrovanie z vlastnej iniciatívy v otázke integrácie postihnutých osôb Komisiou s cieľom presvedčiť sa, či postihnutí občania nie sú vo vzťahoch s Komisiou diskriminovaní. Ombudsman požiadal Komisiu, aby ho informovala o (i) opatreniach, ktoré prijala alebo mieni prijať na zabezpečenie toho, aby osoby s postihnutím neboli diskriminované pokiaľ ide o ich vzťahy s touto inštitúciou, ako aj (ii) harmonogramy ich prijatia.

Vyšetrovanie ombudsmana sa uskutočnilo formou otvoreného a transparentného dialógu, do ktorého sa na základe pozvania zapojili postihnutí jednotlivci, reprezentatívne skupiny, ďalší ombudsmani na národnej a regionálnej úrovni a občania.

Ombudsman na základe svojho preskúmania dospel k názoru, že Komisia vynaložila skutočné úsilie zamerané na integráciu osôb s postihnutím, hoci určité stránky jej politiky zrejme nespĺnili očakávania verejnosti. Ombudsman uznáva, že v mnohých oblastiach sa dosiahol pokrok, napríklad:

- zabezpečilo sa dodržiavanie základných zásad zahrnutých v novom služobnom poriadku pri zamestnávaní postihnutých osôb všetkými inštitúciami EÚ, napríklad zákazu diskriminácie na základe postihnutia (článok 1, písm. d), bod 1) či požiadavky vykonať primerané úpravy pre postihnutých úradníkov tak, aby mohli vykonávať pridelené úlohy (článok 1, písm. d), bod 4);
- uchádzači s postihnutím môžu vo výberových konaniach EÚ využiť mnohé výhody vďaka opatreniam, ktoré uľahčujú ich účasť; navyše sa Komisia snaží preskúmať rôzne prostriedky propagácie zamestnávania postihnutých osôb v tejto inštitúcii;
- schválili sa nové požiadavky týkajúce sa prístupnosti budov Komisie, ktoré sú v plnej miere v súlade s normami stanovenými EÚ a belgickými zákonmi a konkrétne vychádzajú v ústrety potrebám postihnutých osôb;
- v širšej miere sa sprístupnili informácie postihnutým osobám, konkrétne pokiaľ ide o údaje uvedené na webových stránkach Komisie; v tomto smere Komisia vyvinula značné úsilie;
- Komisia prejavila snahu o širšie prispôbenie svojich služieb problémom, ktoré musia postihnuté osoby riešiť tak, aby v prípade potreby mohli primerane zareagovať. Z tohto hľadiska by mal ako užitočný nástroj poslúžiť Kódex osvedčených postupov Komisie, ktorý by zvýšil citlivosť zamestnancov, je však potrebné vynaložiť úsilie na to, aby sa normy správania v plnej miere dodržiavali a pravidelne aktualizovali.

Ombudsman si uvedomuje skutočnosť, že (ako poukázala verejnosť v priebehu konzultácií) ostatné oblasti stále vyžadujú ďalšie opatrenia, konkrétne:

- finančná podpora Komisie postihnutým úradníkom alebo úradníkom s postihnutým rodinným príslušníkom sa naďalej javí ako nedostatočná; aj verejnosť sa nazdáva, že rozpočtové prostriedky vyčlenené na náklady spojené s postihnutím sa musia zvýšiť;
- opatrenia prijaté na účely propagácie zamestnávania postihnutých osôb sú netransparentné a je potrebné spoľahlivejšie hodnotenie situácie;
- taktiež sa prejavuje nespokojnosť s nedostatočnou dostupnosťou informácií Komisie pre určité postihnuté osoby;
- ako nevhodné sa javí postavenie postihnutých žiakov v európskych školách a zdá sa, že školská politika integrácie tejto kategórie detí neprispela účinne k ich integrácii;
- uplatňovanie Kódexu osvedčených postupov Komisie bolo v mnohých prípadoch nedostatočné, konkrétne pokiaľ ide o nedostatočný počet opatrení prijatých s cieľom zvýšiť citlivosť zamestnancov tejto inštitúcie formou kurzov či seminárov.

Ombudsman taktiež berie na zreteľ skutočnosť, že Komisia prijala viacero záväzkov s cieľom reagovať na uvedené obavy verejnosti. Ombudsman poukazuje na to, že Komisia sa zaviazala:

- vyplácať úplnú náhradu nákladov spojených s postihnutím pod podmienkou, že rozpočtový orgán poskytne dostatočný objem financií a uzavrie sa medziinštitucionálna dohoda;
- zväziť vydávanie všeobecnejších správ o zamestnávaní postihnutých osôb, do ktorých by sa mali zahrnúť súčasné i budúce štatistiky;
- prijať nové normy prístupnosti budov a zvýšiť počet parkovacích miest pre postihnuté osoby buď priamo vo všetkých budovách Komisie alebo v ich okolí;
- prijať v budúcnosti osobitné opatrenia s cieľom zvýšiť citlivosť zamestnancov prostredníctvom kurzov a konferencií alebo seminárov.

Pokiaľ ide o záväzky Komisie, ombudsman sa domnieva, že nie sú potrebné žiadne ďalšie opatrenia súvisiace s uvedenými aspektmi.

Ombudsman však dospel k záveru, že súčasný stav vecí v oblasti postavenia postihnutých žiakov v európskych školách nie je uspokojivý. Ombudsman sa nazdáva, že na účely dôkladného sledovania vývoja situácie v blízkej budúcnosti je nevyhnutne potrebné, aby Komisia do konca roku 2007 podala správu o úspechoch európskych škôl pri integrácii postihnutých detí. Táto správa ombudsmanovi umožní rozhodnúť sa, či má podniknúť ďalšie kroky v danej veci.

Ombudsman dúfa, že výsledky jeho postupu pomôžu Komisii pri prehodnotení niektorých opatrení v tejto oblasti, podľa potreby budú viesť k úpravám, a tak lepšie posúžia všetkým európskym občanom.

3.9 OTÁZKY, KTORÝMI SA OMBUDSMAN ZAOBERAL

Údajná diskriminácia na základe štátnej príslušnosti

Zhrnutie podnetu Q1/2007/ELB predložené luxemburským ombudsmanom

Luxemburský ombudsman podal podnet európskemu ombudsmanovi potom, ako ho oslovil luxemburský občan (ďalej len „sťažovateľ“) pre spor s francúzskym ministerstvom obrany.

Sťažovateľ sa narodil vo Francúzsku a neskôr sa presťahoval do Luxemburska. Sťažovateľ bol vo veku 20 rokov v službách francúzskej armády 29 mesiacov. Neskôr získal luxemburské štátne občianstvo. Po udelení štatútu vojnového vyslúžilca požadoval sťažovateľ dôchodok ako vojnový vyslúžilec. Francúzske ministerstvo obrany zamietlo sťažovateľovi žiadosť, pretože po službe vo francúzskej armáde sa vzdal francúzskeho občianstva. Luxemburský ombudsman postúpil vec francúzskemu ombudsmanovi. Podľa francúzskeho ombudsmana boli nároky sťažovateľa posúdené v súlade s platnými predpismi.

V danom prípade európsky ombudsman po zvážení informácií obsiahnutých v liste a v spise sťažnosti usúdil, že má zaujať stanovisko v tejto veci: Došlo za týchto uvedených okolností k porušeniu zásady nediskriminácie na základe štátnej príslušnosti?

Ombudsman uviedol, že podľa článku 12 Zmluvy o ES „v rámci pôsobnosti tejto zmluvy a bez toho, aby boli dotknuté jej osobitné ustanovenia, akákoľvek diskriminácia na základe štátnej príslušnosti je zakázaná“. Tento zákaz je vyjadrením všeobecnej zásady rovnosti, základnej zásady práva Spoločenstva. Táto zásada sa však uplatňuje vtedy, ak daná situácia patrí do rozsahu uplatňovania práva Spoločenstva, nemôže sama osebe viesť k rozširovaniu rozsahu pôsobnosti práva Spoločenstva. Preto sa vnútroštátne právne predpisy, ktoré ustanovujú rozdielne zaobchádzanie s občanmi Európskej únie na základe ich štátnej príslušnosti, nemôžu považovať za zlučiteľné s uvedenou všeobecnou zásadou práva Spoločenstva (a nebudú preskúmané, pokiaľ ide o ich súlad so zásadou nediskriminácie), ak tieto právne predpisy súvisia so situáciou, ktorá je mimo rozsahu uplatňovania práva Spoločenstva.

V tomto prípade situácia sťažovateľa nepreukázala, že dostatočne súvisí s rozsahom uplatňovania práva Spoločenstva a že patrí do jeho pôsobnosti. V tejto súvislosti sa nepreukázalo, že by sa na túto problematiku vzťahovali sekundárne právne predpisy Spoločenstva. Za týchto okolností zjavne nedošlo k porušeniu všeobecnej zásady práva Spoločenstva, ktorá zakazuje diskrimináciu na základe štátnej príslušnosti.

VZŤAHY S INŠTITÚCIAMI A ORGÁNMI EURÓPSKEJ ÚNIE

4

4 VZŤAHY S INŠTITÚCIAMI A ORGÁNMI EURÓPSKEJ ÚNIE

Európsky ombudsman venuje značný čas stretnutiam s členmi a úradníkmi inštitúcií a orgánov EÚ s cieľom podporovať kultúru služieb v rámci správy EÚ. V priebehu roku 2007 sa uskutočnilo viac ako 60 takýchto stretnutí. Tieto stretnutia umožňujú, aby ombudsman vysvetlil, v čom spočíva jeho práca a zvýšil vnímavosť členov a úradníkov k potrebe konštruktívne odpovedať na sťažnosti. Táto kapitola obsahuje prehľad týchto stretnutí.

Trikrát sa ombudsman stretol so zamestnancami vo verejnej službe zo všetkých úrovní Európskej komisie. Keďže Komisia je inštitúcia, ktorá zodpovedá za najvyšší podiel vyšetrení, ktoré vykonáva ombudsman, je obzvlášť dôležité, aby prevzala vedúcu úlohu v rozvoji kultúry služieb občanom a rešpektovaní ich práv. Spätná väzba, ktorú ombudsman na týchto stretnutiach dostal, bola veľmi povzbudivá. Rozhodujúcou osobou, ktorá umožnila všetky tieto tri stretnutia bola podpredsedníčka Komisie Margot WALLSTRÖMOVÁ, zodpovedná okrem iného aj za vzťahy s ombudsmanom a generálna tajomníčka Komisie Catherine DAYOVÁ.

Stretnutia s poslancami a úradníkmi Európskeho parlamentu sú tiež veľmi významné vzhľadom na privilegovaný vzťah medzi ombudsmanom a Parlamentom. Európsky parlament volí ombudsmana a ten sa zodpovedá Parlamentu. Pokiaľ ide o vzťahy s Parlamentom, plenárna rozprava o jeho výročnej správe je v tejto súvislosti vyvrcholením programu podujatí ombudsmana. Uskutočnila sa 25. októbra a zasadnutie je podrobnejšie opísané v časti 6.1 tejto správy.

Ombudsman má vynikajúci pracovný vzťah s parlamentným Výborom pre petície, ktorý je zodpovedný za vzťahy s ombudsmanom a pripravuje správu o jeho výročnej správe. V roku 2007 sa pán DIAMANDOUROS zúčastnil na troch zasadnutiach Výboru pre petície, na ktorých predstavil svoju výročnú správu a dve osobitné správy, ktoré zahŕňali používanie jazykov na internetových stránkach predsedníctiev Rady a problémy s implementáciou európskej smernice o pracovnej dobe. Na žiadosť výboru na každom jeho zasadnutí v roku 2007 zastupoval ombudsmana zamestnanec jeho úradu. Ombudsman sa osobne zúčastnil na zasadnutiach Výboru pre petície a Výboru pre ústavné záležitosti, aby vysvetlil navrhované zmeny svojho štatútu (pozri kapitolu 2). Na záver Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci pozval ombudsmana, aby hovoril o svojich skúsenostiach pri riešení sťažností týkajúcich sa odmietnutia prístupu k dokumentom vzhľadom na prebiehajúci proces reformy nariadenia 1049/2001.

Ombudsman pokračoval v roku 2007 v komunikácii s inými inštitúciami a orgánmi. Vo februári sa stretol s pánom Dimitrisom DIMITRIADISOM, predsedom Hospodárskeho a sociálneho výboru Európskych spoločenstiev. V júli cestoval do Frankfurtu na stretnutie s pánom Jean-Claude TRICHETOM, prezidentom Európskej centrálnej banky, pánom Lucasom D. PAPADEMOSOM, viceprezidentom a pani Gertrude TUMPELOVOU-GUGERELLOVOU, členkou výkonnej rady. Po nich sa uskutočnila prezentácia pre vedúcich pracovníkov banky. V roku 2007 sa uskutočnilo aj stretnutie s predsedom Európskeho súdneho dvora Vassiliosom SKOURISOM.

Pravidelné stretnutia zamestnancov s účasťou pozvaných externých prednášajúcich, ktoré sa konajú v Štrasburgu, ombudsman využíva na informovanie svojich zamestnancov o trendoch v iných inštitúciách a orgánoch EÚ. V marci 2007 predseda Súdu pre verejnú službu pán Paul J. MAHONEY oslovil zamestnancov ombudsmana, uviedol prehľad skúseností nedávno zriadeného súdu, ktoré sa týkali záležitostí, ktoré majú priamu súvislosť s riešením sťažností, ktoré uskutočňuje ombudsman. V decembri európsky dozorný úradník pre ochranu údajov Peter HUSTINX prišiel do Štrasburgu, aby hovoril o najnovšom vývoji v oblasti ochrany údajov a odpovedal na otázky

zamestnancov ombudsmana týkajúcich sa vybavovania sťažností i administratívnych záležitostí v rámci inštitúcie. Po oboch prezentáciách nasledovala živá diskusia, ktorá dokazovala ich prínos pre zamestnancov ombudsmana.

Uvedené stretnutia a podujatia a všetky ostatné aktivity ombudsmana v tejto oblasti sa uvádzajú v bezprostredne nasledujúcich častiach tejto kapitoly¹.

4.1 EURÓPSKY PARLAMENT

16. januára: Stretnutie s pánom Christianom PENNEROM, Jurisconsult.

17. januára: Stretnutie s pánom Andrew DUFFOM, poslancom EP.

12. februára: Stretnutie s pánom Herbertom BÖSCHOM, poslancom EP.

12. februára: Stretnutie s pánom Julianom PRIESTLEYOM, generálnym sekretárom.

12. februára: Stretnutie s pánom Nicolasom-Pierrom RIEFFELOM, generálnym riaditeľom pre infraštruktúru.

13. februára: Účasť na prezentácii pracovného programu predsedu EP Hansa-Gerta PÖTTERINGA, poslanca EP.

13. februára: Stretnutia s pani Anneli JÄÄTTEENMÄKIOVOU, poslankyňou EP a pánom Paolom CASACOM, poslancom EP.

13. marca: Prezentácia ombudsmanovej Výročnej správy za rok 2006 pánovi Hansovi-Gertovi PÖTTERINGOVI, poslancovi EP.

14. marca: Stretnutie s pani Dianou WALLISOVOU, poslankyňou EP.

27. marca: Prezentácia osobitnej správy ombudsmana o používaní jazykov na internetových stránkach predsedníctiev Rady na zasadnutí Výboru pre petície.

24. apríla: Stretnutie s pani Sylviou-Yvonne KAUFMANNNOVOU, poslankyňou EP.

24. apríla: Stretnutie s pánom Davidom HARLEYOM, zástupcom generálneho sekretára.

25. apríla: Stretnutie s pánom Íñigo MÉNDEZ DE VIGOM, poslancom EP.

26. apríla: Stretnutie s pánom Richardom CORBETOM, poslancom EP.

26. apríla: Stretnutie s pánom Haraldom RØMEROM, generálnym sekretárom.

26. apríla: Stretnutie s pánom Christianom PENNEROM.

2. mája: Prezentácia pána DIAMANDOUROSA o navrhovaných zmenách štatútu ombudsmana vo Výbore pre ústavné záležitosti.

2. mája: Stretnutie s predsedom Výboru pre petície Marcinom LIBICKIM, poslancom EP a spravodajkyňou pre Výročnú správu ombudsmana za rok 2006 Lucianou SBARBATIOVOU, poslankyňou EP. Účasť aj na stretnutí s vedúcim sekretariátu Výboru pre petície Davidom LOWE.

2. mája: Prezentácia Výročnej správy ombudsmana za rok 2006 Výboru pre petície. Pán DIAMANDOUROS na tomto stretnutí predstavil aj navrhované zmeny štatútu ombudsmana.

9. mája: Účasť ombudsmana na slávnosti pri príležitosti Dňa Európy usporiadanej Informačnou kanceláriou Európskeho parlamentu v Štrasburgu.

¹ Pokiaľ nie je inak uvedené, stretnutia a podujatia sa konali v Bruseli, Luxemburgu alebo Štrasburgu.

22. mája: Stretnutia s pani Charlotte CEDERSCHIÖLDOVOU, poslankyňou EP a pánom Jacky HÉNINOM, poslancom EP.
20. júna: Stretnutia s pani Lucianou SBARBATIOVOU, poslankyňou EP a pánom Ville ITÄLÄ, poslancom EP.
21. júna: Stretnutie s pánom Metinom KAZAKOM, poslancom EP.
4. októbra: Stretnutia s pani Dianou WALLISOVOU, poslankyňou EP a pánom Costasom BOTOPOULOSOM, poslancom EP.
4. októbra: Prezentácia osobitnej správy ombudsmana o problémoch s implementáciou európskej smernice o pracovnej dobe na zasadnutí Výboru pre petície.
24. októbra: Stretnutia s pánom Robertom ATKINSOM, poslancom EP a pánom Andrew DUFFOM, poslancom EP.
25. októbra: Prezentácia ombudsmanovej Výročnej správy za rok 2006 na plenárnom zasadnutí Európskeho parlamentu (pozri časť 6.1).
15. novembra: Stretnutia s pánom Martinom SCHULZOM, poslancom EP a pánom Paulom VAN BUITENENOM, poslancom EP.
22. novembra: Stretnutia s pani Dianou WALLISOVOU, poslankyňou EP a pánom Ioannisom VARVITSIOTISOM, poslancom EP.
29. novembra: Prezentácia o skúsenostiach ombudsmana pri riešení sťažností týkajúcich sa odmietnutia prístupu k dokumentom na zasadnutí Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci o prebiehajúcom procese reformy nariadenia 1049/2001².
10. decembra: Stretnutie s pani Mariou Eleni KOPPAOVOU, poslankyňou EP.
11. decembra: Stretnutia s pani Anneli JÄÄTTEENMÄKIOVOU, poslankyňou EP, pani Mariou DA ASSUNÇÃO ESTEVESOVOU, poslankyňou EP a pánom Costasom BOTOPOULOSOM, poslancom EP, pánom Ingom FRIEDRICHOM, poslancom EP, pánom Michaelom CASHMANOM, poslancom EP, pánom Marcom CAPPATOM, poslancom EP a pánom Emiliom DE CAPITANI, vedúcim sekretariátu Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci.
12. decembra: Stretnutia s pani Charlottou CEDERSCHIÖLDOVOU, poslankyňou EP, pani Dianou WALLISOVOU, poslankyňou EP, pánom Brianom CROWLEYOM, poslancom EP, pánom Jens-Peter BONDE, poslancom EP, Sirom Robertom ATKINSOM, poslancom EP, pani Margrete AUKENOVOU, poslankyňou EP a pánom Davidom HAMMERSTEINOM, poslancom EP a pánom Christianom PENNEROM.
12. decembra: Účasť na slávnosti na počesť oficiálneho vyhlásenia Charty základných práv Európskej únie.
13. decembra: Stretnutia s pani Rodi KRATSAOVOU-TSAGAROPOULOVOU, poslankyňou EP a pánom Josephom DAULOM, poslancom EP.

4.2 EURÓPSKA KOMISIA

12. januára: Stretnutie s pánom Themisom THEMISTOCLEOUSOM, vedúcim zastúpenia Európskej komisie v Nikózii, Cyprus.

² Nariadenie (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, Ú. v. ES 2001 L 145, s. 43.

15. marca: Stretnutie s pánom Fernandom FRUTUOSO DE MELOM, riaditeľom zodpovedným okrem iného za vzťahy s Európskym ombudsmanom na generálnom sekretariáte.

24. apríla: Stretnutie s pánom Siimom KALLASOM, podpredsedom zodpovedným za administratívne záležitosti, audit a boj proti podvodom.

22. mája: Stretnutie s pánom Michelom PETITOM, vedúcim právneho útvaru.

28. júna: Stretnutie s pani Catherine DAYOVOU, generálnou tajomníčkou.

12. septembra: Prezentácia na zasadnutí vedúcich externých delegácií Komisie.

6. novembra: Stretnutie s pánom Jeanom-Claudom EECKHOUTOM, čestným generálnym riaditeľom a osobitným poradcom.

7. novembra: Stretnutie s pani Catherine DAYOVOU po prezentácii pre zamestnancov Komisie zodpovedných za koordináciu riešenia vyšetrotaní ombudsmana. Na zasadnutí sa zúčastnili pani Margot WALLSTRÖMOVÁ, podpredsedníčka zodpovedná za inštitucionálne vzťahy a komunikáciu a pani DAYOVÁ.

29. novembra: Stretnutie s generálnymi riaditeľmi.

4.3 OSTATNÉ INŠTITÚCIE A ORGÁNY

12. februára: Stretnutie s pánom Dimitrisom DIMITRIADISOM, predsedom Hospodárskeho a sociálneho výboru.

Pán DIAMANDOUROS a pán Dimitris DIMITRIADIS, predseda Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru. Štrasburg 12. februára 2007.

15. marca: Stretnutie s pánom Rémy JACOBOM, generálnym riaditeľom Strategického a podnikového centra a pánom Felisminom ALCARPE, zástupcom vedúceho divízie Európskej investičnej banky.

30. marca: Prezentácia pána Paula J. MAHONEY, predsedu Súdu pre verejnú službu, pre zamestnancov Európskeho ombudsmana.

2. júla: Stretnutia s pánom Jeanom-Claudom TRICHETOM, prezidentom Európskej centrálnej banky, pánom Lucasom D. PAPADEMOSOM, viceprezidentom a pani Gertrude TUMPELOVOU-GUGERELLOVOU, členkou výkonnej rady. Po nich sa uskutočnila prezentácia pre vedúcich pracovníkov banky vo Frankfurte, Nemecko.

- 16. júla: Stretnutie s predsedom Európskeho súdneho dvora pánom Vassiliosom SKOURISOM.
- 6. novembra: Stretnutia s veľvyslancom Vassilisom KASKARELISOM, stálym predstaviteľom Grécka pri Európskej únii.
- 7. decembra: Prezentácia európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov Petra HUSTINXA pre zamestnancov Európskeho ombudsmana.

VZŤAHY S OMBUDSMANMI A PODOBNÝMI ORGÁNYMI

5

5 VZŤAHY S OMBUDSMANMI A PODOBNÝMI ORGÁNMI

Ombudsmani v celej EÚ na národnej, regionálnej a miestnej úrovni zohrávajú zásadnú úlohu pri zabezpečovaní úplného rešpektovania občianskych práv podľa práva EÚ. Európsky ombudsman úzko spolupracuje so svojimi kolegami s cieľom zabezpečiť, aby sa sťažnosti občanov súvisiace s právom EÚ rýchlo a účinne vyriešili. Väčšinou sa táto spolupráca uskutočňuje pod záštitou Európskej siete ombudsmanov. V tejto kapitole sú podrobne uvedené aktivity siete ombudsmanov v roku 2007, ktorých vyvrcholením bol šiesty seminár národných ombudsmanov členských štátov EÚ a kandidátskych krajín. Podrobný opis tejto udalosti sa uvádza nižšie v texte. Počas seminára ombudsmani prijali vyhlásenie, cieľom ktorého je pomôcť informovať občanov a iných užívateľov služieb ombudsmana o výhodách ktoré môžu očakávať, keď sa obrátia na člena siete vo veci, ktorá spadá do pôsobnosti práva EÚ. Tento vývoj sa považuje za zásadný krok pri budovaní jasnejšej verejnej identity siete. Plné znenie vyhlásenia sa uvádza v tejto kapitole.

K ďalším aktivitám uvedeným v tejto kapitole patria semináre a konferencie, na ktorých sa Európsky ombudsman a jeho zamestnanci zúčastnili v roku 2007, ako aj dvojstranné kontakty pána DIAMANDOUROSA s jeho kolegami ombudsmanmi z členských štátov EÚ i mimo nej.

5.1 EURÓPSKA SIEŤ OMBUDSMANOV

Európska sieť ombudsmanov sa skladá takmer z 90 úradov v 31 európskych krajinách. V rámci Únie táto sieť pokrýva ombudsmanov a podobné orgány na európskej, národnej a regionálnej úrovni, pričom na národnej úrovni zahŕňa aj Nórsko, Island a krajiny uchádzajúce sa o členstvo v EÚ. Každý z národných ombudsmanov a podobných orgánov v členských štátoch EÚ, ako aj v Nórsku a na Islande, vymenoval styčného úradníka, aby pôsobil ako kontakt pre ostatných členov siete.

Sieť bola zriadená v roku 1996 a postupne z nej vznikol nástroj pre ombudsmanov a ich zamestnancov a slúži ako efektívny mechanizmus spolupráce pri vybavovaní prípadov. Pre Európskeho ombudsmana je mimoriadne dôležité, že mu umožňuje rýchlo a efektívne riešiť sťažnosti, ktoré nespádajú do jeho mandátu. Skúsenosti a najlepšie postupy sa zdieľajú prostredníctvom seminárov a stretnutí, pravidelného spravodajcu, elektronického diskusného fóra a dennej elektronickej spravodajskej služby. Návštevy Európskeho ombudsmana organizované ombudsmanmi v členských štátoch a prístupujúcich krajinách sa ukázali ako vysoko efektívne pre rozvoj siete. Časť 5.1 sa preto končí krátkym prehľadom informačných návštev ombudsmana v roku 2007. Tieto návštevy sú podrobnejšie uvedené v časti 6.2.

Všetky aktivity opísané ďalej v texte sú pre ombudsmanov rozhodujúce, aby im umožnili zohrávať úlohu pri zabezpečení správneho uplatňovania práva EÚ v celej Únii. Je to mimoriadne dôležité, ak majú občania plne využívať práva, ktoré im poskytuje EÚ. Pre Európskeho ombudsmana je táto sieť hlavnou prioritou a venuje značnú časť prostriedkov na jej rozvoj.

Semináre národných ombudsmanov

Semináre národných ombudsmanov sa konajú každé dva roky a organizuje ich spoločne Európsky ombudsman s národným partnerom. Šiesty seminár národných ombudsmanov členských štátov EÚ a kandidátskych krajín organizoval francúzsky národný ombudsman, pán Jean-Paul DELEVOYE a Európsky ombudsman. Konal sa v Štrasburgu v dňoch 14. až 16. októbra 2007. Bol to druhý seminár národných ombudsmanov, ktorý sa uskutočnil v Štrasburgu, práve po jedenástich rokoch po prvom takomto seminári, ktorý sa konal v septembri 1996.

Na stretnutí bolo zastúpených všetkých 27 členských štátov EÚ a aj dve z troch kandidátskych krajín plus Nórsko a Island. V súlade s tým ako sa dohodlo na piatom seminári, sa prvýkrát pozvali aj zástupcovia regionálneho ombudsmana z tých krajín EÚ, kde sa nachádzajú, a to z Belgicka, Nemecka, Rakúska, Spojeného kráľovstva, Španielska a Talianska¹.

Témou semináru roku 2007 bolo „Prehodnotenie správneho úradného postupu v Európskej únii“. Táto téma sa zvolila s vedomím toho, že mnohí ombudsmani, či už na regionálnej, národnej alebo európskej úrovni, zastupujúci odlišné administratívne kultúry a tradície, premýšľajú o spôsoboch ako zlepšiť, prehodnotiť a prehĺbiť svoje ponímanie správneho úradného postupu so zreteľom na zlepšenie kvality služby ponúkanej občanom a všeobecnejšie užívateľom verejných správ, nad ktorými dohliadajú. Ukázalo sa, že to bola správna voľba.

Diskusia na seminári

Seminár otvorili spoluorganizovatelia pán DELEVOYE a pán DIAMANDOUROS, uvítací prejav predniesla starostka Štrasburgu senátorka Fabienne KELLER a uvítaciu reč poslal aj francúzsky premiér pán François FILLON, zdôraznil v nej úlohu Európy v šírení hodnôt tolerancie, dialógu a demokracie po celom svete. Ombudsmani v Európe predstavujú jeden z najsamozrejmejších prejavov týchto hodnôt. Keďže ombudsmani dohliadajú nad uplatňovaním súboru právnych predpisov EÚ, ktoré je čím ďalej dôležitejšie, stoja v čele tých, ktorí konkrétne, deň po dni, budujú Európu.

Starostka Štrasburgu senátorka Fabienne KELLER, pán DIAMANDOUROS a francúzsky národný ombudsman Jean-Paul DELEVOYE otvárajú šiesty seminár národných ombudsmanov členských štátov EÚ a kandidátskych krajín. Štrasburg 15. októbra 2007.

Programové vyhlásenie

Sudca Allan ROSAS, predseda tretej komory Európskeho súdneho dvora (ESD), na úvod diskusií semináru predniesol programové vyhlásenie nazvané „Zabezpečenie jednotného uplatňovania právnych predpisov EÚ v Únii s 27 členmi: úloha národných súdov a orgánov“. Sudca ROSAS povedal, že jedným z najdôležitejších znakov právnych predpisov EÚ je, že ich musí uplatňovať

³ Tieto krajiny sú vymenované podľa poradia protokolu EÚ.

priamo každý, kto je zainteresovaný, vrátane národných správnych orgánov. Zdôraznil, že národní ombudsmani zohrávajú obzvlášť dôležitú úlohu v monitorovaní administratívnych rozhodnutí a postupov týkajúcich sa uplatňovania a implementácie nielen čisto národných právnych predpisov, ale aj predpisov EÚ. Pri zabezpečovaní správneho uplatňovania práva EÚ by, ako povedal, bolo chybou spoliehať sa iba na súdny systém. Občan podľa neho viac preferuje, aby sa zásady zákonnosti a správneho úradného postupu vyjadrené v Charte základných práv Európskej únie dodržiavali priamo bez potreby súdnych konaní, ktoré môžu byť zdĺhavé a drahé. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že jedným zo základných kameňov právnej konštrukcie EÚ je jej priama relevancia pre súkromného občana, ktorý sa na ňu môže priamo odvolať pred súdmi a správnymi orgánmi. Potvrdil, že práca ombudsmanov prispieva k posilňovaniu úlohy občana. Prípadové právo ESD v oblasti občianstva Únie tiež prispelo k tomuto dôrazu na „občiansku Európu“.

Sudca Allan ROSAS, predseda tretej komory Európskeho súdneho dvora, predniesol zásadný prejav na šiestom seminári národných ombudsmanov členských štátov EÚ a kandidátskych krajín. Štrasburg 15. októbra 2007.

Pokiaľ ide o otázku *jednotného* uplatňovania, ktoré sa uvádza v názve jeho prejavu, sudca potvrdil, že decentralizované uplatňovanie je výzvou. Problém sa nezmenšil rozšírením EÚ, ktorá zahŕňa už 27 členských štátov. Decentralizácia by sa podľa neho mala spájať s koordináciou a spoluprácou, spoľahlivosťou, zodpovednosťou a transparentnosťou. Zásadný význam majú národné inštitúcie, ktoré monitorujú, kontrolujú a koordinujú takéto inštitúcie a inštitúcie na úrovni EÚ. V tejto súvislosti sudca ROSAS uvítal organizáciu pravidelných seminárov národných ombudsmanov.

Pán Jens NYMAND-CHRISTENSEN, riaditeľ zodpovedný za lepšie riadenie a inštitucionálne otázky na generálnom sekretariáte Európskej komisie, prednáša na šiestom seminári národných ombudsmanov členských štátov EÚ a kandidátskych krajín. Štrasburg 15. októbra 2007.

Tematická sekcia 1: Zákonnosť a správny úradný postup: aký je medzi nimi rozdiel?

Pán DIAMANDOUROS otvoril svojím príhovorom prvú tematickú sekciu, ktorej predsedala národná ombudsmanka Írska pani Emily O'REILLY. Jeho prezentácia bola zameraná hlavne na pojem „život nad rámcom zákonosti“. Podľa jeho názoru trvalá existencia konceptuálneho priestoru pre život nad rámcom zákonosti je pre občanov Európy pozitívna. Po prvé, právo a zákonnosť sa stále úzko spájajú s vinou a sankciami. Kultúra služieb, ktorú by mali ombudsmani so zánietením propagovať, ako povedal, však nie je kultúrou viny. Okrem toho každý pokus na propagáciu kultúry služieb prostredníctvom zákona by mohol posilniť úzky a právne formalistický prístup. Zároveň by mohol tiež podporiť tendenciu, že niektorí sťažovatelia budú nahliadať na svoje sťažnosti skôr ako na donášačstvo, než ako na nástroj hľadania praktickej nápravy alebo konštruktívneho riešenia problému.

Ďalšia relevantná úvaha sa týka vzťahu medzi prácou ombudsmanov a prácou súdov. Logika súdnych postupov vedie k rozhodnutiam, v ktorých súd autoritatívne určí zákonné práva účastníkov. Na druhej strane logika postupov ombudsmana je odlišná a umožňuje flexibilitu medzi dvomi spôsobmi. Na jednej strane stojí spôsob riešenia sporu, ktorý sa zameriava na vyriešenie problému, zmiernenie konfliktu, možnosti kompromisu a výsledky typu víťaz – víťaz. Na druhej strane stojí adjudikatívny spôsob, ktorým ombudsman zistí, či došlo k nesprávnemu úradnému postupu alebo nie. Tento spôsob sa riadi podobnou logikou ako súdy, pri ktorej sa nahliada na jednu stranu ako na víťaza a na druhú ako na porazeného. Vhodná rovnováha medzi oboma spôsobmi závisí od prípadu a v niektorých prípadoch môže dochádzať k tomu, že sa viackrát prejde od jedného k druhému. Podľa pána DIAMANDOUROSA európske inštitúcie sú podporované v tom, aby s ním spolupracovali spôsobom slúžiacim na vyriešenie sporu s vedomím, že sa jeho vyšetrowanie nezameriava výlučne na otázku „aké sú zákonné práva účastníkov?“

Pán Alex BRENNINKMEIJER, národný ombudsman Holandska, a pán Joseph SAID PULLICINO, národný ombudsman Malty, nadviazali ako účastníci diskusie v tejto sekcii. Ako pán BRENNINKMEIJER uviedol, občania požadujú omnoho viac ako iba zákonnosť. Žiadajú si správny úradný postup a správne chovanie, ktoré pomáhajú budovať akceptáciu, zákonnosť a hlavne dôveru verejnosti vo vládu. Správne chovanie a spravodlivé zaobchádzanie s občanmi sú základným doplnkom k čistej zákonosti. Pán SAID PULLICINO súhlasil, že preverovanie správneho úradného postupu sa vzťahuje na oveľa širšie spektrum činnosti než iba na striktnú zákonnosť. Ak nesprávny úradný postup nezahŕňa nezákonnosť, je ho ešte možné posúdiť prísnejším preverením zásad správneho úradného postupu, ktoré sa začínajú uznávať ako neformálny prameň práva. Správny úradný postup podobne ako zákonnosť vždy znamená dodržiavanie právneho poriadku a nikdy neopravňuje ku konaniu, ktoré je nezákonné alebo v rozpore so zákonom. Správny úradný postup rovnako ako zákonnosť je tiež o takom spôsobe práce, ktorý umožňuje, aby sa občanovi, ktorý je klientom správy, poskytla taká úroveň služby, na akú má právo.

Európa výsledkov – prevencia, partnerstvo a transparentnosť

S ďalším prejavom vystúpil pán Jens NYMAND-CHRISTENSEN, riaditeľ zodpovedný za lepšie riadenie a inštitucionálne otázky na generálnom sekretariáte Európskej komisie. Jeho príspevok bol nazvaný „Európa výsledkov – prevencia, partnerstvo a transparentnosť“. Pán NYMAND-CHRISTENSEN sa zameril na oznámenie, ktoré Komisia prijala v septembri 2007, ktoré samotné nesie názov *Európa výsledkov – uplatňovanie práva spoločenstva*². Oznámenie predkladá rad návrhov na zlepšenie uplatňovania práva Spoločenstva členskými štátmi. Tieto návrhy sú zamerané na zabezpečenie účinnejšej implementácie práva Spoločenstva a rýchlejšie riešenie sťažností predkladaných občanmi a podnikmi. Oznámenie popisuje opatrenia, ktoré v tejto súvislosti Komisia prijme, a tiež aj prínosy požadované okrem iného aj od členských štátov. Stanovuje štyri hlavné oblasti opatrení: lepšie zamerané preventívne opatrenia; lepšie poskytovanie informácií a riešenie problémov; účinnejšie riadenie prípadov porušenia práva

4

KOM(2007) 502. K dispozícii na: http://ec.europa.eu/community_law/eulaw/pdf/com_2007_502_sk.pdf

Spoločenstva na zabezpečenie čo najväčšieho úžitku pre čo najväčší počet a lepšia transparentnosť.

Jeden z najdôležitejších návrhov v oznámení sa týka úlohy, podľa ktorej by sa od orgánov členských štátov v určitých prípadoch požadovalo, aby našli riešenia v prípade problémov týkajúcich sa práva Spoločenstva behom v krátkom období (8 týždňov) a odpovedali by *priamo* osobám, ktoré predložili záležitosť Komisii. Cieľom je nachádzať rýchlejšie riešenia na otázky a sťažnosti občanov a podnikov. Pán NYMAND-CHRISTENSEN uviedol vo svojom zásadnom prejave ďalšie podrobnosti tohto návrhu, ktorý má pre ombudsmanov v členských štátoch mimoriadny význam. Informoval ich, že členské štáty prejavili veľký záujem o účasť na tomto pilotnom projekte, ktorý má podľa plánu trvať jeden rok. Komisia potom pripraví správu, v ktorej uvedie svoje skúsenosti.

Tematická sekcia 2: Vzťah medzi ombudsmanmi a súdmi

Pán Mats MELIN, hlavný parlamentný ombudsman Švédska, začal diskusiu v tejto sekcii. Začal tým, že sa pozrel bližšie na právomoc ombudsmanov dohliadať nad súdmi, v tejto oblasti panujú medzi jednotlivými krajinami veľké rozdiely. Aj keď sa uznáva, že úlohu súdov treba pokladať za osobitne významnú v štáte, ktorý sa riadi právnym poriadkom, tvrdil, že v tejto súvislosti je potrebný nejaký prvok dohľadu. Skúmal ako členovia súdnictva nahliadajú na ombudsmana v takom systéme, aký je vo Švédsku, kde ombudsmani *skutočne* dohliadajú nad súdmi. Zameral sa na rôzne úlohy súdov a ombudsmanov a hovoril o možnosti konfliktov medzi nimi týkajúcich sa konkrétnych právnych otázok. Na záver položil ombudsmanom otázku, ako riešia situácie, keď sa ich interpretácia zákona odlišuje od interpretácie súdu, predovšetkým súdu posledného stupňa.

Pán Marc FISCHBACH, národný ombudsman Luxemburska a pán Janusz KOCHANOWSKI, komisár pre ochranu občianskych práv v Poľsku, sa zúčastnili diskusie v tejto sekcii, ktorej predsedal pán Allar JÕKS, právny kancelár Estónska. Pán FISCHBACH začal tým, že informoval svojich kolegov, že občania sa často obracajú na ombudsmana Luxemburska s problémami, ktoré majú so súdmi. Povedal, že táto otázka spočíva v jasnom pochopení limitov pre akýkoľvek zásah ombudsmana, pričom ombudsmani musia zachovávať legitímnu zásadu nezávislosti súdnictva, musia tiež zaručiť právo účastníkov na súdne konanie alebo vypočutie pred súdom. Od ombudsmanov sa podľa neho požaduje, aby rozlišovali medzi spravodlivosťou na jednej strane – inými slovami nezávislým výkonom povinnosti vykonávať spravodlivosť – a súdnou správou na strane druhej, súdna správa znamená každý administratívny mechanizmus, ktorý existuje pred alebo po súdnom rozhodnutí. Aj keď ombudsman nemôže zasahovať do výkonu nezávislej funkcie sudcu, je oprávnený sa zaoberať každým administratívnym nedostatkom súdnej správy. Na záver pán FISCHBACH povedal, že asi by bolo presnejšie hovoriť o vzťahu medzi ombudsmanom a súdnou správou, než o nejakom vzťahu, ktorý by mohol existovať medzi ombudsmanom a súdmi. Pán KOCHANOWSKI vo svojom príspevku hovoril o dvojakom prístupe. Na jednej strane sa poľský komisár zapája v prípade takých prípadov jednotlivých občanov, keď podľa jeho názoru vyhlásené rozsudky porušujú práva jednotlivca. Na druhej strane sa zaoberá prípadmi všeobecnejšieho charakteru, často aby sa pokúsil zlepšiť fungovanie súdnej správy, napríklad iniciovaním zmien v zákone, alebo sa zameriava na vysvetlenie kontroverzných otázok v súdnych rozhodnutiach. Z tohto dôvodu komisár, ktorý úplne rešpektuje nezávislosť súdov a protichodný charakter občianskoprávných konaní, využíva svoje právo predkladať prípady pred súdy s veľkou opatrnosťou. Svoju pomoc poskytne účastníkovi sporu iba v prípade, keď vidí, že osoba žiadajúca o pomoc sama nie je schopná hájiť svoje práva, alebo keď prípad môže viesť k zásadnému obratu a pomôže vyriešiť iné podobné prípady, keď sú ohrozené práva jednotlivcov.

Tematická sekcia 3: nápravy, náhrady a riešenia: čo majú ombudsmani ponúknuť?

Tejto sekcii predsedal pán Peter KOSTELKA z Rady ombudsmanov Rakúska.

Pani Ann ABRAHAM, parlamentná ombudsmanka a ombudsmanka pre zdravotné služby Spojeného kráľovstva predniesla hlavný prejav v tejto sekcii. Zaoberala sa otázkou nápravy posudzujúcej ombudsmana v prvom rade ako systém spravodlivosti – zdroj priameho úžitku

poškodeným občanom. Potom pokračovala v úvahách o spôsobe, akým náprava ponímaná ako niečo viac než len finančná náhrada alebo rozhodnutie o spore poukazuje na významnejšiu úlohu ombudsmana ako zdroja širšieho verejného úžitku – verejného úžitku, ktorý prináša propagácia správneho úradného postupu a dobré riešenie sťažností a zlepšenie poskytovania verejnej služby, ale zahŕňa aj ambíciu formovať verejný poriadok. Ako príklad pani ABRAHAM uviedla vyšetřovania správy Spojeného kráľovstva, ktoré vykonal jej úrad v oblasti systému daňových úverov. Na záver poukázala na systém zásad, ktorý začala rozvíjať publikovaním súboru zásad správneho úradného postupu a zásad pre nápravu.

Pani Zdenka ČEBAŠEK-TRAVNIK, ombudsmanka pre ľudské práva Slovinska, a pán Arne FLIFLET, parlamentný ombudsman Nórska, nadviazali a začali diskusiu v tejto sekcii. Pani ČEBAŠEK-TRAVNIK uviedla, že na spôsob práce ombudsmana vplyva množstvo rozličných vplyvov, na ktoré sa zamerala v týchto súvislostiach: spoločnosti a kultúra; politický systém; medzinárodné styky; aktuálne problémy v krajine a osobné vlastnosti ombudsmana. Svoje úvahy doložila konkrétnym príkladom citlivého problému týkajúceho sa rómskej rodiny v Slovinsku, s ktorým sa zaoberal jej úrad. Pán FLIFLET poukázal na skutočnosť, že ombudsmani samotní majú veľmi rozdielne pozadie, právne štatúty a právomoci a toto samozrejme ovplyvňuje ich prácu. Vyzdvihol, že doplnková úloha ombudsmana k súdom spočíva v tom, že ponúka oveľa širšie možnosti náprav, náhrad a riešení.

Tematická sekcia 4: Voľný pohyb osôb: aké prináša problémy a ako ich ombudsmani riešia?

Cieľom tejto záverečnej sekcii, ktorej predsedal národný ombudsman Španielska, pán Enrique MÚGICA HERZOG, bola konkrétna ilustrácia toho, ako môžu ombudsmani prispieť k vyriešeniu sťažností občanov v oblasti práva EÚ. Pán Jean-Paul DELEVOYE predniesol otvárací prejav pre túto sekciu. Začal tým, že sledoval vývoj práva na slobodu pohybu od roku 1950 až podnes. Potom pokračoval menovaním niektorých prekážok mobility, skutočnosťou, ako povedal, ktorú potvrdzuje veľmi nízky podiel sťažností v tejto oblasti predložených jeho úradu. Upozornil na to, že je však možné, že sa počet takýchto sťažností v budúcich rokoch pravdepodobne zvýši a poukázal na významnú úlohu, ktorú pri tomto môžu ombudsmani zohrávať. Na záver zdôraznil potrebu účinnej spolupráce ombudsmanov pri riešení sťažností v oblasti slobody pohybu.

Pani Eliana NICOLAOU, komisárka pre správu Cypru, nadviazala ako prvá účastníčka diskusie. Podľa jej názoru úplná implementácia a realizácia práva na voľný pohyb jej jednou z najväčších výziev pre ombudsmanov, keďže sa usilujú o budovanie pravej kultúry mobility v EÚ s úplným rešpektovaním ľudských práv. Uviedla príklady problematických oblastí na Cypre, najmä v oblasti vzájomného uznávania diplomov. Pán Yorgos KAMINIS, národný ombudsman Grécka, pokračoval množstvom príkladov zo svojej krajiny. Tvrdil, že tlak, ktorý sa uplatňuje v rámci určitých povolání a politický tlak – najvýraznejšie na úrovni obcí – sťažuje občanom EÚ vykonávanie ich povolania v Grécku. Ombudsman musí zohrávať dôležitú úlohu pri poskytovaní pomoci týmto občanom, aby v súvislosti so slobodou pohybu mohli využívať svoje práva v zmysle právnych predpisov EÚ.

Vyhlásenie Európskej siete ombudsmanov

Na dôvažok k týmto štyrom tematickým sekciám na seminári prebehla rozsiahla diskusia k záležitosti, ktorá má zásadný význam pre sieť, je ňou vyhlásenie Európskej siete ombudsmanov. Európsky ombudsman ponúkol na piatom seminári národných ombudsmanov, ktorý sa uskutočnil v septembri 2005 v Haagu, že pripraví vyhlásenie s cieľom informovať občanov a ďalších užívateľov služieb ombudsmana o výhodách, ktoré môžu očakávať, keď sa obrátia na sieť vo veci, ktorá spadá do pôsobnosti práva EÚ. Návrh vyhlásenia bol pred seminárom distribuovaný členom siete.

Diskusia o vyhlásení sa zakladala na zásadnom prejave národného ombudsmana, ktorý je najdlhšie v službe, parlamentného ombudsmana Dánska pána Hansa GAMMELTOFT-HANSENA. Zdôraznil, že cieľom diskusií bolo prijať vyhlásenie zamerané na občanov, ktoré čo možno najstručnejšou a najjednoduchšou formou vhodne pokrýva tie základné znaky, ktoré zjednocujú ombudsmanov v Európe a sú pre všetkých spoločné. Pán GAMMELTOFT-HANSEN vyzval kolegov, aby prijali návrh vyhlásenia.

Pán DIAMANDOUROS vzdáva poctu dánskemu ombudsmanovi pánovi Hansovi GAMMELTOFT-HANSENOVI za jeho dvadsaťročnú službu. Štrasburg 15. októbra 2007.

Po živej diskusii vyhlásenie bolo prijaté na základe konsenzu. Európsky ombudsman oznámil svoj záväzok presadzovať povedomie o vyhlásení a vyzval svojich kolegov, aby tak tiež učinili. Vyhlásenie, ktoré sa uvádza nižšie v plnom znení, sa bude pravidelne prehodnocovať.

Vynikajúci seminár

Okrem podnetných formálnych sekcií seminár poskytol príležitosť aj na neformálnejšie diskusie a kontakty. K celkovému zdaru podujatia prispela prehliadka Štrasburgu so sprievodcom, ako aj oficiálna večera v pôsobivom *Palais Rohan*, počas ktorej sa vzdala aj náležitá pocta dánskemu ombudsmanovi za jeho dvadsaťročnú službu. Ombudsmani vyjadrili vďaka starostke Štrasburgu za to, že ich privítala v meste a za prejavenu pohostinnosť.

Na konci seminára sa oznámilo, že siedmy seminár národných ombudsmanov členských štátov EÚ a kandidátskych krajín sa bude konať v roku 2009 na Cypre.

Účastníci šiesteho seminára národných ombudsmanov členských štátov EÚ a kandidátskych krajín. Štrasburg 15. októbra 2007.

Európska sieť ombudsmanov

Vyhlásenie

Vyhlásenie prijaté na šiestom seminári národných ombudsmanov členských štátov EÚ a kandidátskych krajín v Štrasburgu 14. – 16. októbra 2007

Európska sieť ombudsmanov pripravila toto vyhlásenie, aby priblížila dimenziu Európskej únie v práci ombudsmanov a objasnila služby poskytované ľuďom, ktorí sa sťažujú na problémy v rámci pôsobnosti práva EÚ.

Národní a regionálni ombudsmani výrazne prispievajú k zabezpečeniu toho, aby občania a obyvatelia EÚ poznali a uplatňovali svoje práva. Spolu s Európskym ombudsmanom tvoria *Európsku sieť ombudsmanov*.

Európska sieť ombudsmanov spája, na princípe dobrovoľnosti, národných a regionálnych ombudsmanov a podobné orgány členských štátov Európskej únie a národných ombudsmanov kandidátskych krajín a Islandu a Nórska, ako aj Európskeho ombudsmana a Výbor Európskeho parlamentu pre petície. V Nemecku plnia podobnú funkciu ako ombudsmani výbory pre petície na národnej a regionálnej úrovni. Sú súčasťou siete.

Právo a politika EÚ majú čoraz väčší vplyv na každodenný život občanov a obyvateľov členských štátov. Vo väčšine prípadov ich vykonávajú orgány verejnej správy členských štátov. Národní a regionálni ombudsmani sa zaoberajú sťažnosťami proti orgánom verejnej správy členských štátov vrátane sťažností, ktoré sa vzťahujú na aktivity v rámci pôsobnosti práva EÚ. Európsky ombudsman dozerá na inštitúcie EÚ, ako je napr. Európska komisia.

Príslušný národný a regionálny ombudsman sa zaoberá sťažnosťami proti orgánom verejnej správy členského štátu, vrátane sťažností, ktoré sa vzťahujú na aktivity, ktoré spadajú do rámca pôsobnosti práva EÚ. Európsky ombudsman vyšetruje sťažnosti proti inštitúciám a orgánom Európskej únie.

Hoci sa právomoc a zodpovednosti jednotlivých ombudsmanov v sieti podstatne odlišujú, ich cieľom je poskytnúť verejnosti službu, ktorá je nestranná, efektívna a spravodlivá. V rámci svojich mandátov podporujú zásady, na ktorých je založená Európska únia.

Únia je založená na zásadách slobody, demokracie, dodržiavania ľudských práv a základných slobôd a právneho štátu, ktoré sú spoločné členským štátom (Zmluva o Európskej únii, článok 6 ods. 1).

Jednou z najdôležitejších činností siete je výmena informácií o práve EÚ a najlepších skúsenostiach s cieľom ponúknuť verejnosti čo možno najlepšiu službu. Národní a regionálni ombudsmani zapojení do siete môžu požiadať Európskeho ombudsmana o písomné odpovede na otázky týkajúce sa práva EÚ a jeho interpretácie vrátane otázok, ktoré vyvstávajú počas riešenia špecifických prípadov.

Úloha a účel ombudsmanov

Ombudsmani zapojení do siete sú nezávislé a nestranné osoby ustanovené na základe ústavy alebo zákona, ktoré sa zaoberajú sťažnosťami proti orgánom verejnej správy.

V prípade každej sťažnosti sa snažia o primeraný výsledok. Ombudsman môže po vyšetrení sťažnosti a potvrdení jej oprávnenosti kritizovať situáciu a vyjadriť názor, ako by sa mal prípad riadne vyriešiť. V mnohých krajinách môže ombudsman navrhovať aj nápravu, ktorou môže byť napr. preskúmanie rozhodnutia, poskytnutie ospravedlnenia alebo finančnej kompenzácie. Niektorí ombudsmani sa môžu pokúsiť o zmierne riešenie sťažnosti.

Sťažovateľ si niekedy môže vybrať medzi ombudsmanom a súdom. Ombudsman však zvyčajne nemôže riešiť sťažnosť, ktorú rieši alebo riešil súd. Na rozdiel od súdu nemôže prijímať právne záväzné rozhodnutia, ale orgány verejnej správy zvyčajne dodržiavajú jeho odporúčania. Ak tak neurobia, ombudsman môže napr. informovať parlament a na daný prípad tak upriamiť pozornosť politikov a verejnosti.

Ombudsmani zároveň s riešením sťažností aktívne pracujú na zvyšovaní kvality verejnej správy a verejných služieb. Podporujú dobrú správu a dodržiavanie práv, navrhujú vhodné riešenia systémových problémov, šíria najlepšie skúsenosti a podporujú kultúru ústretovosti.

Ombudsmani povzbudzujú orgány verejnej správy, aby na sťažnosti nazerali ako na možnosti efektívnej komunikácie so sťažovateľom a riešenia všetkých nedostatkov v ich službách. Preto väčšina ombudsmanov nevyšetruje sťažnosť, ak orgán, proti ktorému je podaná sťažnosť, nedostal najprv primeranú príležitosť vyriešiť záležitosť sám.

Presné dôvody, na základe ktorých ombudsman môže konať sa v rámci siete líšia, ale zvyčajne zahŕňajú: porušovanie práv vrátane ľudských a základných práv, iné protizákonné správanie vrátane nedodržiavania všeobecných právnych zásad, a konanie v rozpore so zásadami dobrej správy. Príklady nesprávneho úradného postupu, pri náprave ktorého môže ombudsman pomôcť, zahŕňajú prietahy v konaní, konanie v rozpore so stanovenou politikou alebo postupmi, zaujatosť, nespravodlivosť, poskytnutie nepresnej informácie alebo rady, nedôslednosť a nezdvorilosť.

Služba verejnosti

Ombudsmani v sieti musia pristupovať ku všetkým občanom so zdvorilosťou a úctou. Snažia sa byť prístupní a ústretoví, nestranní, spravodliví, dôslední a efektívni.

Ombudsmani v sieti si v rámci hraníc stanovených právom a potrebou dodržiavať súkromie a legitímne dôvody pre dôvernosť kladú za cieľ transparentnosť svojich aktivít a rozhodnutí. Uverejňujú kritériá, ktoré uplatňujú pri riešení sťažností, uvádzajú dôvody svojich rozhodnutí a uverejňujú správy o svojich aktivitách.

Ombudsmani v sieti sa usilujú o zachovanie primeranej rovnováhy medzi dôkladnosťou a rýchlou vyšetrením, pričom berú do úvahy záujem sťažovateľa, ako aj efektívne využívanie zdrojov.

Dostupnosť

Ombudsmani v sieti sa usilujú o uľahčenie slobodného a rovnakého prístupu pre každého, kto má právo na využívanie ich služieb.

Sťažnosti možno zvyčajne adresovať ombudsmanovi priamo.

Služby ombudsmana sú zvyčajne pre sťažovateľa bezplatné.

V prípade, keď zákon určuje výnimky z uvedených zásad, sa ombudsman usiluje o zmiernenie ich nepriaznivého vplyvu na sťažovateľa.

Riešenie sťažností

Ombudsmani v sieti sa usilujú o rýchle a účinné riešenie sťažností. Berú do úvahy príslušné ustanovenia práva EÚ vrátane všeobecných právnych zásad, ako napr. dodržiavanie základných práv. Charta základných práv Európskej únie môže byť v tomto smere užitočnou oporou.

Každá prijatá sťažnosť sa pozorne analyzuje s cieľom zabezpečiť primeraný výsledok.

Ak je sťažnosť neprípustná, ombudsman urýchlene informuje o tejto skutočnosti sťažovateľa spolu s jasným odôvodnením. Podľa možnosti poradí sťažovateľovi iný orgán, ktorý by mohol pomôcť.

Niektorí ombudsmani využívajú zjednodušený postup ak predbežná analýza odhalí, že sťažnosť by sa mohla vyriešiť rýchlo, napr. telefonicky.

Ak sa sťažnosť vyšetruje v plnom rozsahu, ombudsman o tom informuje sťažovateľa, prípadne zabezpečí, aby sťažovateľ ľahko získal takéto informácie. Pod relevantnou informáciou sa napr. rozumie:

- použitý postup;

- rozsah vyšetřovania vrátane informácií o tom, aká vec sa vyšetruje; a
- pokrok vo vyšetřovaní.

Ombudsman na záver vyšetřovania predkladá písomnú správu alebo rozhodnutie, ktoré zvyčajne obsahuje:

- zistenia ombudsmana;
- informáciu o tom, či považuje sťažnosť za dôvodnú v celom rozsahu alebo len čiastočne, a odôvodnenie tohto názoru; a
- prípadné odporúčania pre príslušný orgán verejnej správy.

Uverejňovanie informácií

Ombudsmani v sieti uverejňujú zrozumiteľné informácie v široko dostupných podobách. Pod takýmito informáciami sa napr. rozumejú:

- kto je oprávnený podávať sťažnosť;
- orgány verejnej správy, proti ktorým možno podať sťažnosť;
- druhy činností, ktoré môžu byť predmetom sťažnosti, vrátane činností v rámci pôsobnosti práva EÚ;
- podmienky prípustnosti sťažnosti;
- spôsob podávania sťažnosti;
- jazyky, v ktorých možno sťažnosť podať;
- (podľa potreby) podmienky, za akých možno použiť zjednodušený postup;
- ako je možné získať individuálnu radu o možnosti podať sťažnosť (napr. prostredníctvom pohotovostnej telefonickej linky); a
- možné výsledky a opravné prostriedky v prípade, keď sa sťažnosť považuje za dôvodnú.

Európsky ombudsman sa zaviazal uľahčiť prístup k informáciám, ktoré uverejňujú národní a regionálni členovia siete.

Webová stránka Európskeho ombudsmana <http://www.ombudsman.europa.eu> obsahuje informácie o sieti, ako aj odkazy na stránky jej členov. Informácie sú tiež dostupné na požiadanie v Kancelárii Európskeho ombudsmana (tel. č. +33 3 88 17 23 13).

Neustále sa zlepšujúca služba verejnosti

Ombudsmani v sieti sa zaviazali neustále zlepšovať službu, ktorú poskytujú verejnosti. Toto vyhlásenie sa preto bude pravidelne, aspoň každé dva roky, vyhodnocovať s cieľom zabezpečiť, aby odrážalo vyvíjajúce sa najlepšie postupy.

Spolupráca pri riešení prípadov

Národní a regionálni ombudsmeni v členských štátoch sú kompetentní zaoberať sa mnohými sťažnosťami, ktoré nespádajú do mandátu Európskeho ombudsmana, pretože nie sú podané na inštitúciu alebo orgán Spoločenstva. V roku 2007 poradil ombudsman 816 sťažovateľom, aby sa obrátili na národného alebo regionálneho ombudsmana a 51 sťažností postúpil priamo príslušnému ombudsmanovi.. Príklady týchto sťažností sú uvedené v časti 2.5 tejto správy.

Okrem pravidelnej neformálnej výmeny informácií prostredníctvom siete, existuje osobitný postup, ktorým národní alebo regionálni ombudsmeni môžu požiadať o písomnú odpoveď na otázky o práve EÚ a jeho výklade vrátane otázok, ktoré vzniknú pri vybavovaní určitých prípadov. Európsky ombudsman buď odpovie priamo, alebo prípadne nasmeruje otázku na inú inštitúciu alebo orgán EÚ, aby odpovedali. Tento postup je teraz zakotvený vo vyhlásení Európskej siete ombudsmanov. V roku 2007 boli ombudsmanovi doručené tri takéto otázky (po jednej od národného, regionálneho a miestneho ombudsmana) a tri otázky uzavrel (vrátane jednej z roku 2005 a jednej z roku 2006). Príklad otázky je uvedený na konci kapitoly 3.

Bulletin European ombudsmen

Bulletin European ombudsmen (Európski ombudsmeni) sa týka práce členov európskej siete ombudsmanov a širšieho členstva európskeho regiónu Medzinárodného inštitútu ombudsmanov (IOI). Vydáva sa v angličtine, francúzštine, nemčine, taliančine a španielčine a je určený pre viac ako 400 úradov na európskej, národnej a regionálnej a miestnej úrovni. Bulletin sa vydáva dvakrát ročne – v apríli a októbri.

Bulletin sa ukázal byť mimoriadne cenným diskusným fórom pre výmenu informácií o práve EÚ a najlepších postupoch. V roku 2007 sa dva výťažky zaoberali celým radom tém vrátane článkov o prednosti práva EÚ pred národným právom, diskriminácii a prekážkach voľného pohybu, problémoch v oblasti environmentálneho práva, ochrane práv detí a práv starších osôb, problémoch v sektore zdravotníctva a aspektoch ochrany súkromia a údajov

Elektronické komunikačné nástroje

V novembri 2000 ombudsman spustil internetové diskusné fórum a internetovú stránku pre ombudsmanov a ich zamestnancov v sieti. K tomuto diskusnému fóru má prístup viac ako 230 osôb a ponúka príležitosti na každodennú spoluprácu medzi úradmi.

Najpopulárnejšou časťou diskusného fóra je *Ombudsman Daily News* (Denné správy ombudsmana), ktorá je publikovaná každý pracovný deň a obsahuje správy z úradov ombudsmana a z Európskej únie. Takmer všetky úrady národných a regionálnych ombudsmanov v celej Európe pravidelne prispievajú do *Daily News* alebo pravidelne tieto správy sledujú.

Aj v roku 2007 diskusné fórum predstavovalo pre úrady veľmi užitočný spôsob zdieľania informácií prostredníctvom uverejňovania otázok a odpovedí, ktoré podnietili viaceré dôležité diskusie. Týkali sa najrozmanitejších otázok, ako napr. veková diskriminácia, právny rámec nedobrovoľnej psychiatrickej hospitalizácie, kvalita verejnej služby, štatút právnych expertov v kanceláriách ombudsmana a iniciatívy Európskej komisie na zlepšenie vybavovania sťažností na porušenie práva Spoločenstva.

Diskusné fórum obsahuje smerodajný zoznam národných a regionálnych ombudsmanov v členských štátoch EÚ, Nórsku, na Islande a v krajinách, ktoré požiadali o členstvo v EÚ. Zoznam sa aktualizuje pri každej zmene kontaktných údajov úradu niektorého ombudsmana, a preto je potrebným zdrojom pre ombudsmanov v celej Európe.

Informačné návštevy

V priebehu roku 2007 Európsky ombudsman navštívil svojich kolegov v Nemecku (marec), Švédsku (máj) a Belgicku (november). Tieto návštevy boli vynikajúcou príležitosťou na posilnenie pracovných vzťahov v rámci Európskej siete ombudsmanov a na zvýšenie povedomia

o mimosúdnych opravných prostriedkoch, ktoré predstavujú ombudsmani a výbory pre petície. Tieto návštevy sú podrobnejšie uvedené v časti 6.2.

5.2 OSTATNÉ SEMINÁRE A KONFERENCIE OMBUDSMANA

Snahy ombudsmana spolupracovať so svojimi kolegami ombudsmanmi presiahli aktivity v rámci Európskej siete ombudsmanov. Ombudsman je aktívnym členom niekoľkých organizácií ombudsmanov a pravidelne sa zúčastňuje na konferenciách a seminároch, ktoré organizujú.

Pán DIAMANDOUROS sa v roku 2007 zúčastnil okrem iných podujatí na stretnutí ombudsmanov Rady Európy za okrúhlym stolom, ktoré sa v apríli konalo v Aténach (Grécko) a na seminári programu Eonomia gréckeho ombudsmana a komisára pre ľudské práva Rady Európy, ktorý v septembri usporiadal bulharský ombudsman v Sofii.

Európsky ombudsman bol pozývaný na podujatia organizované pri príležitosti rôznych výročí inštitúcií ombudsmana. Dňa 27. marca sa v Londýne stretol s pani Ann ABRAHAMOVOU, parlamentnou ombudsmankou a ombudsmankou pre zdravotné služby Spojeného kráľovstva, pri príležitosti 40. výročia tohto úradu. Pán Yorgos KAMINIS pozval pána DIAMANDOUROSA ako prvého gréckeho ombudsmana, aby sa v apríli zúčastnil na podujatí v Aténach pri príležitosti desiateho výročia inštitúcie gréckeho ombudsmana. Dňa 22. júna cestoval do Madridu, aby oslávil s pánom Enrique MÚGICOM HERZOGOM 25. výročie *Defensor del Pueblo* v Španielsku. Pán DIAMANDOUROS sa začiatkom roku pripojil ku komisárke pre správu na Cypre Eliane NICOLAOUOVEJ na podujatí pri príležitosti otvorenia nových priestorov úradu komisárky v Nikózii.

Pán DIAMANDOUROS a národný ombudsman Enrique MÚGICA HERZOG zdravia Jeho kráľovskú Výsosť Princa z Asturias. Madrid 22. júna 2007.

Zamestnanci Európskeho ombudsmana tiež počas celého roka reprezentovali inštitúciu na podujatiach ombudsmana. V septembri sa pán Nicholas CATEPHORES, asistent ombudsmana, zúčastnil na 28. výročnej konferencii asociácie ombudsmanov USA v Anchorage (USA), zatiaľ čo pani Ida PALUMBOVÁ, právnička, sa v októbri zúčastnila na konferencii organizovanej regionálnym ombudsmanom Veneta (Taliansko). Nakoniec pán Olivier VERHEECKE, hlavný právny poradca, sa zúčastnil na prvom stretnutí ombudsmanov stredozemnej oblasti, ktoré sa v novembri uskutočnilo v Rabate (Maroko), a usporiadali ho spoločne španielsky *Defensor del Pueblo*, francúzsky *Médiateur de la République* a marocký *Diwan Al Madhalim* (ombudsman).

5.3 OSTATNÉ PODUJATIA S OMBUDSMANMI A ICH ZAMESTNANCAMI

V roku 2007 sa uskutočnili viaceré bilaterálne kontakty medzi Európskym ombudsmanom a ombudsmanmi z celej Európy a mimo nej. Tieto stretnutia boli organizované s cieľom podporiť inštitút ombudsmana, diskutovať o medziinštitucionálnych vzťahoch a zdieľať najlepšie postupy.

V priebehu roka sa pán DIAMANDOUROS stretol so svojou cyperskou kolegyňou, pani Elianou NICOLAOUOVOU, komisárkou pre správu, pánom Ulrichom GALLE, ombudsmanom Porýnia-Falcka (Nemecko), pánom Kjartanom BJÖRGVINSSONOM, zástupcom ombudsmana Islandu, pánom Henrique NASCIMENTOM RODRIGUESOM, ombudsmanom Portugalska a pánom Jeanom-Paulom DELEVOYE, národným ombudsmanom Francúzska.

Pán DIAMANDOUROS si našiel čas aj na stretnutie a výmenu názorov s ombudsmanmi z iných krajín ako EÚ vrátane ombudsmana Východného Timoru Sebastião DIASA XIMENESA, ombudsmana Maroka Moulaya Mhameda IRAKI a pána André MARINA, ombudsmana Ontaria (Kanada).

INFORMAČNÁ ČINNOSŤ

6

6 INFORMAČNÁ ČINNOSŤ

Európsky ombudsman si plne uvedomuje, aké dôležité je zabezpečiť, aby všetci, ktorí majú problémy so správou EÚ, vedeli o svojom práve sťažovať sa. Každý rok sa vynakladá veľké úsilie na informovanie občanov, spoločností, mimovládnych organizácií a iných príslušných subjektov o službách ombudsmana. V roku 2007 ombudsman a jeho zamestnanci uviedli 130 prezentácií na konferenciách, seminároch a stretnutiach. Mediálne aktivity pokračovali na rovnakej úrovni. V roku 2007 ombudsman usporiadal šesť tlačových konferencií a poskytol 40 rozhovorov novinárom z tlačových, rozhlasových a elektronických médií. Informačné návštevy ombudsmana v Nemecku, Švédsku a Belgicku mu poskytli ďalšiu príležitosť na zvyšovanie povedomia o úlohe ombudsmana v týchto krajinách.

V tejto kapitole sú uvedené aktivity Európskeho ombudsmana v oblasti informačnej činnosti v roku 2007. Začína prehľadom najdôležitejších udalostí tohto roku, po ktorých nasledujú informačné návštevy ombudsmana, účasť na podujatiach a konferenciách, vzťahy s médiami, publikácie a elektronická komunikácia.

6.1 NAJVÝZNAMNEJŠIE UDALOSTI ROKA

50. VÝROČIE RÍMSKEJ ZMLUVY

V roku 2007 oslavovala Európska únia 50. výročie Rímskej zmluvy. Pri príležitosti tejto významnej udalosti sa v celej Únii konal rad podujatí. Európsky ombudsman a jeho zamestnanci sa aktívne zúčastnili na niektorých z týchto podujatí. Otvorené dni organizované v Berlíne, Budapešti a Varšave boli vrcholnými podujatiami, na ktorých sa zúčastnili státisíce ľudí, aby sa dozvedeli o aktivitách Únie.

Občania, ktorí navštívili stánok ombudsmana na Dňoch otvorených dverí v Berlíne 25. marca 2007.

Ako každý rok úrad ombudsmana sa podieľal na Dňoch otvorených dverí, ktoré organizoval Európsky parlament v Štrasburgu a Bruseli. Návštevníkom sa distribuoval materiál o práci

ombudsmana v 26 jazykoch aj s celým radom propagačných predmetov. Zamestnanci sa zúčastnili na všetkých týchto podujatiach, aby odpovedali na otázky týkajúce sa práce ombudsmana.

Tisícky návštevníkov prišlo do stánku ombudsmana na Dňoch otvorených dverí v Štrasburgu a Bruseli 1. a 5. mája 2007, z ktorých mnohí obšírne diskutovali so zamestnancami ombudsmana.

Európsky kvíz pre deti bol v strede pozornosti v stánku ombudsmana na Dňoch otvorených dverí v Štrasburgu a Bruseli 1. a 5. mája 2007.

Sám ombudsman cestoval v máji do Varšavy, aby sa zúčastnil na stretnutí za okrúhlym stolom pre zainteresované strany, ktoré usporiadalo zastúpenie Európskej komisie v Poľsku. Bol tiež pozvaný, aby predniesol prejav pri príležitosti Dňa Európy v Európskom parlamente v Štrasburgu, na ktorom sa stretlo okolo 500 študentov.

Všetky tieto podujatia poskytli ombudsmanovi a jeho zamestnancom príležitosť stretnúť sa s občanmi, ktorí prejavili záujem, a informovať ich o tom, ako môžu využiť jeho služby. Spätná väzba, ktorú ombudsman na týchto podujatiach dostal, bola veľmi pozitívna.

VÝROČNÁ SPRÁVA 2006

Výročná správa je najdôležitejšou publikáciou ombudsmana. Poskytuje prehľad jeho aktivít v súvislosti s vybavovaním sťažností v danom roku, zvyšovaním povedomia o jeho práci a vysvetľuje, ako sa využili prostriedky, ktoré mal k dispozícii. Správa je určená pre široké spektrum skupín a jednotlivcov na rôznych úrovniach – pre kolegov ombudsmanov, politikov, verejných funkcionárov, odborníkov, akademických pracovníkov, záujmové skupiny, mimovládne organizácie, novinárov a občanov rovnako na európskej, vnútroštátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni.

Pán DIAMANDOUROS predložil 13. marca 2007 svoju správu poslancovi a predsedovi Európskeho parlamentu Hansovi-Gertovi PÖTTERINGOVI a 2. mája parlamentnému Výboru pre petície. Toto stretnutie s Výborom pre petície poskytlo ombudsmanovi príležitosť na vysvetlenie výsledkov dosiahnutých počas daného roku a výmenu názorov s členmi výboru o nápadoch a iniciatívach pre budúcnosť.

Poslankyňa EP Luciana SBARBATIOVÁ vypracovala správu výboru o aktivitách ombudsmana za rok 2006. Dňa 25. októbra plenárne zasadnutie Parlamentu prerokovalo správu pani SBARBATIOVEJ za účasti pána DIAMANDOUROSA a podpredsedníčky Európskej komisie Margot WALLSTRÖMOVEJ. Plenárne zasadnutie parlamentu na základe správy pani SBARBATIOVEJ následne prijalo uznesenie, v ktorom vyjadrilo spokojnosť s prácou ombudsmana a jeho verejným profilom, uvítalo konštruktívnu spoluprácu medzi ombudsmanom a inštitúciami.

Ombudsman predstavil médiám svoju správu 3. mája na tlačovej konferencii, kde pred viac ako 50 zúčastnenými novinármi dostal príležitosť upozorniť na najdôležitejšie výsledky svojich vyšetrovaní v roku 2006.

SPRÁVNY ÚRADNÝ POSTUP A EURÓPSKY OMBUDSMAN: SEMINÁR

Dňa 8. a 9. novembra ombudsman usporiadal seminár v Bruseli s úmyslom generovať užitočné nápady a stratégie týkajúce sa toho, ako Európsky ombudsman môže podporiť zásady správneho úradného postupu v rámci inštitúcií a orgánov EÚ. Medzi účastníkmi boli bývalí ombudsmani, vysoko postavení úradníci z hlavných inštitúcií EÚ a zástupcovia akademickej obce.

Po úvodnom zameraní na koncepciu správneho úradného postupu v kontexte EÚ účastníci pokračovali v skúmaní úlohy Európskeho ombudsmana v podpore kultúry služieb pre občanov. Hovorilo sa o otázkach, ktoré sa týkali toho, ako najlepšie identifikovať hlavné prvky kultúry služieb v kontexte EÚ, ako vymedziť hranice správneho úradného postupu a ako podporiť inštitúcie a orgány EÚ, aby prijali techniky na zníženie alebo zmiernenie konfliktov a podporu konštruktívneho dialógu s občanmi. Účastníci potom pokračovali v skúmaní vzťahu medzi prácou ombudsmana a súdov. Zaoberali sa alternatívnymi prostriedkami, pomocou ktorých by sa mal ombudsman snažiť o budovanie pozitívnej identity, ktorá sa jasne odlišuje od úlohy súdov, a uvažovali o tom, do akej miery by mal byť ombudsman proaktívny pri definovaní a komunikovaní jasnej výpovede, napríklad, o právach a povinnostiach, ktoré sa spájajú s európskym občianstvom.

Na seminári prebiehala čulá výmena názorov o tom, ako môže Európsky ombudsman pomôcť v tom, aby sa právo na dobrú správu stalo skutočnosťou a vyplynulo z neho množstvo stimulujúcich a novátorských nápadov pre budúce roky.

6.2 INFORMAČNÉ NÁVŠTEVY

S cieľom zvyšovať povedomie občanov o ich práve podávať sťažnosti európskemu ombudsmanovi a ďalej zintenzívňovať pracovné vzťahy so svojimi národnými a regionálnymi kolegami ombudsman uskutočnil v roku 2003 program intenzívnych informačných návštev v členských a pristupujúcich krajinách. Tieto návštevy pokračujú na rovnakej úrovni a výsledkom je, že ombudsman v súčasnosti navštívil všetky členské štáty oveľa častejšie ako len raz. Kolegovia ombudsmana v členských štátoch a kandidátskych krajinách organizujú pre ombudsmana počas každej jeho návštevy podrobný program aktivít činnosti a stretnutí a často ho na jeho ceste sprevádzajú. Prítomnosť oboch ombudsmanov na týchto podujatiach je pre občanov najprospešnejšia, pretože im umožní lepšie pochopiť a posúdiť, aké úlohy a kompetencie má národný a aké Európsky ombudsman a dozvedieť sa o svojich vlastných právach na základe občianstva nie len vo svojej vlastnej krajine, ale aj v rámci EÚ.

V roku 2007 navštívil ombudsman Nemecko, Švédsko a Belgicko, kde sa stretol s poslancami, sudcami, vysokými štátnymi úradníkmi, akademickou obcou, potenciálnymi sťažovateľmi a inými občanmi. V nasledujúcej časti je uvedený prehľad celého radu uskutočnených stretnutí počas týchto návštev, hlavní účastníci a početné prezentácie, ktoré sa uskutočnili.

NEMECKO

Európsky ombudsman navštívil v dňoch 19. až 21. marca Berlín. Návštevu organizovalo nemecké ministerstvo zahraničných vecí a kancelárie Európskej komisie a Európskeho parlamentu v Berlíne.

Návšteva umožnila pánovi DIAMANDOUROSOVI osloviť kľúčové skupiny a na stretnutiach diskutovať o svojej práci s vysoko postavenými vládnymi a štátnymi úradníkmi, médiami a tiež aj s občanmi a predstaviteľmi cieľových skupín. Pán DIAMANDOUROS sa stretol aj so spolkovou kancelárkou Angelou MERKELOVOU, prezidentom Nemecka Horstom KÖHLEROM a predsedom spolkového snemu *Bundestag* Norbertom LAMMERTOM, aby si s nimi vymenil názory o tom, ako pozdvihnúť povedomie nemeckej verejnosti o službách Európskeho ombudsmana. Pán

DIAMANDOUROS sa stretol aj s ministerkou spravodlivosti Brigittou ZYPRIESOVOU, námestníkom ministra pre európske záležitosti Günterom GLOSEROM, parlamentným štátnym sekretárom na ministerstve vnútra Petrom ALTMAIEROM, parlamentným štátnym sekretárom na ministerstve hospodárstva a technológie Petrom HINTZOM a vedúcou federálneho antidiskriminačného úradu Martinou KÖPPENOVOU.

Pán DIAMANDOUROS a spolková kancelárka Angela MERKELOVÁ. Berlín 20. marca 2007.

Pán DIAMANDOUROS a predseda spolkového snemu *Bundestag* Norbert LAMMERT. Berlín 20. marca 2007.

Dôležitou súčasťou návštevy bol ďalší rozvoj vzťahov s Výborom pre petície v spolkovom sneme *Bundestag* a jeho predsedníčkou Kersten NAUMANNOVOU. Pán DIAMANDOUROS dostal príležitosť predstaviť svoju prácu na zasadnutí Výboru pre petície. Okrem toho počas večere, ktorú usporiadala pani Kersten NAUMANNOVÁ, prebiehala plodná výmena názorov, na ktorej sa zúčastnili zástupcovia Výborov pre petície berlínskeho a brandenburgského snemu *Landtage*.

Pán DIAMANDOUROS predstavil svoju prácu v prednáške na univerzite *Humboldt-Universität Berlin* a aj na podujatí pre potenciálnych sťažovateľov, občanov a iné zainteresované osoby, ktoré spoločne zorganizovali Európsky parlament a kancelárie Komisie a *Institut für Europäische Politik* v Berlíne. Potom nasledovala tlačová konferencia a niekoľko individuálnych rozhovorov s novinármi z rozhlasu a novín.

Pán DIAMANDOUROS navštívil 22. marca Mohuč (Mainz) s cieľom ďalej rozvíjať vzťahy so svojimi kolegami ombudsmanmi v Nemecku. Zúčastnil sa „Konferencie o cezhraničnej spolupráci ombudsmanov vo Veľkom regióne“, ktorú organizoval pán Ullrich GALLE, ombudsman Porýnia-Falcka. Pán DIAMANDOUROS sa stretol aj s predsedom snemu *Landtag* Porýnia-Falcka Joachimom MERTESOM, aby podpísal Zlatú knihu *Landtagu*.

Pán DIAMANDOUROS s členmi a zamestnancami Výboru pre petície spolkového snemu *Bundestag*. Berlín 21. marca 2007.

Dňa 25. apríla navštívil pán DIAMANDOUROS nemecké najvyššie súdy v Karlsruhe. Vymenil si názory s predsedom Spolkového ústavného súdu Hansom-Jürgenom PAPIEROM a predsedom Spolkového súdneho dvora Günterom HIRSCHOM.

Nakoniec Európsky ombudsman navštívil 27. júna obchodnú komoru vo Frankfurte, aby diskutoval o svojej práci s pánom Hansom-Joachimom OTTOM, zástupcom generálneho riaditeľa a hovorca obchodnej komory. Potom predstavil svoju prácu v prednáške na univerzite *Johann Wolfgang Goethe-Universität Frankfurt*, ktorú usporiadal profesor Hans-Jürgen PUHLE.

ŠVÉDSKO

Európsky ombudsman navštívil Švédsko v dňoch 14. až 16. mája. Návštevu usporiadal úrad parlamentného ombudsmana, ktorý zostavil rozsiahly program stretnutí, prednášok a rozhovorov, aby Európskemu ombudsmanovi umožnil zvýšiť povedomie o svojej úlohe.

Švédski parlamentní ombudsmani sú najstaršou ombudsmanskou inštitúciou na svete a v roku 2009 budú oslavovať 200. výročie. Pán DIAMANDOUROS ocenil, že počas svojej návštevy mal príležitosť vymeniť si názory a diskutovať o pracovných metódach s hlavným parlamentným ombudsmanom Matsom MELINOM, s tromi parlamentnými ombudsmanmi Kerstin ANDRÉOVOU, Nilsom-Olofom BERGGRENOM a Ceciliou NORDENFELTOVOU a so zástupcom parlamentného ombudsmana Hansom RAGNEMALMOM. Využil tiež príležitosť uskutočniť prezentáciu pre zamestnancov parlamentných ombudsmanov, na ktorej sa hovorilo o mnohých zaujímavých témach.

Počas svojej návštevy pán DIAMANDOUROS diskutoval o svojej práci s ministerkou pre záležitosti EÚ Ceciliou MALMSTRÖMOVOU, štátnym tajomníkom Håkanom JONSSONOM, predsedom najvyššieho súdu pánom Johanom MUNCKOM a predsedom najvyššieho správneho súdu Rune LAVINOM. Stretol sa aj s predsedníčkou Stáleho ústavného výboru Berit ANDNOROVOU, zástupkyňou predsedu Výboru pre záležitosti Európskej únie Susanne EBERSTEINOVOU a členom Spoločného výboru pre Zmluvu o ústave EÚ Björn HAMILTONOM.

Návšteva ombudsmanovi poskytla viaceré vynikajúce príležitosti na to, aby rozmanité cieľové skupiny oboznámil o svojej práci. Švédska advokátska komora usporiadala seminár, na ktorom sa zúčastnili právnici špecializovaní na záležitosti EÚ, počas ktorého pán DIAMANDOUROS uviedol prezentáciu nazvanú „Európsky ombudsman je neustále otvorený podnikaniu“. Podujatie usporiadala generálna tajomníčka advokátskej komory Anne RAMBERGOVÁ a následne bol uverejnený článok o ombudsmanovi v bulletinu komory. Pán DIAMANDOUROS tiež poskytol rozhovory časopisu *Riksdag & Departement* a najpredávanejším novinám vo Švédsku *Aftonbladet*, ktoré uviedli celostránkový článok o práci ombudsmana. Počas stretnutí s vedúcim zastúpenia

Európskej komisii Andersom HENRIKSSONOM a riaditeľom Informačnej kancelárie Európskeho parlamentu Björnöm KJELLSTRÖMOM sa hovorilo o tom, ako vo Švédsku čo najlepšie zvýšiť povedomie o Európskom ombudsmanovi.

Pán DIAMANDOUROS so (zľava doprava) štátnym tajomníkom Håkanom JONSSONOM, ministerkou pre záležitosti EÚ Ceciliou MALMSTRÖMOVOU a hlavným parlamentným ombudsmanom Matsom MELINOM. Štokholm 16. mája 2007.

Pán DIAMANDOUROS na základe pozvania docenta verejného práva Thomasa BULLA predstavil svoju prácu pedagogickým pracovníkom na Katedre práva a politických vied na Uppsalskej univerzite v príhovore nazvanom „Transparentnosť, zodpovednosť a demokracia v EÚ“. Užitočné bolo aj stretnutie s vysokými štátnymi úradníkmi z Ministerstva spravodlivosti a Úradu predsedu vlád, na ktorom bola prezentovaná a prediskutovaná téma „Posilňovanie správneho úradného postupu v EÚ – výzvy, ktoré stoja pred nami“.

Pán DIAMANDOUROS predstavuje svoju prácu švédskej advokátskej komore. Štokholm 15. mája 2007.

BELGICKO

Európsky ombudsman navštívil Belgicko v dňoch 26. až 28. novembra. Návštevu organizoval úrad federálneho ombudsmana. Usporiadal celý rad stretnutí, ktoré Európskemu ombudsmanovi poskytli príležitosť na zvýšenie povedomia o jeho úlohe medzi vysokými vládnymi a štátnymi úradníkmi, potenciálnymi sťažovateľmi a občanmi, ktorí prejavili záujem.

Návšteva bola vynikajúcou príležitosťou na ďalšie prehĺbenie vzťahov s belgickými federálnymi ombudsmanmi Catherine DE BRUECKEROVOU a Guidom SCHUERMANSON. Okrem oficiálnych stretnutí, na ktorých diskutovali o svojich úlohách, mali ombudsmani množstvo príležitostí na neformálnejšiu výmenu názorov vrátane večere, ktorú usporiadali spolu s regionálnym

ombudsmanom Flámska Bernardom HUBEAUOM a ombudsmankou francúzsky hovoriacej komunity Mariannou DE BOECKOVOU. Pán DIAMANDOUROS mal tiež príležitosť diskutovať aj s inými ombudsmanmi miestneho a súkromného sektora v Belgicku na valnom zhromaždení *Concertation Permanente des Médiateurs et Ombudsmans*, kde prednášal o transparentnosti. Tomuto stretnutiu predsedal regionálny ombudsman Valónska pán Frédéric BOVESSE a ombudsman pre dôchodky pán Jean Marie HANNESSE. Po ňom sa uskutočnila recepcia, ktorú usporiadal guvernér provincie Namur Denis MATHEN.

© Belgický federálny ombudsman

Pán DIAMANDOUROS s belgickými ombudsmanmi – federálny, regionálny, miestny a pre súkromný sektor – na Valnom zhromaždení *Concertation Permanente des Médiateurs et Ombudsmans*. Namur, Belgicko, 27. novembra 2007.

Počas svojej návštevy pán DIAMANDOUROS diskutoval o svojej práci s ministrom zahraničných vecí Karlom DE GUCHTOM, ministerkou spravodlivosti Laurette ONKELINXOVOU a ministrom pre verejnú správu Christianom DUPONTOM. Po stretnutí s predsedom snemovne reprezentantov Hermanom VAN ROMPUYOM a podpredsedom Hermanom DECROOM ombudsman predstavil svoju prácu Poradnému výboru pre európske záležitosti a Výboru pre petície. Počas návštevy mal tiež príležitosť stretnúť sa s členmi belgického súdnictva, a to prvým predsedom Kasačného súdu Ghislainom LONDERSOM a predsedami Kasačného súdu Ivanom VEROUGSTRAETEOM a Christianom STORCKOM, predsedami ústavného súdu Marcom BOSSUYTOM a Michelom MELCHIOROM a predsedníčkou štátnej rady Marie-Rose BRACKEOVOU.

© Belgický federálny ombudsman

Pani Catherine DE BRUECKEROVÁ, belgická federálna ombudsmanka, pán Herman VAN ROMPUY, predseda snemovne reprezentantov, pán DIAMANDOUROS, pán Herman DECROO, podpredseda snemovne a pán Guido SCHUERMANS, belgický federálny ombudsman počas informačnej návštevy Európskeho ombudsmana v Belgicku, 26.-28. novembra 2007.

V rámci informačnej návštevy sa uskutočnili dve prezentácie na univerzitách – *Université Libre de Bruxelles* a Katolíckej univerzite v Leuvene – kde viac ako 250 študentov prejavilo o prácu ombudsmana veľký záujem. Na záver návštevy sa uskutočnila prezentácia pre zamestnancov belgického federálneho ombudsmana, na ktorej sa hovorilo o mnohých dôležitých témach.

6.3 KONFERENCIE A STRETNUTIA

Konferencie, semináre a stretnutia ponúkajú ombudsmanovi vynikajúcu príležitosť na zvyšovanie povedomia o jeho práci medzi kľúčovými cieľovými skupinami, ku ktorým patria mimovládne organizácie, záujmové skupiny a akademické inštitúcie. Rovnako tiež umožňujú všeobecnejšie propagovať koncepciu funkcie ombudsmana. Konferencie a stretnutia ďalej umožňujú ombudsmanovi a jeho zamestnancom držať krok s vývojom na európskom území, ktorý je pre túto inštitúciu osobitne dôležitý.

V tejto časti je uvedený plný rozsah činností zameraných na podporu všeobecnej koncepcie funkcie ombudsmana a konkrétnej práce Európskeho ombudsmana. Keď sa ombudsman nemôže na podujatí zúčastniť osobne, poverí zastupovaním svojej inštitúcie príslušného zamestnanca. Mnoho skupín sa o práci ombudsmana dozvedá aj v rámci študijných ciest do Štrasburgu. Táto časť preto obsahuje zoznam skupinových prezentácií, ktoré sa uskutočnili počas roku 2007.

ZA ÚČASTI OMBUDSMANA

Pán DIAMANDOUROS venoval v roku 2007 značný čas prezentácii svojej práce potenciálnym sťažovateľom. Jeho prejavy na podujatiach organizovaných Britskou obchodnou komorou v Belgicku, Obchodnou a priemyselnou komorou v Solúni (Grécko) a Radou federácie gréckych podnikateľov a priemyselníkov boli dôležité pre informovanie podnikateľskej komunity. Jeho prezentácia o transparentnosti v Centre európskej politiky v Bruseli umožnila poskytnúť informácie o hlavných myšlienkach ombudsmana týkajúcich sa tejto témy, ktorá je podstatou jeho práce pri riešení sťažností. Na seminári v meste Brugge (Belgicko) ombudsman mal tiež príležitosť diskutovať o svojej práci s Európskou asociáciou právnikov (CCBE). Medzi ďalšie významné podujatia patrilo príhovor pre Európske fórum zdravotného postihnutia, Helénsku spoločnosť pre ochranu životného prostredia a kultúrneho dedičstva, účastníkov programu Euroculture a *Cercle Européen* v Štrasburgu.

Univerzitné prostredie ponúka ombudsmanovi vynikajúcu príležitosť na oslovenie študentov práva, verejnej správy a politických vied. V roku 2007 pán DIAMANDOUROS predstavil svoju prácu študentom na *Ecole Nationale d'Administration* (ENA) v Štrasburgu, Oxfordskej univerzite (Grécka spoločnosť), Londýnskej ekonomickej škole, College of Europe v meste Brugge a Helénskej spoločnosti pre politické vedy v Aténach.

V rámci programu na vysvetlenie svojej práce vysokým politickým predstaviteľom sa pán DIAMANDOUROS stretol s prezidentmi, premiérmi, ministrami, poslancami a veľvyslancami z členských štátov EÚ vrátane Českej republiky, Cypru, Grécka a Spojeného kráľovstva. Stretol sa aj s vysokými politickými predstaviteľmi za hranicami EÚ vrátane Japonska, Moldavska, Ruska, Turecka a Ukrajiny. Jeho prezentácia na 4. ministerskej konferencii o eGovernmente v Lisabone, ktorá bola organizovaná v rámci portugalského predsedníctva EÚ, bola pre ombudsmana neoceniteľnou príležitosťou na oslovenie hlavných rozhodujúcich činiteľov, špecialistov zo súkromného sektora a zainteresovaných občanov zo všetkých členských štátov. Na tomto podujatí sa zúčastnilo okolo 500 osôb, aby si vypočulo prezentáciu ombudsmana.

Pán DIAMANDOUROS prednáša na 4. ministerskej konferencii o eGovernmente. Lisabon 21. septembra 2007.

ZA ÚČASTI ZAMESTNANCOV OMBUDSMANA

Zamestnanci ombudsmana boli rovnako aktívni pri zvyšovaní povedomia o inštitúcii. Počas roku 2007 uskutočnili viac ako 80 prezentácií pre asi 3 000 občanov z celej EÚ. Najväčší počet takýchto skupín návštevníkov prišlo z Nemecka, Poľska a Maďarska. K účastníkom týchto prezentácií patrili študenti a praktikanti, právnici a sudcovia, podnikatelia a lobisti, vládni a štátni úradníci a zamestnanci z iných úradov ombudsmana. Aj keď tieto prezentácie vyžadujú od zamestnancov ombudsmana veľké množstvo práce sú mimoriadne dôležité pre informovanie potenciálnych sťažovateľov a iných občanov a aby sa umožnilo ukázať „ľudskú tvár“ správy EÚ. Z toho dôvodu sa úrad ombudsmana usiluje v čo najvyššej miere akceptovať žiadosti od príslušných skupín návštevníkov, ktorí sa chcú dozvedieť o jeho práci.

6.4 VZŤAHY S MÉDIAMI

Európsky ombudsman má povinnosť zabezpečiť, aby občania, MVO, združenia a podniky vedeli o svojom práve sťažovať sa na nesprávny úradný postup v inštitúciách EÚ. Ombudsman uznáva dôležitú úlohu médií pri formovaní verejnej mienky, obohacovaní diskusií a zviditeľňovaní jeho služieb vo všetkých členských štátoch EÚ. Aktívna mediálna politika tvorí základnú súčasť jeho aktivít a úsilia na propagáciu dodržiavania práv v rámci práva EÚ a na zlepšenie kvality správy.

Mediálna politika ombudsmana je založená na dvojakom prístupe. Na jednej strane sa usiluje informovať širokú verejnosť o svojej práci prostredníctvom celoplošných médií (napr. TV, noviny, rozhlas). Na strane druhej sa zameriava na konkrétne skupiny potenciálnych sťažovateľov prostredníctvom špecializovanejších médií (napr. hospodárske alebo spotrebiteľské časopisy a interné bulletinové asociácií, MVO a záujmových skupín).

Ombudsman sa usiluje byť pre novinárov čo najviac transparentný a dostupný, aby umožnil verejnosti sledovať svoju prácu. Poskytuje informácie médiám o začiatku vyšetrovaní, priateľských riešení, ktoré inštitúcie akceptovali, aby vyhovel sťažovateľom, dôležitých návrhoch odporúčaní adresovaných inštitúciám a rozhodnutiach, ktorými sa uzavreli vyšetrovania. Ombudsman tiež informuje médiá o svojej výročnej správe, najnovších štatistických údajoch, svojich príspevkoch k prebiehajúcim verejným diskusiám a iniciatívam a iným témam týkajúcim sa ombudsmana, ktoré sú dôležité pre verejnosť. Aj keď sa ombudsman usiluje o čo najväčšiu otvorenosť vo svojej práci, rešpektuje oprávnené požiadavky sťažovateľov, ktorí chcú, aby sa v ich prípadoch zachovala dôvernosť.

Ombudsman sa usiluje informovať európskych korešpondentov vyslaných do Bruselu, ako aj národných a regionálnych novinárov vo všetkých členských štátoch EÚ. Informuje médiá hlavne prostredníctvom tlačových správ, tlačových konferencií, informatívnych diskusií a rozhovorov. Usiluje sa poskytovať čitateľné a jednoduché informácie, aby novinárom čo najviac pomohol.

Pán DIAMANDOUROS poskytuje rozhovor pani Lene MELLINOVEJ, reportérke EÚ pre najväčší švédsky denník *Aftonbladet*. Štokholm 14. mája 2007.

Medzi hlavné mediálne aktivity ombudsmana v roku 2007 patrili tlačové konferencie v Bruseli a Štrasburgu, kde predstavil svoju výročnú správu a v Berlíne, Karlsruhe a Varšave v rámci návštev, ktoré uskutočnil v týchto mestách. Pán DIAMANDOUROS sa spojil aj so svojím francúzskymi kolegom Jeanom-Paulom DELEVOYE, aby predstavili svoju prácu francúzskym novinárom v Štrasburgu v rámci prípravy na šiesty seminár národných ombudsmanov. Tlačové brífingy so zainteresovanými novinármi z celého radu novín a tlačových agentúr tiež poskytli Európskemu ombudsmanovi príležitosť, aby vysvetlil v čom spočíva jeho práca pre občanov. Na záver pán DIAMANDOUROS poskytol v roku 2007 vyše 40 rozhovorov novinárom z tlače, rozhlasu a elektronických médií v Štrasburgu, Bruseli a na iných miestach.

Spravodajkyňa pre Výročnú správu ombudsmana za rok 2006 Luciana SBARBATIOVÁ, poslankyňa EP a pán DIAMANDOUROS na tlačovej konferencii. Štrasburg 24. októbra 2007.

V roku 2007 bolo vydaných sedemnať tlačových správ, ktoré boli zaslané novinárom a záujemcom v celej Európe. Medzi témy, na ktoré sa vzťahovalo vyšetrovanie ombudsmana, patrili neskoré platby, problémy v oblasti prístupu k dokumentom a informáciám, sťažnosť týkajúca sa Európskej smernice o pracovnej dobe a problémy s informačným materiálom o právach leteckých cestujúcich, ktorý pripravila Komisia.

6.5 PUBLIKÁCIE

Ombudsman má záujem osloviť čo najširšie publikum s cieľom zvýšiť informovanosť o svojej práci pri brání správy EÚ na zodpovednosť. V roku 2007 bolo vydaných a distribuovaných zainteresovaným stranám niekoľko publikácií s cieľom informovať hlavné zainteresované strany a širokú verejnosť o činnosti Európskeho ombudsmana a o službách, ktoré môže ponúknuť občanom a obyvateľom EÚ. Všetky publikácie ombudsmana sú k dispozícii na jeho internetovej stránke <http://www.ombudsman.europa.eu> a dajú sa bezplatne získať z kníhkupectva EÚ na <http://bookshop.europa.eu>.

Pre podniky a organizácie bol v roku 2007 mimoriadne zaujímavý nový informačný hárok, v ktorom sa stručne vysvetľuje, čo môže ombudsman pre tieto subjekty urobiť. Informačný hárok bol distribuovaný spolu s inými relevantnými materiálmi v rámci zásielkovej kampane zameranej na potenciálnych sťažovateľov. V priebehu kampane sa osobitná pozornosť sústredila na obchodné komory a právnické firmy v celej EÚ a poslalo sa im 5 000 adresných zásielok. Úspešnosť tejto kampane preukázali žiadosti o zastanie tisícok ďalších výtlačkov publikácií ombudsmana, ktoré prišli v roku 2007.

6.6 ONLINE KOMUNIKÁCIA

Komunikácia elektronickou poštou

V apríli 2001 bol na internetovú stránku pridaný formulár sťažnosti, ktorú je možné predložiť elektronicky v 12 jazykoch. Po rozšírení Európskej únie 1. mája 2004 bol formulár sprístupnený v ďalších deviatich jazykoch. V decembri 2006 v rámci prípravy na ďalšie rozšírenie Európskej únie 1. januára 2007 bol na internetovú stránku pridaný formulár v bulharčine a rumunčine. Viac ako 58 % všetkých sťažností, ktoré ombudsman dostal v roku 2007 bolo podaných cez internet, z čoho veľká časť bola prijatá prostredníctvom elektronického formulára sťažnosti.

V roku 2007 prišlo do hlavnej schránky elektronickej pošty ombudsmana celkom 7 273 e-mailov so žiadosťou o informácie. Z tohto počtu 3 127 e-mailov boli hromadné správy zaslané občanmi a týkali sa sťažností, ktoré Európsky ombudsman dostal, pričom 4 146 e-mailov boli individuálne žiadosti o informácie. K otázkam, ktorých sa hromadné žiadosti týkali, patrí budovanie vysokonapäťového vedenia prepájajúceho španielske a francúzske elektrické siete a údajné rozhodnutie orgánov v španielskom regióne Valencia prerušiť vysielanie katalánskeho televízneho kanála. Na všetky takéto e-maily bola zaslaná odpoveď s vysvetlením situácie v súvislosti s postupom ombudsmana pri riešení príslušnej sťažnosti.

Príslušný zamestnanec ombudsmana odpovedal individuálne na každú zo 4 146 individuálnych žiadostí o informácie. Na porovnanie v roku 2006 to bolo 3 500 žiadostí a 3 200 v roku 2005.

Príprava internetovej stránky

Internetová stránka ombudsmana bola vytvorená v júli 1988. Počas roku 2007 Web Developer Európskeho ombudsmana pokračoval v úzkej spolupráci s vedúcimi komunikačného útvaru, ako aj technickými službami Európskeho parlamentu pri príprave transformácie internetovej stránky ombudsmana na modernú, dynamickú, informatívnu, interaktívnu a neustále sa vyvíjajúcu službu pre občanov. Spustenie novej internetovej stránky je naplánované na prvý polrok 2008.

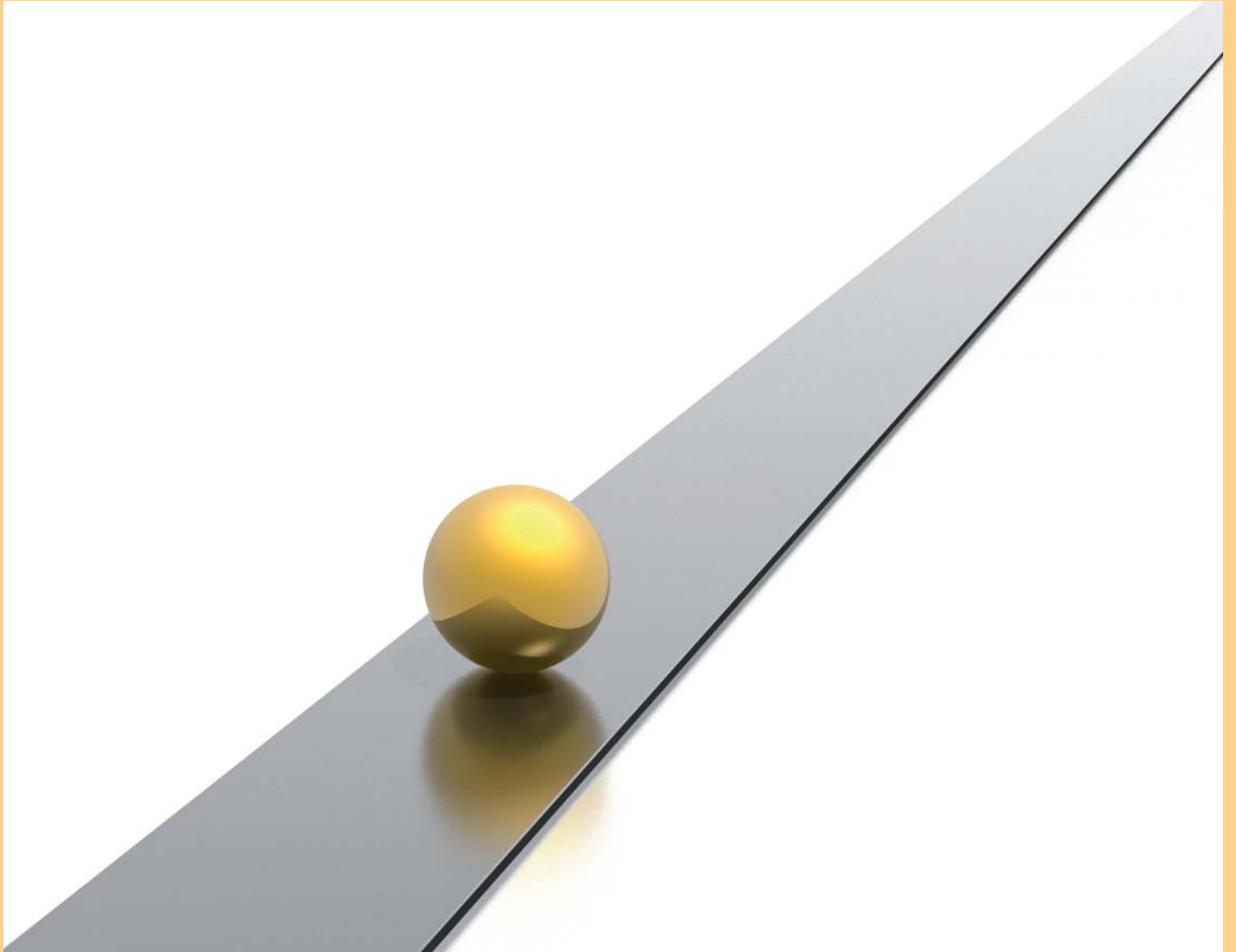
Od 1. januára do 31. decembra 2007 navštívilo internetovú stránku ombudsmana 449 418 jednotlivých návštevníkov. Najčastejšie boli navštevované stránky v anglickom jazyku, potom francúzske, španielske, nemecké a talianske stránky. Pokiaľ ide o geografický pôvod návštev, najväčší počet návštevníkov pochádzal z Talianska, za nimi nasledovali návštevníci zo Španielska, Švédska, Spojeného kráľovstva a Nemecka. Na internetovej stránke ombudsmana sa v časti

vyhradenej pre odkazy nachádzajú odkazy na národných a regionálnych ombudsmanov v celej Európe. Počas roku 2007 sa uskutočnilo 82 000 návštev stránok vyhradených pre odkazy, čo jasne poukazuje na pridanú hodnotu pre občanov služieb poskytovaných prostredníctvom Európskej siete ombudsmanov.

S cieľom zabezpečiť, aby internetová stránka ombudsmana zostala na poprednom mieste v rámci internetových stránok EÚ, sa úrad ombudsmana v priebehu roku 2007 zúčastňoval na práci Medziinštitucionálneho internetového redakčného výboru (CEiii).

PRÍLOHY

7

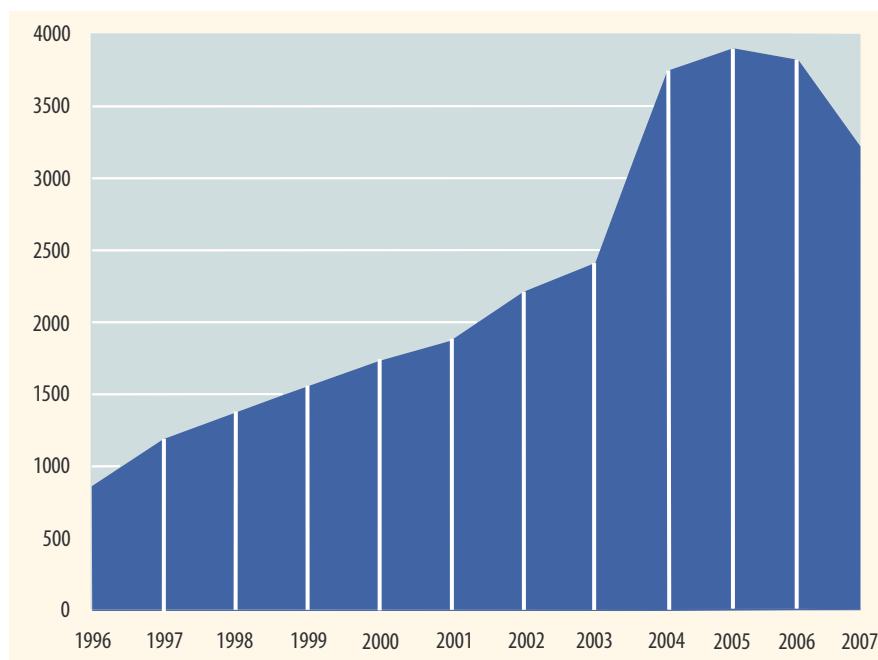

A ŠTATISTIKA

1 PRÍPADY RIEŠENÉ V ROKU 2007

1.1 CELKOVÝ POČET PRÍPADOV V ROKU 2007.....	3 760
– vyšetovania neuzavreté do 31. 12. 2006	332 ¹
– sťažnosti čakajúce na rozhodnutie o prípustnosti k 31. 12. 2006	211
– sťažnosti prijaté v roku 2007.....	3 211
– vlastné podnety Európskeho ombudsmana	6

Počet sťažností prijatých v rokoch 1996-2007

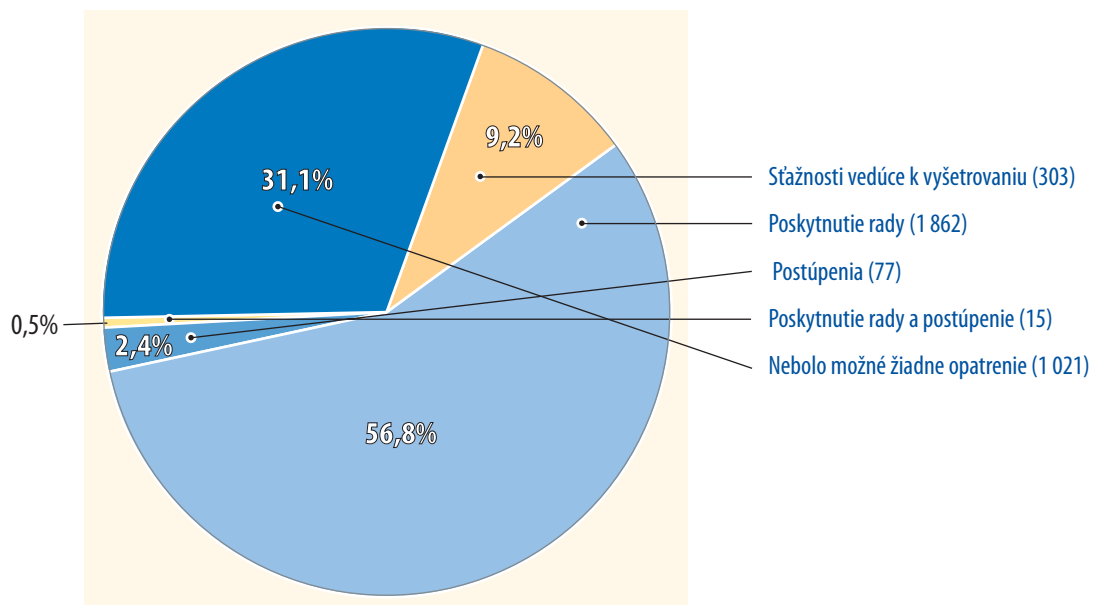
1.2 UKONČENÉ PRESKÚMANIE PRÍPUSTNOSTI/NEPRÍPUSTNOSTI.....	95 %
--	-------------

¹ Z nich deväť prípadov vyšetruval Európsky ombudsman z vlastného podnetu a 323 na základe sťažností.

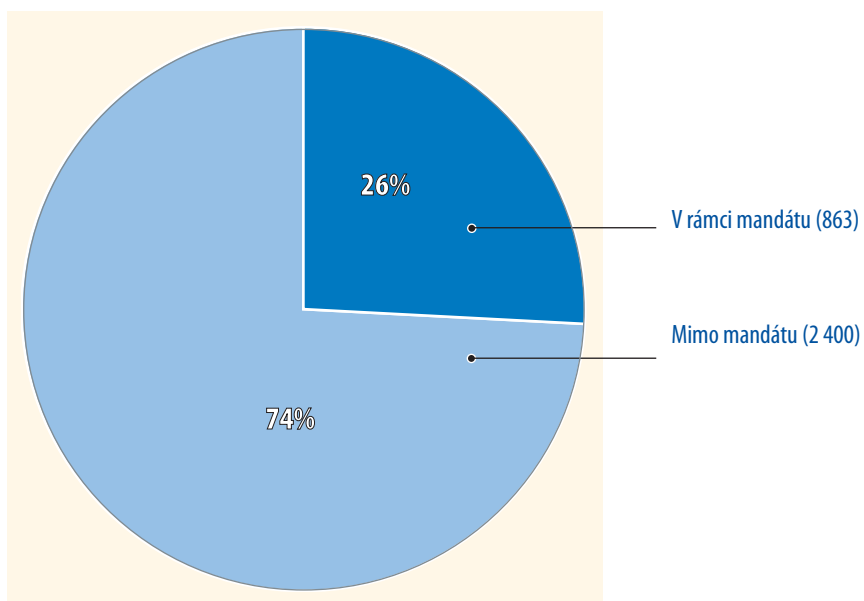

1.3 KLASIFIKÁCIA SŤAŽNOSTÍ

Podľa druhu opatrenia, ktoré Európsky ombudsman vykonal v prospech sťažovateľov

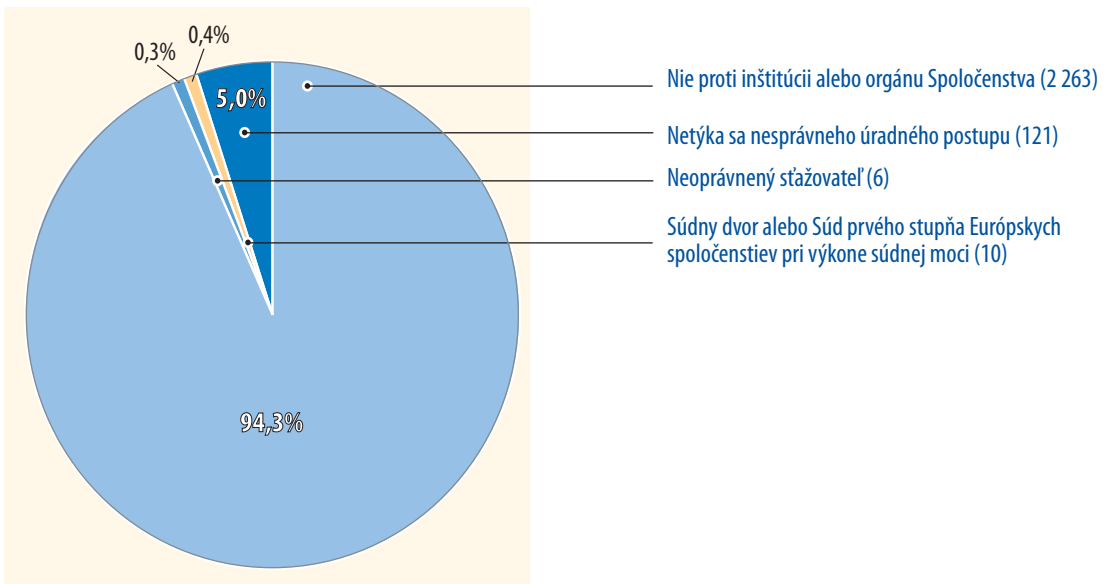

V súlade s mandátom Európskeho ombudsmana

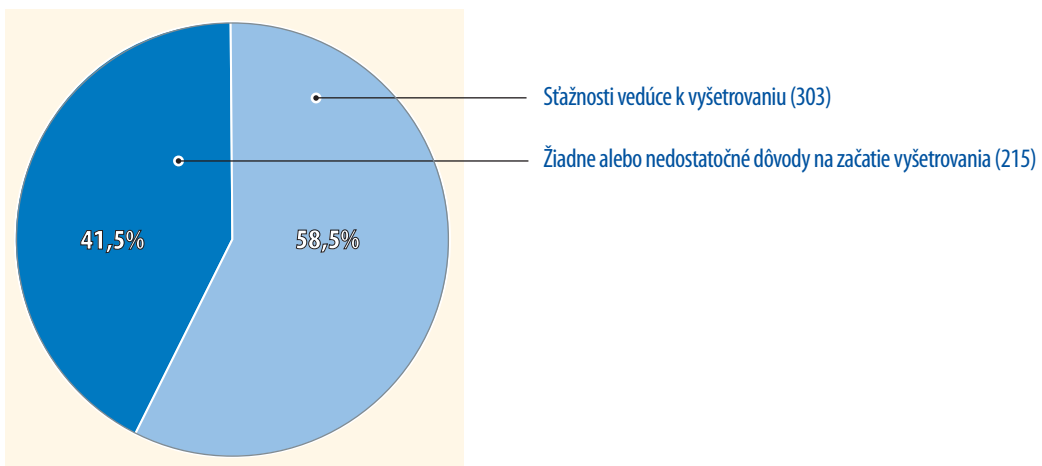

Mimo mandátu

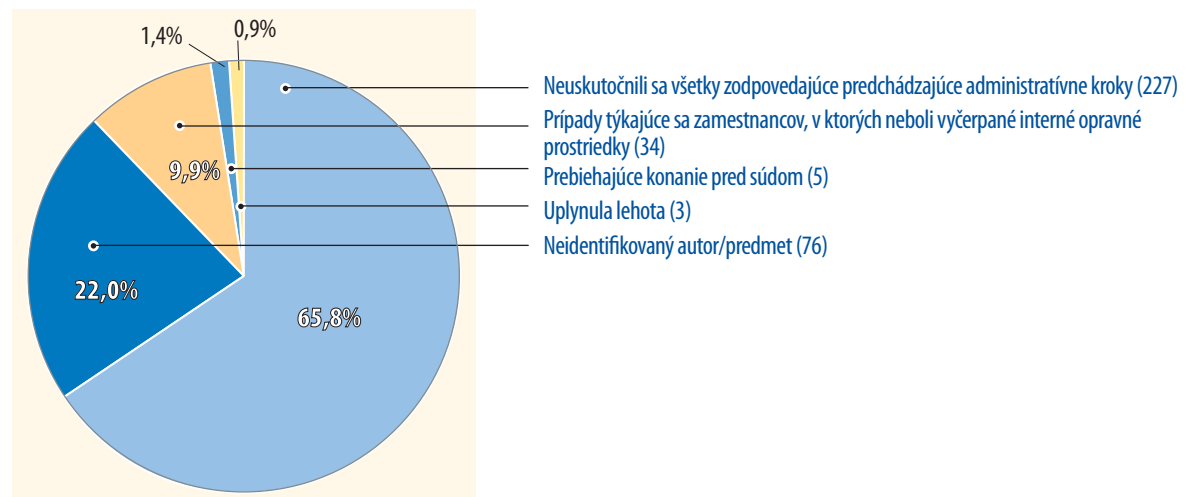

V rámci mandátu

Prípustné sťažnosti

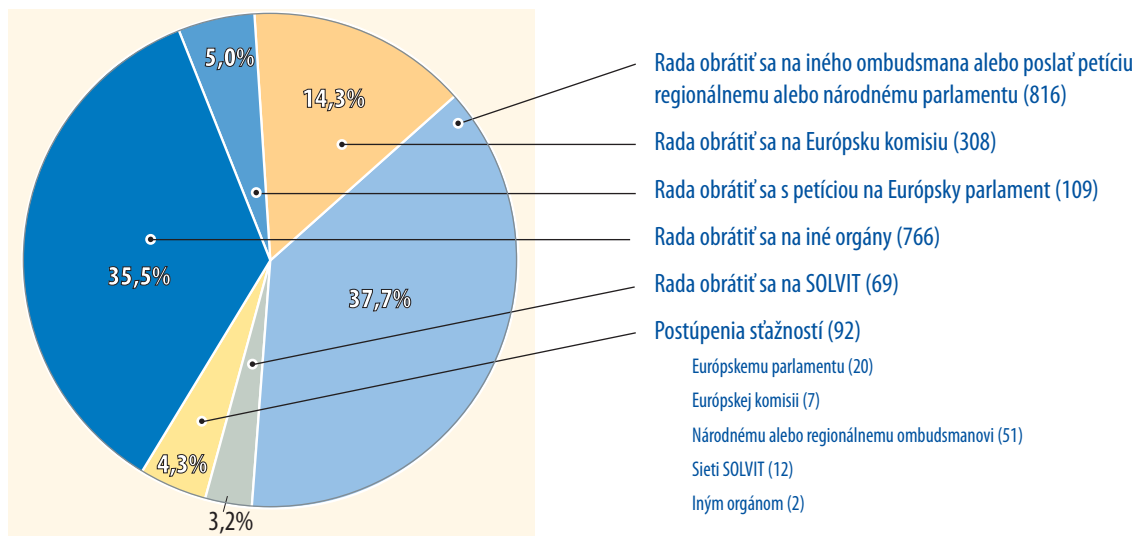
Nepripustné sťažnosti

2 POSTÚPENIA A POSKYTNUTIE RADY

(V niektorých prípadoch sa poskytla viac než jedna rada)

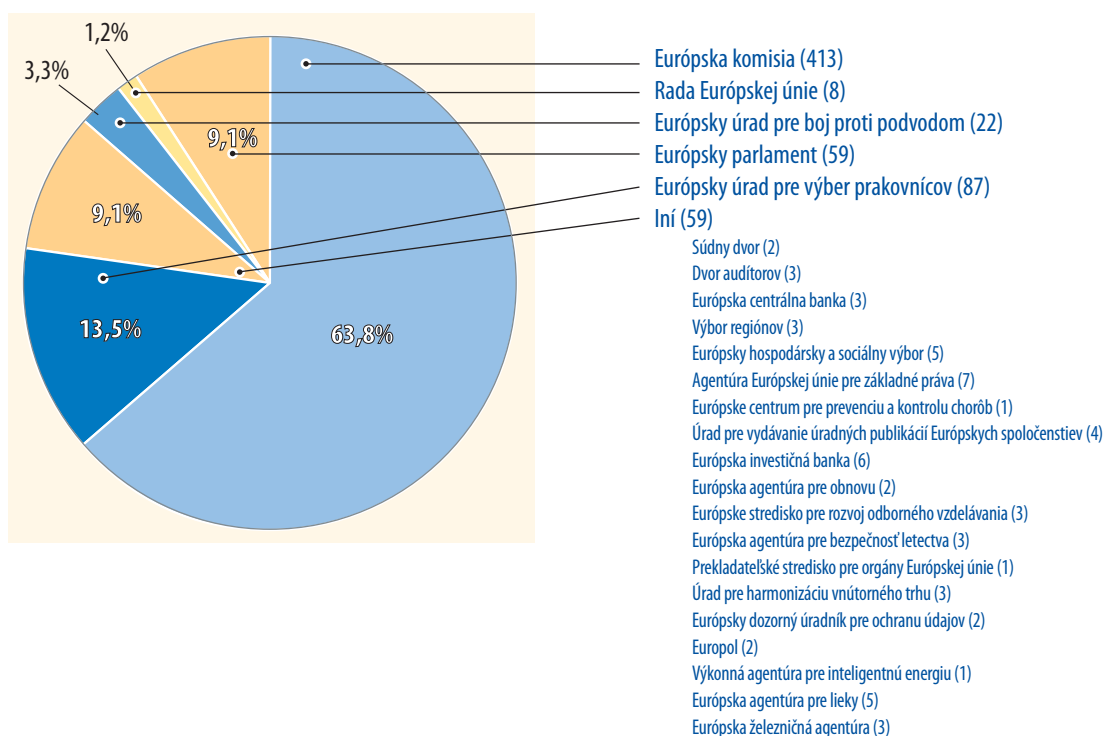

3 PRÍPADY VYŠETROVANÉ V ROKU 2007 641

V roku 2007 Európsky ombudsman vyšetroval 641 prípadov, 309 vyšetrovaní sa začalo v roku 2007 (z toho šesť z vlastného podnetu) a 332 vyšetrovaní nebolo uzavretých k 31. 12. 2006 (z toho deväť z vlastného podnetu).

3.1 VYŠETROVANÉ INŠTITÚCIE A ORGÁNY

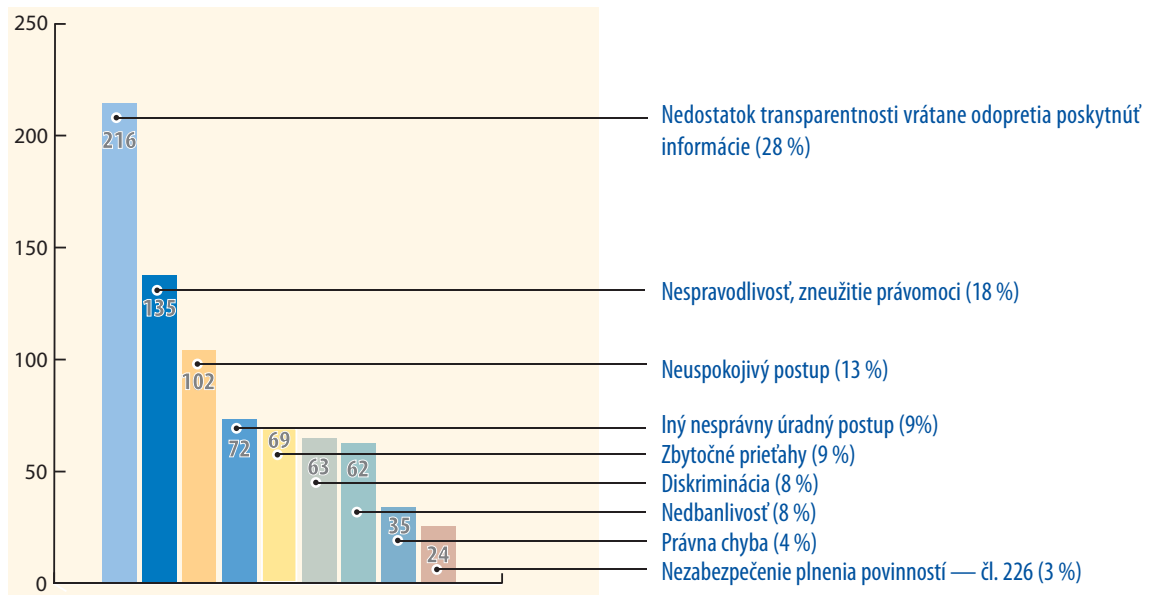
(V niektorých prípadoch sa vyšetrovanie týkalo dvoch alebo viac inštitúcií alebo orgánov)

3.2 TYP ÚDAJNÉHO NESPRÁVNEHO ÚRADNÉHO POSTUPU

(V niektorých prípadoch sa uvádzajú dva alebo viac typov nesprávneho úradného postupu)

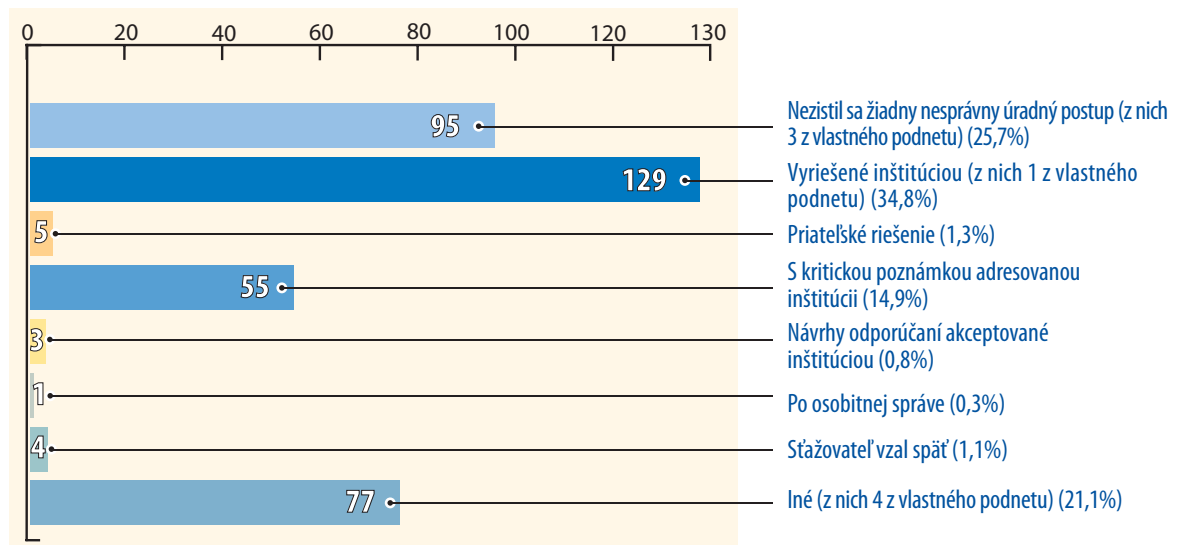

3.3 NÁVRHY PRIATEĽSKÉHO RIEŠENIA, NÁVRHY ODPORÚČANÍ A OSOBITNÉ SPRÁVY V ROKU 2007

– Návrhy priateľského riešenia	30
– Návrhy odporúčaní	8
– Osobitná správa	1

3.4 UZAVRETÉ VYŠETROVANIA..... 348²

(Vyšetovania boli uzavreté z jedného alebo viacerých uvedených dôvodov)

2

Z nich sedem z vlastného podnetu ombudsmana.

4 PÔVOD SŤAŽNOSTÍ REGISTRovaných V ROKU 2007

4.1 ZDROJ SŤAŽNOSTÍ

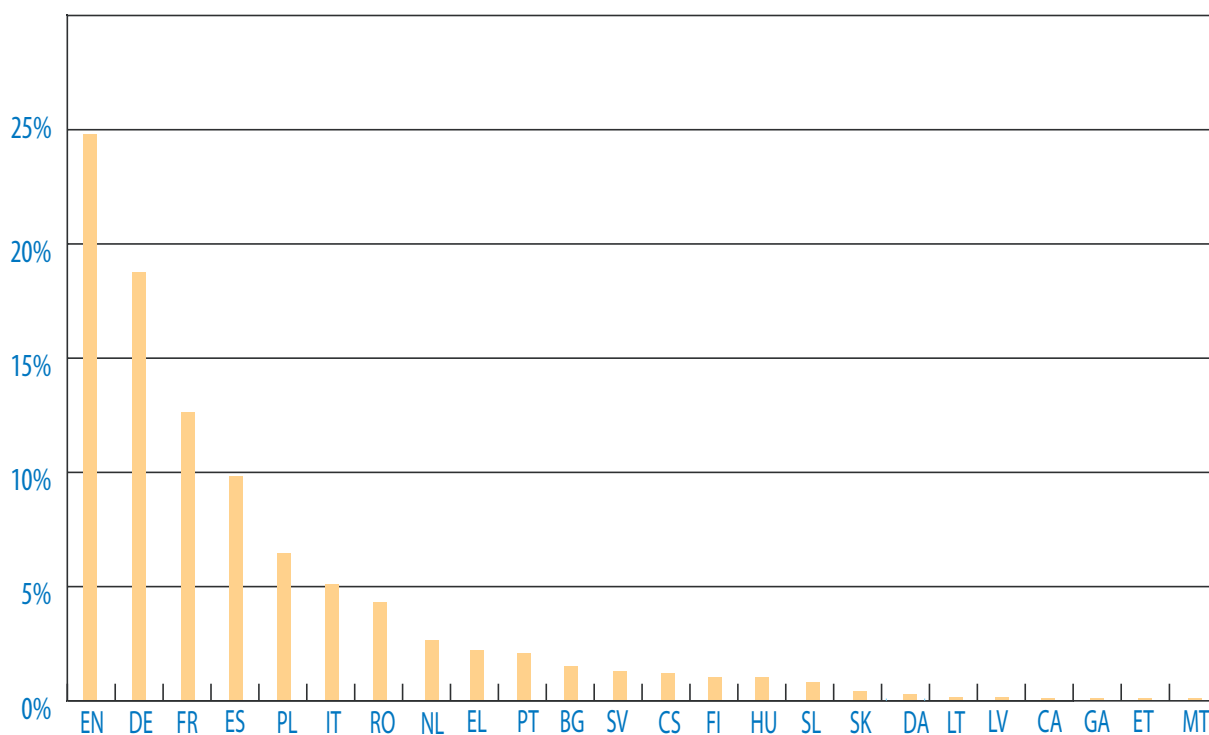

Spoločnosti a združenia
4,8 % (155)

Jednotliví občania
95,2 % (3 056)

4.2 ROZDELENIE SŤAŽNOSTÍ PODEĽA JAZYKOV

4.3 GEOGRAFICKÝ PÔVOD SŤAŽNOSTÍ

Krajina	Počet sťažností	% sťažností	% obyvateľ'stva EÚ	Miera ¹
Luxembursko	44	1,4	0,1	13,6
Malta	26	0,8	0,1	10,0
Cyprus	46	1,4	0,2	8,9
Slovinsko	39	1,2	0,4	3,0
Belgicko	182	5,7	2,1	2,6
Bulharsko	91	2,8	1,6	1,8
Fínsko	62	1,9	1,1	1,8
Írsko	43	1,3	0,9	1,5
Grécko	106	3,3	2,3	1,5
Rakúsko	75	2,3	1,7	1,4
Portugalsko	91	2,8	2,1	1,3
Španielsko	351	10,9	9,0	1,2
Rumunsko	162	5,0	4,4	1,2
Švédsko	61	1,9	1,8	1,0
Maďarsko	67	2,1	2,0	1,0
Nemecko	507	15,8	16,6	1,0
Česká republika	59	1,8	2,1	0,9
Poľsko	214	6,7	7,7	0,9
Slovensko	27	0,8	1,1	0,8
Holandsko	74	2,3	3,3	0,7
Francúzsko	251	7,8	12,8	0,6
Litva	12	0,4	0,7	0,5
Lotyšsko	8	0,2	0,5	0,5
Dánsko	18	0,6	1,1	0,5
Taliansko	182	5,7	11,9	0,5
Estónsko	4	0,1	0,3	0,5
Spojené kráľovstvo	156	4,9	12,3	0,4
Ostatné	200	6,2		
Neznáme	53	1,7		

¹ Tento údaj bol vypočítaný ako podiel percenta sťažností a percenta obyvateľ'stva. Ak je väčší ako 1, znamená to, že v dotknutej krajine sa podáva ombudsmanovi viac sťažností, než by sa dalo očakávať vzhľadom na počet jej obyvateľov. Všetky údaje v tabuľke sú zaokrúhlené na jedno desiatinné miesto.

B ROZPOČET OMBUDSMANA

Nezávislý rozpočet

Od 1. januára 2000 je rozpočet ombudsmana nezávislým oddielom rozpočtu Európskej únie (oddiel VIII)¹.

Štruktúra rozpočtu

Rozpočet ombudsmana je rozdelený do troch hláv. Hlava 1 obsahuje mzdy, príplatky a iné výdavky súvisiace so zamestnancami. Hlava 2 rozpočtu sa týka budov, zariadenia a rôznych prevádzkových výdavkov. Hlava 3 obsahuje výdavky vyplývajúce zo všeobecných funkcií, ktoré inštitúcia vykonáva.

Spolupráca s Európskym parlamentom

Aby sa predišlo zbytočnej duplicite administratívnych a technických pracovníkov, niektoré zo služieb, ktoré ombudsman potrebuje pre vykonávanie svojich funkcií, poskytuje alebo zabezpečuje Európsky parlament. Spolupráca medzi Európskym ombudsmanom a Európskym parlamentom umožnila významné racionalizačné úspory rozpočtu Spoločenstva. Súčasnú dohodu o spolupráci podpísal 15. marca 2006 predseda Parlamentu a Európsky ombudsman a nadobudla účinnosť v apríli 2006. Jej cieľom je zachovať intenzívnu spoluprácu s Parlamentom vo všetkých oblastiach, kde je možné dosiahnuť výrazné úspory z rozsahu a rozpočtové úspory. Európsky parlament bude preto naďalej poskytovať ombudsmanovi služby v mnohých oblastiach vrátane budov, informačnej technológie, komunikácií, zdravotníckych služieb, vzdelávania, prekladov a tlmočenia. Súčasná dohoda umožňuje prehľadnosť, pokiaľ ide o cenovú politiku. Za služby sa bude platiť na základe spravodlivého, transparentného a primeraného odhadu nákladov s výnimkou nákladov za audit a účtovníctvo, za ktoré sa platí paušálna suma. Toto tiež poukazuje na samostatnosť ombudsmana v riadení zamestnancov a vo finančných záležitostiach.

Rozpočet v roku 2007 a 2008

V nasledovnej tabuľke sa uvádza rozpočet ombudsmana rozdelený do troch položiek. Uvádza sa v nej tiež, ako sa využili rozpočtové prostriedky v roku 2007 a vývoj rozpočtu medzi rokom 2007 a 2008. Ďalej vyjadruje počet pracovných miest v pláne pracovných miest ombudsmana.

(v eurách)

Hlava	Položka	2007		2008
		Rozpočtové prostriedky	Vyčlenené rozpočtové prostriedky	Rozpočtové prostriedky
1	Výdavky súvisiace s osobami, ktoré pracujú v inštitúcii	6 150 300	5 950 031	6 436 000
2	Budovy, nábytok zariadenie a rôzne prevádzkové výdavky	1 251 500	1 309 867	1 345 000
3	Výdavky vyplývajúce zo všeobecných funkcií, ktoré inštitúcie vykonávajú	751 000	729 586	724 770
Celkové výdavky		8 152 800	7 989 484	8 505 770
Počet pracovných miest		57		57

¹ Nariadenie Rady (ES, ESUO, Euratom) č. 2673/1999 z 13. decembra 1999, ktorým sa mení a dopĺňa finančné nariadenie z 21. decembra 1977, ktoré sa uplatňuje na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev, Ú. v. ES 1999 L 326, s. 1.

C PERSONÁL

Na zabezpečenie riadneho výkonu úloh spojených s vybavovaním sťažností na nesprávny úradný postup v 23 jazykoch Zmluvy a poskytovanie informácií občanom a obyvateľom EÚ s cieľom zvýšiť povedomie o práve sťažovať sa ombudsmana podporuje kvalifikovaný viacjazyčný personál. Táto príloha obsahuje úplný zoznam zamestnancov v roku 2007, názvy ich pracovných miest a kontaktné údaje a popis práce, ktorú vykonávajú jednotlivé oddelenia a útvary v rámci úradu. Končí krátkym prehľadom schôdzí zamestnancov, ktoré sa uskutočnili počas roku.

EURÓPSKY OMBUDSMAN

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Európsky ombudsman

Nikiforos DIAMANDOUROS sa narodil v Aténach v Grécku 25. júna 1942. Za Európskeho ombudsmana bol zvolený 15. januára 2003. Do úradu nastúpil 1. apríla 2003 a 11. januára 2005 bol znovuzvolený na päťročné funkčné obdobie.

Od roku 1998 do roku 2003 bol prvým národným ombudsmanom Grécka. Od roku 1993 bol profesorom komparatívnej politiky na Katedre politických vied a verejnej správy Univerzity v Aténach (v súčasnosti neaktívnym). Od roku 1995 do roku 1998 pôsobil ako riaditeľ a predseda gréckeho Národného strediska pre sociálny výskum (EKKE).

Titul B.A. z politických vied získal na Univerzite v Indiane (1963) a tituly M.A. (1965), M.Phil. (1969) a Ph.D. (1972) v rovnakej oblasti na Kolumbijskej univerzite. Pred nástupom na fakultu Univerzity v Aténach v roku 1988 zastával učiteľské a výskumné pozície na Štátnej univerzite v New Yorku a Kolumbijskej univerzite (1973 - 1978). Od roku 1980 do roku 1983 pôsobil ako riaditeľ pre rozvoj na Aténskej vysokej škole v Aténach (Grécko). Od roku 1983 do roku 1988 bol programovým riaditeľom pre západnú Európu a Blízky a Stredný Východ v Rade pre výskum v oblasti sociálnych vied v New Yorku. Od roku 1988 do roku 1991 bol riaditeľom gréckeho Inštitútu pre medzinárodné a strategické štúdie v Aténach, výskumnej organizácie orientovanej na politiku zriadenej s pomocou spoločného financovania z Fordovej a MacArthurovej nadácie. V roku 1997 zastával pozíciu hosťujúceho profesora politických vied v Stredisku Juana Marcha pre pokročilé štúdiá v oblasti sociálnych vied (Madrid).

Pôsobil ako predseda gréckeho Združenia politických vied (1992 - 1998) a Združenia moderných gréckych štúdií v Spojených štátoch (1985 - 1988). V rokoch 1999 až 2003 pôsobil ako člen Národnej komisie Grécka pre ľudské práva a od roku 2000 do roku 2003 bol členom Gréckej národnej rady pre reformu správy. V rokoch 1988 až 1995 bol spolupredsedom Podvýboru Rady pre sociálny vedecký výskum pre južnú Európu v New Yorku, ktorého činnosť bola financovaná z grantu nadácie Volkswagenu. Je tiež spoločným generálnym redaktorom série o novej južnej Európe a príjemcom výskumných grantov Fulbrightovej a národnej nadácie pre humanitné vedy.

Je autorom mnohých publikácií o politike a histórii Grécka, južnej Európy a juhovýchodnej Európy, presnejšie o demokratizácii, budovaní štátu a národa a vzťahu medzi kultúrou a politikou.

SEKRETARIÁT EURÓPSKEHO OMBUDSMANA

Sekretariát Európskeho ombudsmana je zodpovedný za fungovanie osobného oddelenia ombudsmana. Riadi agendu ombudsmana, koordinuje jeho prijatú a odoslanú korešpondenciu, radí v oblasti vzťahov s ostatnými inštitúciami a orgánmi EÚ, zaoberá sa protokolárnymi aspektmi práce inštitúcie a vykonáva všeobecné sekretárske úlohy pre ombudsmana.

Nicholas CATEPHORES

Asistent Európskeho ombudsmana

Tel. +33 3 88 17 23 83

Kelly KOUNDOURI

Sekretárka Európskeho ombudsmana

Tel. +33 3 88 17 25 28

GENERÁLNY TAJOMNÍK

Generálny tajomník pomáha a radí ombudsmanovi pri riešení sťažností a vyšetrovaní. Koordinuje vzťahy medzi úradom ombudsmana a inými Európskymi inštitúciami a má rozhodujúcu úlohu v rozvíjaní vzťahov s úradmi ombudsmanov v celej Európe a informovaní európskych občanov. Radí ombudsmanovi v oblasti usporiadania a riadenia úradu, pri plánovaní jeho aktivít a monitorovaní jeho práce a výkonu a tiež zabezpečovaní jej všeobecnej koordinácie.

Po vymenovaní pána Iana HARDENA na miesto generálneho tajomníka 1. augusta 2006 a do ukončenia náborového konania na nového vedúceho právneho oddelenia pán HARDEN vykonával úlohy vedúceho právneho oddelenia do 30. júna 2007.

Ian HARDEN

Generálny tajomník

Tel. +33 3 88 17 23 84

Ian HARDEN sa narodil 22. marca 1954 v Norwichi v Anglicku. Študoval právo na Churchillovej vysokej škole v Cambridge a v roku 1975 získal titul BA (bakalár) s červeným diplomom a titul LLB (bakalár práv) v roku 1976. Po ukončení štúdia nastúpil na Právnickú fakultu na Sheffieldskej univerzite, kde prednášal ako vysokoškolský asistent od roku 1976 do 1990, ako vysokoškolský učiteľ od roku 1990 do 1993, ako docent od roku 1993 do 1995 a v roku 1995 získal titul profesor verejného práva. Nastúpil do úradu Európskeho ombudsmana ako hlavný právny poradca v roku 1996, od roku 1997 do 1999 bol vedúcim sekretariátu a potom vedúcim právneho oddelenia od roku 2000. Za generálneho tajomníka úradu ombudsmana bol vymenovaný 1. augusta 2006. Je autorom alebo spoluautorom mnohých publikácií o práve EÚ a verejnom práve vrátane *The Contracting State (Uzatvorenie zmluvy so štátom)* (Buckingham: Open University Press, 1992); *Flexible Integration: Towards a more effective and democratic Europe (Pružná integrácia: smerom k efektívnejšej a demokratickej Európe)* (Londýn CEPR, 1995), a *European Economic and Monetary Union: The Institutional Framework (Európska hospodárska a menová únia: inštitucionálny rámec)* (Kluwer Law International, 1997). Je členom *Association française de droit constitutionnel* a „Study of Parliament Group“ (Kabinet parlamentnej skupiny) v Spojenom kráľovstve a čestným profesorom na Sheffieldskej univerzite.

Murielle RICHARDSON

Asistentka vedúceho právneho oddelenia (do 30. 6. 2007)

Asistentka generálneho sekretára (od 1. 7. 2007)

Tel. +33 3 88 17 23 88

PRÁVNE ODDELENIE

Právne oddelenie sa skladá najmä z právnikov, ktorí analyzujú sťažnosti, ktoré Európsky ombudsman prijme, a vykonávajú vyšetrenie pod dohľadom vedúceho právneho oddelenia a štyroch vedúcich právnych skupín. Vedúci právneho oddelenia tiež radí ombudsmanovi vo veci právnej stratégie a smerovania inštitúcie a riadi oddelenie. Asistentka vedúceho právneho oddelenia zabezpečuje vykonávanie vnútornej kontroly kvality a manažérskych informačných systémov a koordinuje príspevok oddelenia k výročnej správe. Dohliada aj na sekretariát pre vybavovanie sťažností.

V roku 2007 malo oddelenie celkovo 23 zamestnancov, pozostávalo z vedúceho právneho oddelenia, siedmich hlavných právnych poradcov, z ktorých štyria pôsobia ako vedúci právnych skupín, 12 právnikov, jedného právnika lingvistu, právneho asistenta a asistenta vedúceho právneho oddelenia. Právne oddelenie viedlo v roku 2005 šesťnásť sťažistov.

Dňa 1. júla 2007 bol pán João SANT'ANNA vymenovaný za vedúceho právneho oddelenia na základe otvoreného náborového konania. Pán SANT'ANNA nastúpil do úradu Európskeho ombudsmana ako vedúci oddelenia správy a financií v roku 2000 a dočasne naďalej vykonáva úlohy vedúceho tohto oddelenia.

João SANT'ANNA

Vedúci právneho oddelenia (od 1. 7. 2007)

Tel. +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA sa narodil v Setúbale v Portugalsku 3. mája 1957. Študoval právo na Univerzite v Lisabone od roku 1975 do roku 1980 a v roku 1981 sa v Lisabone zaregistroval ako advokát. V rokoch 1980 až 1982 pracoval ako právnik v právnej a administratívnej divízii portugalského ministerstva vnútorných vecí pre lisabonský región. V rokoch 1982 až 1984 pokračoval v štúdiu práva v oblasti práv duševného vlastníctva na Univerzite Ludwiga-Maximiliána a na Inštitúte Maxa Plancka v Mníchove. Po návrate do Portugalska v roku 1984 bol menovaný za vedúceho právnej a administratívnej divízie portugalského ministerstva vnútorných vecí pre lisabonský región. V roku 1986 sa stal zamestnancom vo verejnej službe Európskeho parlamentu a pracoval na Generálnom riaditeľstve pre informácie a verejné vzťahy, pre výskum, pre personál a financie a nakoniec v právnej službe Európskeho parlamentu. Do úradu Európskeho ombudsmana nastúpil ako vedúci oddelenia správy a financií v roku 2000. Za vedúceho právneho oddelenia bol vymenovaný 1. júla 2007.

Nelius CAREY

Právnik lingvista

Tel. +33 3 88 17 25 63

Isabelle FOUCAUD

*Asistentka vedúceho právneho oddelenia
(od 1. 7. 2007)*

Tel. +33 3 88 17 23 91

PRÁVNICI

Právnicki sa zaoberajú sťažnosťami, ktoré môžu byť predložené ombudsmanovi v ktoromkoľvek z 23 jazykov Európskej únie uvedených v Zmluve. Tiež navrhujú a vykonávajú vyšetrovania z vlastného podnetu, odpovedajú na žiadosti o informácie od občanov, poskytujú pomoc ombudsmanovi v právnych záležitostiach, radia vo veci právnych konaní, vývoja a tradícií vo svojich príslušných členských štátoch a zastupujú ombudsmana na niektorých verejných podujatiach.

Ioannis DIMITRAKOPOULOS

Vedúci právnej skupiny
Hlavný právny poradca
Tel. +33 3 88 17 37 68

Sabina BALAŽIČ

Právnička (do 30. 9. 2007)

Peter BONNOR

Právnik
Tel. +33 3 88 17 25 41

Daniel KOBLENCZ

Právnik
Tel. +32 2 284 38 31

Gerhard GRILL

Vedúci právnej skupiny
Hlavný právny poradca
Tel. +33 3 88 17 24 23

Violetta DIMOVA

Právnička (od 1. 2. 2007)
Tel. +33 3 88 17 25 63

Bernhard HOFSTÖTTER

Právnik (od 1. 9. 2007)
Tel. +33 3 88 17 81 05

Marta HIRSCH-ZIEMBIŃSKA

Vedúca právnej skupiny
Hlavná právna poradkyňa
Tel. +33 3 88 17 27 46

Benita BROMS

Vedúca bruselskej pobočky
Hlavná právna poradkyňa
Tel. +32 2 284 25 43

Juliano FRANCO

Právnik
Tel. +33 3 88 17 21 51

Tina NILSSON

Právnička
Tel. +32 2 284 14 17

Tea SEVÓN

Právnička (od 1.10. 2007)
Tel. +32 2 284 21 80

Wiebke PANKAUKE

Právnička
Tel. +33 3 88 17 24 02

Olivier VERHEECKE

Hlavný právny poradca
Tel. +32 2 284 20 03

Raluca TRASCA

Právnička (od 16. 4. 2007)
Tel. +33 3 88 17 31 08

Branislav URBANIČ

Právnik
Tel. +33 3 88 17 27 14

Fergal Ó REGAN
Vedúci právnej skupiny
Hlavný právny poradca
Tel. +33 3 88 17 67 84

Elodie BELFY
Právna asistentka
Tel. +32 2 284 39 01

Marjorie FUCHS
Právnička
Tel. +33 3 88 17 40 78

José MARTÍNEZ ARAGÓN
Hlavný právny poradca
Tel. +33 3 88 17 24 01

Beatriz MENÉNDEZ ALLER
Právnička (do 15. 11. 2007)

Ida PALUMBO
Právnička
Tel. +33 3 88 17 23 85

STÁŽISTI

Marta ARIAS DIAZ
(do 31. 8. 1993)

Elsa BERNARD
(do 30. 4. 2007)

Clelia CASALINO
(od 15. 2. 2007)

Caroline DIETZEL
(od 1. 9. 2007)

Ramin FARINPOUR
(do 31. 8. 2007)

Tobias JAMES
(od 1. 9. 2007)

Farah JERAJ
(do 31. 7. 2007)

Tomasz KODRZYCKI
(od 1. 9. 2007)

Beata KULPACZYNSKA
(do 31. 8. 2007)

Angela LINDBERG
(od 1. 9. 2007)

Samir MOHAMED GHARBAOUI
(od 1. 9. 2007)

Christopher MILNES
(od 1. 9. 2007)

Zvi RAMAN
(do 31. 8. 2007)

Louise RICHARD
(od 1. 9. 2007)

Giorgio RIZZELLO
(do 9. 2. 2007)

Brigita SABALIAUSKAITE
(do 31. 8. 2007)

Axel SCHNEIDER
(do 31. 7. 2007)

Elena TZOULIA
(od 1. 3. 2007)

ODDELENIE SPRÁVY A FINANCIÍ

Oddelenie správy a financií je zodpovedné za všetku prácu úradu ombudsmana, ktorá priamo nesúvisí s riešením sťažností a vedením vyšetrovania. Pozostáva z troch sektorov – administratívneho sektora, finančného sektora a komunikačného sektora. Vedúci oddelenia správy a financií koordinuje celkovú prácu oddelenia. V tejto pozícii je zodpovedný za všeobecnú organizáciu a prevádzku úradu, personálnu politiku v úrade, navrhovanie a realizáciu rozpočtovej a finančnej stratégie inštitúcie a za zastupovanie ombudsmana na množstve medziinštitucionálnych fór. V roku 2007 malo oddelenie celkovo 34 zamestnancov.

João SANT'ANNA

Vedúci oddelenia správy a financií (dočasne)

Tel. +33 3 88 17 53 46

SEKRETARIÁT PRE VYBAVOVANIE SŤAŽNOSTÍ

Sekretariát pre vybavovanie sťažností je zodpovedný za registráciu, distribúciu a ďalšie sledovanie sťažností predložených Európskemu ombudsmanovi. Tento sekretariát zabezpečuje, aby sa všetky sťažnosti zaregistrovali do databázy, potvrdili a postúpili právnomu oddeleniu. Je zodpovedný za riadenie všetkej prichádzajúcej a odchádzajúcej korešpondencie súvisiacej so sťažnosťami, pričom zabezpečuje, že záznamy o sťažnostiach v databáze sú aktualizované počas celého postupu riešenia sťažnosti, sleduje dodržiavanie termínov, vydáva štatistiky súvisiace so sťažnosťami a registruje dokumenty súvisiace so sťažnosťami. Pracuje priamo pod dohľadom asistentky vedúceho právneho oddelenia.

Séverine BEYER

Sekretárka

Tel. +33 3 88 17 23 93

Isabelle LECESTRE

Sekretárka

Tel. +33 3 88 17 24 29

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA

Sekretár

Tel. +33 3 88 17 20 91

Oualiba MAKHLOUFIA

Sekretárka

Tel. +33 3 88 16.40.71

Evelyne BOUTTEFROY

Sekretárka

Tel. +33 3 88 17 24 13

Ana MORAIS GASPAR

Sekretárka (od 1. 10. 2007)

Tel. +33 3 88 16 63 10

Elaine DRAGO

Sekretárka

Tel. +33 3 88 17 33 31

Christelle THEROUSE

Sekretárka (od 16. 7. 2007)

Tel. +33 3 88 16 40 71

Véronique FOREAU

Sekretárka

Tel. +33 3 88 17 34 99

Caroline ZINCK

Sekretárka

Tel. +33 3 88 17 40 51

ADMINISTRATÍVNY SEKTOR

Úlohy administratívneho sektora sú rozsiahle. Patrí k nim nábor a riadenie zamestnancov, vybavovanie prijatej a odchádzajúcej korešpondencie, telefónna ústredňa, infraštruktúra úradu, koordinácia prekladu dokumentov, organizácia a riadenie právnej referenčnej knižnice a dokumentačná a archivačná politika inštitúcie. Tento sektor je tiež zodpovedný za politiku informačných technológií inštitúcie a za napĺňanie potrieb úradu v oblasti informačných technológií. Túto úlohu vykonáva v úzkej spolupráci s Európskym parlamentom.

Alessandro DEL BON

Vedúci sektora

Tel. +33 3 88 17 23 82

Christophe BAUER

Administratívna podpora, vodič

Tel. +33 3 88 17 67 80

Cindy DE CARVALHO-GIANNAKIS

Administratívna podpora

Tel. +32 2 284 63 93

Rachel DOELL

Sekretárka

Tel. +33 3 88 17 23 98

Massimo EZZY

Referent pre informačné technológie

Tel. + 33 3 88 17 28 67

Giovanna FRAGAPANE

Sekretárka (od 17. 9. 2007)

Tel. +33 3 88 17 29 62

Isgouhi KRIKORIAN

Sekretárka

Tel. +33 3 88 17 25 40

Gaël LAMBERT

Referent pre informačné technológie

Tel. +33 3 88 17 23 99

Juan Manuel MALLEA

Sekretár

Tel. +33 3 88 17 23 01

Stéphanie MARAJ

Sekretárka

Tel. +33 3 88 17 23 13

Charles MEBS

Sekretár

Tel. +33 3 88 17 70 93

Ana MORAIS GASPAR

Sekretárka (do 30. 5. 2007)

Emese WALTZ

Sekretárka (do 16. 9. 2007)

Félicia VOLTZENLOGEL

Sekretárka

Tel. +33 3 88 17 23 94

FINANČNÝ SEKTOR

Finančný sektor je zodpovedný za to, že úrad ombudsmana dodržiava platné finančné predpisy, ktoré majú zaručiť, že rozpočtové zdroje sa budú realizovať úsporne, účinne a primerane. Tieto povinnosti vyplývajú zo skutočnosti, že Európsky ombudsman má nezávislý rozpočet. Za prípravu a realizáciu rozpočtu zodpovedajú štyria finanční referenti, ktorí podliehajú splnomocnenému schvaľujúcemu úradníkovi.

Loïc JULIEN

Vedúci sektora

Tel. +33 3 88 17 67 79

Jean-Pierre FEROMONT

Finančný referent

Tel. +32 2 284 38 97

Giovanna FRAGAPANE

Finančná referentka (do 16. 9. 2007)

Véronique VANDAELE

Finančná referentka

Tel. +32 2 284 23 00

Christophe WALRAVENS

Finančný referent

Tel. +33 3 88 17 24 03

Emese WALTZ

Finančná referentka (od 17. 9. 2007)

Tel. + 33 3 88 16 40 95

KOMUNIKAČNÝ SEKTOR

Komunikačný sektor je zodpovedný za pomoc ombudsmanovi pri informovaní občanov o ich právach podľa práva Spoločenstva. Zohráva tým kľúčovú úlohu v posilňovaní vzťahov a dôvery medzi občanmi na jednej strane a Európou a jej inštitúciami na druhej.

Tento sektor je zodpovedný za udržiavanie a podporu vzťahov s médiami, písanie a vydávanie publikácií ombudsmana, správu internetových stránok ombudsmana, organizovanie informačných návštev a podujatí ombudsmana a koordináciu vzťahov v rámci európskej siete ombudsmanov.

Rosita AGNEW

Spoločná vedúca sektora

Tel. +32 2 284 25 42

Marc AMIR-TAHMASSEB

Web Developer

Tel. +33 3 88 17 44 10

Raffaella DALLATANA

Sekretárka (od 18. 6. 2007 do 17. 11. 2007)

Gundi GADESMANN

Tlačová tajomníčka

Tel. +32 2 284 26 09

Ben HAGARD

Spoločný vedúci sektora

Tel. +33 3 88 17 24 24

Annika ÖSTERBERG

Referentka pre publikácie

Tel. +33 3 88 17 49 36

Dace PICOT-STIEBRINA

Referent pre komunikáciu

Tel. +33 3 88 17 40 80

Gabrielle SHERIDAN

Sekretárka

Tel. +33 3 88 17 24 08

Európsky ombudsman a jeho personál.

SCHÔDZE ZAMESTNANCOV

Ombudsman pravidelne zvoláva schôdze zamestnancov s cieľom zabezpečiť čo najväčšiu účinnosť a efektívnosť postupov v úrade, zaistiť nerušený tok informácií medzi zamestnancami a podporiť príležitosti na profesionálny rozvoj. Program týchto schôdzí spravidla zahŕňa prehľad najnovších a budúcich aktivít ombudsmana, ako aj informácie o vývoji v oblasti administratívy, práva a politiky, ktoré ovplyvňujú inštitúciu.

V súlade so stratégiou ombudsmana pre profesionálny rozvoj jeho zamestnancov sa na tieto schôdze často pozývajú externí prednášajúci. V roku 2007 prišiel do Štrasburgu prezentovať svoju prácu zamestnancom ombudsmana predseda Súdu pre verejnú službu Paul J. MAHONEY a európsky dozorný úradník pre ochranu údajov Peter HUSTINX.

Predseda Súdu pre verejnú službu Paul J. MAHONEY hovorí k zamestnancom ombudsmana. Štrasburg 30. marca 2007.

Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov Peter HUSTINX hovorí k zamestnancom ombudsmana. Štrasburg 7. decembra 2007.

D INDEXY ROZHODNUTÍ

1 PODLE ČÍSLA PŘÍPADU

2003

OI/3/2003/JMA.....88

2004

1782/2004/OV65
2468/2004/OV67
2577/2004/OV63
2725/2004/(PB)ID51
2825/2004/OV66
3278/2004/ELB82
3346/2004/ELB76
3660/2004/PB.....52

2005

0368/2005/(MF)(BU)BM83
0452/2005/BU68
1475/2005/(IP)GG80
1476/2005/(BB)GG.....80
1617/2005/(BB)JF81
1693/2005/PB.....69
1844/2005/GG69
1858/2005/BB.....64
1859/2005/BB.....64
2350/2005/GG79
2370/2005/OV59
2776/2005/ID83
3008/2005/OV70
3114/2005/MHZ.....77
3193/2005/TN.....71
3269/2005/TN.....84
3323/2005/WP53
3386/2005/WP60
3453/2005/GG87
3693/2005/ID72

2006

0183/2006/MF85
0943/2006/MHZ.....54
0948/2006/BU57
0962/2006/OV72
1103/2006/BU86
1126/2006/SAB.....60
1166/2006/WP54
1779/2006/MHZ.....58
1807/2006/MHZ.....78
2280/2006/MF55
2403/2006/(WP)BEH56
2633/2006/WP61
2740/2006/TN.....56
3495/2006/GG61
3543/2006/FOR73
3697/2006/PB.....74

2007

0446/2007/WP75
0471/2007/VIK62
0668/2007/MHZ.....75
1471/2007/(CC)RT63
Q1/2007/ELB90

2 PODĽA PREDMETU

Čísla strán nižšie uvedených prípadov sa uvádzajú v prílohe D1.

Práva občanov

OI/3/2003/JMA
0452/2005/BU
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1844/2005/GG
2350/2005/GG
3453/2005/GG
2403/2006/(WP)BEH
0668/2007/MHZ

Politika hospodárskej súťaže

0943/2006/MHZ

Zmluvy

2468/2004/OV
2577/2004/OV
1858/2005/BB
1859/2005/BB
3008/2005/OV
3693/2005/ID
2633/2006/WP
3495/2006/GG
1471/2007/(CC)RT

Vzdelávanie, odborné vzdelávanie a mládež

2280/2006/MF

Životné prostredie

2725/2004/(PB)ID
3660/2004/PB
0962/2006/OV
1779/2006/MHZ
1807/2006/MHZ

Voľný pohyb osôb a služieb

3543/2006/FOR

Interné pravidlá inštitúcií

2468/2004/OV

Rôzne

3323/2005/WP
3386/2005/WP

Policajná a súdna spolupráca

1166/2006/WP
0446/2007/WP

Prístup verejnosti

1693/2005/PB
3193/2005/TN
3269/2005/TN
0183/2006/MF
0948/2006/BU
3697/2006/PB

Verejné zdravie

2370/2005/OV

Sociálna politika

Q1/2007/ELB

Zamestnanci**Nábor**

1782/2004/OV
2825/2004/OV
3278/2004/ELB
3346/2004/ELB
3114/2005/MHZ
0471/2007/VIK

Ostatné otázky

0368/2005/(MF)(BU)BM
1617/2005/(BB)JF
2776/2005/ID
1126/2006/SAB
2740/2006/TN

Doprava

1103/2006/BU
1779/2006/MHZ

3 PODĽA TYPU ÚDAJNÉHO NESPRÁVNEHO ÚRADNÉHO POSTUPU

Čísla strán nižšie uvedených prípadov sa uvádzajú v prílohe D1.

Zbytočné prietahy

2577/2004/OV
2825/2004/OV
0962/2006/OV
2280/2006/MF
3495/2006/GG

Obhajoba

2577/2004/OV
2370/2005/OV

Diskriminácia

OI/3/2003/JMA
3278/2004/ELB
3346/2004/ELB
Q1/2007/ELB

Chyby v konaní podľa článku 226

2725/2004/(PB)ID
3660/2004/PB
3453/2005/GG
0962/2006/OV
3543/2006/FOR
0446/2007/WP

Nedostatok informácií alebo odmietnutie poskytnúť informácie

1782/2004/OV
0368/2005/(MF)(BU)BM
1693/2005/PB
1844/2005/GG
1858/2005/BB
1859/2005/BB
2350/2005/GG
2370/2005/OV
2776/2005/ID
3269/2005/TN
3386/2005/WP
0948/2006/BU
0668/2007/MHZ

Právne chyby

1103/2006/BU
1166/2006/WP
3495/2006/GG

Postupy

2825/2004/OV
1617/2005/(BB)JF
3114/2005/MHZ
3323/2005/WP
0943/2006/MHZ
3697/2006/PB
0471/2007/VIK

Odôvodnenie

1782/2004/OV
1617/2005/(BB)JF
1858/2005/BB
1859/2005/BB
3693/2005/ID

Transparentnosť

1858/2005/BB
1859/2005/BB
3193/2005/TN
0183/2006/MF
0943/2006/MHZ
2740/2006/TN

Nespravodlivosť

1782/2004/OV
2468/2004/OV
2577/2004/OV
0368/2005/(MF)(BU)BM
2776/2005/ID
3008/2005/OV
1126/2006/SAB
2633/2006/WP
1471/2007/(CC)RT

Iný nesprávny úradný postup

2577/2004/OV
2825/2004/OV
0452/2005/BU
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1617/2005/(BB)JF
3008/2005/OV
1779/2006/MHZ
1807/2006/MHZ
2403/2006/(WP)BEH

4 VZOROVÉ PRÍPADY

2577/2004/OV
1476/2005/(BB)GG
1617/2005/(BB)JF
1103/2006/BU
2580/2006/TN
3495/2006/GG
630/2007/WP

Ak sú referencie prípadov zvýraznené, zhrnutie rozhodnutia sa uvádza v časti 3 tejto správy. Číslo strán týchto prípadov sa uvádzajú v prílohe D1. Zhrnutie prípadu 2580/2006/TN sa uvádza v časti 2.2 tejto správy, pričom zhrnutie prípadu 630/2007/WP sa uvádza v časti 2.3.

5 ZOZNAM VŠETKÝCH PRÍPADOV UZAVRETÝCH S KRITICKOU POZNÁMKOU V ROKU 2007

2004

0240/2004/PB
0242/2004/PB
0756/2004/PB
1434/2004/PB
1782/2004/OV
2468/2004/OV
2763/2004/JMA
2825/2004/OV
3321/2004/(BB)DK
3346/2004/ELB
3402/2004/PB

2005

0144/2005/PB
0272/2005/(OV)DK
0452/2005/BU
0554/2005/(MF)FOR
0575/2005/BB
1027/2005/ELB
1137/2005/(OV)ID
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1693/2005/PB
1844/2005/GG
1917/2005/IP
2207/2005/MF
2350/2005/GG
2539/2005/ID
2838/2005/BU
3002/2005/PB
3008/2005/OV
3067/2005/(MHZ)MF
3095/2005/TN
3114/2005/MHZ
3193/2005/TN
3427/2005/WP
3487/2005/(ID)DK
3693/2005/ID

2006

0871/2006/(BB)MHZ
0962/2006/OV
1131/2006/BU
1234/2006/WP
1398/2006/WP
1807/2006/MHZ
1868/2006/ID
2196/2006/(SAB)ID
2216/2006/JF
2479/2006/JF
2582/2006/WP
2899/2006/ELB
3134/2006/(WP)JMA
3543/2006/FOR
3697/2006/PB
3842/2006/TN

2007

0370/2007/MHZ
0446/2007/WP
0668/2007/MHZ
1206/2007/WP

Ak sú referencie prípadov zvýraznené, zhrnutie rozhodnutia sa uvádza v časti 3.4 tejto správy. Číslo strán týchto prípadov sa uvádzajú v prílohe D1. Úplne znenie rozhodnutí všetkých uvedených prípadov je k dispozícii na internetovej stránke ombudsmana <http://www.ombudsman.europa.eu>

AKO KONTAKTOVAŤ EURÓPSKEHO OMBUDSMANA

POŠTOU

Európsky ombudsman
1, avenue du Président Robert Schuman
CS 30403
F - 67001 Strasbourg Cedex
Francúzsko

TELEFONICKY

+33 3 88 17 23 13

FAXOM

+33 3 88 17 90 62

E-MAILOM

eo@ombudsman.europa.eu

INTERNETOVÁ STRÁNKA

<http://www.ombudsman.europa.eu>

EURÓPSKY OMBUDSMAN VEDIE VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTÍ TÝKAJÚCICH SA NESPRÁVNEHO
ÚRADNÉHO POSTUPU INŠTITÚCIÍ A ORGÁNOV EURÓPSKEJ ÚNIE

www.ombudsman.europa.eu